

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදනය [නි. 401] :

ව්‍යවස්ථාදායක කාරක සභා

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ කෙටුම්පත් පනත් [නි. 404] :

Galle Municipal Staffs Benevolent Association (Incorporation)
Bill—[සුගතදාස අරඹවල මයා.]

පළමුවන වර කියවන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව [නි. 405] :

ස්ත්‍රීන්ගේ සේවාව පිළිබඳ විවාදය [හතරවන දිනය]

විවාදය ඉදිරියට ගෙන යන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශය [නි. 630]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்பு : [ப. 401] :

சட்டவாக்க நிலையற் குழுக்கள்

தனியங்கத்தவர் மசோதா [ப. 404] :

Galle Municipal Staffs Benevolent Association (Incorporation) Bill—

[திரு. சுகததாச அரம்பவெல]

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது.

மகாதேசாதிபதியினது பேச்சு [ப. 405] :

உரை மீதான விவாதம் [நான்காம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

மகாதேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி [ப. 630]

Volume 72
No. 4

Monday
17th July 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENT [Col. 401]:

Legislative Standing Committees

PRIVATE MEMBER'S BILL [Col. 404]:

Galle Municipal Staffs Benevolent Association (Incorporation) Bill—[Mr. Sugathadasa Arambewela]

Read the First time

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH [Col. 405]:

Debate on the Address [Fourth Day]

Debate adjourned

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL [Col. 630]

நிவேதනය

நியோசன மன்றி மன்றம்

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 ஜூலை 17 வனா சபை

திங்கட்கிழமை, 17 ஜூலை 1967

Monday, 17th July 1967

பு. ஸ. 10வ மன்றி மன்றம் உள் விட. நியோசன
கலாநாயகனாக [பி. எச். சீர்டி கோரன் மைய.]
உலாசனாருட விட.

சபை, மு.ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. உபசபாநாயகர்
அவர்கள் [திரு. சி. எஸ். ஷேர்லி கொறயா]
தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., MR. DEPUTY
SPEAKER [MR. C. S. SHIRLEY COREA] in
the Chair.

நிவேதනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

வனாசனாருட விட ஸ்போர காரக சபை

சட்டவாக்க நிலையற் குழுக்கள்

LEGISLATIVE STANDING COMMITTEES

நியோசன கலாநாயகனாக

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

122 வனா ஸ்போர நியோசன அனு
வோரீதி காரக சபை விசின் மறு சடனந்
வனா மன்றி, “ சி ” சபை “ லி ” வனாசனாருட
ருட விட ஸ்போர காரக சபைல சேவல
சடனா நதி கர் அன:

“ சி ” ஸ்போர காரக சபை

பி. பி. லீலி அபுல் கபீர் மைய., பி.லி.பி.

பி. எச். சீர்டி மைய.

கா. சோ. ஓரன்நிதி மைய.

வனா கருணாரன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

பி. சி. லி. கெனமன் மைய.

2—பி 5174—773 (67/7)

நிவேதනය

ஸ்போர பி. பி. சேர்டி

பி. எச். லி. கெனமன் மைய.

வெடாஸ்போர பி. ரன்நாரு

பா. சி. சி. சி. மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

வெடாஸ்போர பி. ரன்நாரு

பா. சி. சி. சி. மைய.

பி. எச். லி. கெனமன் மைய.

“ லி ” ஸ்போர காரக சபை

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. எச். லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

பி. லி. கெனமன் மைய.

In terms of Standing Order No. 122,
the following Members have been
nominated by the Committee of
Selection to serve on Legislative
Standing Committees “ A ” and “ B ”:

STANDING COMMITTEE “ A ”

Mr. M. Falil Abdul Caffoor, M.B.E.

Mr. M. S. Amarasiri

Mr. K. P. Ratnam

Mr. Chandra Karunaratne

Mr. P. G. B. Keuneman

Mr. F. R. Dias Bandaranaike

Mr. D. E. Tillekeratne

Mr. B. Y. Tudawe

Mr. Neal de Alwis

Dr. E. M. V. Naganathan

Mr. Festus Perera

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

Mr. G. J. Paris Perera
Dr. N. M. Perera
Mr. S. D. Bandaranayake
Dr. A. Ratnapala
Mr. R. P. Wijesiri
Mr. M. Sivasithamparam
Mr. Maithripala Senanayake
Mr. R. G. Senanayake
Mr. S. B. Herat.

STANDING COMMITTEE "B"

Mr. M. Abdul Bakeer Markar
Mr. George Abeyagoonasekera
Mr. Sugathadasa Arambewala
Mr. P. B. G. Kalugalla
Mr. H. Kularatne
Mr. Leslie Goonewardene
Mr. Prins Gunasekera
Mr. V. Dharmalingam
Mr. S. M. Manickarajah
Mr. C. N. Mathew
Mr. D. B. Ranatunga
Mr. S. B. Lenawa
Mr. Percy Wickremasinghe
Dr. S. A. Wickremasinghe
Mr. D. B. Wijetunga
Mr. P. B. A. Weerakoon
Mr. T. Sivasithamparam
Mr. S. K. K. Suriarachchi
Mr. Bernard Soysa
Mr. T. B. M. Herath

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම්

சபை அமர்வுகள்

SITTINGS OF THE HOUSE

ගුරු සී. පී. ද සිල්වා (ඉඩම්, වානිජමය හා විදුලිබල ඇමති හා සභානායක)

(කෙළරාච පී. පී. ඩී. සිල්වා—කානි, තීර්ථ පාසන, මින්නිසා අමාත්‍යාංශය සභා මුත්තල් වරුම)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරමි :

“අද දින විසිර යැමේදී මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 1967 ජූලි මස 18 වැනි අඟහරුවා පු. හා. 10 වන තෙක් කල් තැබිය යුතුය.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ කෙටුම්පත් පණත්

ගුරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරාච පී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

මෙම යෝජනාව මම ඉදිරිපත් කරමි :

“අංක 8 දරණ සභාව නියෝගයේ කුමක් සඳහන් ව තිබුණද 1967 ජූලි මස 18 වැනි අඟහරුවා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම පු. හා. 10 සිට දවල් 12 දක්වා ද; අ. හා. 2 සිට අ. හා. 7.30 දක්වා ද විය යුතුය; කථානායකතුමා අ. හා. 7.30ට ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ රැස්වීම කල් තැබිය යුතුය.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී, සහසම්මත විය.

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ

කෙටුම්පත් පණත්

தனி அங்கத்தவர் மசோதா

PRIVATE MEMBERS' BILL

GALLE MUNICIPAL STAFFS BENEVOLENT ASSOCIATION (INCORPORATION) BILL

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මීමන)
(திரு சுகத்தாச அரம்பவல—அகம்மீமன)
(Mr. Sugathadasa Arambewala—Aameemana)

ගුරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා,
“Bill to incorporate the Galle Municipal Staffs Benevolent Association”
නමැති, භාල නගර සභාවේ සේවක සිනිගේ ගුණසංඛක කටයුතු සම්බන්ධ යෙන් සම්පාදනය කරන ලද පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීමට අවසර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිමි.

එම්. එස්. අමරසිරි මයා. (හිනිදුම)

(திரு. எம். எஸ். அமரசிறி—ஹினிதூம)

(Mr. M. S. Amarasiri—Hiniduma)

විසින් සර කරන ලදී.

ஆமோதித்தார்.

Seconded.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු.” [රණතුංග මයා.]

“மேன்மை தங்கிய மகா தேசாதிபதி அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட பேச்சுக்கு மறுமொழியாக இச்சபை பின்வரும் நன்றியுரையைச் சமர்ப்பிப்பதாக :

‘மேன்மை தங்கிய உத்தம.

பாராளுமன்றத் திறப்பின்போது மேன்மை தங்கிய தங்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட பேச்சுக்கு, பிரதிநிதிகள் சபை அங்கத்தினராம் நாம் எங்களது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். மேன்மை தங்கிய தங்களால் எம்முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட எல்லா விடயங்கள் மீதும் எம் கவனத்தைச் செலுத்துவோம் என உறுதி பகர்கிறோம்.”—[திரு. ரணதுங்க]

“That this House do present the following Address to His Excellency the Governor-General in reply to his Speech :

‘May it please Your Excellency,

We, the Members of the House of Representatives, thank Your Excellency for the Speech with which you have been pleased to open Parliament. We assure Your Excellency that we shall give our attention to all matters placed before us."—[*Mr. Ranatunga.*]

සිංහලයේ පැරණිතම පිළිබඳ විවිධාදිය

ශෝඪිත සංශෝධන, ප්‍රශ්නයේ අගට එකතු කිරීමට:

உரை மீதான விவாதம்

பிரேரணை இறுதியில் சேர்ப்பதற்காக எடுத்தியம்பப்
பெற்ற திருத்தங்கள் :

Which Amendments were, at the end of the Question, to add:

I

“ එතෙකුදු වුවත්, උතුමාණන් වහන්සේගේ රජය, එහි නීත්‍යානුකූල නිල කාලයෙන් අඩකට වූ කෙතක් සැසි වාර දෙක තුළදී,

(අ) ලංකාවේ ස්වාධීනත්වයට හා ඒකීයත්වයට අන්තරායකර ;

(ආ) ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් වලට සහ නිදහසට හානි පැමිණවූ;

(ඉ) ආර්ථිකයෙහි බැරෑරුම් හා ඉතා ගැඹුරු පිටිහි
මක් මෙන්ම ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්ව
යෙහි සිදු පහත වැටීමක් ඇති කළ ;

(ඊ) දේශීය අභිමතාර්ථයන්ට සහ ජනතාවගේ ජීවිතයට සම්බන්ධ අවශ්‍යතාවන්ට පාඩු වන සේ විදේශීය හා දේශීය මුල් බැස ගත් ස්වර්ථවාදී කණ්ඩායම්වලට පුළුල් අනුග්‍රහයන් ලබාදුන් ;

(උ) දේශපාලන විරුද්ධවාදීන්ට එරෙහිව පළි
ගැනීමේ ව්‍යාපාර ගෙනයනු සඳහාත් පළි
ගැනීමේ චේතනාවෙන් රජයේ සේවක

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

යන්ට දඩුවම් පැමිණවීම සඳහාත් පරිපාලනමය බලතල අයුතු ලෙස යෙදවීම ලක්ෂණ කොට ගත් ;

(උෘ) 1965 මහා මැතිවරණයේදීත් පසුව පැවැත්වූ පාර්ලිමේන්තු අතුරු මැතිවරණවලදීත්, පාර්ලිමේන්තුවේ පළමුවැනි හා දෙවන සැසි වාරයන්ට කරන ලද උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවලදීත් දෙන ලද බොහෝ පොරොන්දු ඉටු නොකළ අතර ඒවාට පටහැනිවූ ප්‍රතිපත්ති අනුගමනය කළ හෙයින්ද ;

තවද, උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව—

(1) රජයේ දේශපාලන, ආර්ථික සහ සභාවාරමය බංකොලොත් බව මෙන්ම ලංකාවත්, ලාංකික ජනතාවත් දැනට වැටී සිටින දේශපාලන ප්‍රතිභාවත්වය, පරිපාලනමය ක්‍රියා විරහිත භාවය සහ ආර්ථික පරිහානිය පිළිබඳ මඩ වගුරින් ගොඩගැනීමට හැකි අංග සම්පූර්ණ ප්‍රතිපත්තියක් තබා පැහැදිලි ප්‍රතිපත්තියක් පමණක් සකස් කිරීමට රජයට කිසි සේත්ම නුපුළුවන් බව හෙළි කරන හෙයින්ද ;

(2) විශේෂයෙන්ම උඩරට පෙදෙස්වල, ගොවි ජනතාවගේ සහ දේශීය ජනතාවගේ වෙනත් කොටස්වල නීත්‍යානුකූල අයිති වාසිකම්වලට කොපමණ පාඩු සිදුවුවත්, බොහෝසේ බිය සැක ඇති කළ, ඉමහත් විරෝධයට හේතුවූ ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම (ක්‍රියාවට නැගීම) පනතේ විධිවිධාන ක්‍රියාත්මක කිරීමට රජය අධිෂ්ඨානයෙන් සිටින බව පෙන්වන හෙයින්ද ;

(3) රජය සෑදූම් ලබන දේශපාලන පක්ෂ විසින් පාලනය කෙරෙන ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල ඇතුළු නොයෙක් ප්‍රාදේශීය බල මණ්ඩල විසින්ද සමස්ත ලංකා ද්‍රවිඩ සංගමය වැනි සුළු ජන අනිමතාර්ථ නියෝජනය කරන වෙනත් දේශපාලන පක්ෂ විසින්ද ප්‍රකාශ කර ඇති පුළුල් විරෝධය නොතකා, දැනට දිස්ත්‍රික්ක සහ පිහිටුවීම තරයේ ඉල්ලා සිටින එකම දේශපාලන පක්ෂය වූ ඉලංකායි තමිල් අරසු කච්චියේ දැඩි ඉල්ලීම සලකා දිස්ත්‍රික්ක සහ පිහිටුවීමට රජය අධිෂ්ඨානයෙන් සිටින බව දක්වන හෙයින්ද ;

උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව, විශේෂ වශයෙන්—

(i) සියලු බලතල මහජනතාවගෙන්ම ලබා ගන්නා වූ සත්‍ය වශයෙන් ස්වාධීන, ස්වෛරී සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමූහාණ්ඩුවක් ඇති කරන තව ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පියවර කිසිත් යෝජනා කිරීමට අපොහොසත් වන හෙයින්ද ;

(ii) දින දහයක් හැර ගතවූ සැසි වාරය පුරා පැවති පක්ෂග්‍රාහී දේශපාලන පරමාර්ථයන් සඳහා යොදවනු ලබන මුළුමණින් අසාධා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

රණ හදිසි තත්ත්වය අස්කර ගැනීමට රජය අදහස් කරන බවක් පෙනී නුම් නොකරන හෙයින් ද ?

(iii) රැකි රක්ෂා විරහිත භාවය සහ දිනපතා ප්‍රයෝජනයට ගැනෙන අන්‍යාචාර ද්‍රව්‍යයන්ගේ අධික මිල ගණන් සහ ඒවා හිඟවීම පිළිබඳ දරුණු ප්‍රශ්න විසදීම පිණිස යෝජනා කිසිත් ඉදිරිපත් කරනු නැත, මෙම ප්‍රශ්න ගැන සඳහනකුදු නොකරන හෙයින්ද ?

(iv) කලින් පැවැති සහල් සලාකය නැවත ඇති කරලීමට හෝ මහ කන්නයේ අස්වැන්න අතින් වාර්තාවක් පිහිටුවීම පිළිබඳ උදම් අනතත් ආරෝග්‍යශාලාවල රෝගීන්ටවත් ප්‍රමාණවත් බත් ආහාර සැපයීමට හෝ රජය අදහස් කරන බවක් හෙළි නොකරන හෙයින්ද ;

(v) වාරිමාගී බද්ද අහෝසි කිරීම, ගොවි ජනපද වල කට්ටිකරුවන්ගෙන් අය කෙරෙන අධික අක්කර බද්ද අඩු කිරීම, පොද්ගලික ට්‍රැක්ටර් හිමියන් දැනට කරන, ගැමියන් පුරාකෑම නතර කිරීම, බැංකු හා වෙනත් ණය දෙන ආයතනවලින් ගන්නා ණය මුදල් සඳහා ගෙවිය යුතු පොළිය අඩු කරලීම හා වෙනත් යම් යම් පියවර ගැනීම යන ක්‍රම යොදා, ඒ මගින් ගැමි ජනතාවට අද උසුලන්නට සිදු වී ඇති බර සැහැල්ලු කරන අදහසක් රජය කෙරෙහි ඇති බවක් අදහන් නොවන හෙයින්ද ?

(vi) ජීවන වියදම ඉහළ යෑම හේතුකොටගෙන රාජ්‍ය හා පොද්ගලික අංශවල නියුක්ත සේවකයින්ගේ නියම වේතන හා වැටුප් පිරිහීම නිසා ඒ අයට සිදුවී ඇති පාඩුව මකාලීම සහතික කරනු සඳහා යෝජනා ඇතුලත් නොවන හෙයින්ද ?

(vii) මාළු පිටරට යැවීම ගැන කියමින් පුරසාරම් දොඩන නමුත්, ලංකාවේ පාරිභෝගික යන්ට ප්‍රමාණවත් තරම් මාළු සාධාරණ මිලට සපයා දීමටවත්, මාළු ඇල්ලීමේ යෙදී සිටින ජනතාවට විදින්නට සිදු වී ඇති නොයෙකුත් දුෂ්කරතාවන් අඩුකරලීමට වත් අදහස් කරන බවත් සඳහන් නොවන හෙයින්ද ;

(viii) අන් යන්ත්‍රවලින් රෙදි විවීමේ හා හස්ත කර්මාන්තවල යෙදී සිටින විශාල ජනකායක ගේ අභාග්‍යයටත්, විනාශයටත් හේතු වූ රජයේ වර්තමාන ප්‍රතිපත්ති අත්හරින්නට රජය අදහස් කරන බවක් නොපෙන්වන හෙයින්ද ;

(xi) රජයේ කාර්මික ප්‍රතිපත්තිය වනුයේ දැනට පවත්නා කාර්මික ව්‍යාපාරවලින් බොහෝම යකගේ ප්‍රගතියට හානි කරමින් ඒවායේ කාර්යක්ෂම ක්‍රියාකාරීත්වයටද බාධා කරන අතර, කලින් පැවති රජය තිබුණු කාලයේ ආරම්භ කරන ලද ව්‍යාපාර එසේම කර

அனுஷ்டிகாரவருவென கலவ :

திட்டமொன்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கான நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடத் தவறியதாலும்;

(ii) கடந்த கூட்டத் தொடரில் பத்து நாட்களுக்கு மட்டுமில்லாதிருந்த முற்றிலும் அநீதியான பாரபட்சமான அரசியற் தேவைகட்குப் பயன்படும் அவசர கால நிலையை நீக்குவதற்கான யோசனை எதையும் அரசாங்கம் கூறத் தவறியதாலும்;

(iii) வேலையில்லாத திண்டாட்டம், நாளாந்தத் தேவைகட்கான அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்குத் தட்டுப்பாடு, அவற்றின் உயர்விலைகள், முதலிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குரிய ஆலோசனைகளைத் தராத பட்சத்தில் இப்பிரச்சினையையாவது குறிப்பிடத்தவறியதாலும்;

(iv) கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முன்னர் கொடுக்கப்பட்ட அளவு அரிசியை மீண்டும் கொடுப்பதற்கு அல்லது காலபோகத்தில் முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவு நெற்சாகுபடி செய்யப்பட்டதென்று பெருமையுடன் கூறிக்கொண்ட போதிலும் வைத்தியசாலைகளிலுள்ள நோயாளிகளுக்காவது உரிய சோற்றுத் தீனை கொடுப்பதற்கான ஆலோசனைகளைக் குறிப்பிடத் தவறியுள்ளதாலும்;

(v) நீர்ப்பாசன வரிகளை இரத்துச் செய்வதன் மூலமாகவும், குடியேற்றப் பகுதிகளில் குடியேற்றவாசிகள் மீது விதிக்கப்படும் நில வரியை இரத்துச் செய்வதன் மூலமாகவும் தனிப்பட்ட டிராக்டர் சொந்தக்காரர் தற்போது விவசாயிகளைச் சுரண்டும் முறையைத் தடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாலும், வங்கிகள் மற்றும் கடன் கொடுக்கும் தாபனங்கள் அளிக்கும் கடன்களுக்குரிய வட்டி விகிதத்தைக் குறைப்பதாலும், வீணைய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது மூலமாக விவசாயிகள் மீதுள்ள பளுவைக் குறைக்கும் நோக்கங்களைக் கொண்டிருப்பதாக எடுத்துக் காட்டாததாலும்;

(vi) வாழ்க்கைச் செலவு ஏறிக்கொண்டு வருவதால் அரசாங்க, தனித்துறையில் உள்ள சேவையாளர்களின் ஊதியத்தின் மதிப்புக்குறைவை ஈடுசெய்வதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கொண்டிருப்பதாலும்;

(vii) மீன் வகைகளை வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதாகப் பெருமையுடன் கூறிக்கொண்ட போதிலும் மீனவரின் கஷ்டங்களைக் குறைக்கவோ அல்லது இலங்கையிலுள்ள பாவனையாளர்களுக்கு நியாயமான விலையில் போதிய அளவு மீனை விற்கும் நோக்கம் கொண்டிருப்பதாக எடுத்துக் காட்டாததாலும்;

(viii) பெருந்தொகையான குடிசைக் கைத் தொழிற் பொருட்கள், கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெருந்தொகையான மக்கட்கு நடத்தையும் அழி

வீழ்வி யோச்சுவ பிழிபெ விவரம்

வையுங் கொண்டுவந்துள்ள தற்போதைய கொள்கைகளைக் கைவிடும் நோக்கம் கொண்டிருப்பதாகக் காட்டாததாலும்;

(ix) அரசாங்கத்தின் கைத்தொழிற் கொள்கையானது திறம்படக் கூறின் முந்திய அரசாங்கத்தின் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திட்டங்களைப் பெருப்பிக்கவோ அல்லது தொடர்ந்து நடத்துவதே எனக்காட்டும் அதே வேளையில் நடைமுறையில் தற்போதுள்ள பல திட்டங்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுத்தலும், திறம்படச் செயலாற்றுவதைப் பாதிக்கும் முறையிலுள்ளதெனக் காட்டுவதாலும்;

(x) முடிக்குரிய ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் காணி நிலத்தை பிறநாட்டு உள்நாட்டு முதலாளித்துவ நலன்கட்குத் தானியச் செய்கைக்கென அளித்தும் நெற்காணிகளில் களை பிடுங்குவதற்கென ஆயிரக் கணக்கான பாடசாலை மாணவர்களை நிர்ப்பந்தித்து வேலை வாங்கியும், காணிப்பட்டாளத்தை அரசியல் நோக்குடன் உருவாக்கியும் இலங்கை ஒலி பரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தால் இரசிகர்களை உணவு உற்பத்தியைக் கூட்டும்படி கருத்தற்ற பல்லவியை மீண்டும் மீண்டும் கூறுவதாலும், இவையெல்லாம் உணவு சயதேவை பூர்த்தியைப் பெற நடாத்தப்படும் பகிரதப் பிரயத்தனமெனக் காட்டி மக்களைத் தொடர்ந்து ஏமாற்றும் நோக்கத்தைக் காட்டுவதாலும்;

(xi) மேற்படிப்பிற்கென அளிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்கெனவேதடுக்கும் நடவடிக்கைகளைக் கைக்கொண்டதுமல்லாமல் இலவசக்கல்வித் திட்டத்தைப் பாதிக்கும் முறையை மாற்றவில்லையெனக் காட்டியுள்ளதாலும்;

(xii) பலாங்கொடை உப தேர்தலின்போது பெருமளவில் பிரசாரஞ் செய்யப்பட்ட பரவணி நிலவுரிமைச் சட்டத்தில் அக்கறையிழந்துவிட்டதைக் காட்டுவதாலும்;

(xiii) அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் அரசியல் உரிமைகள் அளிக்கும் நோக்கத்தை எடுத்துரைக்காததாலும்;

(xiv) விசேடமாக. உயரிடங்களிலும், பொதுவாக எங்கும் பரந்திருக்கும் ஊழல்களைக் களைந்தெடுக்கும் நோக்கத்தை எடுத்துரைக்காததாலும்

மேன்மை தங்கிய தங்கள் அரசாங்கத்தின் மீது இச்சபைக்கு நம்பிக்கையில்லை.” [கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

“but inasmuch as Your Excellency's Government has, in the past two Sessions which cover half its permissible term of office, pursued policies that have—

(a) endangered the independence and indivisibility of Ceylon;

අනුකූලකරණයට කඩාව :

- (b) undermined the democratic rights and liberties of the people ;
- (c) brought about a serious and deep-going deterioration in the economy and a sharp decline in the standard of living of the people ;
- (d) made extensive concessions to foreign and local vested interests at the expense of national interests and the vital needs of the people ;
- (e) been characterized by the abuse of administrative power in order to pursue vendettas against political opponents and to inflict vengeance upon public employees ; and
- (f) failed to give effect and acted contrary to many of the promises made during the General Election of 1965, the subsequent Parliamentary by-elections, and in Your Excellency's Address to the *first* and *second* Sessions of Parliament ;

and further, as the Address :

- (1) reveals the political, economic and moral bankruptcy of the Government and its complete inability to formulate a comprehensive or even coherent policy that can take Ceylon and its people out of the present morass of political reaction, administrative paralysis and economic decline ;
- (2) shows that the Government, whatever may be the cost to the legitimate interests of the peasantry and other sections of the indigenous population, especially of the Kandyan areas, is determined to enforce the provisions of the Indo-Ceylon Agreement (Implementation) Act that has aroused such misgiving and opposition ; and
- (3) indicates that the Government, despite the widespread opposition expressed by local authorities, including those controlled by constituent political parties of the Government, and by other political parties representing minority interests such as the All-Ceylon Tamil Congress, is determined to establish District Councils in response to the insistent demand of the Illankai Thamir Arasu Kachchi, which is the only political party that insists on the establishment of such councils at the present time ;

සිතුවම් කෙරෙන පිළිබඳ විමර්ශන

and, in particular, as the Address :

- (i) fails to propose any steps to bring into effect a new Constitution that will establish a truly independent, sovereign and democratic Republic in which all power will be derived from the people ;
- (ii) does not disclose any intention by the Government to withdraw the totally unjust State of Emergency that existed for all but ten days of the past Session and which is being used for partisan political purposes ;
- (iii) does not even mention the acute problems of unemployment and the high prices and scarcities of essential articles in everyday use, let alone advance any proposals to solve these problems ;
- (iv) does not disclose any intention by the Government to restore the former rice ration or, despite the boast of a record *Maha* harvest, even to provide patients in hospitals with adequate rice meals ;
- (v) makes no reference to any intention by the Government to ease the burdens on the peasantry, through the abolition of irrigation rates, the reduction of the high acreage taxes levied from allottees in peasant colonies, the stopping of the present exploitation of the peasants by the private tractor owners, the reduction of the rates of interest on loans from banks and other lending institutions, and by other measures ;
- (vi) contains no proposals to ensure that employees in the public and private sectors are compensated for the decline in their real wages and salaries as a result of the increased cost of living ;
- (vii) while boasting of exporting fish abroad, makes no reference to any intention to see that consumers in Ceylon are supplied with an adequate quantity of fish at reasonable prices or that the many hardships of the fishermen are ameliorated ;
- (viii) shows no intention by the Government to discontinue its present policies which have brought misfortune and ruin to large numbers of persons engaged in the production of handloom textiles and handicrafts ;
- (ix) indicates that the industrial policy of the Government is, at best, no more than to continue or expand

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්ත්‍රීන් යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

projects that originated at the time of the previous Government while in practice impeding the progress and impairing the efficient working of many existing industrial ventures ;

விரிந்து அப்படைகளை இஸ்ரவேல் அரசாங்கம் வாபஸ் பெற்றுக் கொள்ளும்வரை இலங்கைக்கும் இஸ்ரவேல் நாட்டுக்குமிடையிலுள்ள ராஜரீகத் தொடர்புகளையும் ஏனைய தொடர்புகளையும் தற்காலிகமாகத் துண்டித்துக் கொள்ளுமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.”—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

(x) shows that the Government intends to continue the hoax that the alienation of thousands of acres of State land to private foreign and local capitalist interests to grow subsidiary food-stuffs, the compulsory dragooning of thousands of school-children to weed paddy lands, the creation of a politically-motivated 'Land Army', and the boring reiteration over the Ceylon Broadcasting Corporation of senseless jingles urging listeners to grow more food, represents an 'all-out effort' to achieve self-sufficiency in food ;

(xi) indicates that the Government in addition to the restrictions it has already imposed on opportunities for higher education, has not changed its policy of making inroads into the scheme of Free Education ;

(xii) reveals that the Government has lost interest in the Nindagama Lands Bill, about which it spoke so eloquently at the time of the Balangoda by-election ;

(xiii) does not disclose any intention to grant political rights to public employees; and

(xiv) does not reveal any intention by the Government to end the widespread corruption that prevails, particularly in high places ;

this House has no confidence in Your Excellency's Government."—[*Dr. N. M. Perera*].

II

“එතකුදුවුවත්,

1967 ජූනි මස 4 වැනි දිනට පසුව, ඊශ්‍රායල් රජය බලයෙන් අල්ලාගත්, එක්සත් අරාබි ජනරජයට, සිරියාවට හා ජෝර්දානයට අයත් ප්‍රදේශයන්ගෙන් ඊශ්‍රායල් සන්නාහ සන්නද්ධ හමුදා ඉවත් කර ගන්නා තෙක්, ලංකාව හා ඊශ්‍රායලය අතර පවත්නා තානාපති හා අනෙකුත් සබඳතාවන් අත්හිටුවන මෙන් රජයෙන් ඉල්ලා සිටිමු.”—

[ආශ්චර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

“எனினும், 1967 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 4 ஆம் தேதிக்குப் பின்னர் இஸ்ரவேல் ஆயுதப் படைகளினால் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றப்பட்ட ஐக்கிய அரபுக்குடியரசு, சிரியா, ஜோர்டான் ஆகிய நாடுகளின் ஆள்புலங்களி

“but call on the Government to suspend diplomatic and other relations between Ceylon and Israel until such time as the Government of Israel withdraws its armed forces from the territories in the U. A. R., Syria and Jordan which they occupied by force after 4th June 1967.” —[Dr. N. M. Perera].

III

“ එතෙකුදු වුවත්,

“වියච්ඡාමි ප්‍රශ්නය පිළිබඳ සාධාරණ ස්ථිරව පවතින තීරණයකට එළඹීම සඳහා කටයුතු කිරීම පිණිස සෑම අවස්ථාවක්ම ප්‍රයෝජනයකට ගැනීමට උත්සාහ ගෙන ඇති අතර, මතුවටත් එසේ කරනු ඇත”, යන ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රකාශයට පට ගැනීම, දකුණු හා උතුරු වියච්ඡාමයට විරුද්ධව ඇමෙරිකානු එක්සත් ජනපදයේ ආක්‍රමණය හෙළා දැකීමටත්, මෙම ප්‍රශ්නය පිළිබඳව සාධාරණ හා ස්ථිරව පවතින තීරණයකට එළඹීම සඳහා අත්‍යාවශ්‍ය වන, ඇමෙරිකානු සන්නාහ සන්නද්ධ හමුදාවන් කොන්දේසි විරහිතව වියච්ඡාමයෙන් ඉවත් කර ගන්නා ලෙස ඉල්ලා සිටීමටත්, ඔබ තුමාගේ ආණ්ඩුව ඇත්ත වශයෙන්ම අපොහොසත්වී ඇති නිසා අපගේ කනගාටුව ප්‍රකාශකර සිටිමු.”—

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

எனினும், “ வியட்நாம் பிரச்சினைக்கு நியாயமான, நிலைத்திருக்கக் கூடிய தீர்வைத் தோற்றுவிப்பதற்குரிய சகல சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்த முனைந்துள்ள துடன் தொடர்ந்தும் அவ்வாறு செய்வதற்கு முயற்சிக்கும் ” என்று தங்கள் அரசாங்கம் வெளிப்படையாகக் கூறிக் கொண்டபோதிலும், இப்பிரச்சினைக்கு நியாயமானதும், நிலைத்திருக்கக்கூடியதுமான, தீர்வைத் தோற்றுவிப்பதற்கேதுவாக வட வியட்நாம், தென் வியட்நாம் ஆகியவற்றிற்கெதிராக ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளினால் நடாத்தப்படும் ஆக்கிரமிப்பினைக் கண்டிப்பதற்கும், ஐக்கிய அமெரிக்கப் படைகளை வியட்நாமிலிருந்து நிரந்தரையின்றி வெளியேறுமாறு வற்புறுத்துவதற்கும் தங்கள் அரசாங்கம் தவறியுள்ளமையையிட்டு எங்கள் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். ”—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

“but regret that, contrary to Your Government’s profession that it has ‘sought to use every opportunity to promote a just and lasting solution of the problem of Vietnam and will continue to do so’, Your Government has in fact failed to condemn the aggression of the United States of America against South and North Vietnam and to demand the unconditional withdrawal of U. S. armed forces from Vietnam, which are essential for a just and lasting solution of this problem.”—[Dr. N. M. Perera].

அனுபவகரமுதலே கலா :

மீதுறி யோசனை பிழிவு விவரம்

தங்களின் இன்றைய அரசாங்கம் சிங்கள அரசகரும மொழிச்சட்டத்தைக் குப்பைத் தொட்டியில் வீசிவிட்டு, நிர்வாக வேலைகளை ஆங்கிலத்தில் நடத்துகின்றமையாலும் ;

கடந்த அரசாங்கம் நிர்வாக வேலைகளை படிப்படியாக சிங்கள மொழிக்கு மாற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கையைக் கைவிட்டு, அரசாங்க அலுவல்களை மீண்டும் ஆங்கிலத்துக்கடிமைப்படுத்த நடவடிக்கை யெடுக்கின்றமையாலும் ;

தேசியக் கல்வியைத் தாய்மொழி மூலம் பெற்றுத் தருவதாகக் கூறிக்கொண்டு, உயர்கல்வியைத் தாய் மொழியில் போதிப்பதற்காக எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்காது, பல்சுவைக்கழக, வைத்திய, சட்ட, பொறியியல், மற்றும் தொழில் நுட்பக்கல்வியை ஆங்கில மொழி மூலமாக கிராமத்திலும், நகரிலுமுள்ள ஏழைக் குழந்தைகளிடையேயும் தொடர்ந்துபோதிக்க முயலுகின்றமையாலும் ;

நீதிமன்ற மொழிச்சட்டமென, 1961 ஆம் ஆண்டு 3 ஆம் இலக்கச் சட்டமிருந்தபோதிலும், இலங்கையிலுள்ள ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டு நீதிமன்றமாவது, ஒரு கேள்வி நீதிமன்றமாவது, ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றமாவது, ஒரு குற்ற நீதிமன்றமாவது, ஒரு உயர் நீதிமன்றமாவது ஒரு நாளாவது எந்த ஒரு விசாரணையைத்தானும் அரசமொழியில் நடத்தாமல், ஒரு வழக்குத் தீர்ப்பையாவது அரசமொழியில் எழுதாமல், பொது மக்கள் விளங்கமுடியாத அந்நிய மொழியில் சகல நீதிமன்ற அலுவல்களையும் நடத்திவருகின்றமையாலும் ;

இன்றைய நீதிமன்றங்களின் அமைப்பும், நிர்வாக முறையும், சட்டத் தொழிலும், அவை சம்பந்தப்பட்ட சம்பிரதாயங்களும், இந்நாட்டின் வரலாற்றுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் எவ்விதத்திலும் ஒத்தவையாகாத போதிலும், இங்கிலாந்தின் ஆங்கிலேய வாழ்க்கைமீது தங்களின் இன்றைய அரசாங்கம் காட்டுகின்ற மோகத்தின் காரணமாக, அதனை மாற்றியமைப்பதற்கு விருப்பமில்லாமல், இலங்கை யன்னையை ஆங்கிலேய சட்டம் பிரதாயமென்னும் பன்றிவாலுடன் கூடிய உரோமத் தொப்பியினால் மூடி வைக்க முயலுகின்றமையாலும் ;

தொழிலாளர் பிணக்குச் சட்டத்தின் கீழ் சாதாரண தொழிலாளர்களின் நன்மைக்காக நிறுவப்பட்ட தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களிற்றானும் அலுவல்கள், வழக்குவிசாரணைகளைப் பதிதல், தீர்ப்புகளை எழுதுதல் என்பனவற்றை இந்நாட்டின் தொழிலாளர்கள் விளங்கிய சிங்களத்திலல்லாமல், இங்கிலாந்து மகாராணியின் தாய் மொழியில் நடத்துகின்றமையாலும் ;

புதிதாக நிறுவப்போகும் அரசாங்க கூட்டுத்தாபனத்திலும், கூட, உள் விவகார அலுவல்களைத்தானும் அரசமொழியில் ஆரம்பிக்காமல் தங்களின் அரசாங்க கௌரவ அமைச்சர்கள் தங்களின் தாய்மொழியாகக் கருதுகின்ற ஆங்கிலத்திலேயே நடத்துகின்றமையாலும் ;

இந்நாட்டிற் பிறந்த மக்களின் பொருளாதார, கலாசார, ஆதீக சுதந்திரத்தின் அடித்தளமாகக் கருதப்படுகின்ற தேசியப்பற்றின் புனிதமான இலச்

சினையாகக் கொள்ளப்படத்தக்க, எமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை நாமே, நமது மொழியால் வகுக்க வேண்டியிருக்க, கறுப்புத்துரைகளுக்கு நாட்டைக் கையளித்துச் சென்ற வெள்ளைத்துரைமார்களால், இரகசியமாகச் சிக்கல்களுடன் வகுத்து அவசர அவசரமாகக் கொண்டு வந்து எமது தலையிற் சுமத்தப்பட்ட சோல்பரி அரசியலமைப்புச் சட்டமான பிரித்தானிய முட்கிரீடத்தை அங்குமிங்கும் ஒடித்து மூலைகளை வெட்டி ஒதுக்கி, ஒட்டுப்போட ஆயத்தப்படுகின்றமையாலும் ;

தங்களின் தற்போதைய அரசாங்கம் ஆட்சிக்கு வந்த நான்முதல், நாட்டினதும், சமுதாயத்தினதும் சகல அம்சங்களிலும் பரவியுள்ள பலவிதமான ஊழல்கள், ஒழுக்கச் சீர்கேடுகள், அரசியல் பழிவாங்கல், முறையற்ற சுற்றந்தழுவல், நியாயமின்மை என்பனவற்றின் காரணமாக எமது எதிர்கால இளம் பரம்பரையினரின் ஒழுக்கவளர்ச்சி, இரகசிகத்தன்மை, வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் ஆதியனவை சம்பந்தமான உணர்வுகள் தானும் அழிந்துபோகும் நிலையிருக்கின்றமையாலும்

தங்களின் இன்றைய அரசாங்கத்தின் பயந்தாங்கொள்ளி, அழிவுகாண் உருவத்தைக்குறித்து எமது அதிருப்தியையும், துக்கத்தையும் இவ்விதமாக எடுத்துக் காட்டுகிறோம் ”—[கலாநிதி என். எம். பெரேரா]

“but inasmuch as,

this Speech, which refers again to numerous unfulfilled old pledges and which Your Excellency was required to read for the third time as well, is full of repetitions ;

it is now abundantly clear that this Government is unwilling to liberate the country from the stranglehold of the English language which has been the primary cause of the greatest national decline, class distinction and national discord ;

Your Excellency's present Government, without mentioning even a word about the official language question but purporting ostrich-like, perhaps to indicate to the people that there is no such problem and that it has been solved successfully and that the Act is being implemented, is doing administrative work in the English language, having thrown the Official Language Act into the waste paper basket ;

the gradual change-over to Sinhala in administrative work, brought about by the previous Government has been abandoned and action is taken to re-introduce English into Government affairs ;

Your Excellency's Government while claiming that national education is being imparted in the mother-tongue, is not taking any steps to employ the mother-tongue in the sphere of higher education but is foresaking rural children and poor, helpless urban children by

අනුකූලமாகම කலාව :

continuing the English medium in medical, law, engineering and other professional studies in the universities ;

in spite of there being an Act called the Language of the Courts Act, No. 3 of 1961, never was a single case heard or a single judgement written in the official language in any Magistrate's Court, in any Court of Requests, in any District Court, in any Assize Court, in any Supreme Court, in any Court of Criminal Appeal, in Ceylon, but instead all judicial work is conducted in an alien language, not understood by the masses ;

while the existing system of justice, the legal profession and many of its related conventions are totally alien to the historical and cultural environment of this country, Your Excellency's present Government, because of its attachment and abject servility to the English mode of life, as prevailing in England, is attempting to shroud Mother Lanka with the pig-tailed wig and other English legal conventions, in its reluctance to effect any change in this state of affairs ;

even in the Labour Tribunals set up, under the Industrial Disputes Act, for the convenience of ordinary employees, the proceedings, maintenance of records and writing judgments are done not in the Sinhala language, understood by the workers of this country, but in the mother-tongue of Her Majesty the Queen of England ;

in the newly established corporations too, even internal administration is not conducted in the official language, but in English, which is regarded by the Honourable Ministers of Your Excellency's Government, as their mother-tongue ;

instead of framing ourselves in our own language our own Constitution which should be the foundation of the economic, cultural and spiritual freedoms of the people born in this country, and which should be the purest symbol of national pride and sovereignty, preparations are being made to cut the corners, snip the edges, piece together and thereby patch up the Soulbury Constitution which is an English crown of thorns hastily and secretly put together and placed on our heads by the white sahibs who handed over this country to the black sahibs ;

the various forms of corruption, moral degeneration, political vindictiveness, nepotism, injustice, inequity and irrationality which have spread throughout the length and breadth of the land and in every nook and corner of society since Your Excellency's Government came into power, have paved the way, for the perversion and distortion of moral precepts and practices, the philosophy of life, the aesthetic sensibility, and the moral virtues of our future generations ;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

we express our displeasure and deep regret in regard to the alarming, arrogant and destructive aspect of Your Excellency's Government."—[Dr. N. M. Perera].

“ එම වචන එතැනට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය යළිත් සහතිමය කරන ලදී.

“ අச்சொற்கள் அங்கு சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா மீண்டும் எடுத்தியப்பப்பெற்றது.

Question again proposed, “That those words be there added.”

பு. கா. 10.3

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මහා. (කම්කරු, රැකියා හා නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹா—தொழில், தொழில் வசதி, வீடமைப்பு அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. de S. Jayasingha—Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, Employment and Housing)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, ඊශේ මේ සභාව විසිර යන අවස්ථාවෙදී මා මේ ගරු සභාවට මතක් කරමින් සිටියේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් මේ රජයට විරුද්ධව නතා තිබෙන ප්‍රබල චෝදනාව බොහොමයක් නිසි තැන දුන්නේ නැතැ කියන චෝදනාව බවයි. මේ රාජ්‍යය කළාවේ මේ අනුමත සඳහන් වී තිබෙනවා :

“භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා විශ්ව විද්‍යාලයක් පිහිටුවීම පිණිස කෙටුම්පත් ව්‍යවස්ථාවක් දැනට සකස් කරගෙන යනු ලැබේ. එය ඉක්මනින් ඉදිරිපත් කරනු ඇත.”

භික්ෂුන් වහන්සේලාට විශ්ව විද්‍යාල දෙකක් තිබූ බව මා මුලින්ම සඳහන් කරන්නට කැමතියි. විද්‍යාලංකාර, විද්‍යෝදය යන නාම දෙකින් විශ්ව විද්‍යාල දෙකක් පසුගිය රජය මගින් ආරම්භ කළා. ඒ පහත එදා ක්‍රමානුකූලව සකස් කර තිබුණ නම්, මේ රජයට මේ රාජ්‍යය කළාවේ මෙවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට වුවමනාවක් වෙන්නේ නැත. ඒ විශ්ව විද්‍යාල දෙකම ලංකා විශ්ව විද්‍යාලයේ සම්ප්‍රදාය අනුව ඒ රෙගුලාසි අනුව පවත්වා තිබෙන නිසා ඒ විශ්ව විද්‍යාල දෙක එසේම තිබෙන්නට හැර භික්ෂුන් වහන්සේලාට ධර්ම විනය, ශබ්ද ශාස්ත්‍රය, ආදිය ප්‍රගුණ කර ගැනීම පිණිසත්, ධර්ම ප්‍රචාරක කටයුතු පිළිබඳ පුහුණුවක් ලබා දීම සඳහාත්, මෙම

அங்கத்தினர் துணைக் கமிட்டி :

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

අළුත් විශ්ව විද්‍යාලය පිහිටුවන්නට අදහස් කළ බව මෙහිදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

අපේ රටේ හික්ෂුන් වහන්සේලාට සිංහල භාෂාව, පාලි භාෂාව, සංස්කෘත භාෂාව පමණක් නොව වෙනත් විදේශීය භාෂාවන්ද ඉගැන්වීමෙන් මේ රජය බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ලෝකයේ වෙනත් රටවල බුද්ධ ධර්මය ප්‍රචාරය කර හැරීමටයි. අදත් ලංකාව එක්තරා ප්‍රමාණයකට ලෝකයේ බුද්ධ ධර්මය ප්‍රචාරය කිරීමට ඉදිරිපත් වී සිටිනවා.

අපේ යම් යම් ඓතිහාසික ධර්ම පුස්තක වල තිබෙනවා, මේ රටේ හිටපු ඇතැම් හික්ෂුන් වහන්සේලා මීට ඉහතත් සිංහල පාලි භාෂා පමණක් නොව වෙනත් විදේශීය භාෂාවන් ගැන හසල බුද්ධියක් ඇති කරගෙන සිටි බව. පොත්පත්වල කියනවා, ෂඩ් භාෂා පරමේශ්වර තොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුළු හිමියෝ භාෂා හයක් පිළිබඳව නිපුණත්වයක් ලබා සිටියා කියා. ඒ වගේම මේ රටේ මෙහෙණි සස්තෙහි මහණ වී සිටි එක්තරා කුමාරිකාවක් චිනයට මෙහෙණි සස්ත ගෙන ගොස් තිබෙනවා, එයින් පෙනී යන්නේ, එදා මේ රටේ සිටි ජනතාව චීන බසත් දැනගෙන සිටි බවයි. නැත්නම් චිනයට මේ රටෙන් මෙහෙණි සස්ත ගෙන යන්නට පුළුවන් කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා මේ විශ්ව විද්‍යාල ඇති කිරීමෙන් අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ, හික්ෂුන් වහන්සේලාට වෙනත් භාෂා සම්බන්ධයෙන් සැහෙන අවබෝධයක් ලබා දී ඒ මගින් ලෝකය පුරා බුද්ධ ධර්මය පතුරවා හැරීමටයි.

තමුත්තාන්සේලා බුද්ධාගමට කළ සේවය කුමක්දැයි තවත් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. මේ රටේ සිංහල රාජධානිය නැතිවූ දා සිට දළදා මාලිගාවට අයත්ව තිබුණු පත්තිරිප්පුව පසුගිය රජය විසින් දළදා මාලිගාවට අහිමි කළා. පත්තිරිප්පුව නැවත වරක් දළදා මාලිගාවට, සංඝ රත්නයට භාර දුන්නේ මේ රජය බලයට පත් වුණාට පස්සෙ වර්තමාන ගරු අගමැතිතුමා විසින් බව මෙහිදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. අවුරුදු 9ක පාලන කාලයක් තුළ දී පත්තිරිප්පුව නැවත වරක් දළදා මාලිගාවට දෙන්නට තමුත්තාන්සේලාට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

බැරි වුණේ ඇයි? මේ තරම් ජාතිය වෙනුවෙන් කැ ගහන භාෂාව වෙනුවෙන් සෝභා කරන, ආගම් වෙනුවෙන් මොර දෙන විරුද්ධ පක්ෂය මේ ඓතිහාසික වස්තුව—පත්තිරිප්පුව—නැවත වරක් දළදා මාලිගාවට පවරා දෙන්නට කල්පනා කළේ නැහැ. [බාධා කිරීම්] අපි ඒකත් කියා දෙන්නම්. තමුත්තාන්සේලා බෞද්ධාගම නගා සිටුවන්නට බොහොම කැ ගැසුවා. තමුත් සෝභාව පමණයි. බෞද්ධාගම නගා සිටුවන්නට ක්‍රියා කරන්නේ මේ පැත්තේ උදවියයි. [බාධා කිරීම්]

තමුත්තාන්සේලාට බැරි වුණා, මේ රටේ බෞද්ධයන්ට පෝය දවසවත් නිවාඩු දෙන්නට.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹு—கம்புறுப் பிட்டிய)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

පසළොස්වක පෝය නිවාඩු දුන්න.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹு)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

පසළොස්වක පෝය නිවාඩු දුන්නේ තමුත්තාන්සේලා නොවෙයි, ඊට කලින් තිබුණු රජය.

நியோජன கமிட்டியினர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order please !

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஜயசிங்ஹு)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

තමුත්තාන්සේ අද උදේ එනකොට පාර වැරදිලා ඇවිත්. වෙනදා එන පාරෙන් නොවෙයි, ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අද ඇවිත් තිබෙන්නේ. ඊට කලින් තිබුණු රජයත් පසළොස්වක පෝය නිවාඩු දුන්න. ඉංග්‍රීසි රජයත් පසළොස්වක පෝය කීපයක් නිවාඩු දී තිබෙනවා. එතුමා කොහෙන්දෝ ඇවිත් හදිසියෙන් කඩාවැදී, පාර වැරදි කළා කරනවා. [බාධා කිරීම්] මට හෙමිබිරිස්සාව හැදිලා නැහැ. මගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

බොහොම හොඳයි. ඔය පැත්තේ ඉන්න දොස්තර මහත්වරුන්ට කථා කරන්නට පුළුවන් නොවු, අමාරුවක් තිබුණොත්? ඒ අවස්ථාවේදී තමුන් නාන්සේලාගේ සේවය අපට ලැබිය කියා අප හිතනවා.

එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.
(මිනුවන්ගොඩ)

(තිரு. எம். பி. டி சொய்சா சிறிவர்தன—
மினுவாங்கோட)

(Mr. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minuwangoda)

ඔය පැත්තේ ඉන්න දොස්තර නාග නාදන්?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(තිரு. எஸ். டி எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

මේ රජය සතර පෝය නිවාඩු දුන්නා පමණක් නොවෙයි; කැළණිය, මහියංගනය, කතරගම ආදී ස්ථාන ශුද්ධ භූමි බවට පත් කර, පූජ්‍ය ස්ථානයක් අවට ඇති පරිසරය ඇති කෙරෙන විධියට ඒවා සකස් කරන බව මේ රාජ්‍ය සන කථාවේ එක් කොටසක සඳහන් වී තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] තවත් කරන්නට තිබෙනවා.

රාජා වෙලේගම මයා. (මොනරාගල)

(තිரு. ராஜா வெலேகம்—மொனராகலை)

(Mr. Raja Welegama—Monaragala)

ඇයි, ඒවා කරන්නේ නැත්තේ?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(තිரு. எஸ். டி எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

කරන්නට තිබෙන ඔක්කොම කරනවා. හැබැයි තමුන් නාන්සේලා කටින් කළා වගේ නොවෙයි. අපි ක්‍රියාවෙන් කරල පෙන් වනවා.

රාජා වෙලේගම මයා.

(තිரு. ராஜா வெலேகம்)

(Mr. Raja Welegama)

අප කළ ඒවා, තමුන් නාන්සේලා විවෘත කරනවා.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(තිரு. எஸ். டி எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

අපි කළ ඒවා, තමුන් නාන්සේලා විවෘත කළා. කැළණියේ පාලම කවුද හදුවෙ;

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කවුද විවෘත කළේ? ඒකට උත්තර දෙන්න. කැළණි පාලම හදුවෙ, අපි. තමුන් නාන්සේලා එය විවෘත කළා.

රාජා වෙලේගම මයා.

(තිரு. ராஜா வெலேகம்)

(Mr. Raja Welegama)

ටයර් කම්හල?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(තිரு. எஸ். டி எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ටයර් කම්හල තමුන් නාන්සේලාගේ හදුව; අපිත් හදුව; අපි විවෘත කළා.

බී. වයි. තුඩාවේ මයා. (මාතර)

(திரு. பி. வை. துடாவை—மாத்தறை)

(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

මාතර පාලම?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

මාතර පාලම—[බාධා කිරීම්]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Please allow the hon. Member who is on his feet to continue his speech. If hon. Members do not interrupt, his speech would be shorter.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(திரு. எஸ். டி எஸ். ஜயசிங்க)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ඒ සමගම, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා කුට කාර් එකක් ලැබුණේ කෙසේද කියා අසමින් ඊයේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට අභියෝගයක් කළා. මාත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට අභියෝග කරනවා, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) අවුළු කන්නෝරුවක් ලැබුණේ කෙසේද කියා ප්‍රකාශ කරන ලෙස. අවුළු කන්නෝරුව සඳහා වූ විදේශ විනිමය මේ අවුරුද්දේම යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ලැබී තිබෙනවා. ඊයේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට කළ අභියෝගයට පිළිතුරු දෙන ගමන්ම

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අවිච්ඡිකත්තෝරුවක් ලැබුණේ කෙසේද කියා මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශයක් කරන හැටියට මා දැන් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට අභියෝග කරනවා. [බාධා කිරීම]

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා. (පොළොන්නරුව)

(ති.ල. ඒ.ලා.ජ.ආ. වි.ලී.සි.ආ.ආ.—පොලොන්නරුව)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe—Polonnaruwa)

මන්ත්‍රීවරු කාර් ඉල්ලුව—[බාධා කිරීම]

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.ල. ඒ.ලා.ජ.ආ. වි.ලී.සි.ආ.ආ.—පොලොන්නරුව)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

මන්ත්‍රීවරු තවත් ඒවා ඉල්ලුව. කාර් ඉල්ලූ කථාව වෙනම ප්‍රශ්නයක්.

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා.

(ති.ල. ඒ.ලා.ජ.ආ. වි.ලී.සි.ආ.ආ.—පොලොන්නරුව)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe)

ඒකට මොනවද, කියන්නේ ?

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.ල. ඒ.ලා.ජ.ආ. වි.ලී.සි.ආ.ආ.—පොලොන්නරුව)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

කාර් ඉල්ලූ ප්‍රශ්නය ගැන නොවෙයි, මා කියන්නේ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Hon. Members who have already spoken are interrupting the most.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(ති.ල. ඒ.ලා.ජ.ආ. වි.ලී.සි.ආ.ආ.—පොලොන්නරුව)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දැන් මේ ගරු සභාවේ නැහැ. [බාධා කිරීම] බය නැ. පත්තරේ ගහන්නටද මොනවටද මම දන්නේ නැහැ. 1967 අවුරුද්දේ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අවිච්ඡිකත්තෝරුවක් ලැබුණේ කෙසේද කියා මේ ගරු සභාවේ ප්‍රකාශ කරන හැටියට රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට මමත් අභියෝග කරනවා.

දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීම ගැනත් කියා වුණා. මේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීම සම්බන්ධයෙන් හැම අතුරු මැතිවරණයක් ගානෙම විරුද්ධ පාර්ශවයේ ගරු මන්ත්‍රී වරු රජයට චෝදනා කරන්නට පටන් ගත්ත. දිස්ත්‍රික් සභා දෙන ක්‍රමය පිළිබඳව සඳහන් කර ඇති වචන දෙක තුනවත් හරි හැටි කියවන්නේ නැතිවයි, මේ සම්බන්ධව අපට චෝදනා කරලා තියෙන්නේ. 1956 සිට ඇති වූ තමුන්නාන්සේලාගේ සෑම රාජාසන කථාවකම සඳහන් කර තිබුණා. දිස්ත්‍රික් සභා ක්‍රමය මේ රටේ ඇති කරනවය කියා. බණ්ඩාරනායක මහතාගේ යුගයේදීත්, බණ්ඩාරනායක මැති තියගේ යුගයේදීත්, එසේම ඩබ්ලිව් සේනානායක මහතාගේ යුගයේදීත් ඇතිවූ සෑම රාජාසන කථාවකම දිස්ත්‍රික් සභා ඇති කරන බව සඳහන් කර තිබුණා. මේ අවුරුද්දේ රාජාසන කථාවේ මේ සම්බන්ධව මොනවද කියා තිබෙන්නේ ?

“මහා ආණ්ඩුවේ පාලනය හා විධානය යටතේ කටයුතු කරන දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමට නීති සම්පාදනය කරනු ලැබේ.”

කොහොමද මේ දිස්ත්‍රික් සභා ඇති කරන්නේ ? මහා ආණ්ඩුවේ පාලනය යටතේ. කෝ මේ දිස්ත්‍රික් සභාවලට ස්වාධීනත්වයක් ? අපි උදාහරණයක් ගනිමු. රජය යටතේ තිබුණු පාඨශාලා ගණනාවක්ම මහා විද්‍යාලය කියා දැන් නම් කර බෝඩ් ගසා තිබෙනවා. අපි කව්වේරි කියන බෝඩ් ලැලි ගලවා දිස්ත්‍රික් සභා කියා බෝඩ් ලැලි ගහනවා. කව්වේරිවල දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභා තියෙනවා. ඒ කාරක සභාවල ඒ ඒ මන්ත්‍රීවරු, නියෝජිතවරු ඉන්නවා. ඒ කාරක සභා රට සභා ක්‍රමයට පරිවර්තනය කරන්න බැරිද ? මේ වචන දෙකෝ සම්පූර්ණ විස්තරය තිබෙනවා. සම්පූර්ණ අර්ථය තියෙද්දී අර්ථය සංගාගෙන මහජනතාව මුළු කිරීම සඳහා මේ රට ද්‍රවිඩ ජාතිකයන්ට පාලනය කිරීමට ඉඩ දෙන්න දිස්ත්‍රික් සභා ඇති කරනවය කියා අපට චෝදනා කරනවා. මම නැවතත් මේ කොටස කියවන්න කැමතියි.

“මහා ආණ්ඩුවේ පාලනය හා විධානය යටතේ කටයුතු කරන දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමට නීති සම්පාදනය කරනු ලැබේ.”

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

මොකක්ද මේකේ තිබෙන වැරද්ද? සමාධිනත්වයක් තියෙනවද? අද ගම් සභාවකට, සුළු නගර සභාවකට, පළාත් ආණ්ඩු සභාවකට, නගර සභාවකට තිබෙන බලතලත් මෙයින් තැනි වෙන වට කිසිම සැකයක් නැහැ. මමත් අවුරුදු 25 ක් තිස්සේ පළාත් පාලන සේවයේ යෙදී සිටින නිසා මට ඒ ගැන කියන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ පළාත් පාලන ආයතනවල රජය මගින් නිවාස රාශියක් ගොඩනගා තිබෙනවා. අප නිතරම කියා තිබෙනවා, ඒවා පදිංචි කරුවන්ට කුලියට සිත්ත විමේ ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනැය කියා. ඒ සම්බන්ධව ක්‍රියාමාර්ග කිරීමට රාජ්‍යය කටාවෙන් යෝජනා කර තිබෙන අතර මේ රටේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීමට තවදුරටත් ගෙවල් 1,800 ක් සෑදීමට රාජ්‍යය කටාවෙන් ප්‍රතිඥා දී තිබෙනවා. පසුගිය රජය තිබුණු කාලයේදීත්, මේ රජයේ පසුගිය අවුරුදු දෙක ඇතුළතත් කිසිම වර්ෂයක නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට වෙන් කර තිබුණු මුදල් සම්පූර්ණයෙන්ම වියදම් කරල තිබුනේ නැහැ. නමුත් මෙම වර්ෂය සඳහා නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට වෙන් කර තිබුණු මුදල් අය වැය වර්ෂය අවසාන වන්නටත් ප්‍රථමයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම ජනතාවට නිවාස සෑදීම සඳහා දී තිබෙන බව මම ආචම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. එපමණක් නොවෙයි, නිවාස සෑදීම සම්බන්ධව මම රජයට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ රටේ නිවාස හිඟය මකාලීම රජයට පමණක් කළ නොහැකි බව අප දෙපක්ෂයම පිළිගන්න ඕනැ. මේ සඳහා පෞද්ගලික අංශයන් අපට සහාය දෙන්න ඕනැ. ඒ නිසා පෞද්ගලික ව්‍යාපාර හිමියන්ගේ ලාභයෙන් සියයට දහයක් සෑම වර්ෂයේම ගෙවල් සෑදීම සඳහා වෙන් කළ යුතුය යන යෝජනාවක් අපේ අමාත්‍යාංශයේ තියෙනවා.

මේ රටේ පෞද්ගලික ආයතන කීපයක් ගැන අපි සලකා බලමු. තේ පිටරට යවන ආයතන, පොල් පිටරට යවන ආයතන, රබර් පිටරට යවන ආයතන, මෝටර් රථ මේ රටට ගෙන්වන ආයතන, මෝටර් රථ බඩු විකුණන ආයතන, ප්‍රවාහන පත්‍ර ආය

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

තන ආදී සෑම අංශයක් ගැනම බැලුවම ආයතන සියයක් එක අවුරුද්දකට නිවාස 5 බැගින් සෑදුවත් එක අවුරුද්දකට නිවාස 500 ක් හැදෙනවා. ඔය ආදී ක්‍රම වලින් මේ රටේ නිවාස හිඟය හැකිතාන් දුරට අඩු කර ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අප හදන තවදුරටත් නිවාස හැරෙන්නට මාරු වන රජයේ සේවකයන් සඳහා වෙනම නිවාස ඇති කිරීමට අපේ යෝජනාවක් තියෙනවා. රජයේ සේවය සඳහා පිට පළාත්වලින් කොළඹ නගරයට මාරු වී එන අයට ගෙයක් ලබා ගැනීමට තිබෙන දුෂ්කරතාවය ගැන අපි දන්නවා. එපමණක් නොවෙයි, තමන්ට අයිති එකම ගෙය කුලියට දී පිට ප්‍රදේශයකට මාරු වී ගොස් නැවත ආපසු ඒ ගෙය ලබා ගැනීමත් ඉතා අපහසු තත්ත්වයක තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒ නිසා රජයේ සේවකයන් වෙනුවෙන් වෙනම නිවාස යෝජනා ක්‍රමයක් ගැන අපේ අවධානය යොමු වී තිබෙනවා. මාරු වී එක් තැනක සිට තවත් තැනකට යන රජයේ සේවකයන්ට සහනයක් එයින් ලැබෙනවා. එක් සේවකයකු තමන් සිටින ස්ථානයෙන් වෙනත් තැනකට මාරු වී යන විට හිස් වන ගෙය ඒ තැනැත්තා වෙනුවට පැමිණෙන සේවකයාට ලැබෙනවා. ඒ විධියේ නිල නිවාස යෝජනා ක්‍රමයකුත් තිබෙනවා. එපමණක් නොව, දුප්පත් ජනතාවට කොළඹින් පිට සුළු ඉඩම් කැබැල්ලක ගෙයක් හදා දී එය ඔහුටම සිත්ත විමේ ක්‍රමයට ලබා දීමේ තවත් වැඩ පිළිවෙලක් ගැන අපේ සැලකිල්ල යොමු වී තිබෙනවා. ඔය ආදී කාරණා ගැන සලකා බලන විට නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව මගින්, නිවාස අමාත්‍යාංශය මගින්, කරගෙන යන වැඩ සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුත්තාන්සෙලාටත් ආචම්බර වෙන්න පුළුවනි.

නිවාස අමාත්‍යාංශයේ වැඩ සම්බන්ධයෙන් තවත් එක් කාරණයක් සඳහන් කරන්න කමතියි. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලයටත් වඩා, පසුගිය අවුරුදු දෙකටත් වඩා, මේ අවුරුද්දේ නිවාස අමාත්‍යාංශය ඉතාමත් දක්ෂ ලෙස වැඩ කර තිබෙනවා. ජනතාවගේ යහපත සඳහා ඉතාමත් ඕනෑ කමින් සහ කාර්යක්ෂම ලෙසත් ක්‍රියා

[එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.]

කරමින් ජනතා වුවමනාවන් ඉෂ්ට කර තිබෙනවා. අවුරුද්දක් දෙකක් නොවෙයි, අවුරුදු නවයක් තිස්සේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන් නාන්සෙලාගේ ආණ්ඩුවලට කරන්නට බැරි වුණු දෙයක් තමයි වියදම් කිරීම සඳහා නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු වෙනුවෙන් ඒ ඒ අවුරුද්දට වෙන් කරන ලද මුදල් ඒ ඒ අවුරුද්ද අවසාන වන විට සම්පූර්ණයෙන් වැය වන ආකාරයට කටයුතු කිරීම. වෙන් කළ මුදල් හරියාකාර පරිහරණය කර ජනතාවට නිසි ලෙස බෙදා දෙන්නට පසු ගිය කාලයේදී කිසිම ආණ්ඩුවකට බැරි වුණා. එහෙත් අපේ ආණ්ඩුව මේ අවුරුද්දේ ජනතාවගෙන් ලැබුණු ඉල්ලුම් පත්‍රවලට ගෙවිය යුතු මුදල් ඉතා ඉක්මනින් ගෙවීමට කටයුතු කළා. මුදල් ඉවර වනතුරුම බෙදා දුන්නා. දෙපාර්තමේන්තුවේ සුළු සුළු ප්‍රමාද තිබෙනවා වෙන්න පුළුවනි. හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම වාගේ සුළු සුළු අඩුපාඩු ප්‍රමාද දෝෂ තිබෙන බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. එහෙත් ඉතාම කාර්යක්ෂම ලෙසත් දක්ෂ ලෙසත් වැඩ කිරීම නිසා නිවාස දෙපාර්තමේන්තුව මේ අවුරුද්ද තුළ වැය කිරීම සඳහා වෙන් කරන ලද මුදල් හරියාකාර බෙදා අවසන් කර තිබීම කාගේත් සන්තෝෂයට හේතු වෙනවා ඇති. එයින් තමුන් නාන්සෙලාට වටහා ගන්න පුළුවනි කොයි තරම් හොඳින් වැඩ කටයුතු කරගෙන ගොස් තිබෙනවාද යන්න. ගිය මාසේ ඉකුත් විමට පෙර මුදල් සියල්ලම ගෙවා හමාරයි. දැන් මුදල් නැතිවයි බලාගෙන ඉන්නේ, නැවතත් මුදල් වෙන් කර දෙන තුරු.

රාජාසන කථාවේ එක් තැනක මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“මෙරට නිපදවන ලුණු ප්‍රමාණය අධික කරන ලදී. යාපනයේ තනනු ලබන නව ලේඛනවල වම්ය කට ලුණු වෙන් එක් ලක්ෂ පසළොස් දහසක් නිපදවනු ඇත.”

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව මැතිවරණයේදී පරාජය වන විට මේ රටේ නිෂ්පාදනය වෙමින් තිබුණු ලුණු ප්‍රමාණය මේ රටේ වුවමනාවන්ට වඩා තිබුණු බවත් ඒ නිසා වැඩි ලුණු ප්‍රමාණයෙන් කොටසක් ජපානයට විකිණීමට යෝජනා ක්‍රමයක් එවකට ලැස්ති වි තිබුණු බවත් තමුන්

නාන්සෙ දන්නවා. ඒ කොයි හැටි වෙනත් පසුගිය ආණ්ඩුව—බණ්ඩාරනායක යුගයේ ආණ්ඩුව—ඒ ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම කඩාකප්පල් කර දැමූ සැටින් තමුන් නාන්සෙ දන්නවා. හම්බන්තොට තිබුණු ලුණු ලේඛය සම්පූර්ණයෙන් විනාශ කර වෙන තැනක ලේඛයක් සකස් කරන්නට ගිහිල්ලා වෙච්ච සිද්ධියත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීන්ට මතක් කර දෙන්න කැමතියි. ඒ සිද්ධිය හා සම්බන්ධ තොරතුරුත්, කොමිෂන් සභා වාර්තාවල අඩංගු නොයෙක් කරුණුත්, එකිනෙක ගෙන හැර දක්වමින් දීර්ඝ ලෙස කථා කිරීමට මා මේ අවසාවේ බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. එහෙත් එකක් කියන්න කැමතියි. අපේ ආණ්ඩුව දැනට කරගෙන යන ව්‍යාපාරය යටතේ අපේ රටට වුවමනා කරන ලුණු ප්‍රමාණය පමණක් නොවෙයි ඊටත් වඩා ලුණු නිපදවන්නට පුළුවන් වෙයි. මේ රටට පිටරටවලින් ලුණු ගෙන්වූ බවක් අපේ ලංකා ඉතිහාසයේ කවදාවත් තිබුණේ නැහැ. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවති කාලේ පිටරටින් ලංකාවට ලුණු ගෙන්වා ගත්තා. ලංකාව වටේටම තියෙන්නෙ මහ මුහුද. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුන් නාන්සෙ ලාගේ අදුරදර්ශී ක්‍රියාවන් නිසා ලුණු කැටයන් අපට පිටරටින් ගෙන්වා ගැනීමට ඒ කාලයේ සිදු වුණා. විදේශ විනිමය ඔය තරමටම පහළ බැස්සේ ඔන්න ඔය වගේ වැඩ තිසයි. මේ රටේ අවශ්‍යතාවන්ට සරි ලන පරිද්දෙන් පමණක් ලුණු නිපදවීම නොවෙයි අපේ බලාපොරොත්තුව. අපේ රටේ නිපදවන ලුණුවලින් අපට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය ප්‍රයෝජනයට ගෙන ඉතිරි හරිය පිටරට පටවා ඒ මගින් අපේ විදේශ විනිමය පවා සකස් කර ගැනීමයි අපේ අදහස.

මැණික් ගැරීමේ කර්මාන්තය ගැනත් රාජාසන කථාවේ සඳහන් වෙනවා. අපේ ශ්‍රී ලංකාද්වීපයට පහළ වි තිබෙන වටිනා සම්පත් අතර මැණික් ඉතා වැදගත් තැනක් ගන්න බව තමුන් නාන්සෙ දන්නවා. රත්නපුරය මැණික්වලට බොහොම ප්‍රසිද්ධයි. රත්නපුරයෙන් පිටත ප්‍රදේශවලත් දැන් මැණික් ලැබෙන බව මේ ගරු සභාවේ කවුරුත් දන්නවා. මැණික්වලින් නියම ආදායමක් ලංකා රජයට ලැබෙන්නෙ නැහැයි විරුද්ධ

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා අපේ ආණ්ඩුවට චෝදනා කරනවා. එහෙත් ඒ සම්බන්ධයෙන් වැදගත් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න අපේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. සංවිධානාත්මක වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරමින් අපේ විදේශ විනිමය වැඩ කර ගැනීමට මැණික් කර්මාන්තය උපයෝගී කර ගන්නට බලාපොරොත්තු වන බවත් සඳහන් කරන්න කැමතියි. මැණික්වලින් මේ රටට ලැබිය යුතු ආදායම ලබා ගැනීමට යහපත් පදනමක් මත ක්‍රියා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන බව රාජාසන කථාවේ සඳහන් වෙනවා.

රෙදිපිළි සම්බන්ධයෙන් අපේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය කලක සිට වැඩ කර ගෙන යනවා. අත් යන්ත්‍ර දාහක් යොදවා පේසකර්මාන්තය දියුණු කිරීමට පසුගිය අවුරුද්දේ වැඩ ආරම්භ කළා. ඒ අත් යන්ත්‍ර දාහෙන් පුද්ගලයන් විසිපත් දාහකට රක්ෂාවල් ලබා දීමට ඒ යෝජනා ක්‍රමයේ වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර තිබුණා. දැනටමත් එයින් විශාල ප්‍රමාණයක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ මධ්‍යස්ථානවල සැලකිය යුතු පිරිසකට රක්ෂාත් දැනටමත් ලැබී තිබෙනවා. පෞද්ගලික අංශයෙනුත් බොහෝ දෙනා දැනටමත් අත් යන්ත්‍ර මධ්‍යස්ථාන පටන් අරන් තිබෙනවා. තව මත් අපේ රටට වුවමනා කරන රෙදිපිළි ප්‍රමාණය මෙහිම නිපදවන්නේ නැති බව පිළිගන්නවා. ඉදිරි කාලයේදී තව තවත් වැඩ වැඩියෙන් රෙදිපිළි නිපදවන්නට අපේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. අත් යන්ත්‍ර වලින් වැඩ කරන මධ්‍යස්ථාන වලට මේ ආණ්ඩුව දැනටමත් ආධාර දිගෙන යනවා. පොල්ගහවෙල, තුල්හිරියේ විශාල කර්මාන්තශාලාවක් ආරම්භ කරගෙන යනවා. එපමණක් නොවෙයි. විදුලි බලයෙන් රෙදි වියන මධ්‍යස්ථාන තවත් 50ක් පිහිටුවීමටත් මේ රජය දැනට මත් විධිවිධාන යොදා තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී ඉතාම සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ජාතික වේතන සභාවක් පිහිටුවීමටත් අපි අදහස් කරනවා. අපේ රටේ ජනතාවගේ වැටුප් ක්‍රමවල නොයෙකුත් විෂමතාවයන් තිබෙන බව අපි දන්නවා. එම නිසා මේ සියලුම වැටුප් ක්‍රම පිළිබඳව සම්පූර්ණ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පරීක්ෂණයක් කර වර්තමාන තත්ත්වයට ගැලපෙන පරිදි, ඒ ඒ වෘත්තීන්ට ගැලපෙන පරිදි වැටුප් ක්‍රම සකස් කිරීමට අපි කටයුතු කරගෙන යන බව මා ඉතාම සන්තෝෂයෙන් මතක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නිවාස ණය ඉල්ලුම්කරුවන්ට මහත් දුෂ්කරතා රාශියකට මුහුණපාන්නට සිදුවන බව අපි දන්නවා. බොහෝ අවස්ථාවලදී ඔප්පු නිරවුල් නැත කියා වාර්තා කරනවා. අවුරුදු හතළිස් අටක් සොයා ගෙන යන ඔප්පුවේ සමහර විට හතළිස් නවවැනි අවුරුද්දේ මොකක් හරි පොඩි වරදක් පෙනෙනවා. ඉතින් නීතිඥ මහත්වරු ඒ ඔප්පුව අවුරුදු 50ක් නිරවුල් නැත, එම නිසා අනුමත කරන්නට නොහැකිය කියා වාර්තා කරන සිරිතක් තිබෙනවා. අප ඒ නීති ලිහිල් කිරීමට බොහෝ කාලයක් තිස්සේ ප්‍රයත්න දරා ගෙන යනවා. ලබන අවුරුද්ද තුළදී ඒ නිවාස ණය වුවමනා අයට නීතිය ලිහිල් කිරීමට අප කටයුතු සංවිධානය කර තිබෙන බව මා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවට නිතරම ලැබෙන තවත් පැමිණිල්ලක් තිබෙනවා. “මගේ ඉඩම නීතිඥ මහත්වරු ප්‍රතික්ෂේප කළා ; නමුත් අවුරුදු හතළිස් අටක් තිස්සේ අපි මේ ඉඩමෙයි පදිංචිව සිටියෙ ; අපේ තාත්තා සියත් සිටියෙ මේ ඉඩමෙමයි ; නමුත් දැන් නීතිඥ මහත්වරු මේ ඉඩමට ණය මුදලක් ගන්න බැරිය කියනවා” යන පැමිණිල්ල අපට නිතරම ලැබෙනවා. ජනතාවට ඒ විධියේ අමාරුකම් තිබෙනවා. ඒ අමාරු කම්වලින් මුදා ජනතාවට සහනයක් අත් කර දීමට අපි සැහෙන විධිවිධාන යොදා තිබෙන බව මා සන්තෝෂයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පක්ෂය එදත් රාජාසන කථාව නරකය කිව්වා. අදත් රාජාසන කථාව නරකය කියනවා. නමුත් මේ රාජාසන කථාව කාලයට ඔබින, වර්තමාන තත්ත්වයට ඔබින, ජනතාවගේ දියුණුව උදෙසා සකස් කර තිබෙන රාජාසන කථාවක් බව මතක් කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

අ. හා. 10.25

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්වි බිඤ්ඤායාමය)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍ය සභා කථාව ගැන මට මුලින්ම කියන්නට තිබෙන්නේ මේකයි. කතරගම යනකොට පාර අයිතේ දිවුල් විකුණන්නට තබා තිබෙනවා. දිවුල් ගැන හරියට තොදන්න අය මේ දිවුල් අරගෙන බිඳිනවා. බිඳ බැලුවම දිවුල් ගෙඩියේ ඇතුළු පුහු. අලිය ගිලපු දිවුල්. මේ රාජ්‍ය සභා කථාවත් අලිය ගිලපු දිවුල් ගෙඩිය වගෙයි. මැද මොකවත් නැහැ. අනිත් කාරණය මේ ආණ්ඩුව අද ගමන් කරන්නේ නිදිමන ගතියකින්. දවල් වන තුරු නිදා ගන්න මිනිසා වස්තු භංගත්වයට පත් වෙනවාය කියා පුරාණ කවියක් තිබෙනවා. ඒකට උපමා කරනවා අලිය ගිලපු දිවුල් ගෙඩිය. තමුන්නාන්සෙට දැනගන්නට වුවමනා නම් මම ඒ කවියෙ පද දෙකක් කියන්නම් :

“ නිදන දන උද වන තෙක් රිවි කිරණ
නිදන වෙය ගිලි දිවුලු සෙ මත වරණ ”

මේ ආණ්ඩුවත් අන්න ඒ තත්ත්වයටයි වැටිලි තියෙන්නේ. මේ රාජ්‍ය සභා කථාව අලිය ගිලපු දිවුල් ගෙඩිය වගෙයි ; ඒ ගොල්ලන්ගෙම අලිය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය සභා කථාව ගැන වැඩිදුර යමක් කියන්නට ප්‍රථමයෙන් දෙහිවල-ගල්කිස්ස ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.) මතු කළ ප්‍රශ්න කිපයකට පිළිතුරු දිය යුතුව තිබෙනවා. ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ග්‍රාම සේවක ප්‍රශ්නය ගැන ඊයේ බොහොම තදින් කථා කළා. ග්‍රාම සේවක ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරමින් එතුමා කීව්වා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවට වුවමනා හැටියට, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අනුගාමිකයින් ග්‍රාම සේවක තනතුරුවලට පත් කොට, එමගින් ඡන්ද ලැයිස්තු වෙනස් කර, සෑම ඡන්ද කොට්ඨාශයකම ඡන්ද ලැයිස්තු වලට හොර ඡන්ද තුන් දහස බැගින් ඇතුළු කර පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර සෑම ආසනයකින්ම ජයග්‍රහණය කරන්නට අපේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව තුළ බලාපොරොත්තුවක් තිබුණාය කියා.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ආර්. ඩී. ආර්. ඉයාසිංහ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

මම ඒක ඊයෙන් කීව්වා. දැනුත් කියනවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්වි බිඤ්ඤායාමය)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

කි නිසා තමයි මම උත්තර දෙන්නේ.

එතුමා ඒ ප්‍රකාශය කළාට ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාවත් අපේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාව පිළිබඳව එවැනි ප්‍රකාශයක් කරවිය කියා මා සිතන්නේ නැහැ.

එස්. ද එස්. ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ආර්. ඩී. ආර්. ඉයාසිංහ)

(Mr. S. de S. Jayasingha)

ඒක අහගන්න ඒ ඇමතිතුමාගෙන්.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිரு. පෝර්වි බිඤ්ඤායාමය)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ග්‍රාම සේවකයින් පත් කළ අවස්ථාවේදී, මේ ග්‍රාම සේවක ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී අප එදා මේ ගරු සභාවේ සිටි බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. ග්‍රාම සේවකයන් පත් කිරීමේදී විභාගයක් පවත්වා එයින් සමර්ථ වුණු අයවලුන්ගේ නම් ගැසට් කර ඒ ඒ ගම්මුලාදානි කොටස් අනුව පත් කරන්නට යෙදුණ. ඒ අන්දමට වැඩිම ලකුණු ගත් අයයි එම ඇබැරිතුවලට පත් වුණේ. එම අවස්ථාවේදී ඒ පිළිබඳව විවාදයක් ඇති වුණා. එවෙලේ ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා නැගිට අභියෝගයක් කළා, “එම පත්කිරීම් සම්බන්ධයෙන් යම් අක්‍රමිකතාවයක් සිදු වී තිබෙනවා නම් ඔබ්බ කෙනෙකු නැගිට එය පෙන්වා දෙන්නට ; එසේ පෙන්වුම් කළොත් මම ඉල්ලා අස් වන්නට සූදානම්” යනුවෙන්. නමුත් එදා කිසිම අක්‍රමිකතාවයක් කොයිම මන්ත්‍රීවරයකුටත් පෙන්වන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව මගින් මේ විධියේ වැඩ දෙකක් කළා. එකක් තමයි, ග්‍රාම සේවකයන් පත් කිරීම අනික තමයි, ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් පත් කිරීම.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

නිසි අන්දමට විභාග පවත්වා ලබා ගත් ලකුණු අනුව අප්‍රමාදව නම් ගැසට් කර මුළු මහත් ජනතාවටම තත්ත්වය පෙන්වුම් කිරීමෙන් පසුවයි, පත්වීම් දුන්නේ. එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටි මන්ත්‍රීවරයෙකු වශයෙන් මා අද මෙහිදී ප්‍රකාශ කර සිටිනවා, ඒ පත්වීම් දුන්නේ සාධාරණ අන්දමටය කියා. එවැනි තත්ත්වයකිනුයි, ග්‍රාම සේවකයන් පත් කරන්නට යෙදුණේ. නමුත් අද මන්ත්‍රීවරයෙක් ඇවිත් විලිලජ්ජා නැතුව මේ රටේ හිටපු අගමැතිවරියට—ලෝකයේ පළමුවන අගමැතිවරියට—නින්දා අපහාස වන අන්දමට කතා කළා. සෑම ආසනයකටම ඡන්ද 3,000 බැගින් ඇතුළත් කරගෙන කටයුතු කරන්නට එතුමිය සුදුනම් වුණායැයි කීම කනගාටුවට කරුණක්. එතුමා හැරෙන්නට වෙන කිසි කෙනෙක් ඔවැනි ප්‍රකාශයක් කරන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුත් තාන්සේ දන්නවා, කාටද හොර ඡන්ද ව්‍යාපාරය ගැන පළපුරුද්දක් තිබෙන්නේ කියා. කොයි පිලේද හොර ඡන්ද තක්කඩින් සිටින්නේ කියාත් තමුත්තාන්සේ දන්නවා. හොර ඡන්ද නැතුවාට සාධාරණව යුක්ති සහගතව ඡන්ද ලබා ගෙන වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් හත් හවුලත් ලංකා භූමි තලෙන් අතුගා දමන්නට අපට පුළුවන්කම ලැබෙන බව මා මෙහිදී කියන්නට කැමතියි.

දිස්ත්‍රික් සභා ගැන දෙහිවල-ගල්කිස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. එම පනතත් මේ සභාවට ඉදිරිපත් වන නිසා මා ඒ ගැන කතා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එතුම කීවා, බෝඩ් ලැල්ල ගලවන එක විතරය කියා. “කව්චේරිය” යන්නට “දිස්ත්‍රික් සභාව” කියා, බෝඩ් ලැල්ලක් දමාවිය කීවා. පෙඩරල් පක්ෂය බෝඩ් ලැල්ල පමණක් ගලවා නිකම් සිටිවිද, එ පමණකින් නවතින්නට ඔවුන්ගෙන් අවසර ලැබේවිද, කියන ප්‍රශ්නයයි අපි අහන්නේ. දිස්ත්‍රික් සභා ගැන මේ වර රාජාසන කථා වෙත් පසුගිය රාජාසන කතාවෙන් සදහන් වුණා. එම පණත ඉදිරිපත් වුණු විට අපට පෙනේවි, බෝඩ් ලැල්ල ගැලවීමක් පමණක් සිදු වෙනවද කියා. මේ බෝඩ් ලැල්ල ගලවන එකට ද්‍රවිඩ සංගමය සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජාසන කතාව කියවන්නට පටන් ගන්නේ කොහොමද? බොහොම ලස්සනට පටන් ගන්නවා. අපේ නිලධාරී මහත්වරු පිහාටු තොප්පි දමා ගෙන එනවා. වේත්‍රධාරීන් මෝල් ගස් ගිලපු අය වාගේ පොල්ල උස්ස ගෙන එනවා. අපි සියලු දෙනාමත් කැඳවනවා. විශේෂ අමුත්තන් කැඳවනවා. ඒ අන්දමට මහා ලොකු ජරමරයක් කරලයි, මෙම කතාව කියවන්නට පටන්ගන්නේ. මේ වර එය භාෂා තුනෙන්ම කියවන්නට පැය එක හමාරක් විතර ගියා. අපිත් වාඩි වෙලා අහගෙන ඉන්නවා. ඊළඟට තමුත්තාන්සෙන් ඔතන වාඩි වෙනවා. මේ ගැන විවාදයක් කරන්නට පටන් ගන්නවා. එතකොට අපි එකක් කියනවා. අනික් පැත්තෙන් තව එකක් කියනවා. එව්වරයි වෙන්නේ. කවදාවත් මොනම ආණ්ඩුවකටවත් දුළු වත් වුණාද, රාජාසන කතාවක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට. මේ සදහා අපේ කාලෙන් තමුත්තාන්සේගේ කාලෙන් නිකම් ගත වෙනවා. මේව අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් ඉතිරි වෙච්ච දේවල්. මෙවැනි සම්ප්‍රදායයන් අතහැර දමන්නට බැරිද? මේව කළේ නැතුවට අපට කරන්නට ඕනෑතරම් වැඩ තියෙනවා. නමුත් මේක විවාදයට අරගත්තාම ඒක කරන්නට එපායැ. දැන් ඉතින් අපි මෙහෙත් කියනවා. ඒ උදවිය එහෙත් කියනවා. ඕක තමයි, රාජාසන කතා විවාදය. “මාගේ ආණ්ඩුව අරේහෙමයි, මෙහෙමයි” කියන එක තමයි හැමදාම මෙම රාජාසන කතාවේ තියෙන්නේ.

ඒවගෙම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැනත් කතා කරනවා. දැන් අමුතූම විධියක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදයක් ගැන කතා කරනවා. නමුත් ආණ්ඩු කරන්නේ හදිසි නීතිය දමා ගෙන. ඕකද, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? ජාතික සමගිය ගැන කතා කරන්නට පෙර හදිසි නීතිය ඉවත් කරන්න. “අපේ ආණ්ඩුව ජාතික සමගිය ගොඩ නගා තිබෙනවා” යනුවෙන් කියනවා. අපි සියලුදෙනාම සාමකාමීව, සාමදානයෙන් යුතුව ජීවත් වෙතවා නම්, අපි සෑම දෙනා ලගම ජාතික සමගියක් තිබෙනවා නම්, ඇයි හදිසි නීතිය දමන්නේ? තුවක්කුවයි පොලිස් පොල්ලයි මොකටද සාමයෙන් ඉන්නවානම්? හදිසි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මයා].

නීතිය නියත කොට පමණක් ජාතික සම්මතය තිබෙන බවයි අපට පෙනී යන්නේ. ඔන්න රාජ්‍යය කථාවේ තිබෙන ජාතික සම්මතය.

ඊ ළඟට මේ සියල්ලම අමතක කර ගොවිතැනට ප්‍රමුඛත්වය දී තිබෙනවා. මොකටද? ගොවිය රජ කරන්න. අපි කාගෙවත් ඒ ගැන විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් කරන කටයුතුවලට එදත් අදත් කවදත් කිසිම කෙනෙක් විරුද්ධ නැහැ. සෑම කෙනෙකුගේම සහයෝගය ඒ සඳහා ලැබෙනවා. නමුත් ඒකට නොවෙයි අපේ විරුද්ධත්වය. රට ස්වයංපෝෂිත කරන වාය කියා නිෂ්ප්‍රයෝජනේ විශාල ධනස්කන්ධයක් වැය කෙරෙනවා නම් අන්න ඒකට අපි විරුද්ධයි. ඒ වාගේම රට ස්වයංපෝෂිත කරනවාය කියා ඒ කටයුතු කිරීමේදී මහජනතාවගේ ඡන්දයෙන් පත් වූ මන්ත්‍රීන් පිරිසක් පැත්තකට කර, ඒ උදවිය සමග තරඟ කර පරාජය වූ උදවිය අරගෙන ඒ කටයුතුවල යෙදවීමෙන් ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන සහයෝගය මොකක්ද කියා තමුන් තාන්සේ කල්පනා කර බලන්න.

පසු ගිය කාලයේදී, විශේෂයෙන්ම පසු ගිය යුද්ධ කාලයේදී, මේ රටේ සමුපකාර ක්‍රමය දියුණු වී, ඊට පසු පසුගිය ආණ්ඩුව මගින් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති ක්‍රමය ද ආරම්භ වූ බව තමුන් තාන්සේ ලා දන්නවා ඇති. මේ සමුපකාර ක්‍රමය තුළින් සාමාන්‍ය මහජනතාවට විපුල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන බව තමුන් තාන්සේ ලා දන්නවා. සමුපකාර ක්‍රමයට කිසිම කෙනෙක් විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කර නැහැ. එහෙත් අද මේ රජය අරගෙන ඇති පියවර වලින් විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති වසා දමන තත්ත්වයක් ඇති වී මුළු සමුපකාර ක්‍රමයටම පහරක් වැදී තිබෙනවා. ඒ මන්ද? හාල් සේරුව කපු නිසා වී මිල වැඩි වී තිබෙනවා. සමුපකාර සමිති වී ගත්තේ බ්‍රසලක් රුපියල් 12 බැගිනි. නමුත් රුපියල් 13ට 14ට පිට විකුණන්න නිසියදී ගොවියන් රුපියල් 12 බැගින් සමුපකාරයට දේවිද? ඒ නිසා සමුපකාරය ලබන ආදායම නැති වී ගියා. හාල් සේරුව කපා දැමූ නිසා හාල් වෙළඳාමෙන් ලැබෙන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ආදායම නැතිවී ගියා. ඒ වාගේම පරිප්පු, ලුනු, මිරිස්, උම්බලකඩ, ආදී ආහාර ද්‍රව්‍ය මංවාඩි ක්‍රමයට දෙන විට සමුපකාරය ලබන ආදායමත් මංවාඩි ගණනට බැස්සා. ඒ නිසා එතැනින් ලැබෙන ලාභයත් නැති වුණා. අද කළමනාකාරවරුන්ටත් පඩි ගෙවන්න බැරි තත්ත්වයකට සමුපකාර සමිති වැටී තිබෙනවා. කිසිම රිද්දවීමක් නැතිව, එක පාරටම ගහන්නේ නැතිව, සමුපකාර සමිති ක්‍රමය ක්‍රමක්‍රමයෙන් සම්පූර්ණයෙන්ම කාබාසිනියා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් තමයි අද මේ ජාතික රජයෙන් කරගෙන යන්නේ.

ජාත්‍යන්තර සමුපකාර උත්සව පවත්වනවා. නොයෙකුත් ප්‍රකාශ කරනවා. නමුත් සංගම්වල තත්ත්වය දෙස බලන්න. මහජන ඡන්දයෙන් සමුපකාර සංගම්වලට පත් වී සිටි නියෝජිතයන් ඒවායින් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කර අද ඒ සංගම් රජයේ නිලධාරීන්ට භාර දී තිබෙනවා. ඩී. ආර්. ඔ. මහත්වරු තමයි සමුපකාර සංගම්වල සභාපතිවරු. යම් කිසි සංගමයක කාරක සභාවක් විසින් යම් කිසි වැරදි අන්දමකින් ක්‍රියා කළා නම්, ඒ කාරක සභාව එයින් ඉවත් කර ඒ වෙනුවට අනික් සාමාජික භවතුන්ගෙන් යුත් අලුත් කාරක සභාවක් පත් කිරීමට ප්‍රච්චන්කම තිබෙනවා නොවේද? එවැනි ප්‍රච්චන්කමක් තිබියදී එය ක්‍රියාත්මක නොකර සමුපකාර සංගම් පෞද්ගලික අයගේ පාලනයට දී තිබීමෙන් ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය කුමක්ද?

තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති, දැරුන්ගල උස් බිම් යෝජනා ක්‍රමය ගැන. තේ වගා කිරීම සඳහා ගොවීන්ට අක්කර දෙක තුන බැගින් දීමේ ඒ යෝජනා ක්‍රමය යටතේ කලුරුපිටිය, මාතර, අකුරුස්ස, ආදී කොට්ඨාශවලින් මහජනයා ගිහින් ඉඩම් අරගෙන ඒවායේ පදිංචි වී ඒ මගින් උස් බිම් යෝජනා ක්‍රමයේ වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියා. ඒ පිළිබඳ කටයුතු කෙළේ පළාතේ දිසාපතිතුමායි. දැන් එය රාජ්‍ය වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයට භාර දී තිබෙනවා. එසේ භාර දීමෙන් අද සිද්ධ වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? ඒවායේ තිබුණ සමුපකාර සමිති සංගම් සංයුක්ත මණ්ඩලයට අරගෙන අර තිබුණ සමුපකාර සමිති සංගම්වල ක්‍රියාකාරීත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

නැති කර දමා තිබෙනවා. මේක තමයි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය. මේක තමයි තමුන්නාන් සේලා ගොවි ජනතාව උසස් කිරීම සඳහා අත දීමට කරන වැඩ පිළිවෙල.

මේවා මෙහෙම කෙරෙද්දී තමුන්නාන් සේලා ඔය පැත්තෙ ඉදගෙන ගොවිතැන ගැන කථා කරනවා. අස්වැන්න වැඩි කිරීම ගැන කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ ව්‍යාප්ති අංශයෙන් විශාල ප්‍රධාරයක් කර පෝර ආදිය දීමෙන් ඒ උපදෙස් අනුව කටයුතු කිරීම නිසා එච්-4 නමැති වී වගියෙන් වැඩි අස්වැන්නක් ලබාගෙන තිබෙනවා. එය ලබා ගැනීමට හැකි වූයේ අර මා කලින් කී පරිදි, කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුවේ ව්‍යාප්ති අංශයේ ප්‍රධාරය නිසයි. ඒකට ගරුත්වය ලබාගන්න හදනවා අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිවරයා. උන්නාහෙ කියනවා, ඉස්කෝල ලමයින් කුඹුරු වැඩට දමා වල් නෙළීම නිසා අස්වැන්න වැඩි වුණය කියා. කොහොම වුණත් මම එතුමාට මතක් කර දෙන්න කැමතියි, ඉස්කෝල ලමයින්ට “වැඩ හුරුවීමේ සතිය” කියා නොයෙකුත් දේවල් පැවැත්තුවත්, සාමාන්‍ය ගම්බද දෙමව්පියන් ලමයින් ඉස්කෝල යවන්නෙ වැඩ හුරු වීමට නොවෙයි, ඉගෙන ගැනීමට බව. මොකද? ගම්බද ලමයින්ට වැඩ හුරු වෙන්න ඕනෑ තරම් අවස්ථා තිබෙනවා ; ඕනෑතරම් වැඩ හුරු වෙනවා. ඒ ලමයින් තමන්ගෙ වත්තෙ වැඩ කරනවා ; වතුර අදිනවා ; ගෙදර වැඩ කරනවා ; කන්න උයනවා ; තමන්ගේ ගේදොර මිදුල අතුපතුගාගෙන සුද්ධ කර ගන්නවා ; මේ ආදී දහසකුත් වැඩ කරනවා ; ඒ නිසා අමුතුවෙන් වැඩ හුරු වන්න දෙයක් නැහැ. ඕනෑම ගම්බද දරුවෙක් ඉපදිල වික දවසක් යන කොට වැඩට ඉඹේටම හුරු වෙනවා. එම නිසා ගම්බද ලමයින්ට වැඩ හුරු වීමක් ගැන කථා කිරීමේ තේරුමක් නැහැ.

මෙහිදී කල්පනා කරන්න ඕනෑ මෙන්න මේ කාරණයයි. විශේෂයෙන්ම ගම්බද ලමයින්ට බොහෝ අවස්ථාවලදී අදින්න තිබෙන්නෙ ඇඳුම් දෙකයි. එහෙම නම් ඉගෙනීම සඳහා පාඨශාලාවලට යන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ලමයින් වල් නෙළීමටය කියා කුඹුරුවල බඩගැමට දැමීමෙන් ඇති වන තත්ත්වය ගැන කල්පනා කළාද? වැඩ හුරු වීමටය කියා වහලක් සෑදීම සඳහා ලමයින් යොදවා එයින් එක් ලමයෙක් පරාලයක් කඩාගෙන වැටී එතැනම මැරුණ. මේ දුප්පත් ලමයින්ට වත්දි ගෙවන්නෙ කවිද? මෙය පසුගිය දවස්වල සිදු වුණු දෙයක්. අපේ ප්‍රදේශයේ වල් නෙළන්නට කැලයට යැවූ ලමයින් කණ්ඩායමින් එක් ලමයෙක් සර්පයෙකුට හය වෙලා නොවිල් දෙක තුනක් නටන්නත් සිද්ධ වුණා. ඇමතිතුමා මෙහෙත් නටනවා, වැඩ හුරු කරන්නටය කියමින් අහිංසක පුංචි ලමයින් කුඹුරුවලට දාල. මම අහන්නෙ ඇමතිතුමා කැමතිද ඇමතිතුමාගෙ ලමයින් අර කැලවලට පිටත් කරන්න, වැඩ හුරු කරන්නටය කියල? එහෙම නැත්නම් වෙන ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් කැමතිද? නැහැ. කවුරුත්වත් කැමති නැහැ. එහෙම නම් මේක සම්පූර්ණයෙන්ම මහ විහිළුවක් තේද?

අපි කැමතියි, ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරයට. තමුන් ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ගොවිතැන දියුණු වී තිබෙන්නෙ ඔය වල්නෙළීම වාගෙ දේවල් නිසා නොවෙයි, ගොවින්ගෙ උත්සාහය නිසා. ගොවින් නිසියාකාර පෝර දමා, පේලියට කුමානුකූලව පැළ සිටෙව්වාම “සිසිර්” ප්‍රයෝජනයට ගනිමින් නියම අන්දමට වැපුරුවාම නිෂ්පාදනය වැඩි වෙනවා, ගොවිතැන දියුණු වෙනවා. එහෙත් බස්නායක මහත්මය “තායිවාන්” වී ගෙන්වනවා. මෙහෙත් එන්. එම්. අප්පුහාමි, එතකොට වික්ටර් රත්නායක ඔය ආදී මහත්වරු, අයි.ආර්.ඩී.ඩී., එච්-8 කියන වී වර්ග ගෙන්වනවා. බොහොම හොඳයි, වී වර්ග ගෙන්වා පර්යේෂණ කිරීම. එන්. එම්. අප්පුහාමි මහත්මය ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා අයි.ආර්.ඩී.ඩී. කියන වී වර්ගය අපේ රටට ඉතා හොඳය කියා. ඒ වාගේම වික්ටර් රත්නායක මහත්මයන් පර්යේෂණ කරන වී වර්ගය හොඳයි කියා තිබෙනවා. මේ අන්දමට පර්යේෂණ පැවැත්වීම හොඳයි. එයින් අපේ වී වගාව දියුණු වෙනවා. තමුන් රජයත් මේවා ගැන උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ.

අනුක්‍රමිකාරකුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඩී. බී. වෙලගෙදර මයා. (ජනසතු සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ක්‍රි. 10. පී. බෙලගෙදර—දේශීයාධිපති
සේවාවේ අමාත්‍යාංශයේ පාරාලෝමනික කාර්ය
තර්ක)

(Mr. D. B. Welagedera—Parliamentary
Secretary to the Minister of Nationalized
Services)

පර්යේෂණ කරගෙන යනව.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(ක්‍රි. පෙරේරා වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

කවදද ඔය පර්යේෂණ ඉවර වෙන්නේ?
අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ලමයින් යොදවා වල්
නෙළීම නොකළාට අස්වැන්න වැඩියෙන්
ලැබිය හැකි වී වර්ගයක් නියම අන්දමට
පොහොර යොදා ක්‍රමානුකූලව වගා කළාම
අස් වැන්න වැඩියෙන් ලබාගන්න පුළු
වනි. ගොවීන් ඒක අවබෝධ කර ගෙන
තිබෙනව. ඒ අන්දමට කටයුතු කළ නිසයි
මෙවර අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙන්නේ. ඒ
අතරම අතික් පැත්තෙන් හිටපු අග්‍රවිනිශ්
්වයකාර බස්නායක මහත්මයා රටේ හැම
තැනකම යනව. උන්නාහෙ යම්කිසි
වැඩක් කරනව. ඒක රහසක් නොවෙයි.
ලංකාවේ සෑම කොටසකම ගානෙ ගිහින්
වැඩි බලනව, පොකුණු බලනව, සොරොච්චි
බලනව; ගොවීන් සමග සාකච්ඡා කරනව.
ඒ පිළිබඳව වාර්තාවකුත් ආණ්ඩුවට ඉදිරි
පත් කර ඇති බව පසුගිය දවස්වල පත්‍ර
මාර්ගයෙන් අපට දැනගන්න ලැබුණි. එම
වාර්තාවේ වැදගත් කරුණු රාශියක්ම ගැබ්
වී තිබෙනව. වෙනත් මැති ඇමතිවරු
වාගේ නොවෙයි, උන්නාහෙ සෑම තැන
කම ඇවිද්දා. ගොවීන් සමග සාකච්ඡා
කළා, අස්වැන්න වැඩි කිරීමේ ක්‍රම ගැන.
කවුරුත් කළත් හොඳ වැඩකට හොඳය
කියන්න ඕනි. එසේ රට හමතැනකම
ගොස් ඒවා ගැන සොයා බලා රජයට වාර්
තාවක් ඉදිරිපත් කළත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක
කිරීමට පියවරක් ගන්නවාය කියාමත්
රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවද?
නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රැකී
රක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැනත් කථා කරනවා පම
ණයි, නමුත් මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීමට සවි
වැඩ පිළිවෙලක් මේ දක්වා අනුගමනය
කර නැහැ. ස්වීර වැඩ පිළිවෙලක් අනුගම
නය කිරීම තබා ගන්නා වැඩ පිළිවෙලක්

ගැනවත් සඳහන් කර නැහැ. “මාගේ
ආණ්ඩුව කල්පනා කරනව.” එදා සිටත්ම
කල්පනා කරනව. ප්‍රශ්නය දවසින් දවසම
උග්‍ර වෙනව. දැන් උපාධිධාරීන්ම පමණක්
හය දහසකට වඩා සිටිනව රක්ෂා නැතුව. ඒ
සම්බන්ධයෙන් කිසිවක් මතක් කර නැහැ.
එපමණක් නොවෙයි, රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය
විසඳීම සම්බන්ධයෙන් පසුගිය ආණ්ඩුව
මේ රටේ කර්මාන්ත රාශියක්ම ආරම්භ
කළා. නමුත් දැන් කියන්නේ මොකක්ද?
දෙහිවල-ගල්කිස්ස මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ද
එස්. ජයසිංහ මයා.) කියනව, පටන් ගත්
ඒ කර්මාන්ත බොහොම දුර්වලයි; බිලේඩි
තලයක් ගත්තාම රැවුල හරියට කැපෙන්
නෙත් නැතිලු. ලංකාවේ නිපදවන දැලි
පිහියා තලවලින් රැවුල කැපෙන්නේ
නැතිලු. එහෙම නම් කරන්නට තිබෙන්නේ
ඒ කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින්නන්ට නියම
උපදෙස් හා උපකරණ සපයා දී ඔවුන්ගේ
නිෂ්පාදන හොඳ තත්ත්වයට ගෙන එන්
නට උදව් කිරීමයි. පිටරට නිපදවන
“බිලේඩිස්” සමග තරග කරන්නට පුළු
වන් වන විධියට අපේ රටේ “බිලේඩිස්”
නිපදවිය යුතු බව නිෂ්පාදකයන්ට කියා
ඒ සඳහා අවශ්‍ය ගුරුහරුකම් ඔවුන්ට දිය
යුතුයි.

ලංකාවේ නිපදවන බයිසිකල් වයරයක්
සුමාන තුනකින් තරම පුපුරා යනවා නම්
එය වඩා හොඳට නිෂ්පාදනය කිරීමට විධි
විධාන යෙදිය යුතුයි. අපේ රටේ නිෂ්පාදන
වල තත්ත්වය උසස් කර ගැනීම අපේ
යුතුකමයි.

විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගැනීම
සඳහා පසුගිය රජය මේ රටෙහි නොයෙකුත්
කර්මාන්ත ආරම්භ කළා. නමුත් අද ඒවා
නොයෙකුත් පුද්ගලයන්ගේ අතට යවන්
නට වැඩ සකස් කෙරෙනවා. බිලේඩි
එකෙන්, වයර් එකෙන් වරද පෙනෙන්නේ
ඒ නිසයි. අපේ ප්‍රදේශයේ රටහුණු
කර්මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කළා.
නමුත් ඒකෙන් පාඩුලු. දැන් ඒක
පෞද්ගලික අංශයට දෙන්නට යනවා. රුපි
යල් ලක්ෂ ගණනක් වියදම් කොට කර්
මාන්ත ශාලාවක් ආරම්භ කර පසුව එය
පෞද්ගලික අංශයට දෙන්නට යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ
ආණ්ඩුව සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් ලාභ
පෙන්වන්නට කැමැති නැහැ. ඒවා හැම

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

එකෙන්ම පාඩුලු. ඒවායින් පාඩු පෙන්වා බඩ මහතා මුදලාලිලාට ඒවා පවරා දෙන්නටයි, මේ ආණ්ඩුව උත්සාහ කරන්නේ. මේ විධියේ පිළිවෙතක් අනුගමනය කරන ගමන් කියන්නේ නම් දශරාජ ධර්මයෙන් රට පාලනය කරන බවයි. දශරාජ ධර්මයට නොව දශ අකුශලයට නම් දැන් මේ රජය වැටී සිටිනවා.

ගොවියන්ට සහනයක් සැලසීම සඳහා ණය පහසුකම් ඇති කර තිබෙන බව දැන් මේ රජය හැම තැනම ප්‍රචාරය කර තිබෙනවා. ණය ගැනීම සෙල්ලමක් නොවෙයි. ගොවීන්ට දෙන්නට යන මේ ණය මුදල් වල පොලිය කීයද? සියයට 12 යි. “බලාක් මාකට්” ගණනටයි, ආණ්ඩුව ගොවීන්ගෙන් පොළී අය කරන්නේ. මහජන බැංකුව අය කරන පොළියටත් වඩා වැඩි පොළියක් ගොවීන්ට දෙන ණය වෙනුවෙන් ආණ්ඩුව අය කරනවා. ඉතින් මේ විධියට ණය දීමෙන් ගොවීන්ට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවාද? ගොවීන්ට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නට නම් අඩු පොළියට ණය දෙන්නට ඕනෑ. එසේ නැත්නම් පොළියක් නොගෙන ණය දෙන්නට ඕනෑ. එසේත් නැත්නම් රබර් වතුකාරයන්ට තේ වතු කාරයන්ට දෙනවා වගේ ආධාර මුදලක් දෙන්නට ඕනෑ.

අද ගංවතුර නිසා අමාරුවේ වැටුණු ගොවියන්ට ඊළඟ කන්නයේ ගොවිතැන් වැඩ කරන තුරු ආධාර මුදල් ලබා ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව හැම විටම කථා කරන්නේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම ගැනයි. රට ස්වයං පෝෂිත කරන්නට වුවමනා නම් ගොවීන්ගේ තත්ත්වය ආරක්ෂා කිරීමට විධිවිධාන යෙදිය යුතුයි.

නිවාස ගැන කියන්නට යෙදුණා. තව අවුරුදු දෙකක් යන විට රජයේ සේවකයන්ට ඕනෑ තැනකට මාරු වී යන්නට පහසු වන පරිදි හැම ප්‍රදේශයකම නිල නිවාස හදන්නට යනවාලු. තවට නිවාස හදනවාලු. ඔව්, නිවාස හදන හැටි නම් අප දන්නවා.

ජොර්ජ් රාජපක්ෂ මයා. (මුල්කිරිගල)
(කිලි. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ச—முல்கிரிகல)
(Mr. George Rajapaksa—MulKirigala)
අහසේ නිවාස හදනවා.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(කිලි. பேர்ஸி விக்ரமசிங்கம்)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

අද සාමාන්‍ය තැනැත්තකුට නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ණයක් ලබා ගන්නට නොයෙකුත් දුෂ්කරතාවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. නීතිඥ මහතුන් වෙතට යන්නට ඕනෑ; ඔප්පු ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ; ප්ලැන් ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ; තව නොයෙක් දේ කරන්නට ඕනෑ. සමහර විට මේ ඔක්කොම කළායින් පස්සෙ නිවාස දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලැබෙන පිළිතුර “සල්ලි නෑ” යන්නයි. එහෙම නැත්නම් ණය මුදල ලැබෙන විට එයින් භාගයක තරම් මුදලක් වෙනත් කටයුතුවලට වියදම් වෙලා. මහජන බැංකුවෙන් ණයක් ලබා ගන්නටත් “ගැරන්ටර්” කෙනකු ඉන්නට ඕනෑ. රුපියල් 500 ක මාසික වැටුපක් ඇති කෙනකු ගැරන්ටර් කෙනකු හැටියට අත්සන් කරන්නට ඕනෑ. ඉතින් ඒ අනුව ගොවියාට මහජන බැංකුවෙන් ණයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්ද? “ගොවියාට සෙනක් සලසනවා; ගොවියා රජ කරවනවා; රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යනවා” යනුවෙන් මේ ආණ්ඩුව කියනත් ගොවියාට ලැබෙන ආරක්ෂාවක් නම් නැහැ. ගම්බද සිටින ගොවීන්ගේ නියම තත්ත්වය දන්නේ ගම්බද සිටින අපයි. ගොවියා ඔහුගෙ කුඹුර කොහොමහරි වගා කරනව මිස කුඹුරට විරුද්ධව ස්වර්ෂික් කරන්න ඔහුට පුළුවන්කමක් තියෙනවයැ. එහෙත් ඒ වගාව කරන්න ගොවිය දහසක් දුක් ගැහැට විඳින්න ඕනෑ.

අවුරුදු 9 ක් තිස්සෙ අපේ ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා ඒ අමාත්‍යාංශය බාරව සිටිය. දැනත් ඒකම බාරව සිටිනව. එහෙත් හැමදාමත් ජල ගැලීම් ආදියෙන් නොයෙක් දුක් ගැහැට විඳින්න අද ගොවියට සිදුවී තිබෙනව. වාරිමාර්ග කිසිවක් හරියාකාරව යෙදී නැහැ. මාතර නිල්වලා ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කිරීමට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් නැතිකම නිසා අද එය පොතට පමණක් සීමා වී තිබෙනව. ගංගාවල් හරවන්න ඉඩම් ඇමතිතුමා කථා කරනව. සමහර ගංගා උඩහට හරවන්නත් කථා කරනව. එහෙත් මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මහා.]

වාරිමාර්ග කාර්යාලයක්වත් තැනූ. ඉඩම් අමාත්‍යාංශය ගැන කථා කරන්න ගියොත් දවස් ගණනක් කියලවත් කිය යුතුදේ ඉවර කරන්න බැරි නිසාත් අයවැය ලේඛන විවාදයෙදී ඒ සම්බන්ධව විස්තර සහිතව කථා කරන්නට අදහස් කරන නිසාත් මේ අවස්ථාවෙදී ඒ ගැන මිට වඩා කරුණු කියන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නෙ නෑ.

වෛද්‍යවරුන් පාවිච්චි කරන “ඩරග්ස්” හෙවත් බෙහෙත් වර්ගවල මිල පාලනය කිරීමට විධිවිධාන සලස්වන බවත් මේම රාජාසනය කථාවෙහි කියා තිබෙනවා. බොහොම හොඳයි. අද හෙටම පනතක් ඉදිරිපත් කරන්න. එය නරකයයි අපි කියන්නෙ නෑ. පෞද්ගලික දොස්තර මහත්වරුන් බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය වැඩි මිලට විකුණන බව අද ප්‍රසිද්ධ වී තිබෙනවා. එය දොස්තර මහත්වරුන් අතරම තිබෙන ප්‍රශ්නයක් නිසා ඒ ගැන වැඩි විස්තර අප දන්නෙ නෑ. “ඉන්ජෙක්ෂන්” එකක් ගහල මෙව්වර ගණනක් ගෙවන්න කිව්ව හම අපි ඒ මුදල ගෙවනවා. බෙහෙත් මිල සම්බන්ධයෙන් වැදගත් කරුණු රාශියක් අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍යා වාර්ය එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) විසින් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ බව මට මතකයි. ඩිස්ට්‍රික් පෙත්තක් සාදා අවසාන කරන්නට යන විශදමත් අද එය විකුණන මිලත් එතමා පෙන්වා දන්න පැහැදිලි ලෙස. ඇපොතිකරි සමාගමත් බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය විකුණන වෙනත් සමාගමත් ඒවා විකුණන මිල ගණන් දැක්වෙන ලැයිස්තු වක් දවසක් එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කළා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දවසක් විළි ලජ්ජා නැතිව “නමුසෙනෙ දොස්තර” යනුවෙන් අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කිව්වෙ එතරම් වැදගත් කරුණු මේ ගරු සභාවට එතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරද්දී. එහෙත්, තද වුණහම නම් ඒ පැත්තේ සමහර අය යන්නෙත් ඒ කොමියුනිස්ට් දොස්තර ලගටමයි. බෙහෙත් ද්‍රව්‍යවල මිල පාලනය කළ යුතු බවත් අඩු මිලට ජනතාවට බෙහෙත් ද්‍රව්‍ය ලබා දිය යුතු බවත් පෙන්වා දෙමින් පළමුවැනි වරට මේ බිත්ති හතර ඇතුළත කථා කෙළේ දොස්තර කෙනෙකු වන අකුරැස්සේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බව මම ඉතා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. එවැනි තත්ත්වයක් තියෙද්දී, සමහර ගරු මන්ත්‍රී වරුන් කරුණු නොදැන, කට තිබෙන පළියට අපේ කථාවලට කට දමන්න ආවොත් අපෙන් පහර කන බවත් මා ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ඊළඟට, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට බාර කටයුත්තක් සම්බන්ධයෙන් මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“It is proposed to set up an organization for the printing and publication of school text-books.”

පාසල්වල බිත්ති දීම නතර කොට ඒ වෙනුවට ඩිස්කට් දෙන්න යනව වගේ වෙයිද දන්නෙ නෑ මේකත්. බිත්ති දීම නතර කර “විලියම්ස්” සමාගමේ ඩිස්කට් පමණක් ස්කෝලවල ලමයින්ට දෙන්න සූදානම් වෙනවා. ලස්සණ වාක්‍යයකින් කියා තිබෙන මේ වැඩෙත් කෙරෙයිද නැද්ද, කෙරෙනවානම් ඒ කොයි ආකාර යටද යන කරුණු විස්තර කර නැහැ. එම නිසා, මෙය මිට වඩා විස්තර සහිතව ඉදිරි පත් කළ යුතුව තිබුණි. මේ වගෙ කරුණු එකක් දෙකක් මේ රාජාසනය කථාවෙහි තිබෙන නමුත් ඒව කෙරෙයිද කියන එකයි ප්‍රශ්නය.

ඊළඟට පොලිස් කොමිසමක් පත්කිරීම ගැන සඳහන් වී තිබෙනවා. මුළුමහත් පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවෙ සිටින පොලිස් භටයින්, සාජන්ට් මහත්වරුන් හා වෙනත් පොලිස් නිලධාරීන් සියලුදෙනාම ඉල්ලා සිටියේ ඔවුන්ගේ පඩි ප්‍රශ්නය විසඳන ලෙසයි. පොලිස් කොමිසමක් පත් කර තිබෙන නමුත් සාමාන්‍ය පොලිස් භටයින් පිළිබඳ කිසිම ප්‍රශ්නයක් ඊට ඇතුළත් කර නැහැ. සුටි එක කහපාට විය යුතුද, සුදු පාට විය යුතුද, කොළපාට විය යුතුද, බොත්තම් රිදී විය යුතුද, පින්තල විය යුතුද, සැලියුටි එක දන්නෙ ඉස්සරහටද, පස්සටද යනාදී ප්‍රශ්න පමණයි මේ කොමිසමට ඉදිරිපත් වී තිබෙන්නෙ. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවෙ සිටින බොහෝ අය සුළු පඩියක් ලබමින් ඉතාමත් දුක්බිත ජීවිත ගත කරන බව අප දන්නවා. නොයෙක් දුක් ගැහැට මධ්‍යයේ සේවය කරන්න ඔවුන්ට සිදුවී තිබෙන නිසා, ඔවුන්ට යම් මුදලක් හදලක් ඕනෑ වුණහම, වේගය මණින මීටරයක් අරගෙන පාරට බැහැල ලොරියක් නතර කරනවා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

කියක් හරි හම්බ කර ගන්න එපාය. නැත්නම් ඔවුන් ජීවත් වන්නෙ කොහොමද? ඒ අයගේ පඩිය මදි නිසා ඒ අය නොයෙක් දූෂණ වැඩ කරනවා. අපි ඒ ගැන චෝදනා කරනවා. නමුත් පඩිය වැඩ කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් නැහැ. පොලිස් කොමිෂන් සභාව එන තෙක් බලා ගෙන සිටියා. නමුත් ඒකෙ කිසිම දෙයක් නැහැ, පඩි වැඩ කිරීම ගැන. ඒ නිසා මූලික ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නෙ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කථාව අවසාන කරන්න පෙර මම තව එක කාරණයක් ගැන කියන්න ඕනැ. අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මේ අවසාවේදී මෙහි සිටියා නම් හොඳයි. මා මුලින් සඳහන් කළා වගේ රාජාසන කථාව කොසි තරම් බංකොලොත්ද කියතොත්—මේ ආණ්ඩුව මොන විධියට නිදා ගන්නවද කියතොත්—මේ සභාවේ දැන් ඉන්නෙ රාජ්‍ය උප ඇමතිතුමන්, චන්තෝගම මන්ත්‍රිතුමන් (විරකෝන් මයා.) පමණයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයේ ආණ්ඩුව තිබෙන කාලයේදී අද අගමැති තුමන්, රාජ්‍ය ඇමතිතුමන්, කර්මාන්ත ඇමතිතුමන් මේ පැත්තෙ ඉදගෙන අත දික් කර කර පෙන්නවා, ඇමතිවරු නැත, පාලය කියා. එසේ චෝදනා කළ අයට අද මොකක්ද වෙලා තියෙන්නෙ? ඒ දේමයි. ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ වැදගත්ම රාජාසන කථාව විවාදයට භාජන කරන විට ඇමතිවරුන් තමන්ගේ ආසනවල නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සාම මණ්ඩල ගැන බලන්න. සාම මණ්ඩල පත් කර තිබෙන්නෙ ගමේ ආරවුල් නැති කර සමගිය ඇති කරන්නයි. ඒවාට නියම පුද්ගලයන් පත් කර ගන්න ඕනැ. හිරේ වැටුණු උදවිය, දඩ කෘපු උදවිය, ඇඟ බැඳපු උදවිය පත් කරනවා, ඒවායෙ සභාපති වරුන් හැටියට. උතුරුබොක්කෙ මේධංකර හාමුදුරුවෝ සාම මණ්ඩලයක සභාපති. මුල්කිරිගල මන්ත්‍රිතුමා (ජෝර්ජ් රාජපක්‍ෂ මයා.) කියනවා, උසාවියෙන් අවුටු කරල නඩු කොපියන් තියෙනවය කියා. බද්දේගම මන්ත්‍රිතුමා (නිල් ද අල්විස් මයා.) සමග තරඟ කළ නියෝජිතයාගෙ ඇඟ බැඳල; ඊයේ පෙරෙයිද එයන් සාම මණ්ඩලයේ. ඉතින් සාම මණ්ඩලවලින් නියම සේවයක් ඉෂ්ට වෙයිද?

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අද මේ රජයේ නිලධාරීන්ට වැඩ කරන්න බැරි වී තිබෙන්නේ මන්ත්‍රිවරුන් නිසා නොවෙයි, පැරදුණු අපේක්‍ෂකයන් නිසයි. දිසාපතිතුමාට කාර්යාලයේ කිසිම වැඩක් කර ගන්න බැහැ, පැරදුණු අපේක්‍ෂකයා ගිහින් පැය ගණනක් එතන කථා කර කර සිටිනවා. තමුත්තාන්සේලා නිවේදනයක් නිකුත් කරල තියෙනවල, පැරදුණු අපේක්‍ෂකයාට ඇහුම්කන් දෙන්නය කියා. අධ්‍යාපන කන්තෝරුවට ඔවුන් ගිහින් පැය ගණන් කථා කර කර ඉන්නවා. ග්‍රාම සේවකයන් අමාරුවේ දමන්න, තවත් උදවියට ලියුම් යවනවා, මේ විධියට ලියුම් ලියා ජස්ටින් විජේවසීන මහතා භාරයේ දිසාපතිතුමාට යවන්නය කියා. මේ ජස්ටින් විජේවසීන මහත්මයා කවිද? [බාබා කිරීමක්] මළ ගෙවල්වල කථා කළ පලියට, දවස් 33 ක් පාර්ලිමේන්තුවේ සිටපු පලියට මොනවද මේ කරන්නෙ? මගේ කොට්ඨාශයේ පමණක් නොවෙයි, මේක සිදු වන්නෙ. මට ඇමතිවරුන්ගෙන් කරදරයක් නැහැ; මන්ත්‍රිවරුන්ගෙන් කරදරයක් නැහැ. මේ කිසිම වදනෙකට නැති කෙනෙකුගෙන් කරදරය තියෙන්නෙ. මාතර ආසනයෙන් ඇඟිලි ගහනවා, අකුරුස්ස ආසනයෙන් ඇඟිලි ගහනවා. මේ ලෝකෙ වැඩක් නැහැ. පරාජය වූ අපේක්‍ෂකයන්ගේ කරදරය නිසා තමයි, මේ ආණ්ඩුවේ වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යන්න බැරිවී තිබෙන්නෙ. මහජනයාගේ සහයෝගය ලැබෙන්නෙන් නැහැ; නිලධාරීන්ටත් කරදරයක්. මේක කරන්නෙ මොන කාරණයක් නිසාද කියා මම දන්නෙ නැහැ. මේගොල්ලො නිකම් මේවා කරනවය කියන එකත් සැකයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රජය විවේචනය කිරීම අපේ යුතුකමක්. පරාජය වූ අපේක්‍ෂකයන්ගෙන් රජයට තිබෙන කරදරය නිමාවකට පත් කර ගැනීමට කටයුතු කරනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා. මා මුලින් සඳහන් කළා වගේ මේ රාජාසන කථාව අලියා ගිල්ල දිවුල් ගෙඩියක් වගෙයි. ඒ නිසා එවැනි දෙයකට පක්‍ෂව අපේ ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න බැරි බව ප්‍රකාශ කරමින් වගේ වචන සවලපය අවසාන කරනවා.

අලු-නෙළුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ဦး. ဇာ. 10.57

එම්. ඊ. එම්. මොනමඩ් අලි මයා. (මුතුර
පළමුවන)

(ஐனாப் எம். ஈ. எச். முகம்மது அலி—
மூதூர் முதல் அங்கத்தவர்)

(Mr. M. E. H. Mohamed Ali—First Mutur)

கௌரவ உப சபாநாயகரவர்களே, ஒரு நேர்மையான, திறமைமிக்க, சனநாயகவாதியான பெரியாரொருவர் தேசிய அரசாங்கத்தை தலைமை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரது அரசாங்கத்தின் மூன்றாவது சிம்மாசனப் பிரசங்க விவாதத்தில் பங்கு பற்றிச் சில குறிப்புக்கள் கூறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமை குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிப்பதற்கு முன், மகாதேசாதிபதி அவர்களுடைய சிம்மாசனப் பிரசங்கத்துக்கு நன்றி தெரிவித்த, ஆமோதித்த இரு கௌரவ அங்கத்தவர்களை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இது ஒரு வழக்கமான முறையாக இச்சபையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. கௌரவ கொத்மலே பிரதிநிதி (திரு. ம. பி. ரணதுங்க) அவர்களும், கௌரவ ஹினிதும பிரதிநிதி (திரு. எம். எஸ். அமரசுனி) அவர்களும் ஆணித்தரமான பதிலுரை கொடுத்து நன்றியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் திரும்பவும் பாராட்டுகின்றேன்.

இன்று இந்நாட்டிலுள்ள பெரும்பான்மையான மக்கள் விரும்புவது ஐக்கிய இலங்கையிலே அனைவரும் சமமாக, சமாதானமாக, சாதமாக வாழ வேண்டும் என்பதுதான். அந்த அடிப்படையிலேதான் சனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட பெருங்குடி மக்கள் ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை நிறுவும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்தார்கள். இந்தத் தேசிய அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிப்பவர்கள் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் உள்ளவர்களாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் அனைவரும் சனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தேசிய அரசாங்கம் என்ற இணைப்புக் குழுவாகச் சேர்ந்து நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய முன் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் அவசியமானவை உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, செய்யத் தொழில், இருக்க வீடு என்பனவேயாகும். இந்நான்கு அத்தியாவசியமான தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய தேசிய அரசாங்கம் மிக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. பற்பல

நல்ல திட்டங்களை வகுத்து இந்தத் தேசிய அரசாங்கம் இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சியெடுத்துக் கொண்டுவரும் வேளையில் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், எப்படியாவது இந்த அரசாங்கத்தை வீழ்த்திவிட வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன் அரசாங்கம் நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட, குறையுள்ள திட்டங்களைக் கொண்டு வந்தாலும்கூட அவற்றையெல்லாம் எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நோக்கம் எப்படியாவது இந்த அரசாங்கத்தை வீழ்த்தி தாங்கள் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வர வேண்டும் என்பதே தவிர, சனநாயகவாதிகளால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அரசாங்கத்தின் பூரண ஆயுட்காலமான ஐந்து வருட காலமும் பொறுத்துப் பார்ப்போம்; அந்தக் காலத்துள் திறமையான சேவையைச் செய்யாவிட்டால் திரும்பவும் சனநாயக அடிப்படையில் மக்கள் முன் சென்று அவர்களது தீர்ப்பைப் பெற்று ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கைப்பற்றுவோம் என்பதல்ல.

கௌரவ உப சபாநாயகரவர்களே, இந்த வருட சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் நல்ல அம்சங்கள் பல அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதாவது, தேசிய அரசாங்கம் இன்று பொது மக்களுக்கு அத்தியாவசியமாக, மிகவும் முக்கியமாகத் தேவைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் உணவு உற்பத்தியில் கூடிய ஆர்வம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எங்களுடைய பிரதமர் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இலங்கை முழுவதும் நேரில் சென்று விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டி வருகிறார். உணவை உற்பத்தி செய்து எங்களுடைய சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டால் பிற நாடுகளை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை; பிற நாடுகளிடம் அரிசிப் பிச்சை வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படாது. இப்படியாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க அரசாங்கம் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு எதிர்க்கட்சியினரும் தங்களுடைய பரிபூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து எங்கள் நாட்டைச் செல்வமான, வளமான, பொன்கொழிக்கும் நாடாக ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க் கட்சியினர் அரசாங்கத்தை முறியடிக்க எத்தனையோ சூழ்ச்சிகளை இன்று செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக

ஐஸ்வர்யாவுடைய கை:

வகுப்புவாத கோஷங்களை அவர்கள் கிளப்புகிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூறுவது என்ன வென்றால் வகுப்புவாதம் என்பது ஒரு கொடிய விஷத்தைப் போன்றது; வகுப்புவாத உணர்ச்சியைச் சுலபமாக மக்கள் மத்தியில் கிளப்பிவிட முடியும்; அப்படிச் கிளப்பப்பட்ட வகுப்புவாத உணர்ச்சியைத் தணிப்பதென்பது மிகவும் கஷ்டமான ஒரு காரியம், மதத்தைப் பாவித்து, மொழியைப் பாவித்து மக்களின் உணர்ச்சிகளைக் கிளப்பி விடுவது நெருப்புடன் விளையாடுவதைப் போன்றது; இது மிகவும் அபாயகரமான ஒரு விஷயமாகும் என்பதுதான்.

எனது உரையின் ஆரம்பத்தில் நான் கூறியதைப்போல இலங்கையில் பெரும்பான்மையான மக்கள் ஐக்கிய இலங்கையையே விரும்புகிறார்கள். இலங்கையில் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்த அளவில் அவர்கள் நூறுக்கு நூறு சதவிகிதம் ஐக்கிய இலங்கையையே விரும்புகிறார்கள். இலங்கை பிரிக்கப்படுவதையோ துண்டுபோடப்படுவதையோ இலங்கையில் எந்த ஒரு முஸ்லிமும் விரும்பமாட்டார் என்று இச்சபையில் ஆணித்தரமாகக்கூற நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாட்டு மக்களைப் பொறுத்த அளவில் இன்னொரு விடயத்தையும் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம். அதாவது நம்நாட்டு மக்களிடையே தேசியப் பற்று மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இன்றைய சூழ்நிலையில் நம் நாட்டு மக்களும் அவர்களது பிரதிநிதிகளும் தியாக உணர்வுடன் தேசப்பற்று உள்ளவர்களாகத் தங்கள் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஆனால், இத்தகைய ஒரு பண்பு நம் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றது. உதாரணமாக, இன்று நமக்கென ஒரு தேசிய கீதம் இருக்கிறது. “நமோ நமோ மாதா” என்று தொடங்கும் எமது தேசிய கீதம் சினிமாத் கொட்டகைகளில் இசைக்கப்படும்பொழுது நம் மக்களில் சிலர் சிரித்துக் கேலி செய்கிறார்கள். இதிவிருந்து நாம் அறிவது நம் மக்களில் சிலரிடையே நாட்டுப் பற்று கொஞ்சமும் இல்லை என்பதுதான். நமது தாய் நாட்டுத் தேசிய கீதம் பாடப்படும் பொழுது நமது மக்களே அதைக் கிண்டல் செய்தால் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் வெளி நாடுகளில் இருந்து அங்கு வந்திருக்கக்கூடிய மக்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன

சீதா கைவை பிடிவது விவரம்

நினைப்பார்கள்? இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்று இச்சபை மூலமாக நான் அனைவரையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் ஆரம்பத்தில் கூறியதைப் போல நம் நாட்டு மக்கள் கஷ்டங்களையோ கொடுமைகளையோ பிற நாட்டு மக்களைப் போல அனுபவித்துப் பழக்கப்படாதவர்கள். மற்றைய எத்தனையோ நாட்டு மக்கள் யுத்தங்களின் மத்தியில் அகப்பட்டு எத்தனையோவிதமான கஷ்டநஷ்டங்களை அனுபவித்து இருக்கிறார்கள். யுத்தங்களினால் உறவினர்களை மட்டுமல்ல தங்கள் உடைமைகளை மட்டுமல்ல சொந்த ஊர் தேசங்களைக்கூட இழந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம் மக்கள் இவ்வித கொடுமைகளைக் கடந்த காலங்களில் அனுபவித்தது கிடையாது. கடந்த இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது பலர் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதற்குப் பதிலாக திடீர் பணக்காரர்களாகவே மாறி இருக்கிறார்கள்.

நமக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் இரத்தம் சிந்தாமல் கிடைக்கப்பெற்றதொன்றாகும். இதனால் சுதந்திரத்தின் பெருமையை நாம் அதிகம் உணராதவர்களாக இருக்கிறோம். மற்ற நாட்டு மக்கள் எவ்வளவோ தியாகங்களைச் செய்து, இரத்தம் சிந்தித்தான் தங்கள் சுதந்திரத்தைப் பெற்றார்கள். இதன் காரணமாக தாம் பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க அவர்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்நாட்டு மக்கள் மிகவும் சுலபமாகச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றதால் அதன் மகிமையை உணராமல் அதற்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கும் பொழுது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டி இருக்கிறது. மக்கள் தாம்பெற்ற சுதந்திரத்தின் பெருமையை உணராத காரணத்தினால் மிகவும் சுலபமான முறையில் வாழ விரும்புகிறார்கள். எல்லோரும் சோம்பேறி வாழ்க்கை நடாத்தவே விரும்புகிறார்கள். மக்கள் எல்லோரும் அரசாங்க உத்தியோகம் வேண்டும், சுலபமான உழைப்பு வேண்டுமென்றே விரும்புகிறார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே நமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களை உற்பத்திசெய்ய வேண்டியிருக்கின்றது. நாம் இன்று எத்தனையோ கஷ்டமான பிரச்சினைகள் மத்தியில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இப்படியான ஒரு நிலையில் நாம் ஒன்றுபட்டு நாட்டுக்காக

அழைக்கிறவருடைய கையால் :

[மேலேயே அடி மன.]

உழைக்க வேண்டுமென்றாலோ நம்மிடம் நாட்டுப் பற்றுக் குறைவாக இருக்கின்றது. இதை நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

நமக்கு அத்தியாவசியமானது உணவு. நம் அத்தியாவசியப் பொருட்களில் முதலிடம் வகிப்பது உணவு. அதனைப் பெருக்க நாம் செயலில் மும்முரமாக இறங்க வேண்டும். உதாரணமாக என்னுடைய மாவட்டத்தை— திருகோணமலை மாவட்டத்தை — எடுத்துப் பார்த்தால், உணவுற்பத்திப் பெருக்கத்திலே அந்த மாவட்டம் மிகவும் உச்ச நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. அந்த மாவட்ட மக்கள் தங்கள் கஷ்டங்களை உணர்ந்து, நாம் மற்றப் பகுதிகளிலிருந்து அரிசி எடுக்கக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று உணர்ந்து, தங்களுக்குத் தேவையான உணவுத் தானியங்களைத் தங்கள் பகுதியிலேயே உற்பத்தி செய்ய அதிக ஆர்வமெடுத்துக் கொண்டு வருகின்றார்கள். இப்படி ஆர்வங்காட்டும் மக்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, சிரமதான முறையில் கூடுதலான ஆர்வமூட்டிக்கொண்டுபோனால், நான் பெருமையாகக் கூறுகிறேன், திருகோணமலை மாவட்டம் உணவுற்பத்தியில் இலங்கையில் முதல் ஸ்தானத்தை எடுக்கும். அதனை நான் சந்தோஷத்துடன் சொல்கின்றேன்.

இந்த சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைத் திருத்தியமைக்க அரசாங்கம் போதிய கவனம் எடுத்துக் கொண்டு வருவதாயும் அதற்கான வழிவகைகளை கையாள்வதாயும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. இந்த விஷயத்திலே, மூதூர்த் தொகுதியிலுள்ள நீர்ப்பாசன வேலைகளைத் தாமதம் செய்யாமல் அமல் செய்தால் அது நாட்டுக்கு அதிக நன்மையைக் கொடுக்குமென்பதை நான் அரசாங்கத்துக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் எதிர்பார்ப்பதை விடக் கூடுதலான உணவுத் தானியங்களை, இவ்வாறு செய்வதனால் அப்பகுதி மக்கள் உற்பத்தி செய்து தருவார்கள்.

இந்த சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே எத்தனையோ நன்மையான விஷயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவையனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக எடுத்து ஆராயப்போனால் எனக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் நேரம் போதாது. அதனால் சில முக்கிய விஷயங்களை மட்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இம்முறை ஐந்து

பீழை யோசனை பிழை விடைய

கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகங்கள் ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. இன்று கல்வித் துறையிலே பின்தங்கியிருக்கும் இந்நாட்டுக்கு அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஓர் அம்சமாகும். இந்த ஐந்து கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகங்கள் அமைப்பதைத் தீர்மானிக்கும்போது அவைகளில் ஒன்றையாவது கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு மத்திய இடத்தில் நிர்மாணிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்துக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றேன்.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் ஓய்வு பெற்றுச் செல்லும்போது அவர்களின் ஓய்வுப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதில் உள்ள கஷ்டங்களை நிவிர்த்தி செய்யச் சட்டம் கொண்டுவருவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. அத்துடன் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் சம சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் எந்தப் பாஷையில் கல்வி புகட்டினாலும் எதிர்காலச் சந்ததியினரை இம்நாட்டுக்குத் தொண்டு புரிய உருவாக்கும் நோக்கத்திலேயே தங்கள் கடமையைச் செய்கின்றார்கள். எனவே அவர்களுக்குச் சம சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் விரைவிலேயே அதனை அமல் நடத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக, ஹோமியோபதி வைத்திய முறைக்கும் அரசாங்கம் அங்கீகாரம் கொடுக்கப் போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அது வரவேற்கத்தக்கது. இவ்வைத்திய முறை நம் நட்பில் மட்டுமல்ல, அகில உலகிலும் புகழ் பெற்ற ஒன்றாக இருக்கின்றது. அத்துடன் சித்த, ஆயுர்வேத வைத்தியத் துறைகளிலும் நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்து இந்நாட்டிலே அவைகளுக்குத் தக்க இடத்தைக் கொடுக்கப் போவதாயும், நாவின்னையிலுள்ள ஆயுர்வேத ஆராய்ச்சி நிலையத்துக்கு கூடிய தரங் கொடுத்து அத்துறையில் அதிக அபிவிருத்தி செய்யப் போவதாயும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், நான் அதை வாசித்த பொழுது, யூனானி வைத்திய முறை அதில் சேர்க்கப்படாதது குறித்து மிகவும் மனவருத்தப்பட்டேன். இன்று மத்திய ஆயுர்வேதக் கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கு 1929 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஆயுர்வேதம், சித்தம், யூனானி என்ற மூன்று வைத்திய முறைகள் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டன. அந்த ஆயுர்வேத வைத்

அஞ்ஞைவருவதெனக் கவி :

தியக் கல்லூரியில் இருந்து இம்முன்று துறைகளிலும் பட்டம் பெற்று வேளியேறிய வைத்தியர்கள் பல பாகங்களிலும் நல்ல சேவைகளைச் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியாக இருக்கும் பொழுது, சித்த வைத்திய முறைக்கும் ஆயுர்வேத வைத்திய முறைக்கும் விசேஷ கவனம் செலுத்துகின்ற இந்தத் தேசிய அரசாங்கம் யூனானி வைத்திய முறையைப் பற்றிக் குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. விசேஷமாக யூனானி வைத்திய முறை எங்களுடைய பெரும் வள்ளலான லக்மான் ஹகீம் அவர்களால் அங்குசார்ப்பணம் செய்யப்பட்டு அகில உலகத்திற்கு நற்பெயரைக் கொடுத்த ஒரு வைத்திய முறை. அந்த வைத்திய முறை இன்று இலங்கையில் மட்டுமல்ல, இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஈரான், ஈராக், சவுதி அரேபியா ஆகிய இடங்களிலும் புகழ் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அந்த வைத்திய முறை இன்றும் ஆயுர்வேத கல்லூரியிலே—சுதேச வைத்தியக் கல்லூரியிலே—கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. யூனானி வைத்திய முறைக்குத் தகுந்த இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இந்தத் தேசிய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே மாவட்ட சபைகள் சம்பந்தமாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது “மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மாவட்ட சபைகள் விரைவில் அமைக்கப்படும்” என்று. அது சம்பந்தமாக இதற்கு முன்பு பேசிய பலர் பல அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் பத்திரிகையிலே அவற்றைப் படித்தேன். கௌரவ உடுவில் பிரதிநிதி (வீ. தர்மலிங்கம்) மாவட்ட சபை என்ற பிரச்சினையைத் தமிழரசுக் கட்சிகளப்பவில்லை, அதை காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க அவர்கள் தான் கிளப்பினார்கள், அதையே நாங்களும் பின்பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்று பேசியிருக்கின்றார். மாவட்ட சபைகள் வந்தால் மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைக் கொண்டுவரலாம் என்று அவர் பேசியிருக்கிறார். என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் அதைப்பற்றித் தீவிரமாக ஒன்றையும் கூற விரும்பவில்லை. கௌரவ பிரதம அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த மாவட்ட சபை விடயம் இன்று மக்கள் மத்தியிலே பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்திக்

கீழ்க் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைத்தான்.

விசேஷமாக முஸ்லிம் மக்கள் மத்தியிலே இது ஒரு சந்தேகத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான் சில நாட்களுக்கு முன்பு கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள் விடுத்தேன். அதாவது, மாவட்ட சபைகளை நீங்கள் அமைப்பதற்கு முன்பு, கிழக்கு மாகாணப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் விசேஷமாக முஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் நன்கு கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்றும் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நீங்கள் பெற வேண்டும் என்றும் எழுதியிருந்தேன். அவர்கள் அதற்கு மறுமொழியாக இந்த மாவட்ட சபைகள் மசோதா தயாரிக்கப்படும்பொழுது கிழக்கு மாகாணப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுடைய அபிப்பிராயங்களையும் விசேஷமாக முஸ்லிம் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளுடைய அபிப்பிராயங்களையும் நிச்சயமாகக் கோருவேன் என்று உறுதி மொழி கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி கூறி, இம்மாவட்ட சபை மசோதா இச்சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்படுமூன் கிழக்கு மாகாணப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் மற்றைய முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளையும் தலைவர்களையும் கலந்தாலோசிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் நான் ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

கௌரவ பிரதம அமைச்சர் பத்திரிகையிலே விட்ட சில அறிக்கைகளில் மாவட்ட சபை சம்பந்தமாக மக்கள் பரபரப்படைய வேண்டியதில்லையென்றும், இது காலஞ்சென்ற பிரதமர் திரு. பண்டாரநாயக்கா அவர்களால்தான் கொண்டுவரப்பட இருந்ததென்றும், அவர் கடும் அதிகாரங்களோடு இம்மாவட்ட சபை மசோதா தயாரிக்கப்படுமென்று விரும்பியிருந்தாரென்றும், தாம் நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த மாவட்ட சபை மசோதா ஒரு கிராமசபைக்கோ அல்லது பட்டண சபைக்கோ உள்ள அதிகாரங்களிலும் பார்க்கக் குறைந்த அதிகாரங்களின் அடிப்படையிலேயே மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் ஊடே செயல்பட வேண்டியிருக்கும் என்றும் வணக்கத்துக்குரிய மகாநாயக்க தேரோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தவாறு, வெளியிட்டிருந்ததை நான் வாசித்தேன். மக்கள் மத்தியிலே இது விடயமாக பெரும் பரபரப்பு இருந்த போதிலும் இது

අනුකූලකරවුමගේ කථාව :

[මොහමඩ අලි මයා.]

விடயமாக மிகவும் நிதானமாக, அவசரப்படாமல் மிகவும் சிந்தித்து நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன், அனைவருக்கும் தெரியும் கௌரவ உப சபாநாயகரவர்களே, இச்சபையிலே முஸ்லிம்களுக்குக் கலாசாரப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று வேண்டும் என்ற பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டது. அப் பிரேரணையைப் பாராளுமன்றமும் ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால், இந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலே அதனைப் பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் இல்லை. இது வருந்தத்தக்கது; விசனிக்கத்தக்கது. இதனை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் எத்தனையோ நல்ல சேவைகளைச் செய்ய எத்தனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எங்களுடைய பிரதமரது திட்டங்கள் எல்லாம் நீண்டகாலத் திட்டங்களாக இருக்கின்றன. எதிர்கால மக்களின் சுபிட்சத்தை, அபிவிருத்தியை, நலன்களை கருதித்தான் சில திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் மக்களோ உடனடியான சுபிட்சத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினரோ இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பொது மக்களிடம் சென்று அவர்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்திவிடுகிறார்கள். பிரதமரது திட்டங்கள் ஓரிரு வருடங்களில் அமூல் நடத்தப்பட்டால் இந்த நாட்டு மக்கள் விரைவில் பலன்களை அடையக் கூடியதாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. இரண்டு மூன்று வருடங்களின் பின்தான் எங்களுடைய திட்டங்களின் பலன் கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. “அந்த நேரத்தில் நாங்கள் விஷயம் விளங்காமல் கண்டித்தோம். இப்பொழுது இதனை வரவேற்கிறோம்” என்று இப்பொழுது இத் திட்டங்களை எதிர்க்கும் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களில் சிலர் ஒரு நேரத்தில் கூறக்கூடும். எனவேதான் இப்படியான கஷ்டங்கள் இந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, விசேடமாக உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, இந்த நேரத்தில் ஆட்சி நடாத்தும் தேசிய அரசாங்கத்தின் உணவு உற்பத்தி விஷயத்திலும் நாட்டுக்கு நன்மையை ஏற்படுத்தும் இதர விஷயங்களிலும் எங்களை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சியினருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

ජිනුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

தேசிய அரசாங்கம் தற்பொழுது வகுத்துள்ள திட்டங்கள் வெற்றியடையாமற்போனால், எதிர்க் கட்சியினர் ஐந்து வருடங்களின் பின் மக்கள் மத்தியிற் சென்று அவர்களுடைய திறமையைக் காட்டலாம். ‘தேசிய அரசாங்கம் அப்படிச் செய்தது, நாங்கள் இப்படிச் செய்தோம், ஆதலால் எங்களை ஆதரிக்க வேண்டும், எங்களுக்கு மீண்டுமொருமுறை சந்தர்ப்பம் தரவேண்டும்’ என்று மக்களிடம் கேட்கலாம். இது தான் சனநாயக தர்மம். இதை நான் எதிர்க்கட்சினருக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, எங்களுடைய அரசாங்கத்தின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையை எடுத்துக்கொண்டால், அது ஒரு மத்திய நடுநிலைமைப் போக்கைத்தான் கையாண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். அதைச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் நடைபெற்ற மத்திய கிழக்கு யுத்தம் சம்பந்தமாக தேசிய அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட விதத்தை பத்திரிகை மூலமாக அறிந்திருப்பீர்கள். ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பைக் கண்டித்து, சுமுகமான முறையில், அரபு நாடுகளிடமிருந்து கைப்பற்றிய நாடுகளைத் திரும்பக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற விடயத்தில் எங்களுடைய நாடு ரஷியாவுடன் ஒத்துழைத்ததை நாம் மறுக்க முடியாது. இந்த நாட்டிலுள்ள முஸ்லிம்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களது நூற்றுக்கு நூறு வீத அனுதாபம் அரபு நாடுகளிடம்தான் இருக்கிறது. இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பை, மிருகத்தனமான தாக்குதலை அவர்கள் கண்டித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

පී. ජී. බී. කේනමන් මයා. (මැද කොළඹ නුවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

But not the Hon. Minister of Labour, Employment and Housing.

මොහමඩ අලි මයා.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

He is also for the Arabs. He attended a special prayer at the Gampola Mosque and prayed for the

අනුක්‍රමයෙන් කළා :

Arabs. I think my hon. Friend is not aware of that. The only thing the Hon. Minister has not done is to make a public statement. In this country all the Muslims are for the Arabs.

වෛද්‍යවරයා ජී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்
லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

It is a very dastardly attack on the Hon. Minister. He is not for the Israelites—

මොහමඩ් අලි මයා.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

மத்திய கிழக்கு விஷயத்தில் முஸ்லிம்கள் அனைவரின் அனுதாபமும் அரபு நாட்டு மக்களிடம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஆணித்தரமாகக் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த விஷயம் பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை.

இந்தச் சிம்மாசனப் பிரசங்கத்தில் அடங்கியுள்ள நல்ல காரியங்களையெல்லாம் அமூல் நடத்த எதிர்க்கட்சியினர் இந்த அரசாங்கத்துக்கு பூரண ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்பதுடன், இந்த அரசாங்கம் முழு ஆயுட் காலத்தையும் நல்ல முறையில் கொண்டு செல்ல எல்லாரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்கத்திடம் நான் வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுக்க விரும்புகிறேன்: பிரதமர் அவர்கள் அமைச்சர் சபையில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதுதான் எனது அந்த வேண்டுகோளாகும். அமைச்சர் சபையில் உள்ள சிலர் பழைய காலத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பழைய காலப் போக்குகளையே இன்னமும் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் சபையில் இளம் இரத்தங்களையும் டிசூத்தி சில மாற்றங்களைச் செய்து நல்ல திட்டங்களை வகுத்து நாட்டிற்குச் சேவை செய்ய வேண்டும். நாடு மறுமலர்ச்சியடைய அமைச்சர் சபையில் இளைஞர்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Who are the Ministers you have in mind? Name them.

ද සොයිසා සිරිවර්දන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

There are no Ministers now.

මොහමඩ් අලි මයා.

(ஜனாப் முகம்மது அலி)

(Mr. Mohamed Ali)

They can read it in HANSARD or hear about it from Members who listened to my speech.—

எனவே, நான் திரும்பவும் பிரதமர் அவர்களை வேண்டிக் கொள்வது மிக விரைவில் அமைச்சர் சபையில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்து பேச்சளவில் நாட்டிற்குச் சேவை செய்யும் அமைச்சர்களைப் பார்த்து “நீங்கள் கடந்த இரண்டரை வருட காலம் நாட்டிற்குச் சேவை செய்து விட்டீர்கள். இனி நீங்கள் இரண்டாம் மூன்றாம் வரிசையில் போய் இருங்கள். மற்றவர்களுக்கும் இடங்கள் கொடுங்கள்” என்று சொல்ல வேண்டும் என்பதுதான்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் எதிர்க் கட்சியினரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் உணவு உற்பத்தி விஷயங்களிலும் சிரமதான வேலைகளிலும் தேசிய அரசாங்கத்திற்கு உங்களுடைய பூரண ஆதரவைக் கொடுங்கள் என்பதுதான். திருமலை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில் அங்கே கட்சி வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் உணவு உற்பத்தி வேலைகள் நடைபெறுகின்றது. இவ்விடத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கு ஒத்துழைத்து ஒற்றுமையாகக் கருமங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியிலும் சிரமதான வேலைகளிலும் அதிக ஆக்கமும் ஊக்கமும் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் இருவருக்கு எனது நன்றியை இச்சபையில் கூற வேண்டி இருக்கிறது. இந்த இருவரில் ஒருவர் எமது அரசாங்க அதிபர். இவர் உணவு உற்பத்தியில் அதிக ஊக்கம் காட்டிக்

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යනාදියට අයත් සියලු කොටස්ම සමාජ වාදය උදෙසා කරනු ලබන සටනේදී එක්සත්වීම අවශ්‍යයි. ඒ අනුව සලකා බලන විට මේ රටේ සිංහල බෞද්ධයන්ට නියමිත අයිතිවාසිකම් ලැබෙන්නේ සුළු ජාතීන් සමග අත්වැල් බැඳ ගැනීමෙනුයි. ඒ වගේම මේ රටේ සුළු ජාතීන්ටත් තමන්ට නියමිත අයිතිවාසිකම්—නියමිත මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම්—ලැබෙන්නේ සිංහල ජනතාවත් සමග අත්වැල් බැඳ ගැනීමෙන් බව අප විසින් අවබෝධ කර ගත යුතුයි.

එදා වාරියපොළ හාමුදුරුවෝ, කැප්පෙට් පොළ නිළමො, පුරන් අප්පු, ගොංගාලේ ගොඩ බණ්ඩා ආදී ජාතික විරයන් ගෙන ගිය සටන අනුව, 1953 අගෝස්තු මාසයේ ඇතිවූ හර්තෘලයේදී එදා පැවති ආණ්ඩුව කිසිම තොරතෝංචියක් නැතුව ජනතාවට වෙඩි තැබීම නිසා බලසම්පන්න බලවේගයක් ඇතිවූ අවස්ථාවේදී විද්‍යාත්මක සමාජ වාදී දර්ශනයක් අනුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය, ලංකා කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ආදී පක්ෂ සහ ගොවි, කම්කරු, සහ, වෙද, ගුරු නමැති පංච මහා බල මණ්ඩලය වැනි අධිරාජ්‍ය විරෝධී සියළුම කොටස් ඒකරාශී වූ විට දිවංගත ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. සී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ඊට මාගී දේශකත්වය දුන් බව අප විසින් අමතක නොකළයුතු කාරණයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, උතුරේ සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල දෙමළ කථා කරන ජනතාවත් එදා 1956 දී මේ සටනම කරගෙන ගිය බව අප දන්නා කාරණයක්. ඒ අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආසන සංඛ්‍යාව 8 ට බැස්සු දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා විසින් විශේෂයෙන්ම එංගලන්තයේ එලිසබෙත් රැජින ගෙ සහ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා වන අයුරු අද මේ රටේ අටවා තිබෙන යටත් විජිත ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අහෝසි කිරීම උදෙසා දෙමළ කථා කරන සුළු ජාතීන්ගේ සහයෝගය ලබා ගැනීම පිණිස ගත් පියවර කුමක්ද? “බණ්ඩාරනායක-වෙල්වතායගම්” නමැති ගිවිසුම ඇති කර ගැනීමට එදා එතුමා ක්‍රියා කළා. ඒ ගිවිසුමට විරුද්ධව එක්සත් ජාතික පක්ෂය නුවර පසින් ගමනක් ආරම්භ කළ අවස්ථාවේදී බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා අපෙන් කරන ලද බලවත් ඉල්ලීම අනුව

1957 ඔක්තෝබර් මාසයේ 4 වැනිදා අපට ඒ පසින් ගමන ඉඹුල්ගොඩදී නතර කරන්න පුළුවන් වූ බව අපට මතකයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1961 පෙබරවාරි මාසයේදී අපි දැක්ක, උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල පැවති දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාවගේ ජාතික නිදහස් සටන. විශේෂයෙන්ම දවස් 56ක් ඔවුන්ගේම ආණ්ඩුවක් ඒ ප්‍රදේශවල තිබුණු අවධියක එදා සිටි අගමැතිනිය වන සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ ඉල්ලීම අනුව මට ඒ ප්‍රදේශයට යන්ට පුළුවන් වුණා. දෙමළ භාෂාව කථා කරන උදවියගේ සටන කොයි ආකාරයට ඉදිරියට යනවාද කියන කාරණය අපි ඒ අවස්ථාවේදී දැක්ක. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එහෙත් අද අපට පෙනී යනවා, මේ රටේ දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාව උසස් ජාතියක් ලෙස නඟා සිටුවීමට ක්‍රියා කිරීමට ඒපඩරල් පක්ෂය සහ ද්‍රවිඩ සංගමයන් අතර තරඟයක් ඇතිවෙගෙන යන බව. මා මෙහිදී ඒපඩරල් පක්ෂයෙන් සහ ද්‍රවිඩ සංගමයෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, අද උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල වාසය කරන දෙමළ ජනතාවගෙන් සියයට 30 ක් පමණ වූ කුල භීත යයි සම්මත කොටස් ගත ඒපඩරල් පක්ෂයෙන්, ද්‍රවිඩ සංගමයෙන් ප්‍රතිපත්තිය කුමක්දැයි පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කරන ලෙසයි. අද දක්වා එවැනි ප්‍රකාශයක් කර නැහැ. අද මේ කුල භීත යයි කියන කොටස්වලට ඒ ප්‍රදේශවල කෝවිලකට තම ආගම අදහාගන්ට යාමේ මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකම පවා නැහැ. බොන්න වතුර ටිකක් ලබා ගන්න ලිදකට යාමේ අයිතිවාසිකමක් අද ඔවුන්ට නැහැ. පෙඩරල් පක්ෂයත්, ද්‍රවිඩ සංගමයත් මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කියන්නේ, “මේය දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි; ආගමික ප්‍රශ්නයක්” කියයි. නමුත් අද යාපනේ ප්‍රදේශයට ගිහින් බැලුවොත් පෙනෙනවා, ලිං පවා කුල අනුව වෙන් කර තිබෙන බව. කුල භීතයන්ට සමහර බාබර් සාප්පුවලට ඇතුල් වන්නට ඉඩ නොදුන් අවස්ථා, ඒ සම්බන්ධයෙන් උසාවියට ගොස් දඩ ගසා ඇති අවස්ථා පවා තිබෙනවා. කුල භීතයන්ට කෝවිල්වලට පවා ඇතුල් වන්නට අවසර දෙන්නේ නැහැ. මේ රදළ ක්‍රමය නිසා පීඩනයට පත් ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්නා කුල භීතයයි කියනු

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහ.]

ලබන සාමාන්‍ය ජනතාව—රා මදින සහෝදරවරු, කම්කරු සහෝදරවරු—අද නිර්ණය කර තිබෙනවා, මාක්ස් ලෙනින් වාදී විප්ලවකාරී ආකල්පයකින් තොරව මේ රටේ ජනතාව සතු මිනිස් අයිතිවාසිකම් පවා ලබා ගන්නට බැරිය කියා.

දැනට ඉතා ඉහළ නැග ඇති ජීවන වියදම උසුලන්නට බැරිව, උද්ගත වී ඇති තත්ත්වයට මුහුණ දීම සඳහා මේ රටේ වෘත්තීය සමිති සියල්ලක්ම පාහේ අද ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, දවසක පඩිය රුපියලකින් වත් වැඩි කරන හැටියට. මේ ප්‍රශ්නය හෝ වේවා අද තැපැල් දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියුම් තෝරන නිලධාරීන්ගේ වැඩ වර්ජනයට තුඩු දී ඇති ප්‍රශ්නය හෝ වේවා වෙනත් කම්කරු අරගල හෝ වේවා සමථයකට පත් කර ගැනීමට කරන සටන් අද විප්ලවකාරී ආකල්පයකින් තොරව සාර්ථක කර ගැනීමට බැරි බව පැහැදිලි වී තිබෙනවා.

අද මහජන චිත්‍ය දෙස බැලුවොත් අපට පැහැදිලි ලෙස පෙනෙනවා, සභාපති මාඕ සේතුං සහ චීනයේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂය ජාතික නිදහස උදෙසා සටන් කරන යටත් විජිතවාදී රටවලට විප්ලවකාරී නායකත්වයක් දී තිබෙන බව. මහජන චිත්‍ය මේ ලගදී ඉතාමත් සාර්ථක ලෙස ජලකර බෝම්බයක් පුපුරවා අත්හදාබැලීමක් කළා. එය අද නිදහස උදෙසා සටන් කරන ආසියාවේ, අප්‍රිකාවේ, දකුණු අමෙරිකාවේ විමුක්තිකාමී බලවේගයන්ට විශාල ධෛර්යයක් වී ඇති බව අපට පැහැදිලිවම පෙනෙන කරුණක්.

මධ්‍යස්ථ විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරනවාය කියා අද මේ ආණ්ඩුව පුරසාරම් දොඩනවා. නමුත් බලන්න, වියට්නාම් ප්‍රශ්නය නැත්නම් මැද පෙරදිග අවුල දෙස. එහෙමත් නැත්නම් අප්‍රිකාවේ උද්ගත වී ඇති තත්ත්වය දිහා බලන්න. අද එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍ය වාදීන්ගේ අතකොලුවක් වී ඇති බව පැහැදිලිවම පෙනෙන කරුණක්. වියට්නාම් ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් අපි විශේෂයෙන් පැහැදිලි ලෙස කල්පනාවට ගත යුතු දෙයක්, කවුද ආක්‍රමණය ආරම්භ කළේ යන්න. අමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් තම සොල්දාදුවන් 4,20,000 ක්,

යුද්ධ වැංකි 32,000 ක්, ගෙන යාත්‍රා 25,000 ක් සහ “නාපාම්” බෝම්බ වැනි විෂ බෝම්බත් පාවිච්චි කර අද වියට්නාමයේ අහිංසක ලමයින් පවා මරා දමනවා. ඇමරිකන් අධිරාජ්‍ය වාදයට විරුද්ධව අද උතුරු ඇමරිකාවේ පවා තරුණ තරුණියන් ලක්ෂ ගණනින් පෙළපාලි යනවා. මේ ආකාරයට අද උතුරු ඇමරිකාවේ සියයට 6 ක් වූ ජනගහණයක් ලෝකයේ සියයට 60 ක ධනස්කන්ධය මංකොල්ල කාගෙන, ආක්‍රමණය කරගෙන ජීවත් වෙනවා. ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට අද යුද කඳවුරු 3,300 ක් තිබෙනවා. ඊස් රායලය, දකුණු වියට්නාමය, කියුබාවේ ග්වෝන්ටනාමෝ ආදී රටවල ඒ යුද කඳවුරු තබාගෙන ලෝකයේ සියයට 6 ක ජනගහණයක් ලෝකයේ සියයට 60 ක ධනස්කන්ධයක් ආක්‍රමණය කරගෙන අද ජීවත් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මැද පෙරදිග ප්‍රශ්නය දෙස බලන්න. මිසරය එදා සුවස් ඇල ජනසතු කිරීමට නිර්ණය කළ අවස්ථාවේදී දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ගත් පියවර ගැන මා මේ ආණ්ඩුවට මතක් කරන්නට සතුටුයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එදා මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය අනුව පියවරක් ගත්තා. සුවස් ඇල ජනසතු කිරීමට නසාර් මහත්මයා නිර්ණය කළ අවස්ථාවේදී දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා තමන් සමග ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්ව විද්‍යාලයේ එක පංතියේ සිටි එවකට බ්‍රිතාන්‍යයේ අගමැතිතුමා වූ ඇන්තනි ඊඩන් මහත්මයාට කිව්ව සුවස් ඇල ප්‍රශ්නයට අත ගසන්නට එපාය කියා. සුවස් ඇල ප්‍රශ්නය එක්සත් අරාබි ජනරජයට, නසාර් ජනාධිපතිතුමාට අයිති ප්‍රශ්නයක්ය කියා මුළු ලෝකයෙන්ම පළමුව පියවරක් ගත්තේ එදා සිටි එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමායි. එමනිසා මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය කියන්නේ වැට උඩ සිටීම කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂය කල්පනා කරන්නට එපා. මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය කියන්නේ වැට උඩ සිටීම නොවෙයි. අධිරාජ්‍ය වාදීන්ට විරුද්ධව ලෝකයේ යටත් විජිත රටවල් ජාතික සටනක් ගෙන යනවා නම් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඒ අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව සටන් කරන

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

රටේ පැත්තයි ගන්නෙ. ඒ කාරණය අවබෝධ කර ගත යුතුයි.

නොබෝදා මැද පෙරදිග ඇතිවූ අරගලය දෙස බලන්න. දවස් හයක් තුළ ඊස් රා යෙලය තමන්ට තිබුණු ප්‍රමාණය මෙන් හතර ගුණයක් විශාල ප්‍රදේශයක් ඇමරිකානු බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ යුද්ධ සහයෝගය ඇතිව ආක්‍රමණය කළා. නමුත් එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමය සහජීවනයෙන් ජීවත් වෙන්නා කියා මැද පෙරදිග අරාබි රටවල්වලට කියනවා. යුද්ධය නවත්වන්නා කියා අරාබි රටවල්වලට කියනවා. ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් අද එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය අතකොලුවක් වශයෙන් පාවිච්චි කරන බවයි පෙනෙන්නේ. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ මුවාවෙන් අද ඇමරිකානු අධිරාජ්‍යවාදීන් ලෝකයේ සෑම තැනම, ආසියාව, අප්‍රිකාව, දකුණු ඇමරිකාව ආදී රටවල ආක්‍රමණ කර ගෙන යනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ සංගමයේ මුවාවෙන් අප්‍රිකාවේ කොන්ගෝව, නයිජීරියාව, රොඩීසියාව ආදී රටවලට ඇමරිකානු බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් කුලියට ගත් සොල්දාදුවන් යොදමින් ආක්‍රමණයක් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ලතින් ඇමරිකාවේ ඩොමිනිකන් සමූහාණ්ඩුවේ එසේම ව්‍යාපාරයක් ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් ආරම්භ කර තිබෙනවා. මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය අනුව මේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව කුමන පියවරක් ගත යුතුද යන්න තමුන්තාත් සේලා පැහැදිලි වශයෙන් අවබෝධ කර ගන්න ඕනෑ. වියට්නාමය ගැන මා නැවත වරක් මතක් කරනවා. වියට්නාමයේ ආක්‍රමණය ආරම්භ කළේ ඇමරිකානු බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් විසිනුයි. එමනිසා ඇමරිකානු බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සොල්දාදුවන්, නැව්, තුවක්කු ආදී සියල්ලම වියට්නාමයෙන්, ආසියාවෙන් ඉවත් කරන තුරු ඒ රටේ සාමයක් ඇතිවෙන්නේ නැහැ; සාමයක් ඇති කරන්නේ බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජාත්‍යන්තර ප්‍රශ්න ගැන අද කථා කරන විට සෝවියට් දේශයේ සංශෝධනවාදීන්ගේ නායකත්වය දරන කොසිජින් අගමැතිතුමාත් ඇමරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ජොන්සන් ජනාධිපතිතුමාත් අත්වැල් බැඳගෙන ක්‍රියා කරන බව අපට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පෙනෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ දෙදෙනා, එනම්, සෝවියට් දේශයේ කොසිජින් අගමැතිතුමාත් එහි අනෙකුත් නායකයින් තුන් ඇමරිකාවේ ජොන්සන්ලාත් එකතු වී මේ ආකාරයට ක්‍රියා කිරීම අද ආසියානු අප්‍රිකානු ලතින් ඇමරිකානු රටවල ජාතික නිදහස උදෙසා යටත් විජිතවාදයට විරුද්ධව සටන් කරන රටවලට විශාල ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව විශේෂයෙන්ම පුරසාරම් දොඩනවා, ආහාර වගා කිරීම ගැන. ගරු අගමැතිතුමා ලඟදී ගම්පහට පැමිණ කාගෙනුත් ආධාර ඉල්ලුව, එම ව්‍යාපාරවලට. මේ රටේ ගොවීන් පනස් ලක්ෂයක් පමණ සිටිනවා. ඒ උදවිය, ගොවිතැන් කරන්නට අඟලකවත් ඉඩමක් කඩමක් නැති, නමින් පමණක් ගොවීන් හැටියට හඳුන්වන අයයි. එදා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා මේ රට සංවර්ධනය කළේ කොහොමද? මේ රටේ සෑම වැසි බිඳක්ම මහ පොළොවට උරා ගන්නා ආකාරයට කඳුකර ප්‍රදේශවල උස්බිම්හි කැලෑ වගා කෙරුව. එනිසා එම ප්‍රදේශවල පිහිටි දිය උල්පත්, ඇල දෙල යනාදිය ආරක්ෂා වෙන තැනට කටයුතු යෙදුණ. විශේෂයෙන්ම වියලි ප්‍රදේශවල නියඟයත් ඇති වීම වැලැක්වීමටත්, මේ රටේ ජලශාල්ම වැලැක්වීමටත් එය උපයෝගී වුණා. එදා ගමන් පහසුව යනාදිය ඇති කිරීම උදෙසා ගංගාවල් හරියාකාර සකස් කළ බව අපි දන්නවා. එදා මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයං පෝෂිත කළා පමණක් නොවෙයි. පිටරටවලට පවා සහල් යවන්නටත් අපට පුළුවන් වුණා.

නමුත් ඒ උස් බිම්, ඒ කඳුකර ප්‍රදේශ, සුදු අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් මංකොල්ල කා, මුඩුබිම් පහත අනුව එම විශාල කැලෑ කපා දමා, පහලට තිබුණු උල්පත් සහ ඇල දොල යනාදිය අහෝසි කර දමන්නට යෙදුණ. ඒ උදවියගේ ක්‍රියා මාගී නිසා වියලි ප්‍රදේශවල විශාල නියඟවල් හට ගන්නට පටන් ගත්ත. ඊළඟට ඒ ප්‍රදේශවල තේ වවන්නට පටන් ගත්ත. ඒ ප්‍රදේශවල පස දියුරුවකට වතුර වත්කළ ආකාරයට හෝදාගෙන යාම නිසා ගංගා යනාදිය පසින් පිරී ගියා. මේ හේතුකොටගෙන ජලශාලිම් යනාදිය සිදු වන්නට පටන් ගත්ත. ඇතැම් ප්‍රදේශවලට දවසක්

අභ්‍යන්තර කටයුතු මාගේ කටයුතු :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහා.]

දෙකක් වැස්සෙන්නේ ජල ගැල්මක් ඇති වෙනව. එවගෙම වියලි ප්‍රදේශවල විශාල නියඟ ඇති වෙනව. ඔය ආකාරයටයි, අද තත්ත්වය හැඩ ගැසී තිබෙන්නේ. එම නිසා අපි මේ ආණ්ඩුවට මතක් කර සිටි නව, උඩරට ප්‍රදේශවල තිබෙන විදේශීය කොමිෂනරිවලට අයත් තේ වතු යායවල් ජනසතු කිරීම අවශ්‍ය බව. එම තේ වතු ජනසතු කොට නැවත වරක් උස් බිම්වල, කඳුකර ප්‍රදේශවල කැලෑ වගා කරන්න. ඒ ප්‍රදේශවල කැලෑ වගා කිරීමෙන් සෑම වතුර බිංදුවක්ම ආරක්ෂා වෙන නැතට කටයුතු යොදන්ට පුළුවනි. ගොවීන්ට නැවත වරක් පෙර තිබුණු අන්දමට උල්පත්, ඇලදොළ ඇති කර දෙන්නට පුළුවනි. වියලි ප්‍රදේශවල නියඟ වලක්වා ලන්නට පුළුවනි. ජලගැලීම් වලක්වන්නට පුළුවනි. ගංගා නිසියාකාර ක්‍රියාත්මක කර වන්නට පුළුවනි. මේ සඳහා කළයුත්තේ, විදේශීය සුදු කොමිෂනරිවලට අයිති කඳුකර යේ විශාල තේ වතු යායවල් ජනසතු කිරීමයි. නමුත් විදේශීය කොමිෂනරියන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නට වුව මනා නිසා එවැනි පියවරක් ගන්නට මේ ආණ්ඩුව ලැස්ති නැහැ. මා විශේෂයෙන් ඔය කාරණය මතක් කළේ, මේ ආණ්ඩුවේ සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම වාගේ ආහාර වගා කිරීම ගැන කතා කරන නිසයි.

පසු ගිය මිගමුව අතුරු මැතිවරණයේදී මේ රටේ කොමියුනිස්ට් කාරයන්, වාමාංශිකයන් කතෝලික ආගමේ ආරක්ෂකයන් හැටියට අගමැතිතුමා විසින් සමච්චලයට භාජන කර තිබුණ බව අපි දැක්ක. අපි ගරු අගමැතිතුමාටත් මේ රජයටත් මතක් කරන්න කැමතියි, පෝය දිනය ආණ්ඩුවේ නිවාඩු දිනයක් කිරීමේදී ඉරිදා දිනය වැඩ කරන දිනයක් කරන්න ය කියා බෞද්ධ කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ කොහේවත් සඳහන් වී තිබුණේ නැති බව. වෙනෙකක් තබා දිවංගත අගමැති එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ ප්‍රකාශන යෙන් පවා එය පැහැදිලිය. අවුරුදු හාර සිය පනහකට පස්සෙ මේ රටේ සිංහල බෞද්ධයාගේ භාෂාවට හා ආගමට හිමි තැන ලබා දෙන අතර, දෙමළ කථා කරන ජනතාවගේ භාෂාවට සහ වෙනත් ආගම් වලට සාධාරණ තැනක් දෙන්නට එතුමා අදහස් කළා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව කෙළේ

කුමක්ද? මාක්ස්වාදීන්ගෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කර ගැනීමට ආධාර දෙන්නය, ආගම ආරක්ෂා කර ගැනීමට ආධාර දෙන්නය, කියා මේ රටේ කතෝලික ජනතාවගෙනුත්, මුස්ලිම් ජනතාවගෙනුත් ඉල්ලා බලයට පත් වුණා. මගේ මවගේ ගම වන මාතර මහමන්නින්ද පිරිවෙනේ ඉගෙනගත් බෞඩයෙක් වශයෙනුත් පොදුවේ වාමාංශිකයින් වශයෙනුත් අපි තමුන්නාත්සේට මතක් කරන්නේ, අපි බලයට පැමිණියොත් පැය 24 කින් ඉරිදා දිනය නිවාඩු දිනයක් කිරීමට අපි සූදානම් බවයි. මේ රටේ කොමියුනිස්ට්කාරයන්, වාමාංශිකයන් කතෝලික ජනතාවගේ ආරක්ෂකයන් හැටියට පෙනී සිටිනවාය කියා මිගමු මැතිවරණයේ දී අප සමච්චලයට භාජනය කළ අගමැතිතුමාට අපි ඒ බව මතක් කර දෙන්න කැමතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, චීනය සියයට 80ක්ම බෞද්ධයන් සිටින රටක්. චීනයේ පන්සිල් පද පහෙන් 4ක්ම එදිනෙදා ජීවිතයේ ක්‍රියාත්මක වෙනව. එක පන්සිල් පදයක්—ඒ කියන්නේ සතුන් මැරීමේ පන්සිල් පදය—පමණයි, ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැත්තේ. සතුන් මරන්නේ කැමටයි. ඒ නිසා ඒ පන්සිල් පදය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. එමෙන්ම අනික් කතෝලික සමාජවාදී රටවල—පෝලන්තය, නැගෙනහිර ජර්මනිය, චෙකොස්ලෝවෙකියාව, කියුබාව ආදී සියයට සියයක්ම කතෝලික රටවල—දස පනතම එදිනෙදා ජීවිතයේ සම්පූර්ණයෙන්ම ක්‍රියාත්මක වෙනව. ඒ නිසා ආගම ආරක්ෂා කර ගැනීමට නම් මාක්ස් ලෙනින්වාදය අනුව සමාජ වාදී ආණ්ඩුවක් පිහිටුවිය යුතු බව තමුන් නාත්සේලා අවබෝධ කරගන්න.

අද රැකී රක්ෂා නැතිව මේ රටේ තරුණ උදවිය දස ලක්ෂයක් ඉන්නව. සෑම ගෙදරකම බලන විට ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගය සමත් වූ අය අඩු වශයෙන් එක්කෙනෙක්වත් ඉන්නව. ඒ වාගේම අද උපාධිධාරීන් දහස් ගණනක් ඉන්නව රක්ෂා නැතිව. එසේ තිබියදීත් අද මේ ආණ්ඩුව ජාතික සමගිය නාමයෙන් සිංහල බෞද්ධයන්, බෞද්ධ ප්‍රදේශවලින් හා සිංහල ප්‍රදේශවලින් එන කම්කරුවන්, උසස් නිලධාරීන් අස් කරගෙන යනව. ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවලින්, පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, යුද්ධ හමුදාවෙන්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ඔය ආකාරයට සිංහල බෞද්ධයන් ජාතික සමගියේ නාමයෙන් අස් කරගෙන යනව. දෙමළ කථා කරන උතුරු නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල සියයට නිහක් පමණ අහිංසක කම්කරු සහෝදරවරුන්ට කුලභිනයන්ය කියා කෝවිලකට යන්න අයිතිවාසිකමක් නැහැ. ඒ වාගේම ජාතික සමගියේ නාමයෙන්, දසපනතෙහි වූ ඉරිදා දිනය, කතෝලික දිනය, අහෝසි කර තිබෙනව. ඔය සෑම දෙයක්ම මේ ආණ්ඩුව කරන්නේ ජාතික සමගියේ නාමයෙන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එම නිසා මේ රටේ සියලුම අධිරාජ්‍ය විරෝධී කොටස්, විවිධ ජාතීන්, කුල, ආගම්වලට අයත් සියලුම කොටස් එකතු වී එකම ධජයක් යටතේ මාක්ස්-ලෙනින් වාදය අනුව සමගි වී විද්‍යාත්මක සමාජවාදය අනුව, විප්ලවකාරී ආකල්පයක් අනුව, කටයුතු කළොත් පමණයි අපට නියමිත දේශපාලන නිදහසත් මනුෂ්‍ය අයිතිවාසිකමත් ලැබෙන්නේ කියා මතක් කරමින් මගේ වචන සවලපය මෙයින් අවසන් කරනව.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 P.M. On resumption the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදින් අ. හා. 2ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාගේ [ශ්‍රීමත් රසික් fපරිච්ඡි, ඩී.බී.ඊ.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பிற்பகல் 2 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் [ஸ்ரீமான் ரசிக் பரிசி, டி.பி.ஏ.] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 2 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK FAREED, O.B.E.], in the Chair.

ජෝර්ජ් අබයගුණසේකර මයා. (හඟුරන්කෙත)

(திரு. ஜோர்ஜ் அபயகுணசேக்கர—ஹங்குரங்கெத்த)

(Mr. George Abeyagoonasekera—Hanguranketa)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ජාතික රජයේ දෙවන පාර්ලිමේන්තු සභාවාරය ආරම්භ කරමින් ගරුතර අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විසින් කළ දේශනය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද ස්තූති යෝජනාව විවාදයට ලක් වී තිබෙන මේ වැදගත් අවස්ථාවේදී මට දී තිබෙන සීමිත කාලය තුළදී අදහස් සවලපයක් ප්‍රකාශ කරන්නටයි මා නැගී සිටියෙ.

පසුගිය වර්ෂ දෙක තුළ අසල්වැසි ඉන්දියාව වැනි රටවලට සහ සාමාන්‍යයෙන් අපේ මේ කුඩා දිවයිනටත් හොඳ නොහොඳ, සුභ අසුභ සම්මිශ්‍රණ වූ කාල සීමාවක් බලපෑ බව අප කවුරුත් දන්නා කාරණයක්. වියට්නාම් යුද්ධය, ඉන්දියාවේ දුර්භික්ෂය, බුරුම, තායිලන්ත ආදී රටවල ආහාර නිෂ්පාදනය අඩුවීම, නැගෙනහිර පකිස්ථානයෙහි සුළි සුළංවලින් ඇති වූ අස්වැන්න විනාශය, ඉන්දුනීසියාව වැනි රටවල අභ්‍යන්තර කරදර හා නොසන්සුන් භාවය, මේ ආදී හේතූන් නිසා මුළු ලොවම යම්බඳු හෙල්ලීමක් ඇති වූ බව තතු දන්නා උදවිය අවබෝධ කර ගෙන ඇති කාරණයක්.

ලෝක වෙළඳපොළේ ආහාර හිඟය ගැන, විශේෂයෙන්ම හාල් හිඟය ගැන, බලපෑම් ඇති වූ නිසා එයින් උද්ගත වුණු ප්‍රතිඵල වලින් අපේ මේ කුඩා දිවයිනෙන් හාල් සලාකය අඩු කරන්න සිද්ධ වූ බව අප දන්නා කාරණයක්. එම නිසා හාල් සලාකය අඩු කරමින් ආහාර සුලභ කිරීමේ ව්‍යාපාරය යහපත් සංවිධානයක් අනුව ජාතික රජයට කරන්න සිද්ධ වුණා. මෙය, මැන යුගයේදී මේ රටේ ශුභසිද්ධිය සඳහා ඉදිරිපත් කළ යම් යම් යෝජනා ආදියත්, ව්‍යාපාර ආදියත් තිබුණා නම්—බස් ජන සතු කිරීම, ජීවිත සංරක්ෂණ ක්‍රමය ජනසතු කිරීම, ඔය ආදී නොයෙක් දේවල් මේ රටේ ශුභසිද්ධිය සඳහා කළත්, ඒවා කවුරුත් කළත්—මේ රටේ ශුභසිද්ධිය පිණිස කළ ඒ වැඩවලින් ඉතාම වැදගත් ස්ථානයක් දරන්නේ හාල් සලාකය අඩු කිරීම බව සඳහන් කරන්න කැමතියි. හාල් සලාකය අඩු කිරීමෙන් අපේ වැසි තිබුණු ඇස් පැදීමක් සහිතව ඇස් ඇරගෙන අපට අපේ කටයුතු කරන්න අවස්ථාවක් ලැබුණ. හාල් සේරුව කැපීමෙන්, හිඟකෑම නවත්වා තිදහස් නිවහල් ජාතියක් හැටියට රට සවයංපෝෂිත කරන්න අවස්ථාව එදා උදා වුණු බව අපට අවබෝධ වුණා. එපමණක් නොව කාලෝචිතව හාල් සලාකය කැපීමේ මේ නිර්භීත ක්‍රියාව, අප උඩඟු ලෙස කියාපාන

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

[ජෝර්ජ් අහයගුණසේකර මයා.]

අතීත සෞභාග්‍ය ඇති කිරීමට, නැවතත් ඒ පෙරදිග ධාන්‍යාගාරය මේ රටේ ඇති කිරීමට, අපේ ජාතික ආත්ම ගෞරවය යළිත් ඇති කිරීමට දමන ලද අත්තිවාර මක් හැටියට සැලකිය හැකියි. මා නියෝජනය කරන හතරන්කෙන ප්‍රදේශයේ ජනතාව රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ සටනට, සාහිති නිවාරණය කිරීමේ සටනට, සියයට සියයක්ම සහයෝගය දෙමින් කටයුතු කරන්නට එඩිතරව ඉදිරිපත් වී සිටින බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වර රාජ්‍යසන කථාව පටන් ගෙන තිබෙන්නේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කරන බව කියමිනුයි. මේ කර්තව්‍යය සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා උභය පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රධාන කොට රජයේ සේවකයන්ද, පෞද්ගලික අංශයද, මහ ජනතාවද සිය සහයෝගය, ආධාරය දිය යුතුයි. එම සහයෝගය-ආධාරය-නියම විධියට නොලැබෙන්නේ ඒ කර්තව්‍යය සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. එසේ හෙයින් අප අතර මොන තරම් වාද හේද තිබුණත් මොන තරම් වෙනස්කම් ඇතිව මේ රටේ ජීවත් වුණත් අද ලෝක තත්ත්වය අවබෝධ කරගෙන, ඒ වගේම ලෝක සමාජය දෙස බලා ඔළුව උස්සාගෙන නිරීභිතව ඉදිරි ගමනෙහි යෙදෙන්නට නම් අප සියලු දෙනාම අපේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ ව්‍යාපාරයට අනුබල දිය යුතුයි. ඒ ව්‍යාපාරයෙහි පුරෝගාමීව කටයුතු කළ යුතුයි. මේ කාර්යයෙහිදී නොයෙකුත් බාධා අවහිර ඇති වෙනවා. රජයේ සේවකයන්ගේ ආධාරය සහ සහයෝගය අප බලාපොරොත්තු වන අන්දමට නොලැබී ගියහොත් මෙම ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගන්නට බැහැ. කොහේ වුණත් කොතැන වුණත් කඩා කප්පල්කාරී ක්‍රියා ඇති වුණොත් මේවා රජයට කරන්නට බැරි යයි අද “දිනමිණ” පත්‍රය ස්වකීය කර්තෘ වාක්‍යයෙහි කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාර ගැන සඳහන් කොට තිබෙනවා. එසේ හෙයින් කෘෂිකර්ම සංවර්ධන ව්‍යාපාර සඳහා සියලු දෙනාගේම සම්පූර්ණ සහයෝගය ඉල්ලන ගමන් නොමිලයේ දෙන හාල් සලාකය ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

මා කැමතියි. අද බොහොම දෙනකු නොමිලයේ දෙන මෙම හාල් සලාකය ලබා ගන්නවා. ඒ වගේම හාල් අතින් ස්වයංපෝෂිතව සිටින සැහෙන පිරිසක් හා තවත් යම් යම් පිරිස් ස්වකීය හාල් සලාක පොත් රජයට පරිත්‍යාග කර තිබෙනවා. ඒ අයට අපේ කෘතඥතාව හිමි විය යුතුයි. මේ අතර සැහෙන තරම් හාල් තිබෙන සමහර උදවිය තවමත් ස්වකීය හාල් පොත් රජයට පරිත්‍යාග කර නැහැ. අප ඒ අයට අනුකම්පා කරනවා. ඒ වගේම හාල් පොත් රජයට දෙන්නට එපා යයි අන්‍යයන්ට කියන ප්‍රභූන් සිටිනවා නම් අප ඒ පින්වතුන්ටත් අනුකම්පා කරනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙණරාම අභ්‍යන්තර ඉංග්‍රීසි)

(An hon. Member)

සාධු! සාධු!!

ජෝර්ජ් අබයගුණසේකර මයා.

(ශ්‍රී. ජොර්ජ් අබයගුණසේකර)

(Mr. George Abeyagoonasekera)

සාධු කියන්නට වටිනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් කරුණු කියන ගමන්ම මෙම ජාතික රජය පෝය දින නිවාඩු දීමෙන් බෞද්ධයන්ට කරන ලද ගෞරවය ගැනත් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ඒ සමගම සබත් දිනය ගැනත් මා අදහසක් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. කලින් මා බත් ගත කළා කළා. දැන් සබත් ගත කළා කරනව. මේ ආණ්ඩුව විසින් පෝය දින නිවාඩුව දීම ගැන අද නොයෙක් විධියේ විවේචන ඇති වී තිබුණත් මේ රටේ බහුතර ජනතාව එදත් අදත් කවදත් සැම පක්ෂයකටම සැම ලබ්ධියකටම සාධාරණව ඔවුන්ගේ කටයුතු කර ගන්නට අවකාශ දුන් පිරිසක්. ගරු සභාපතිතුමන් හොඳ හැටි දන්න කරුණක් ඒ. මේ රටේ බෞද්ධයින් සතුව බොහෝ ඇත කාලයකදී තිබුණු අයිතිවාසිකමක් වරප්‍රසාදයක් නැවතත් අපට ලබා දෙමින් පෝය දින නිවාඩු කිරීම ගැන මේ ආණ්ඩුවට ස්තූති කරන අතරම අපේ ප්‍රතිපත්ති අනුව, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආණ්ඩුවක් වෙන පැවරී තිබෙන යුතුකමක් වශයෙන්, අපට හැකියාවක් ලැබෙන අවස්ථාවකදී, අනෙක් ආගම්වල උදවියටත් ඒ අයගේ අයිතිවාසිකම් වරප්‍රසාද ලබා දිය යුතුයි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ලෝකය දිනෙන් දින සංවර්ධනය වීමෙන් නොයෙක් ජාතීන් ඉතා කිට්ටු සම්බන්ධ කමක් අතිව වාසය කරන මේ කාලයේ සෑම දේශපාලනඥයෙක්ම, සෑම පණ්ඩිත පුරෝගිතයෙක්ම, සෑම විශේෂඥයෙක්ම කල්පනා කරන්නේ කථා කරන්නේ ලෝක ආණ්ඩුවක් පවත්වා ලෝක සාමය ඇති කිරීම සම්බන්ධවයි. වැඩ කරන දවස් 5 ක සීමාවක් ඇති සතියක් ඇති කරන්නට අදහස් කර තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී අපේ ආර්ථික අංශය හා වෙළෙඳාම් ගැන කල්පනා කර බලන විට, සබත් දිනය වන ඉරිදා දිනයත් නිවාඩු දවසක් කිරීමට පුළු වත් වන බව අපට පෙනී යනව. එසේ කිරීමෙන් රටට අමාරුවක් ඇති වේයයි මා හිතන්නේ නැ. මේ කාරණය අපගේ ආණ්ඩුවේ කල්පනාවට භාජන කරන්නට මම කැමැතියි. මේ අවස්ථාවේදී කිසිවෙක් අන්තවාදීව කල්පනා නොකර ආත්මාර්ථ කාමීව කල්පනා නොකර පටු අදහසින් මිදී මුළු ලෝකයේ ජාත්‍යන්තර නිවාඩු දිනය වන ඉරිදා දවස නිවාඩු දවසක් කිරීමෙන් අපට හොඳක් මිස නොහොඳක් නොවන බවයි මගේ කල්පනාව.

අද බොහෝ දෙනෙක් ඥාති සංග්‍රහය හෙවත් “නෙපොටිසම්” ගැන මේ ආණ්ඩුවට දෝෂාරෝපණය කරනව. මනුෂ්‍ය සමාජයේ වාසය කරන අපට නොනැසිත් වන කිසිවෙක් මේ ලෝකයේ සිටිනවද? අප හැම දෙනාම නැසිත්වෙනව. නොනැසිමක් මේ මනුෂ්‍ය සමාජයේ තිබෙනවායයි මා හිතන්නේ නැ. ඒ නිසා යම් යම් තනතුරු ප්‍රදානය කරන අවස්ථාවලදී ඥාති සංග්‍රහය ගැන කල්පනා කරන්න පුළුවනි. නමුත් දේශපාලන වශයෙන් කල්පනා කරනවා නම් ඥාති සංග්‍රහය කෙසේ වුනාද යන්න, පසුගිය රජය කාලයේදී සතොසේ කටයුතු සිදු වී ඇති පිළිවෙළ සම්බන්ධව ඇති කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙනුත්, මැතිවරණ ඡන්ද පෙත්සම් විභාගවැදිලිත් අනා වරණය වුනා. ඥාති සංග්‍රහය ගැන දෝෂාරෝපණයට ලක් වී තිබෙන්නේ කවිද යන්න ඒ අනුව කාටත් තේරෙනවා ඇති. පසුගිය රජය කාලයේදී රජයේ නොයෙකුත් සංස්ථාවල තනතුරු දුන් හැටි අවස්ථාවක් පැමිණිනු විට අපට කියා දෙන්න පුළුවන්.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

බොහෝම දෙනෙක් භාෂාව ගැන නොයෙක් විධියේ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරනව. මේ අවස්ථාවේදී මම රජයේ අදහස් වලට පටහැණිව යමක් කියනවාය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. මේ රටේ එකම රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල බව අප පිළිගෙන අවසානයයි. අප සෑම ප්‍රයත්නයක්ම දරන්නේ සිංහල භාෂාවට නියම තැන දෙන්නයි. [බාධා කිරීමක්] ඇදුමෙන් කවදාවත් අපේ භාෂාව පෙන්වන්න බැහැ. තමුන්නාන් සේලා කෙසේ කල්පනා කළත් කලිසම සහ කබය පෙරදිග අපට අයිති වස්ත්‍රයක් බව නොකියා බැහැ. [බාධා කිරීමක්] සිංහල භාෂාවට නියම තැන දෙන අතර ද්විඛ භාෂාවට සාධාරණ තැනක් දීමට අප නීති සම්පාදනය කර තිබෙන්න බව තමුත් නාන්සේ දන්න කරුණක්. සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීමට මේ රටේ වාසය කරන සෑම ලාංකිකයාගේම සහයෝගය අපට වුවමනා කරනව. මේ අවස්ථාවේදී අප විශේෂයෙන්ම බලාපොරොත්තු වන්නේ ද්විඛ සහෝදරයන්ගේ සහයෝගයයි. බහුතර ජනතාවගේ භාෂාව වන සිංහල භාෂාව මේ ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට සම්මත කර තිබෙන අවස්ථාවේදී ඒ අනුව ක්‍රියා කරන්නත්, ද්විඛ භාෂාවේ සාධාරණ භාවිතයට අවස්ථාව සලසා දෙන්නත් අප දෙපක්ෂයේම සහයෝගය අවශ්‍ය වෙනව.

බොහෝම දෙනෙක් ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගෙන ගැනීම ගැන නොයෙක් කරුණු කිව්වා. අප අපේ ළමයින්ට ඉංග්‍රීසි භාෂාව ඉගෙන ගැනීමට හැකි තරම් අවස්ථාව ලබා දිය යුතුයි. ඉංග්‍රීසි පමණක් නොවෙයි, මළ හෝ නොමළ, ප්‍රාචීන හෝ ප්‍රතිචීන සෑම භාෂාවක්ම හැදෑරීමට අවස්ථාව දිය යුතුයි. අපට කවදාවත් වලේ සිටින මැඩියන් වගේ කටයුතු කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඉන්දු— ලංකා ගිවිසුම ගැන නොයෙක් විධියේ විවේචන ඇති වුනා. ඉන්දියාව අප හා මිත්‍ර, අපේ අසල්වැසි, අපට නැ සම්බන්ධකම් ඇති රටක් බව අපි දන්නව. එවැනි රටක් සමග සහයෝගයෙන් හා සම්බන්ධත්වයෙන් යුතුව අපේ ප්‍රශ්න නිරාකරණය කර ගත

අභ්‍යන්තර කාරකයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ජෝර්ජ් අබ්‍යන්තර කාරකයාගේ කථාව.]

යුතුයි. ඒ අනුව නීති සම්මත කර ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්න දැරූ ප්‍රයත්නය සම්බන්ධව අපේ අගමැතිතුමාට අනාගතයේදී යම් කිසි ස්ථානයක් ලැබෙනවාද, ඒ හා සමාන ස්ථානයක්—කවරු මොනවා කිව්වත්, හිතුවත්—විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයාටත් ලැබෙන බව නොකියා බැහැ. ඉන්දියාවට නොයෙකුත් රටවලින් ආක්‍රමණ ඇති වී නොයෙකුත් විධියේ කරදර විඳින්න සිදු වුණා. නමුත් විශාල රටක් වූ ඉන්දියාව අපට කිසි කරදරයක් කෙළේ නැහැ. බුදුන් උපන් රට වූ ඉන්දියාව අපේ රටට බෞද්ධාගම ගෙන ආ මිහිදු මහ රහතන් වහන්සේගෙන්, සංඝමිත්තා මෙහෙණින් වහන්සේගෙන් උපන් රටයි. අපේ රටට විජයරජතුමා පැමිණුනෙන් ඒ රටේ නුයි. ඉන්දියාව කවදත් අප සම්බන්ධයෙන් අනුකම්පා සහගතව ක්‍රියා කළ රටක්. මේ බලවත් ප්‍රශ්නය විසඳීම ඒ රටේ සහයෝගතාවය සහ සුහදතාවය ඇතිව කරන්න අපට පුළුවන් වුනොත් මේ ප්‍රශ්නය පමණක් නොව තවත් ආර්ථික ප්‍රශ්න නිරාකරණය කර ගන්න අපට පුළුවන් වෙනව.

මගේ කථාව අවසාන කරන්නට මන්තෙන් කියයුතු තවත් කාරණයක් තිබෙනව. අපේ රාජාසන කථාවේ කෘෂිකර්මාන්ත සහ කම්මාන්ත සංවර්ධනයට උචිත ස්ථානයක් දී තිබෙනව. ඒ සමගම නව අධ්‍යාපන යෝජනා ඇති කර මේ රටේ තරුණ තරුණියන් පාසල් සමයෙන් පසුව ප්‍රයෝජනවත් පුරවැසියන් බවට පත් කිරීමේ ක්‍රම ඇති කර තිබෙනව. මේ සියලු කරුණුත්, ඒ වගේම සෑම අමාත්‍යාංශයක් මගින්ම ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංවර්ධන කටයුතුත් නියම විධියට ක්‍රියාත්මක කර මේ රටේ සුබසිද්ධිය ඇති කිරීම පිණිස මා කලින් කීවාක් මෙන් මේ ගරු සභාවේ උභය පාර්ශ්වයේම මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන්, මේ රටේ මහජනයාගෙන්, විශේෂයෙන්ම රජයේ සේවකයන්ගෙන් සහයෝගතාවය අත්‍යාවශ්‍යයි. එය ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මේ කථාව කිරීමට අවස්ථාව ලබා දුන් ගරු සභාවටත් තමුන්නාත්සේටත් මගේ ස්තූතිය පුද කරනව.

අ. හා. 2.23

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා. (පානදුර)
 (திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந்தூறை)
 (Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට පෙර කථා කළ හඟුරන්කෙන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (අබ්‍යන්තර කාරකයා.) කථාවට මා ඉතා ඕනෑකමින් ඇහුම්කන් දිගෙන සිටියි. එතුමාගේ එක්තරා ප්‍රකාශයක් ගැන මා පුදුම වුණා යයි කියන්නට සිදු වී තිබෙනව. මේ ආණ්ඩුව කර තිබෙන කටයුතු ගණනාවක් අතුරින් හාල් සලාකය කැපීම මේ ආණ්ඩුව විසින් කර තිබෙන ඉතාමත් ම අගනා කටයුත්ත හැටියට ඒ මන්ත්‍රීතුමා සලකන බව එතුමා කියන්නට යෙදුණි. ඒ මතය දරන්නේ ඒ මන්ත්‍රීතුමා පමණක් නොවන බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනව. එතුමා පමණක් නොව කොළඹ හතේ පදිංචි ධනපති මහත්වරු හා නෝනා මහත්වරුත් ඒ වාගේම ලෝක බැංකුව පසු පස සිටින ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ත් ඒ මතයම දරනවා යයි දැනගන්නට ඒ මන්ත්‍රීතුමා සන්නේෂ වෙනවා ඇතැයි මා කල්පනා කරනව. කෙසේ වෙතත් මම ඒ මතය නොදරන බව කියන්නට සිදුවී තිබෙනව. හාල් සලාකය කැපීම වගේ එතුමා අගනා යයි සඳහන් කරන්නට යෙදුණු තව පියවර දෙක-තුනක් මේ ආණ්ඩුව ගත්තොත් මේ රටේ 'දුප්පත්කම' නැති වෙනවා කියා මා පිළිගන්නව. හැබැයි, දුප්පතුන් එක්කම දුප්පත්කම නැති වෙනවා කියා මට අනාවැකියක් කියන්නට පුළුවනි. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ හාල් සලාක ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්නට නොවෙයි, මා අදහස් කරන්නෙ.

මේ රාජාසන කථාවේ දෙවෙනි පිටුවේ අවසාන ඡේදය දෙස ප්‍රථම කොට මා තමුන් නාත්සේගේ නෙත් යොමු කිරීමට අදහස් කරනව. ඒ කොටසින් කියන්නෙ අපේ රටේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැනයි. ඒ මෙසේයි :

“රජයේ සංවර්ධන සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කිරීම හා අත්‍යාවශ්‍ය පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය බෙදා හැරීම සම්බන්ධයෙන් වැදගත් කාර්යයක් සමුපකාර ව්‍යාපාරය මත පැවරී ඇති බැවින් මාගේ ආණ්ඩුව එහි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳව සොයා බලා එය ශක්තිමත් කිරීමට හා දියුණු කිරීමට උපයෝගිවන මාර්ග යෝජනා කිරීම සඳහා — ”

මොනවද කරන්නට යන්නේ ?

“—කොමිෂන් සභාවක් පත් කිරීමට අදහස් කරයි.”

මම සතුටුයි ; බොහොම හොඳ දෙයක් මේ කොමිසන් සභා පත් කිරීම. හැබැයි, ඒ කොමිසන් සභාවේ සභාපති හැටියට අර ටෙලිපෝන් කොමිසමට පත් කළ මහත්මිය වගේ මහත්මයෙකුවත්, එසේ නැත් නම් විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයන්ගේ පත්ති වර්ජනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කිරීමට පත් කළ මහත්මිය වගේ මහත්ම යෙකුවත්, සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. කොමිසන් එකට පත් කළා වගේ—ප්‍රථමත් තරම් අනුන්ට මඩ ගැසීමට කලින්ම අදහස් කර පත් කළ මහත්මිය වගේ—මහත්මයෙකුවත් පත් නොකර අපක්ෂපාත මහත්මයෙක් පත් කරනවා නම් ඒක බොහොම වැදගත්. කාරණා රාශියක් ඒ මාර්ගයෙන් අපට දැනගන්නට ලැබෙනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරණවා. ඒ කොමිෂන් සභාව පත්කිරීමේ අරමුණු රාශියක් තිබෙනවා වෙන්තට ප්‍රථම වනි. නමුත් එක අරමුණක් නම් තිබෙන්නටම ඕනෑ. ඒ අනෙකක් නොව, ඇමති තුමාගේ ක්‍රියාවන් පරීක්ෂා කිරීමයි. ඒ කොමිෂන් සභාව පත් කිරීමේ අරමුණු වලට ඒ අරමුණත් අඩංගු කරනවා නම්, ඒ කොමිෂන් සභාව පත් කිරීම ගැන විරුඩ පාර්ශ්වයේ අනුමැතිය සියයට සියයක්ම ලැබෙනවා ඇති. ඇයි අපි එහෙම කියන්නේ ? කණගාටුවෙන් වුණත් මෙන්න මේ දේ කිව යුතුයි :

පසුගිය කාලය තුළ ඇමතිතුමා තමාගේ බලතල පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමට නොව, යම්කිසි ස්ථානයක සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ පාලක තනතුරුවල විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය කට යුතු කරනවා නම්, ඒ සමුපකාර ආයතනය කොපමණ දක්ෂ විධියට කටයුතු කරගත ගියත් එය විසුරුවා හැර එය ආණ්ඩු පක්ෂයට හිතවත් උදවියට දෙන්නටයි. අනික් අනිත්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ උදවිය තනතුරු දරන කොතෙකුත් දූෂණ යන් කරන සමිති තිබුණත්, ඒවා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවදය

ගැන ක්‍රියා නොකර සිටීමේ ප්‍රතිපත්තියකුයි ඒ ඇමතිතුමා අනුගමනය කරන්නේ. මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. වයි. තුඩාවෙ මයා.) තම කථාවෙදී ඒ පිළිබඳ උද්‍යෝග කීපයක් ගෙන හැර පාමින් කරුණු දැක්වූවා. වැලිගම් කෝරළේ, මොරවක් කෝරළේ, ගම්දොරුව පත්තුවේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගම් කිසිම හේතුවක් නැතිව ඇමතිතුමාගේ පාලනයට ගෙන තිබෙන බව අපි දන්නවා. විශේෂයෙන් වැලිගම් කෝරළේ සමුපකාර සමිති සංගමය හොඳින් වැඩ කරන බවට ප්‍රදේශයේ සහකාර සමුපකාර සංවර්ධන කොමසාරිස්තුමාත් වාර්තා කර තිබෙද්දී, ඒ සමිතිය ඇමතිතුමාගේ පාලනයට ගෙන තිබෙන බව අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත යටතේ 1966 දෙසැම්බරය දක්වා පනවා නොතිබුණු රෙගුලාසි වගයක් 1967 ජනවාරි මාසයේ සිට වෙනස් කර අළුතින් ඇතුළු කර, ඇමතිතුමාගේ හිත මතයට මේ සමිති සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට බලය ලබා ගෙන තිබෙනවා. 1966 දෙසැම්බර් මාසය වන තුරු මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනත යටතේ නියෝග 56 යි පළ කර තිබුණේ. නමුත් 1967 ජනවාරි මාසේ සිට 57, 58, 59 යන නියෝග තුනත් පනවා තිබෙනවා. 57 වැනි නියෝගය තිබෙන්නේ රත්නපුර නගර සභාව සම්බන්ධයෙන් නිසා අපි එය පැත්තකින් තබමු. 58 වැනි නියෝගයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“58. සමුපකාර සමිති ආඥාපනතෙහි 43 වන වගන්තිය පහත දැක්වෙන වෙනස් කිරීම්වලට යටත් ව, එනම් :—

(1) ඒ වගන්තියෙහි (1) වන උප වගන්තිය සඳහා ‘(1) ලියාපදිංචි කළ යම් සමිතියක කාරක සභාව විසින් එහි යුතුකම් නිසි ආකාරයෙන් ඉටු නොකරන බව ඇමතිවරයාගේ මතය වුවහොත්, ඔහු විසින් ලියවිල්ලකින් වූ ආඥා වකින්—

(අ) කාරක සභාව විසුරුවා හැරිය හැකිය ; තවද

(ආ) මෙහි මින් මතු විධිවිධාන සලසනු ලබන පරිදි පත් කරනු ලබන තැනැත්තකු හෝ තැනැත්තන් විසින් සමිතියේ කටයුතු පාලනය කිරීම හා පරිපාලනය කිරීම කළ යුතුයයි විධාන කළ හැකිය.’”

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ඒ අනුව, කාරක සභාව යුතුකම් ඉටු නොකරනවාය කියා ඇමතිතුමා කල්පනා කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත්, එය විසුරුවා හරින්නට. එසේ විසුරුවා හැර තමන් සතුව කෙනකු එය පාලනය කිරීම සඳහා පත් කරන්නට මෙයින් ඉඩකඩ සලසා තිබෙනවා. සමිති කීපයක් සම්බන්ධයෙන් මේ අනුව ක්‍රියා කර තිබෙන බව මට ආරංචියි. එයින් එක සංගමයක් ගැන මම දන්නවා. මා දන්න ඒ සමිතිය ගැන පමණක් මේ ගැරු සභාව මාර්ගයෙන් රටේ මහජනතාවට ඒ කාරණය දන්වන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ.

පානදුරේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයක් තිබෙනවා. ඇමතිතුමා ජුනි මාසයේ 28 වැනිදා තමන් විසින් පිට කරන ලද නියෝගයක් මගින් මේ සමිති සංගමයේ කාරක සභාව ස්වකීය යුතුකම් හරියා කාර ඉෂ්ට නොකරනැයි අදහස් කරන බැවින් එය විසුරුවා හැර තමන්ට විශේෂයෙන් වුවමනා කරන කාරක සභාවක් ඒ කාරක සභාව වෙනුවට පත් කර තිබෙනවා. මෙය පුදුම කාරණයක්. විශේෂයෙන්ම පානදුරා විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයේ වැඩ කටයුතු ගැන හොඳාකාර දන්න පානදුර ප්‍රදේශයේ ජනතාවට මෙය ලොකු ප්‍රශ්නලිකාවක් වී තිබෙනවා. මෙහිදී එක් කාරණයක් තමුත්තාත්සෙට කියන්න කැමතියි. මේ සමුපකාර සමිති සංගමයේ වැඩ කටයුතු තරක නම් ඒ කාරක සභාව විසුරුවා හැරියාට මගේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් ඇති වන්නේ නැහැ. වැඩ තරක කාරක සභාවක් විසුරුවා හැරීමට මා කිසි සේත් විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. මා විරුඬ නොවන්නේ වරදක් තිබෙන කාරක සභාවක් විසුරුවා හැරීම ගැනයි. කාගෙන් හෝ වැරද්දක් සිදු වුණු බවට ඥානයක් ඇති වුණොත්—ඇමතිවරයෙකු හෝ වේවා, වෙන කවරෙකු හෝ වේවා—ඒ සම්බන්ධයෙන් වග උත්තරයක් දෙන්නැයි කියන්න තිබුණා. ඒ විධියේ කිසිවක් කර නැහැ, මේ සමුපකාර සමිති සංගමය සම්බන්ධයෙන්. මේ සංගමය කිසිම වරදක් කර නැහැ. එසේ තිබියදී කාරක සභාව විසුරුවා හැර තිබෙන්නේ.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එම්. ජී. ඒ. කාරියවසම් මයා. (බෙන්තර-ඇල්පිටිය)

(තිල. எச். ஜி. ஏ. காரியவசம்—பெந்தர-எல்பித்திய)

(Mr. H. G. A. Kariyawasam—Bentara-Elpitiya)

වරදක් තිබුණා නම් විසුරුවා හරින්නේ නැහැ.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මේ සංගමය ගැන කියන්න කිසිම වැරද්දක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම මාත් මේ සමුපකාර සමිති සංගමය ගැන ටිකක් සොයා බැලුවා. පසුගිය අවුරුදු ගණනක් තුළම බොහොම හොඳට වැඩ කර ගෙන එන සමිති සංගමයක් පමණක් නොව අවුරුද්දක් පාසාම ලාභයත් වැඩි වන ආකාරයට වැඩ කටයුතු කරගෙන ඇවිල්ලා තිබෙන්නක්. පසුගිය අවුරුදු තුන සම්බන්ධයෙන් මා විශේෂයෙන් තොරතුරු දැනගෙන තිබෙනවා. 1963-64 අවුරුද්දේ රුපියල් 30,188.58 ක ලාභයක් තිබුණු අතර 1964-65 අවුරුද්දේ ලැබුණු ලාභය රුපියල් 1,38,276.57ක් බව මට දැන ගත්ත ලැබුණා. 1965-66 අවුරුද්දේ රුපියල් 1,51,260.33 ක ලාභයක් තිබෙනවා. මේ වර්ෂය තුළත් වැඩ කරගෙන ගියා නම් සමහර විට ඒ අනුව බලන විට මිටත් වඩා විශාල ලාභයක් ඇති වන ආකාරයට වැඩ කරගෙන යන්නට පුළුවන්කම තිබුණාය කියන්න පුළුවනි.

ගරු අයි. එම්. ආර්. ඒ. ඊරියගොල්ල (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ ஐ. எம். ஆர். ஏ. ஈரியகொல்ல—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. I. M. R. A. Iriyagolle—Minister of Education and Cultural Affairs)

අපේ කාලයේදී ඒ ගණන තවත් වැඩි වෙනවා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිල. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියනවා එතුමාගේ කාලයේදී මෙය වැඩි වුණාය

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

කියලා එහෙම නම් ඒ ගැන එතුමට සතුටු වෙන්න පුළුවනි. එතුමා ඒ ගැන සතුටු නම්—ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන සතුටු වුණා නම්—තව දුරටත් වැඩ කරගෙන යාමට ඒ කාරක සභාවට ඉඩ දෙන්නයි තිබුණේ. ප්‍රශ්නයක් වත් අහන්නේ නැතිව සංගමයේ කාරක සභාව විසුරුවා හැර තිබෙනවා. ගණන් පරීක්ෂණයේදී—ඔබ්බි එකේදී—මේ කාරක සභාවේ තව දුරටත් කෙරෙන හොඳ වැඩ ගැන ප්‍රසංශා කර තිබෙනවා. මක්නිසාද ඊට පෙර කිසිම ලාභයක් නැතිව වැඩ කරගෙන ගියේ වී නමුත් මේ කාරක සභාව පත් කර ගැනීමෙන් පසු මනාව ප්‍රතිසංවිධානය වී ලාභයක් ලැබෙන විධියට වැඩ කටයුතු කරගෙන ගොස් තිබෙන නිසයි.

පසුගිය වර්ෂ තුන ඇතුළත මේ සමිති සංගමයෙන් සැහෙන වැඩ කොටසක් කෙටි තිබෙනවා. සිරිල් ජැන්ස් විද්‍යාලයට රුපියල් අනූ දහක ඉඩමක් අරන් තිබෙනවා. විශාල පාරක් සෑදීම සඳහා රුපියල් හැට දහක් වැය කර තිබෙනවා. සේවකයන්ටත් රුපියල් 17.50 විශේෂ දීමනාව—අතිරේක ජීවනාධාර දීමනාව—ගෙවා තිබෙනවා. ඒ අතර රුපියල් 75,000 ක් වියදම් කර මහජනයාගේ පහසුකම් සඳහා අවශ්‍ය දේ සලසා දී තිබෙනවා. මේ කොමිටිය දෙවරක්ම ඡන්දයෙන් තේරී පත් වූවක් බවත් මතක තබා ගත යුතුව තිබෙනවා. සමිතිවල මහා සභා රැස්වීමක් පවත්වා දෙවරක්ම පත් වුණා. අන්තිමේදී පත් වුණේ 1965 දීයි. 1967 වර්ෂයේ මාර්තු මාසයේ 10 වැනිදා නැවතත් මෙම සමිතිවල නියෝජිතයන් රැස්වීම මහා සභා රැස්වීමක් පවත්වා අලුත් කොමිටියක් තෝරා පත් කර ගැනීමටයි තිබුණේ. මාර්තු මාසයේ 10 වැනිදාටයි එය කරන්නට තිබුණේ. ඒ අතර මාර්තු 8 වැනිදා කොමසාරිස්වරයාගේ නියෝගයක් අනුව ඒ සභා රැස්වීම කල් දමා ජුනි මාසයේ අග හරිය වන විට විසුරුවා හැරියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේකට හේතුව කුමක්ද කියා කණගාටුවෙන් නමුත් මට කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. මේකට හේතුව පානදුරේ ජනතාව නම් හොඳට දන්නවා. මේ සමුපකාර සංගමයේ කලින් බොහොම අක්‍රමිකතාවයක් තිබුණේ. ඒ කාලේ මේ සංගමයේ සභාපති හැටියට හිටියේ—ඇත්ත වශයෙන්ම මා කණගාටු

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වෙනව මෙය කියන්නට සිදුවීම ගැන—1960 අවුරුද්දේ දෙවරක් මා සමග පානදුර කොට්ඨාශයට තරඟ කර පරාජය වූ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයයි. ඔහු තමයි සභාපති හැටියට හිටියේ. උප සභාපති හැටියට හිටියේ පානදුර ප්‍රදේශයේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ බල කණුවක් වන හිටපු මූලාදානි මහත්මයාණන් ; කොන්ත්‍රාත්කාරයෙක්. මොවුන් මේ සංගමය පාලනය කරන කාලයේදී හදිසියෙන් කඩා පැනීමක් කර විභාගයක් පැවැත්වූවා. ඒ විභාගයේදී අක්‍රමිකතාවයන් රැසක් අහුවුණා. ඊට පසු කොමසාරිස්තුමාට එතුමාගේ බලතල පාවිච්චි කරන්නට සිද්ධ වුණා. හැබැයි, ඒ විභාගයෙන් පසු කාරක සභාවෙන් සහිකයින් හතර දෙනෙකු අස් කර දමුවා. විභාගය අවසාන කර තිත් දුවක් කරන්නට ප්‍රථමයෙන් සභාපතින් උප සභාපතින් තම පදවිවලින් ඉල්ලා අස් වුණා. මාර්තු මාසයේ මේ රැස්වීම පැවැත්වූවා නම් මේ අයට බලය ලැබෙන්නේ නැහැ. සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු කරනවාය කියන මේ ඇමතිතුමා මේ පුද්ගලයින්ගේ කීමට තමයි හිතුවක්කාර අන්දමට, අයුතු අන්දමට, මහජනතාවටත් සමුපකාර ව්‍යාපාරයටත් පහර වදින අන්දමට ක්‍රියා කරමින් හොඳට වැඩ කරගෙන ගිය ඒ සමුපකාර සංගමයේ කාරක සභාව විසුරුවා හැර තිලධාරී කට්ටියක් පත් කර තිබෙන්නේ. මේකේ තේරුම කුමක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන කථා කර කර මේ විධියට ක්‍රියා කිරීමේ තේරුම කුමක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. මේ විධියට ක්‍රියා කිරීමෙන් සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු වෙනව නොවෙයි අවසාන වෙනව. ඇත්ත වශයෙන්ම සමුපකාර ව්‍යාපාරය අවසාන කරන්නට තමයි මේ අන්දමට ක්‍රියා කරන්නේ. හොඳට වැඩ කරන සමුපකාර සංගම් ගැන ඒ අන්දමටයි ක්‍රියා කරන්නේ.

ඊළඟට යම්කිසි සමුපකාර සමිතියක දූෂණ කටයුතු කෙරෙනවා නම්, ඒ දූෂණ ගැන ප්‍රදේශයේ විරුද්ධ පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරයකු පෙත්සම් ඉදිරිපත් කරනවා නම්, විභාග ඉල්ලනවා නම්, එවැනි සමුපකාර සංගමයක් ගැන මේ ආණ්ඩුව කොයි විධියට ක්‍රියා කරනවාද කියා බලමු. මා එක

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මහ.]

නිදර්ශනයක් පමණක් ඉදිරිපත් කරනවා. පානදුරේ වලාන විවිධ සේවා සමුපකාර සංගමය තිබෙනවා. ඒ සංගමය සම්බන්ධව මාර්තු 21 වන දින මා ලියුමක් ඉදිරිපත් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක ඒ සමුපකාර සංගමයේ කාරක සභික පදවි දරණ කීප දෙනෙකු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සමක්. ඒ සංගමයේ කළමනාකරුව විරුද්ධව බොහොම බරපතල චෝදනා තිබෙනවාය, එක වරක් නොව දෙවරක් සමුපකාර පරීක්ෂක මහත්මයා විභාග කර ඒ කළමනාකාර මහත්මයා වැරදි කර තිබෙනවාය කියා තීන්දු කර තිබෙනවාය, ඒ කළමනාකාර මහත්මයා අස් කරන ලෙස පරීක්ෂක මහත්මයා ඉල්ලා තිබෙනවාය, නමුත් ඒ කාරක සභාව සමුපකාර පරීක්ෂක මහතාගේ ඉල්ලීම පරිදි ඒ කළමනාකරු අස් නොකර තවදුරටත් තබාගෙන සිටිනවාය, ඊට විරෝධය පළ කිරීමක් වශයෙන් ඒ කාරක සභාවේ සභාපති ඉල්ලා අස් වුණාය, ඒවාගේම මහා සභා රැස්වීමක් කැඳවන මෙන් ඉල්ලීමක් කර තිබෙන මුත් දැනට අවුරුදු තුනකට වැඩි කාලයක් තුළ මහා සභා රැස්වීමක් පවත්වා නැත, මහා සභා රැස්වීමක් පවත්වන්න බලාපොරොත්තුවකුත් නැත, එම නිසා මේ කරුණු සම්බන්ධව වහාම පරීක්ෂණයක් කරන්නටය කියා ඉල්ලීමක් කරන පෙත්සමක් ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීවරයා හැටියට මම ඉදිරිපත් කළා. ඒ පෙත්සම ලැබුණාය කියා පිළිතුරක් ලැබුණා. ඊටපසු ඒ පෙත්සම ගැන ඉක්මණින් ක්‍රියා කරන්නටය කියා මා තවත් ලිපියක් යැව්වා. නමුත් මේ දක්වා ඒ පෙත්සම ගැන කිසිම වග විභාගයක් කර නැහැ. නමුත් කිසිම වරදක් නොකළ, හොඳ ලාභයකුත් ලබා ගනිමින් ප්‍රදේශයට විශාල සේවයක් කර ගෙන ගිය සමුපකාර සංගමය මේ ඇමතිතුමාගේ විශේෂ බලතල පාවිච්චි කර අහෝසි කර දැමුව. එමනිසා තමයි මේ රාජ්‍යයක කථාවේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන කොමිසමක් පත් කිරීමට බලාපොරොත්තුවෙනවාය කියා සඳහන් කර තිබීම ගැන මා සතුටු වෙන්නෙ. මේ ආණ්ඩුව සමුපකාර ව්‍යාපාරය ඉදිරියට ගෙන යාමට බලාපොරොත්තුවෙනවා නම් හොඳ අපක්ෂපාත කෙනෙක් ඊට පත් කරන්නටය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කොමිසමේ විභාග පවත්

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වන අවස්ථාවේදී ඇමතිවරයාගේ ක්‍රියා මාගේ පිළිබඳවත් පරීක්ෂා කරන ලෙස මා ඉල්ලනවා.

ඊයේ මා මෙම ගරු සභාවේ සිටියේ නැති අවස්ථාවක දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ද එස්. ජයසිංහ මහ.) කථා කරමින් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ටී. බී. එම්. හේරත් මහ.) එක්තරා චෝදනාවකට පිළිතුරු දීමට ගොස් තව හරස් චෝදනාවක් කර තිබෙන බව පෙනි. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියා තිබෙනවා, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන් දෙපොලකට අළුත් කාර් ලැබී තිබෙන බවත්, ඒ කාර් ලැබුණේ කොහොමද කියා දැනගන්නට කැමති බවත්. එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීමට ගොස් කෝපයට පත් විම නිසා වෙන්ට ඕනෑ, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) විරුද්ධව එතුම හරස් චෝදනාවක් එල්ල කළේ. “කාර් ගැන අහන්නට වුවමනා නැත ; යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා පිටරටින් අවිවු කන්තෝරුවක්—මුදුණාලයක්—මෙරටට ගෙන්වා ගැනීමට විදේශ විනිමය ලබා ගත්තේ කොහොමද?” යන අන්දමට ලොකු ප්‍රශ්නයක් එතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව මා උත්තර දෙන්නට කැමතියි. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මුදුණාලයක් ලැබී නැහැ. නමුත් එතුම සභාපති ධුරය දරන ලංකා කම්කරු සම්මේලනයට නම් ඊයේ පෙරේද අවිවු කන්තෝරුවක් පිටරටින් ලබා ගත්ත. එය ලැබුණේ, පිටරට වෘත්තීය සමිති ආයතනයකින් ලංකා කම්කරු සම්මේලනයට කරනු ලබන ත්‍යාගයක් වශයෙනුයි. මීට පෙරත් තෝර්වේ රටේ සමාජවාදී පක්ෂයෙන් එහෙම ත්‍යාගයක් ලැබී තිබෙනවා. හැබැයි ඊට කිසි විදේශ විනිමයක් ගියේ නැහැ. ඒ සඳහා මේ රටින් ගතයක්වත් වියදම් වුණේ නැහැ. මේ කරුණු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ඉදිරි පිට තබා, මෙය වැරදි වැඩක් නොවන බවට එතුම පිළිගන්නට පස්සෙ, ඒ සඳහා වුවමනා කරන ආනයන අවසර පත්‍රය ලබා ගෙන තමයි එම යන්ත්‍රාලය ගොඩ බාල තියෙන්නෙ.

හරි හෝ වැරදි හෝ වේවා විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයට විරුද්ධව යම් කිසි චෝදනාවක් එල්ල කළ විට එම

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

වෝදනාවට පිළිතුරු දෙනවා වෙනුවට, “ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පැවති කාලයේ ඔහොම ඒවා වෙලා තියෙනවා; ඊටත් වඩා තරක විධියටත් කටයුතු සිදු වෙලා තියෙනවා” යන අන්දමට හරස් වෝදනා ඉදිරිපත් කිරීම ඒ උදවියගේ සිරි තක් වී තිබෙනවා. ඒ ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. එහෙම කළත් කමක් නැහැ. නමුත් බොහෝ විට එම හරස් වෝදනා අසත්‍ය ඒවායි.

මට මේ අවස්ථාවෙදී එක්තරා කාරණයක් මතක් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එය කියන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. එම සිද්ධිය මෙම ගරු සභාවෙදී වුණු එකක් නොවෙයි. පසුගිය සභාග ආණ්ඩුව පැවති කාලෙදී යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමයි, මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කළේ. එතුම ඒ කාලෙ ගෙවල් සම්බන්ධ එක්තරා බදු අය කිරීමේ යෝජනාවක් ගෙනාව. යමෙකුට තමන් පදිංචි ගෙයත් තවත් ලක්ෂයක වටිනා කම් ඇති ගෙවලත් හැර තවත් ගෙවල් තිබෙනවා නම් ඒවායින් බොහොම තද බද්දක් අය කරන්නට යනවාය කියා ඒ මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කළ අය වූය කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. මෙම කාරණය බනපති පත්‍ර මගින් වැරදි විදියට තේරුම් කර දුන්න. මා එසේ කියන්නෙ ඇයි? එතුම ඒකෙන් අදහස් කළේ, හැම ලමයකුටම ගෙයක් දුන්නට පස්සෙ ඊටත් එහා ගෙවල් තිබෙනවා නම් මේ විධියේ බද්දක් අය කරන්නටයි. පත්‍රවල එම කාරණය සඳහන් කළේ වැරදි ආකාරයටයි. එපමණක් නොවෙයි; බොහොම ලොකු බොරු ආරංචි ඒ කාලෙ මේ රට පුරා පතුරුවා ගෙන ගියා. ඒ කාලෙ මා ලංකාවේ සිටියේ නැහැ. මම ඒ කාලෙ කියුබාවෙයි සිටියේ. කියුබාවේ උත්සවයකට සහභාගි වීම සඳහා මා ඒ රටට ගොස් සිටිය. මා ලංකාවට ආපසු පැමිණියේ එම අයවැය ලේඛනය සම්මත වූවාට පසුවයි. මම ලංකාවට පැමිණි අවස්ථාවේ සෙනෙට් සභාවේ තේ පැන් ශාලාවෙදී මට එක්තරා ආරංචියක් ලැබුණ. එවකට සිටි සෙනෙට් මන්ත්‍රීවරයකුගේ නෝන මහත්මයෙක් සමග තේ බොමින් සිටියදී එතුමිය මට කීවේ මොකක්ද? එන්. එම්. පෙරේරා මෙහෙම පනතක් ගෙනාවත් තිබෙන නිසා කොල්වින් ආර්.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ද සිල්වාගේ ගෙවල් ටික බේරා ගන්න ඒව කොමිෂනි කරන්න අදහස් කරන වාය කියන කථාවයි මට කිව්වේ. මම කිව්ව මට ඒක විශ්වාස කරන්න බැහැ කියා. පස්සෙ මම කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහතාගෙන් ඇසුව. එය සම්පූර්ණයෙන්ම අමූලික බොරුවක්ය කියා ඒ මහතා මට කිව්ව. මා සමග උදේට ගෝල්ෆ් ප්ලස් පිටියේ ඇවිදින මහත්මයෙක් මේ ඊයෙ පෙරේරා ටිකක් අදිමදි කර මගෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇසුව. ඒ මහත්මයා කිව්වා, මම තමුසෙගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්න කැමතියි, තමුසේ ඒ ගැන තරහ වෙනවාද කියා. මම කිව්ව නැහැ නැහැ, ඕනෑ එකක් අහන්නය කියා. ඒ පාර කිව්වා, මෙය පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක්ය කියා. මම කිව්වා කමක් නැහැ අහන්නය කියා. ඊළඟට ඒ මහතා මගෙන් ඇසුවා, 1964 අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විට ගෙවල් බද්ද අය කිරීමේ යෝජනාවක් තිබුණය, දැන් තමුසෙ පදිංචි ගෙයත් තවත් ගෙවල් තුනකුත් වශයෙන් තමුසෙට ගෙවල් 4ක් තිබෙන බව මම දන්නවාය, එතකොට ඒ අය වැය ලේඛනයෙන් පැනවුණ බද්දෙන් ඒවා නිදහස් කර ගැනීමට තමුසෙ ඒවා කොමිෂනි කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන වද කියා. මම කිව්ව මම එහෙම එකක් හිතුවෙත් නැහැ; දන්නෙත් නැහැ; එහෙම දෙයක් කරන්නෙත් නැහැ කියා. ඔන්න ඔය විධියේ බොරු ආරංචි පතුරුවා හරින බවයි මම කියන්නේ. මේවා කරන්නෙ මේ මැති ඇමතිවරුන්ය කියා මම කියන්නෙ නැහැ. නමුත් ඒ මහත්වරුන්ට ආධාර දෙන්න ඉන්න මහත්වරුන් මේ විධියේ වැඩවලට ඉතාමත් දක්ෂ බවයි මෙයින් පෙනී යන්නේ. හැබැයි මෙහෙම දෙයක් කියන විට එළිපිට කියා, කථා කර, සිත් පිරිසිදු කරගන්නට ඉඩ ප්‍රස්ථාව ලැබෙනවා නම් වඩාත් හොඳ බව මම කියන්න කැමතියි.

යම් කිසි වෝදනාවක් ඉදිරිපත් කරන විට ඒ පැත්තේ තිබෙන රොඩු ගොඩක් මේ පැත්තට දමා ගැසීම සඳහා නිකරුණේ වෝදනා ඉදිරිපත් කිරීමෙන් වැඩක් වෙන වාය කියා මම හිතන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා එසේ හිස් වෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නෙ නැතිව, තමන්ගේ පැත්තෙන් යම් කිසි වෝදනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා නම් ඒකට

අනුමතකරනුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මහ.]

පිළිතුරුත් දෙන්න අවස්ථාව ආලසෙන පරිදි ඉදිරිපත් කරනවා නම් එය වඩා යෝග්‍යය කියා මම අදහස් කරනවා.

පසු ගිය මහා මැතිවරණයේදී මාක්ස් වාදී පක්ෂ වන අපට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළ තවත් චෝදනාවක් නම් අපි ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධයි කියන එකයි. එය ඊයේ පෙරේදත් මීගමුව අතුරු මැතිවරණයේදී කියවුණා. අගමැතිතුමා එහාට ගිහින් මාක්ස්වාදීන්ගෙන් සමාජවාදය බේරාගත් තාය කියා නැවත නැවතත් කියා තිබෙන බව අපට පුවත් පත් මාගීයෙන් දකින්න ලැබුණා. සමහර විට එහෙමත් වෙන්න ඇති. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධයි කියා අපට පහර ගහනවා. මාක්ස්වාදීන් මෙහෙ මයි, රුසියාවේ අරෙහෙමයි, චීනය ගැන තවත් එකක්, ඇල්බේනියාව ගැන තවත් එකක් ආදී වශයෙන් නොයෙක් විධියට කියනවා. ඔවුන් ගැන සහාපතිතුමනි, මට නම් වගකියන්න බැහැ. නමුත් සාමාන්‍යයෙන් ලංකාව ගැන කල්පනා කර බලනවා නම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන එක ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක කර තිබෙන්නේ කොහොමද කියා බලනවා නම්, වඩා හොඳ බවයි මම කල්පනා කරන්නේ. අපේ අගමැතිතුමා අවංකව තමන්ගේ හෘදය සාක්ෂියට අනුව තමාගේ ආණ්ඩුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීවද ගෙන යන්නේ කියා සොයා බලනවා නම් වඩා හොඳයි.

විශේෂයෙන් “ජනදින” පත්‍රය සහ ජනදින පත්‍රය මුද්‍රණය කරන ස්ථාන මුද්‍රණාලයන් වසා තැබීම පිළිබඳව මම මීට පෙර මේ ගැන සභාවේදී විස්තරයක් කළා. නමුත් ඒ විස්තරයෙන් එක වචනයක් වත් ධනපති දිනපතා පත්‍රවල පළ වුණේ නැහැ. එක පත්‍රයක පමණක් මම හිතන්නේ “චේලි නිවුස්” පත්‍රයේ මිනිත්තු 20ක් තිස්සේ මම ඉදිරිපත් කළ ඒ කාරණය ගැන රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දුන් පිළිතුර පමණක් පළ වුණා. ඒ නිසා අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධයි කියන මේ ආණ්ඩුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ගරු කරනවාද කියා මහජනතාවට පෙන්වනුම් කිරීම පිණිස මම නැවත වරක් ඒ කාරණය මේ සභාවේදී ඉදිරිපත් කරනවා. මම හිතනවා සහාපති තුමනි, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පිළිබඳව මම කියන මේ කාරණා එකම දිනපතා ප්‍රවෘත්ති

පත්‍රයකවත් පළ කිරීමට තරම් ඒ පත්‍ර වලට බෙරියියක් හා නිර්භීතකමක් නැත කියා. පෙබරවාරි මාසයේ 8 වනදා ‘ජනදින’ පත්‍රය—මෙය ස්ථාන මුද්‍රණාලයෙන් මුද්‍රණය කරන පත්‍රයක්—කථාවක් පළ කර තිබුණ, අපේ අගමැතිතුමා කුරුදුවත්තේ බංගලාවක එක්තරා හෝජන සංග්‍රහයකට ගිහින් වසින් වර්ගයක් බි—පෝය දවසක—නටලා, උදරකු කපා ගෙන කැවූය කියා. මම ඒ කථාව කියවල හිනහ වුණා. මම හිතුව මේක හොඳ විහිළුවක් කියා. මම ඒ කථාව එදා කොහෙත්ම විශ්වාස කළේ නැහැ; කියවල හිනහ වෙලා පත්‍රය පැත්තකට දමීම. නමුත් දවස් දෙකක් යන විට මෙම පත්‍රය මුද්‍රණය කිරීම තහනම් කර, මුද්‍රණාලයන් වසා දමා තිබෙනවා. එවිට මට කල්පනා වුණා, එහෙම නම් මෙම කථාවෙහි යම්කිසි ඇත්තක් තිබෙන්න ඕනෑ නොවෙද පත්‍රය තහනම් කරන්න කියා. කෙසේ වෙතත් මේ ප්‍රශ්නය මම පාර්ලිමේන්තුවේදී ඉදිරිපත් කළා. පළමු වරට මම ඉදිරිපත් කළේ පෙබරවාරි මාසයේ 22 වනදායි. මම ඇසුවා අගමැතිතුමා ගෙන් මෙවැනි පියවරක් ගත්තේ මොකද කියා. අගමැතිතුමා පිළිතුරු දෙකක් දුන්න. පළමුවෙන්ම කීව, පත්‍රය තහනම් කරන්න හේතුව කියන්න තවම කාලය පැමිණ නැත කියා. දෙවනුව කීවා උපදේශක මණ්ඩලයක් පත් කර තිබෙනවාය, ගිහින් තමන්ගේ පැමිණිල්ල කරන්න පුළුවනිය කියා. මම බලාගෙන සිටිය; බලාගෙන සිටි නැවත වරක් මාර්තු 7 වනදා පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ ගැන ප්‍රශ්න කළා. මම ඇසුවා, දැන්වත් ඊට පිළිතුරු දෙන්න කාලය පැමිණ තිබෙනවාද, පත්‍රය මුද්‍රණය කරන්න ඉඩ නොදෙන්නේ මන්ද කියා. නැවත වරක් අගමැතිතුමා කියන්න යෙදුණ, යමක් දැනගන්න ඕනෑ නම් කරුණාකර උපදේශක මණ්ඩලයෙන් ඒ ගැන විමසන්න ය කියා. එම නිසා ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ලේකම් හැටියට මම අපේ “ස්ථාන” මුද්‍රණාලයේ කළමනාකාරනැතට කිව්වා, උපදේශක මණ්ඩලයට මේ ගැන ලියන්නටය කියා. ඒ මහතා උපදේශක මණ්ඩලයට ලියා දැන්වුව, අසුවල් පත්‍රය මුද්‍රණය කරපු එක නම් ඇත්ත, නමුත් අවිට කන් තෝරුව තහනම් කර තිබෙන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද කියා දන්නේ නැත,

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

කියා. එවිට උපදේශක මණ්ඩලයෙන් පැමිණෙන්නටය කියා ආරාධනයක් ලැබුණා. ඒ අවස්ථාවේදී මමත් ගියා. එසේ ගියවිට අපට දකින්න ලැබුණ, උපදේශක මණ්ඩලය සාමාජික මහත්වරුන් තුන් දෙනාත්, බලය ලත් නිලධාරියා වන ආනන්ද නිස්ස ද අල්විස් මහත්මයාත් එතැන සිටින බව. මම සන්නෝෂ වුණා බලයලත් නිලධාරි ආනන්ද නිස්ස ද අල්විස් මහතාත් පැමිණ සිටීම ගැන. මම හිතුව මුද්‍රණාලය වැසීම ගැන දැන්වත් කාරණය දැනගන්න පුළුවන්කම ලැබේවිය කියා. කෙසේ වුණත් ඔය කාරණා දෙක ඉදිරිපත් කළාම, බලය ලත් නිලධාරිතුමා කියන්න යෙදුණ, ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් දෙන්න පෙර නීතිඥයකු ගෙන් අහන්න ඕනෑ බව. ඊට හේතුව විමසූ වාම කීවේ “ජනදින” පත්‍රයට විරුද්ධව නඩු දෙකක් පවරා තිබෙන නිසා ඊට පිළිතුරක් දෙන්නට පෙර නීතිඥයාගෙන් විමසිය යුතු බවයි. එසේ කියමින් ඊට පිළිතුරු දීම කල් දැම්මා. ඊළඟට මැයි මාසයේ 22 වනදාත් මම ගියා. එදිනත්, මැයි මස 30 වනදා නැවත වරක් රැස්වනවාය කියා කල් දැම්මා. මැයි මාසයේ 30 වනදා නැවත වරක් රැස් වුණා. ඒ අවස්ථාවේදීත් උපදේශක මණ්ඩලයේ සිටි මහත්වරුන් තුන් දෙනෙක් සිටිය, බලය ලත් නිලධාරියා වන ආනන්ද නිස්ස ද අල්විස් මහත්මයාත් සිටිය. නැවත වරක් ඒ ප්‍රශ්නයම ඇසුව, දැන්වත් අපට හේතුව කියන්නට කියා. ඒ අවස්ථාව වනතුරු අපේ සැකයක් තිබුණේ, උතුරු කතාවක් පත්‍රයේ පළවුණාය කියා පත්‍රය තහනම් කර තිබෙනවාය කියා යි. නමුත් ඒ ගැනත් හිතන්න අමාරුයි. මන්ද ඒ ගැන නඩුවකුත් පවරා තිබෙන අතර එය රට කළඹන කතාවකුත් නොවන නිසයි. සමහර විට අගමැතිතුමාට ඒ කථාව නිසා කේන්ති ගියා වෙන්න පුළුවනි. නමුත් මේ උතුරු කතාව නිසා අගමැතිතුමාට ඇති වුණොත් ඇති වෙන්නෙ කුකුල් කේන්තියක්. කොහොම වුණත් බලය ලත් නිලධාරියා ඒ අවස්ථාවේදී අපට කියන්න යෙදුණේ, දැනට නඩු දෙකක් දමා තිබෙන්නෙන් “ජනදින” පත්‍රය තහනම් කර මුද්‍රණාලය වසා තිබෙන්නෙන් “ජනදින” පත්‍රයේ ඒ කලාප දෙකේ පළ වුණු කාරණා නිසා නොවන බවයි. කෙසේ වුණත් එම තහනමෙන්, නඩු දමා තිබීමෙන් කළ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ක්‍රියාව හරි බව කල්පනා කරන්න ඉඩ තිබුණත් ඒ තහනම කළේ ඒ කලාප දෙකේ පළවුණු කාරණා නිසා නොවන බව කීවා. එහෙම නම්, කොයි කලාප නිසාද, කොයි කලාපයේ පළවුණු කොයි ලිපිය නිසාද මේ පත්‍රය තහනම් කළේත් මුද්‍රණාලය වසා දැමුවෙන් කියා මම ප්‍රශ්න කළ විට කියන්න යෙදුණේ ඊට පිළිතුරක් දෙන්න බැරි බවයි. එතකොට මට පමණක් නොව උපදේශක මණ්ඩලයේ සිටි තවත් මහතකුටත් ටිකක් තරහ ආවා. තහනම් කළ කාරණය කියන්නේ නැත්නම් උපදෙස් දෙන්නේ කෙසේදැයි ප්‍රශ්න කරමින් බලය ලත් නිලධාරි මහතා දෙසට හැරුණු ඔහු “බලය ලත් නිලධාරිතුමනි, මේක තුවණට හුරු ක්‍රියාවක් දැයි තමුන්නාත්සේ කරුණාකර කල්පනා කර බලන්න. අද තමුන්නාත්සේ සුළු මුද්‍රණාලයක් පිළිබඳව මේ විධියට ක්‍රියා කරනවා ඇති. නමුත් විශාල මුද්‍රණාල මේ රටේ තිබෙනවා. දින පතා පත්‍ර ගණනාවක් මුද්‍රණය කරන බේරේ ගෙදර යන්ත්‍රාලය තිබෙනවා. අද තමුන්නාත්සේ කරන ක්‍රියාව සම්ප්‍රදායයකට ගොස් හෙට වෙන ආණ්ඩුවක් බලයට පැමිණියාම බේරේ ගෙදර යන්ත්‍රාලය සිල් තැබූවහොත් ඒ වගේම ඊට පසුව බේරේගෙදර අයිතිකාරයින් අවුත් තම යන්ත්‍රාලය සිල් කරන්නට හේතුව කුමක්ද කියා ඇසුවහොත්, ඊට දෙන උත්තරය ‘හේතු උඹලට කියන්නෙ නැහැ’ යන්න වුවහොත් තත්වය කෙසේ වෙද?” යනුවෙන් ඇසූ විට බලය ලත් නිලධාරි මහතා නිහඬ වුණා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කවුද බලය ලත් නිලධාරියා?

ලෙස්ලි ගුනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ආනන්ද නිස්ස ද අල්විස්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අද දක්වා මේ මුද්‍රණාලය වසා දමා තිබෙනවා. මුද්‍රණාලය යන්ත්‍ර මළකඩ කන්න ඇවිත් තිබෙන බව එතැනට ගිය අවස්ථා දෙකේදීම මා කීවා. මුද්‍රණාලය ශුද්ධ කරන්නට අවසරයක් නැහැ. පොලිස්කාරයන් දෙදෙනකු නිතර මුර කරනවා. මට ලැබුණු පිළිතුර මොකක්ද? “මුද්‍රණාලය ශුද්ධකරන්නට පුළුවනි.

අඟුණකරතුමාගේ කථාව :

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

‘ගවර්මන්ට් ප්‍රෙස්’ එකෙන් එක් කෙනකු ගෙනත් දමන්නම්. පොලිස් කාරයන් දෙදෙනකුත් සිටිනවා. ඒ අය ඉදිරිපිට ශුද්ධ කරන්නට පුළුවනි.” මේ විධියට කීවේ පළමුවැනි අවස්ථාවේදීයි. දෙවැනි අවස්ථාවේදී කීවේ කුමක් ද? “මට බලයක් නැ. අගමැතිතුමාගෙන්ම අවසරයක් ලබා ගන්නට ඕන” කියායි. මෙවිට උපදේශක මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමා, “මම අගමැතිතුමාට දන්වා මේකට අවසර ලබා දෙන්නම්” යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළා. මෙය සිදු වුණේ මැයි මාසයේ 30 වැනිදායි. අද ජූලි මාසයේ 17 වැනිදායි. තවම නම් අපට අවසරයක් ලැබුණේ නැහැ. මුද්‍රණාලයේ යන්ත්‍රවලට තෙල් විකක් දමා මලකඩ කෑම නැවැත්වීමට තවම නම් ඉඩක් ලැබුණේ නැහැ. මට නම් පෙනෙන්නේ මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යයි කියන අගමැතිතුමාට වුවමනා කරන්නේ “ජනදින” පත්‍රය මුද්‍රණය කරන, එක නවත්වන්නට හා සමසමාජ පත්‍රය මුද්‍රණය කරන එක නවත්වන්නට පමණක් නොව මෙම මුද්‍රණාලයන් නැති කර දමන එකයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරන අගමැතිතුමා තම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් අදහස් කරන්නේ මැතිවරණ පැවැත්වීම පමණක්ද? ඔව්, එපමණයි.

මැතිවරණයක් පැවැත් වූ පමණින් එතැන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් තිබෙනවාද? එහෙම නම් පසුගියදා දකුණු වියට්නාමයෙන් මැතිවරණයක් තැබුවා නොවැ. එහෙත් ඒ රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී යයි කිසිවකු කියන්නේ නැහැ. මැතිවරණයක් තබන්නට පෙර විවිධ දේශපාලන පක්ෂ වල මත ප්‍රචාරය කිරීමට නිදහසක් තිබෙන්නට ඕනැ. එහෙම නැත්නම් මැතිවරණවලින් වැඩක් නැහැ. මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තමන්ගේ මතය පමණක් ප්‍රකාශ කරන්නට නිදහස දීම හා විරුද්ධ මත ප්‍රකාශ කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් ක්‍රමානුකූලව ඇති කිරීමයි. අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ නිදහසක් විරුද්ධ පක්ෂවලට දුන්නොත් මැතිවරණවලින් නම් බලයට පත් වන්නට බැරි වෙනැයි මේ ආණ්ඩුවට පෙනී යන්නට ඇති. එහෙම වුණොත් ලොකු පාඩුවක් ඇති වෙනවා. මේ රටේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අයිතිවාසිකම් රැක ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. මේ රජය විසින් ඒ කොටස්වලට දිගෙන ආ ආධාර ඉදිරියටත් ඒ විධියටම දෙන්න අවස්ථාව නැති වෙනව.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Will the hon. Member take very long to finish his speech?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

I would probably take about ten or fifteen minutes more.

අපේ ගරු මුදල් අගමැතිතුමා පළමුවැනි අයවැය ලේඛනයෙන්ම ලොකු ධන පතින්ට කෝටි භයහමාරක සහනයක් වර්ෂයක් පාසා දෙන්නට කටයුතු යෙදුව. ඒ වගේම කෝටි පහමාරක අනවශ්‍ය වන්දි මුදලක් තෙල් කොම්පැනිවලට ගෙවුව. ලොකු ආධාර මුදල් ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හොඳ අදහසින් ඒ වන්දි මුදල් දුන්නත්, බලාපොරොත්තු වුණු අන්දමේ ආධාර ලැබුණේ නැහැ. එය අනවශ්‍ය වන්දි මුදලක් යයි මා කිව්වේ ඒ නිසයි.

කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීමටය කියා අද ලොකු ධනපති කොම්පැනිවලට බදු සහන දී තිබෙනව. එයින් සිදු වන්නේ, ධනපති යන්ගෙන් සාමාන්‍ය වශයෙන් රටට ලැබිය යුතු බදු මුදල් නොලැබී යාමයි. ලොකු කෘෂිකර්මික වැඩ සැලැස්මක් මේ රජය විසින් සකස් කර තිබෙන බව අද ආණ්ඩුව ප්‍රකාශ කරනව. එහෙත් මා ඒ ගැන කථා කරන්න අදහස් කරන්නෙ නැ. මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ ගැන විස්තර සහිතව කථා කරනව ඇති. එහෙත්, මේ කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය පිළිබඳ කරුණු දෙකක් පමණක් ඉදිරිපත් කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙනව. ඉන් පළමුවැන්න මෙයයි : භාල් වලත් වෙනත් ආහාර ද්‍රව්‍යවලත් මිල වැඩි කිරීමෙන් පමණක් ආහාර නිෂ්පාදනය දියුණු කරන්නට මේ රජය බලාපොරොත්තු වෙනව නම් කඩදාවත් ඒ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට වන්නෙ නැ.

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව :

නිෂ්පාදකයාට වැඩි මිලක් ලබා ගැනීමට සැලැස්වීම ආහාර නිෂ්පාදනය දියුණු කිරීමට උපකාරී වන එක් හේතුවක් පමණයි. තවත් හේතු කීපයක් තිබිය යුතුයි. නිෂ්පාදනය කරනු ලබන ද්‍රව්‍ය විකුණා ගැනීමට පහසුකම් තිබෙන්න ඕනෑ; අස්වැන්න වැඩි වීමට වුවමනා කරන සුදුසු පෝර වර්ග එක් එක් ද්‍රව්‍යයට සරිලනාකාරයෙන් සපයන්න ඕනෑ; නිෂ්පාදකයින්ට ණය මුදල් ලබා දෙන්න ඕනෑ; ජලය සපයන්න ඕනෑ. එවැනි සැලැස්මක් ඇති නොකර මිල ඉහල නැංවීමෙන් පමණක් ආහාර ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය වැඩි කොට රටේ සැහෙන වෙනසක් ඇති කරන්නට පුළුවන්යයි රජය අදහස් කර තොත් එය මෝඩ අදහසක් බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ධනපතියන් ලබා මේ වැඩේ කරව ගන්න පුළුවන් වේයයි ආණ්ඩුව කල්පනා කරනවා නම් ඒකත් වැරදියි. තමන්ගේ අදහස හරියයි රජය අවංකව කල්පනා කරනවා ඇති. එහෙත් එය කවදාවත් හරි යන්නේ නෑ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය අනුගමනය කරමින් ඊට කිව්වු විසිටින්තේ මේ රට දියුණු කරන ධනපතීන් නොවෙයි. ඔවුන්ගේ බලාපොරොත්තුව, හැකි තරම් සුළු කාලයක් තුළදී හැකි තරම් විශාල ලාභයක් ලබා ගැනීමයි. අද මේ ආණ්ඩුව විසින් ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනක් දී තිබෙන්නේ එවැනි ධනපතියන්ටයි. ඔවුන් මුලින්ම කරන්නේ, ඒ ඉඩම් වල තිබෙන වටිනා ගස් ටික කපා ලී විකුණා ලාභ ගැනීමයි. රටක ධනපතියන්ගෙන් ඒ රටට සේවයක් ලබා ගන්න කොහෙන්ම බැරියයි මම කියන්නේ නෑ. සමාජවාදී සැලැස්මක් අනුව, ධනපතියන්ට අයුතු ලාභ ලබන්නට ඉඩ නොදී නියම ක්‍රමයට වැඩ කළොත් ධනපතියන්ගෙන් සේවයක් සලසා ගන්න පුළුවනි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව කරන විධියට, තමන්ට ඕනෑ හැටියට ක්‍රියා කරන්නත්, ඕනෑ තරම් අයුතු ලාභ ලබන්නත් ධනපතියන්ට ඉඩ දුන්නොත්, ඔවුන් රට ගැන වගකීමක් ඇතිව කටයුතු කරන්න සූදුනම් වන්නේ නෑ. එවිට ඔවුන් කරන්නේ රට නැති කර හෝ ඔවුන්ගේ වාසි ලබා ගැනීම පමණයි. සමාජවාදී මාර්ගයෙන් පමණයි මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් වන්නේ.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

එහෙත් මෙවර රාජාසන කථාවේ සමාජවාදය ගැන වචනයක්වත් සඳහන් වී නැහැ. සමාජවාදය යන වචනයවත් නැහැ. “අපේ අරමුණ සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයයි” කියා වෙනදා නම් වචනයෙන් පමණක්වත් කියනවා. මේ වතාවේ එහෙමවත් නෑ. ඇත්ත කීම හොඳ දෙයක් නිසා මා ඒ ගැන ආණ්ඩුවට කෘතඥ වෙනවා. බොරු කීම සුදුසු නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මම එක් තරා විධියකට කල්පනා කරන මන්ත්‍රී වරයෙක්. තමන් කරන දෙය හරි හෝ වේවා, වැරදි හෝ වේවා ඇත්ත පැහැදිලි කිරීමයි, කළ යුත්තේ. බොරු නොකියා ඇත්ත කියන්න ඕනෑ. එවිට මහජනයාට තමන් කැමති දේ පිළිගන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මේ වර රාජාසන කථාවෙන් මේ රජය සමාජවාදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුගමනය කරන්න යනවාය කියා ප්‍රකාශ නොකිරීම ගැන මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

මේ වර රාජාසන කථාවෙන් තව එක් තරා කාරණයක් හොඳට පැහැදිලි වෙනවා. එනම් මේ රජය අඩියක් අඩියක් පාසාම ආපසු ගමන් කිරීමට පටන්ගෙන තිබෙන බවයි. මැතිවරණයට පෙර විශේෂයෙන් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කිව්වා, දැන් තිබෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂය පැරණි එක්සත් ජාතික පක්ෂය නොවේය, 1956 ට පෙර තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂය නොවේය, අපි ඒ කාලයේ වැරදි කරල තියෙනවාය, නමුත් දැන් අපි ඒවා හරි ගස්සාගෙන ප්‍රගතිශීලී අතට හැරිලා තියෙනවාය, සමාජවාදී ප්‍රගතිශීලී වැඩපිළිවෙලක් අනුගමනය කිරීමට අප සූදුනම් විසිටිනවාය කියා. නමුත් 1965 මාර්තු මැතිවරණයට පසු ගත වී තිබෙන අවුරුදු දෙකහමාරේ කාලය තුළ එය එසේ නොවන බව පෙන්නන්නට කරුණු රාශියක් සිදු වෙලා තියෙනවා.

පළමු කොටම ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා ගුරුවරුන්ගෙන් පලි ගන්නට පටන් ගත්තා. ඊ ළඟට දෙසැම්බර් මාසය වන විට පැරණි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියම විලාශය හෙළි කරමින් පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ වැඩ වර්ජනයක් තිබුණාය කියා ඒ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට බැටන් පොලුවලින්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ගසා කදුළු ගැස් දැමීම. එපමණක් නොවෙයි. මේ ආණ්ඩුව ලංකා ඉතිහාසයේ පළමු වැනි වරට පොලිසිය ලවා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට වෙඩි තැබුවා. මගේ කොටියා ශයේ නාරංපිටියේ ලමයකුට වෙඩි පහ රක් වැදී කකුලත් සිදුරු වුණා. ඊ ළඟට ජනවාරි 8 වැනිදා හාමුදුරු නමකට වෙඩි තබා මරා දැමීම. එය අගමැතිතුමා කියා කරවූ දෙයක්ය කියා මම කියන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ ක්‍රියාව අගමැතිතුමා අනුමත කළා. ඇයි මම අනුමත කළාය කියන්නේ? එවැනි වෙඩි තැබීමකට අවශ්‍යතාවයක් තිබුණද නැද්ද කියා පරීක්ෂා කිරීමට කොමිෂන් සභාවක් තබා නිලධාරියකුටත් පත් කෙළේ නැහැ. වෙඩි තැබීම පොල්ලෙන් ගහනව වගේ වැඩක් නොවෙයි. පපුවට වැදුණොත් මැරෙනවා. සාමාන්‍ය කෙනෙකුට වෙඩි තැබුවත් අපි ඒ ගැන තදින් බලනවා. ඒ නිසා තුවක්කු පාවිච්චි කිරීම අවශ්‍යව තිබුණද කියා සොයා බැලිය යුතුව තිබුණා. 1848 සිට අපේ රටේ හාමුදුරු නමක් ඔය විධියට මරණයට පත් වුනේ නැහැ, ස්වදේශීය ආණ්ඩුවක් යටතේ හෝ විදේශීය ආණ්ඩුවක් යටතේ. නමුත් මේ ආණ්ඩුව යටතේ අවාසනාවකට හෝ ඒ දෙය සිදු වුණා. නමුත් එවැනි වෙඩි තැබීමක් අවශ්‍යව තිබුණද නැද්ද කියා සොයා බැලීමට පරීක්ෂණයක්වත් ඇති කෙළේ නැහැ. එසේ පරීක්ෂණයක් නොපැවැත්වීමෙන් ඒ වෙඩි තැබීම මේ ආණ්ඩුවත් අගමැතිතුමත් අනුමත කරනවාය යන්නයි, අපට බසින්තට තිබෙන එකම නිගමනය. පරණ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නියම විලාශය එයින් හෙළි වුණා. කරුණු රාශියක් තිබුනත් ඒවා කියන්නට වුව මනා නැහැ.

ග්‍රාම සේවකයන් විභාගයෙන් තෝරා ගන්නවා වෙනුවට සම්මුඛ පරීක්ෂණයෙන් තමන්ට පක්ෂ උදවිය තෝරා ගැනීමට ඉඩ තබාගෙන වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර තිබෙන බව මාතර මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) විසින් කියන්නට යෙදුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හා රේපබ්ලික් පක්ෂයේ මේ ආණ්ඩුව හැම අතින්ම ප්‍රතිගාමී අන්දමට කටයුතු කරගෙන යන බව ඉතාම පැහැදිලිව පෙනෙනවා. මේ රාජ්‍ය සන කථාවේ වැඩිපුරම තිබෙන්නේ

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අනවශ්‍ය දේ—බොරු දේ. ඒවා අයිත්ත කර අළුත් රාජ්‍ය සන කථාවක් සකස් කර ඉදිරිපත් කරනවා නම් හොඳය කියා මම අදහස් කරනවා. අප කරන්න යන්නේ මේවාය, අපේ රටේ ඉතා බරපතළ ආර්ථික ප්‍රශ්න තියෙනවාය, මේ ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳන්නට යන්නේ අපව මෙතැනට පත් කර එවූ ධනපතියන්ගේ කර උඩ බර පටවා නොවේය, සාමාන්‍ය ජනතාවගේ කර උඩ බර පටවාය, අප ගහන්න යන්නේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ බඩටය, ඒ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ බඩට ගසා අපි ඒ අයගේ ඡන්දයන් ලබා ගන්නවාය කියන්න. ඡන්දය ගන්නේ කොහොමද? අත්තිම අවුරුදු එකහමාර වන විට අපේ විදේශික අධිරාජ්‍යවාදී මිත්‍ර යන්නේ අපි හොඳට ණය මුදල් හා ආධාර ලබාගෙන පාරිභෝගික භාණ්ඩ සියල්ලක්ම මේ රටට ගෙන්වා මි ළඟ මැතිවරණය තෙක් නොමිළයේ හෝ ඒවා බෙදා හැර අපි ලබන ඡන්දයන් දිනනවාය කියා මේ රාජ්‍ය සන කථාවේම සඳහන් කළා නම් වඩාත් හොඳය කියා ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.11

ඩී. පී. අනපත්තු මයා. (රාජ්‍ය ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(කිතු. ඩී. ඒ. අත්තපත්තු—ඉරාජාභ්‍යංක අමාත්‍යාංශයේ පාරාලුමන්තර් කාරියාපති)

(Mr. D. P. Atapattu—Parliamentary Secretary to the Minister of State)

ගරු සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය සන කථාව සම්බන්ධයෙන් ඇතිවූ විවේචනවලට පිළිතුරු දීමට පෙර, ඊට අතිරේකව කරන ලද කථා ගැන වචනයක් දෙකක් කිය යුතු යයි මට හැඟුණි. අද මේ ලංකාවේ පවතින දේශපාලන හේදයන් ගැන කල්පනා කර බලන විට අද පමණක් නොව රාජ්‍ය සන කථා යම් කාලයක මේ රටේ ඉදිරිපත් වුණද, එදා සිටම මේ වගේ විවාද ඇති වි තිබෙනවා යයි මා හිතනවා. හැන්සාඩ් වාර්තාවල ඇතුළත්ව තිබෙන ඒ විවාද ගැන මොහොතකට කල්පනා කර බැලුවොත්, එදත් මේ කථා එහෙමයි; අදත් මේ කථා එහෙමයි කියා පෙනෙනවා. ඒ පක්ෂය රජ කෙරුවොත් අතික්ෂණය ඒ රාජ්‍ය සන කථාවලදී මේ වගේම

අමුණකරුකරුමගේ කථාව :

දේවල් ඉදිරිපත් කරනව. මේ පක්ෂය රජ කෙරුවොත් අතික් පක්ෂය ඒ වගේම දේශනා හැම අවුරුද්දේම කරනව. පොඩි පොඩි වෙනස්කම් එහෙත් මෙහෙත් ඇතිවත්ට පුළුවන්. අපි මෙවැනි අවස්ථා වලදී රටට ප්‍රයෝජනයක් ඇති, ජාතියට ප්‍රයෝජනයක් ඇති අපේ රටේ අභිවෘද්ධියට අදාළ දේවල් ඉදිරිපත් කරන බවක් මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ.

පානදුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) දැන් කළ කථාවේදී කියාගෙන ගියා මේ ආණ්ඩුවේ සමුපකාර ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව. සමුපකාරය භාර ඇමතිතුමා නොයෙක් විධියේ වැරදි ක්‍රියා කර තිබෙනවාය, තනි බලය පාවිච්චි කර සමුපකාර සමිති කීපයක් විසුරුවා හැර ඒවාට රජයේ නිලධාරීන් පත් කර සිටිනවාය, යනුවෙන් එතුමා චෝදනා කළා. එහි ඇත්ත යුත්ත මට මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ ගැන ආහාර ඇමතිතුමා තමන්ගේ වාරය පැමිණි විට උත්තර දෙනවා ඇති. මේ ගැන කථා කරන විට වුවමනා නම් අපටත් පැරණි ඉතිහාසය ගැන කල්පනා කර මෙවැනි කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි. මමත් එවැනි අවස්ථාවකට මුහුණපෑ කෙනෙක්. මමත් සහාපති වශයෙන් සිටිද්දී අපේ සමුපකාර සංගමය විසුරුවා හැර අපේ තත්ත්වය නැති කළ හැටි වුවමනා නම් කියන්නට පුළුවනි. මමත් සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ ඒ විධියට දුක් වින්ද කෙනෙක්. කවදාවත් සත බාගයක්වත් වංචාවක් කරලවත්, වෙනත් වරදක් කරලවත් නොවෙයි. මේව කීමෙන් අපට ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. සමහරවිට වැරදි හැම පැත්තෙන්ම සිදු වන්නට පුළුවනි. අපෙන් පමණක් නොව ඒ පැත්තෙන් හුත් වැරදි සිදු වන්නට පුළුවනි. අපෙහුත් වැරදි සිදු වන්නට පුළුවනි. එහෙත් සාමාන්‍යයෙන් මේ රජය ඉදිරිපත් වී සිටින්නේ හොඳ සමුපකාර නැති කරල තරක සමුපකාරවලට අත දෙන්නට යයි යමෙක් කියනව නම් ඒක මේ ගරු සභාවේ සැහෙන වග කියයුතු මන්ත්‍රී කෙනකුගේ කීමක් වන්නට බැහැ. අවංකවම එහෙම වෙන්න බැහැ. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යම්කිසි වරදක් සිදුවුණු නිසාම, විරුද්ධ පාර්ශ්වයට හිත වත්කම් දක්වන උදවියගේ පාලනය

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යටතේ පවතින හොඳ අන්දමට පාලනය වන සමුපකාර සමිති නැති කර දැමීම රජයේ පරමාර්ථය යයි කියනව නම් ඒක අවංක කීමක් හැටියට මා සලකන්නේ නැහැ.

මම එක කාරණයක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. එක පළාතක දිසාපතිතුමකුගේ බලපෑමක් පරිදි, දිසාපතිතුමාගේ රපෝර්තුවක් පරිදි, මැතිදි ආණ්ඩුවේ පාලනයට භාර ගත් එක්තරා විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයක පැවති වංචාවක් ඒ සංගමය රජයට භාර ගෙන සුමානයකින් සොයා ගන්නට පුළුවන් වුණා. එවැනි දේවල් සිදු වෙනව. එවැනි අවස්ථාවලදී සමුපකාර සමිති සංගම් විසුරුවා හරින්නට සිදු වෙනව. හොඳහැටි පාලනය කරගෙන යන සමුපකාර සමිති සංගම් ගැනත් මා දන්නව. ඒවාට තවම කිසිවෙකු අත ගැසුවේ නැහැ. ඔය අතර තුර යම් වරදක් සිදු වුණාම, එහෙම කරන්නේ ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට යයි කීමේ සාධාරණකමක් නැහැ. අපේ කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) ඉස්සරහ සිටිනව. එක් අවස්ථාවක මටත් එවැනි දෙයක් කර තිබෙනව. මම කවදාවත් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ, ඒ සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නට.

පී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්නාව)

(කිරු. ඊ. පී. ඉලංගරත්න—කොලොන්නාව)

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)

හදිසි නීති යටතේ නොවෙයි.

අනපත්තු මයා.

(කිරු. අත්තපත්තු)

(Mr. Atapattu)

හදිසි නීති යටතේ නම් තව කමක් නැහැ. කිසිම නීතියක් නැතිවයි කළේ. එකම නීතිය වශයෙන් “ගිය අවුරුද්දේ 1,60,000 ක් වූ ලාභය මේ අවුරුද්දේ 1,40,000 ට බැහැල තියෙනව” කියායි එය කරගන්නේ. එසේ ක්‍රියා කළේ හදිසි නීතිය යටතේ නොවෙයි, අවනීතිය යටතේයි. නමුත් අපට ඒවා වුවමනා නැහැ. වර්තමාන කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[අතපත්තු මයා.]

(ටී. ඩී. ඉලංගරත්න මයා.) ඒ අවස්ථාවේ නියම අවබෝධයක් නොතිබුණා වන්නට පුළුවනි. එය කාගේවත් කීමට කළාය කියා අපට හිතන්නට පුළුවන්. නමුත් එතුමා මගේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්ද කියා දන්නේ නැහැ. මම ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රෝධයක් ඇති කරගෙන කථා කරනවා නොවෙයි. මේ වගේ දේවලත් සිදු වන බව මතක් කිරීම කුසි, මා කරන්නේ. මා විතර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් අස්ථානයේ බැට කෑ පුද්ගලයෙක් ඒ පළාතේ නැහැ. නමුත් මම ඒවාට ක්‍රෝධ කරන මනුෂ්‍යයෙක් නොවෙයි. මම ඒවා ගැන කල්පනා කරන්නේ වත් නැහැ. ඒ වගේම මම කවදාවත් මට එසේ ක්‍රියා කළ පක්ෂයේ අයට ක්‍රෝධ කරන්නෙත් නැහැ.

අපේ සමහර අය දේශපාලන චේදිකා වලදින්, මේ ගරු සභාව තුළදීත් ආගම වෙනුවෙන් පණ දෙන්නට හදනව. මේ විවාදයේදී සමහරු අපෙන් ඇහුව, “නමුත් නාන්සේලා බුද්ධාගමට මොනවද කළේ, අපි නොවෙයි ද, කෙරුම්කාරයෝ” කියා. මම හිතනවා මා මිත්‍ර කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පිළිගන්නව ඇති, රජයෙන් බුද්ධාගමට කරන්නට දෙයක් නැති බව. බුද්ධාගමට රජයෙන් තැනක් දෙනවා කියා යම් පහසුකමක් යොදනවා විනා ලංකාවේ බෞද්ධයන් ඇති කරන්නට මේ රජයටවත් අත් කිසි රජයකටවත් පුළුවන් කමක් නැහැ. සමහරු දස පණත ගැන කථා කළා. මේ ගරු සභාවේ ඉන්නා ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් කී දෙනෙක් පස් පවිත් වැළැකී සිටිනවාද කියා ම අහන්නට කැමතියි. මෙතැනදීත් චේදිකාවලදීත් එක් දෙයක් කියනව. නමුත් හැත්තෑවට කරන්නේ වෙනත් දෙයක්. රෙදි කැල්ලක් අඳින නිසා සමහරු කලිසමට අගෞරව කරනව. සවස් වන විට ඒ ජාතික ඇල්ම, ආගමික ලැදියාව, භාෂා ප්‍රේමය, ඇත්තේ නැහැ. යම් දෙයක් තැත්නම්, ප්‍රතිපත්තියක් ගැන කථා කරනවා නම්, ඒ ප්‍රතිපත්තියෙහි පිහිටා සිටි කථා කරන්නට ඕනෑ අතීක් මනුෂ්‍යයන් හරිගස්සන්නට වුවමනා නම්. අවුරුදු 30ක් 40ක් තුළ ප්‍රතිපත්තියක පිහිටා ඒ ගැන කථා කළ මිනිසුන් අද සමාජයේ බොහොම හිඟයි.

“බෞද්ධාගමට නමුත් නාන්සේලා මොනවද කළේ” කියා අද මේ ආණ්ඩුවට දොස් කියනව. බුද්ධාගම මතක තැති ආකාරයට පසුගිය ආණ්ඩුව කටයුතු කර තිබෙනව. මගේ හැඟීමේ හැටියට අවංකව කියනව නම් 1956 න් පස්සේ තමයි භික්ෂුන් වහන්සේලා නොමග යවන්නට කටයුතු කෙරුණේ. ඊට කලින් නම් දේශපාලනයට හේත්තු වන්නට භික්ෂුන් වහන්සේලා විකක් වකිතයක් දැක්වුවා. නමුත් 1956 ට පස්සේ ඇති වුණු තත්ත්වය මොකක් ද? භික්ෂුන් වහන්සේලා ගෙන් කොටසක් ඒ පක්ෂය අල්ලා ගත්තා; තවත් කොටසක් මේ පක්ෂය අල්ලා ගත්තා. දෙපක්ෂයට බෙදී දෙ ගොල්ල ගුවි කෙළ ගත්ත. ඉතින් කොහොමද, බෞද්ධාගම දියුණු වන්නේ? බෞද්ධාගම දියුණු කරන්නේ, සංඝයා වහන්සේලාට තැනක් දෙන්නේ, ලෞකික ප්‍රයෝජන තකාගෙන ද? අපේ ආධ්‍යාත්මික ගුණ වගාව දියුණු කර ගැනීම සඳහා සංඝයා වහන්සේලාගේ ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නට අප කල්පනා කරනව නම් අන්න ඒක තමයි, බෞද්ධාගමට තැන දීම. නමුත් අද මොනවද කෙරෙන්නේ? එය කළේ මොනවද? ලෞකික ප්‍රයෝජන ගැනීමේ, දේශපාලන ප්‍රයෝජන ගැනීමේ, තැත්නම් වෙනත් දෙයක් කර ගැනීමේ අරමුණ ඇතිව භික්ෂුන් වහන්සේලා දේශපාලනයට ඇදා ගත්ත. අපි බුද්ධාගමට තැනක් දෙන්නේ නැතිලු. උගුර කඩාගෙන කථා කළ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ දැන ගැනීම සඳහා මම නැවත වරක් කියන්නම්, බුද්ධාගමට තැන දීම පුද්ගලයන් විසින් කළ යුතු දෙයක් බව. බුද්ධාගම ගැන බොහෝ දෙනකුට හොඳ අවබෝධයක් තිබෙනව. ආගමික හැඟීමක් නැතිව, ආගමික ප්‍රතිපත්තිවල නො පිහිටා අනෙක් අයට දොස් කියන්නේ ඇයි?

මේ තත්ත්වයේ හැටියට අද කොහොමද බුද්ධාගමට තැනක් දෙන්නේ? මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණේ 1965 පැවැත් වුණු මහා මැතිවරණයේ දී මහජන ඡන්දයෙන්. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සමහර උදවිය මේ ගරු සභාව තුළදීත්, පිටතදීත් නොයෙක් අවස්ථාවල කියා තිබෙනව, “හිටපල්ලකො, උඹලට කරන හැටි පෙන්වන්නම් අපි බලයට ආවොත්” කියා. මහා මැතිවරණයක් පවත්වන්නටත් තව

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

කොපමණ කල් තිබෙනව ද? මේ විධියේ ක්‍රෝධ සහගත ප්‍රකාශ කරමින්, මෙවැනි පළිගැනීම් කරන්නට බලා සිටින පුද්ගලයන් බෞද්ධාගමට තැන දෙන්නට කථා කරනව. බෞද්ධාගමේ එවැනි පළිගැනීම් නැහැ. ක්‍රිස්තියානි ධර්මයේ වගේම බෞද්ධ ධර්මයෙන් මෙෙත්‍රී කරන්නට උගන් වනව. මේ විධියේ ප්‍රකාශ කරන විට කොහොමද, මෙෙත්‍රී කරන්නේ? මෙවැනි දේශපාලනමය තත්ත්වයක් යටතේ කවද වත් මේ රටේ මෙෙත්‍රී කෙරෙන්නේ නැහැ. ඒකයි, අපේ කණගාටුවට හේතුව. බෞද්ධාගමට තැනක් දෙනවාය කියමින් ඒවා තමන්ගේ ප්‍රයෝජනයට යොදා ගත්තව. කොළඹ වැනි තැනකදී බෞද්ධාගමට තැන දෙන්නට යනව. නමුත් මිගමුවට ගියාම වෙනත් තැනක් දෙනව.

කොයි කවුරුත් වුණත් තමන්ගේ හිතට විරුද්ධව කථා කිරීම කොහෙත්ම හොඳ නැහැ. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට බෞද්ධාගම සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ මතක නැති වුණු අවස්ථාවල මාත් දැකල තියෙනව. හතර වැනි ශික්ෂාපදය යම් කෙනෙක් කැඩුවොත් ඒ එක්කෙනා බෞද්ධාගම අමතක කළ කෙනකු වෙනව. නොයෙක් අවස්ථාවල හතර වැනි සිකපදය කඩන පුද්ගලයන් ඔය උදවිය අතරේ ඉන්නව.

අප කා ලගත් යම් යම් දොස් තිබෙනව. ඒක නැතෙයි කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙනත් අපේ වැරදි අපට දකින්න ඉඩ ලැබුණු විට ඒවා කොයි විධියකින් නමුත් හරිගස්සාගෙන අනුත් සමග සම්බන්ධ වී රටටත් ජාතියටත් සෙනක් වන ආකාරයට යමක් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා විනා ආගමට තැනක් දෙනවාය කිය කියා වැරදි කිරීම සුදුසුද? ඒ විධියට වැඩ කරමින් බෞද්ධාගමට තැන දෙනවාය කියන එක කාටවත් කියන්න පුළුවන් දෙයක්ද?

මේ රාජ්‍යය කථා විවාදයට සහභාගි වූ ගරු මන්ත්‍රීන් කිහිප දෙනෙක් හාල් නැත, මිරිස් නැත, උම්බලකඩ නැත, පරිප්පු නැත, වෙනත් බොහෝ දේ නැත යනු වෙන් කියා තිබෙනව. මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා.) පරිප්පු හිඟය ගැන කථා කරමින් වෙදකමටවත් ගන්න පරිප්පු ටිකක් හොයා ගන්න නැතෙයි

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කිවිවා. ඒ විධියට කථා කිරීම වැරදියි. බෙහෙතකට ගන්නවත් පරිප්පු ටිකක් හොයා ගන්න නැතෙයි කීම වැරදියි. සලාක ක්‍රමයක් අනුව පරිප්පු ස්වල්පයක් බැගින් නමුත් බෙදා දීම තවමත් කෙරෙ නව. පිරිසර ප්‍රදේශවල නම් ඒ සලාකය ලැබෙන බව මට කියන්න පුළුවනි. හැම දෙයක්ම සලාක ක්‍රමයට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒක මාත් පිළිගන්නව. සුළු ප්‍රමාණයක් වුවත් අපේ පිරිසර පළාත්වල නම් බෙදා දෙන බව තමුත්තාත්සෙට කියන්න කැමතියි. එහෙම තිබියදී, මාතරට පමණක් එය නොලැබෙනවාය කියන්න කොහොමද? එය අපට පිළිගන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. අද මේ රටේ ඉන්න ජනතාවට වුවමනා කරන හැම දෙයක්ම වුවමනා ප්‍රමාණයටම ලබා ගන්න බැරි තත්ත්වයක් පවතිනවාය කීවොත් ඒ කතාව පිළි ගන්න මාත් ලැස්තියි; අපේ ආණ්ඩුවත් ලැස්තියි. මේ රටේ හිඟ දේවල් හුඟක් තිබෙනව.

හාල් හිඟයක් තිබෙන බව කවුරුත් පිළි ගන්නව. අපට වුවමනා කරන තරම් හාල් අපේ රටේ නැහැ. එය මුළු ලෝකයේම තිබෙන තත්ත්වයක් බව නොදන්නා කෙනෙක් නැති තරමයි. ඒ බව කොලොන් නාවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) පිළිගන්නවා ඇති. ඒ නිසා අද තිබෙන තත්ත්වය හොඳාකාර අවබෝධ කරගෙන කථා කරන එක වඩා හොඳ බව කියන්න පුළුවනි.

සමහර ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා යම් යම් දේවල් සම්බන්ධයෙන් හිඟයක් ඇති වුණාම ඒ හිඟය තිබෙන්නේ තම තමන් තියෝජනය කරන කොට්ඨාශවල පමණ කැප කල්පනා කරනව. හැම දෙයක් සම්බන්ධයෙන්ම පවතින තත්ත්වය එසේ නොවෙයි. ලෝකයේ යම් යම් ප්‍රදේශවල දුර් භික්ෂ පවතිනව, ඇතැම් කාලවල. ඉතිහාසය දෙස බැලුවොත් අපට ඒ බව පෙනීයනවා ඇති. හාල් හිඟය අවුරුදු දහයක් පහළො වක් තිස්සේ මුළු ලෝකයේම පවතින්නක්. මේ අවදානම් තත්ත්වය අද ඊයේ වුණු දෙයක් නොවෙයි. මගේ කල්පනාවේ හැටියට 1950 සිටම—දෙවැනි ලෝක මහා සංග්‍රාමය අවසන් වී ටික කාලයක් ගත වූ තැන සිටම—නොයෙක් දුෂ්කරතාවලට ලෝකය අනුක්‍රමයෙන් වැටීගෙන ආවා.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[අතපත්තු මයා.]

නොයෙක් නොයෙක් දේවල් ගැන කල් පනා කර බලන විට අපට ඒ බව හොඳාකාර අවබෝධ වෙනව. මුළු ලෝකයම හාල් හිඟයක් දැනට තිබෙනව. මැද පෙරදිග රටවල මැතදී ඇති වුණු භයානක තත්ත්වය ගැන තමුන් තාන්සෙ දන්නව. ඒ තත්ත්වයත් එකැවරම ඇති වූ දෙයක් නොවෙයි. 1950 සිටම වාගේ ටිකින් ටික ඇති වූ ප්‍රශ්න උග්‍ර විමේනුයි අද පත්වෙලා තිබෙන තත්ත්වයට පත් වුණේ. වියට් නාම යුද්ධයත් ඒ විධියටම ඉතිහාසයක් ඇති දෙයක්. ඔය විධියේ නොයෙක් කාරණාවල් නිසා ලෝකයේ ආහාර දුර්ලභ වෙන්න පටන් ගත්තා.

මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) 1965 අවුරුද්දේ නවසී ලන්තයට ගියා. මාත් ඒ අවුරුද්දේ නවසී ලන්තයට ගියා. එතුමා ඒ රටේ එදා පැවති තත්ත්වය ගැන හොඳාකාර දන්නවා. ආහාර පාන අදියෙන් අඩුවක් කිසිසේත් කියන්න නැති, සෞභාග්‍ය සම්පන්න තත්ත්වයකයි එදා ඒ රට තිබුණේ. ඉතා මත් හොඳ ප්‍රබෝධමත් මුහුණුවලින්—සිනා රුල්ලෙන් ඔප් නැංවුණු මුහුණුවලින්—යුක්ත මිනිසුන් පිරිසක් තමයි අපට ඒ රටේදී දකින්නට ලැබුණේ. ජීවන තත්ත්වය ඒ තරම් උසස් ස්ථානයකයි එදා ඒ රටේ තිබුණේ. අද මගේ මිත්‍රයෙකු විසින් මට එවා තිබෙන ලියමනක මට කියවන්නට ලැබුණු හැටියට නම් දැන් ඒ රටේ තත්ත්වය ඊට වඩා හුඟක් කනගාටුදයක බව කියන්න පුළුවනි. ඒ මහත්මයා දේශපාලනයේ යෙදී සිටින කෙනෙක්. කම්කරු පක්ෂයේ කෙනකු වන ඒ මහත්මයා ජාතික පක්ෂය හෙවත් “නැෂනල් පාර්ටි” නැමැති පක්ෂය සමග මැතිවරණවලදී සටන් කළා. ඒ මහත්මයාගෙ පාරියට ජය ගන්න බැරි වුණු බවක් කියන ඒ මහත්මයා, එසේ තමන්ගේ පක්ෂය පරාජය වීම ගැන සන්තෝෂය ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. ඒ රට දැන් කලින් තිබුණු උසස් තත්ත්වයෙන් පහළ වැටී තිබෙන බවයි ඒ මහත්මයා කියන්නේ.

ලෝක වෙළඳ පොළේ වූල් මිළ පහත වැටී තිබෙනවාය, අප දැන් ඉතාම අමාරු තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවාය, මේ තත්ත්වයට දැන් කුමක් කරනවාද කියා ආණ්ඩුව කල්පනා කරනවාය කියා ඒ ලියුමෙ සඳහන්ව තිබෙනව. මෙයින් දැන් ඒ රටේ මොන විධියේ තත්ත්වයක් තිබෙනවාද කියා අපට අවබෝධ වෙනව. ඒ අනුව බලාගෙන යන විට, ලංකාව වැනි රටවල් පමණක් නොවෙයි, ලෝකයේ ඔය ධනපතිය කියන රටවලත් අර නිවිසි ලන්තෙ තත්ත්වයට වැටෙන්න පුළුවන්. නිවිසිලන්තයේ එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණේ කාරණා කීපයක් නිසයි. යුරෝපයේ ඇති වූ අළුත් වෙළඳ ක්‍රියා මාගීන් ඒකට හේතුවක් වෙන්න පුළුවන්.

දැන් අපේ ලංකාව ගැන වුණත් බලන්න. ලංකාවට පිටරටවලින් ගෙන්වන ද්‍රව්‍ය පුළුවන් තරම් ලංකාවෙම නිෂ්පාදනය කරන්නට අපි බොහොම මහත්සි ගත්තව. අපේ මේ තැන කවදා හෝ සාර්ථක වෙන්නට පුළුවනි. අද පිටරටවලින් ගෙන්වන ද්‍රව්‍ය සම්පූර්ණයෙන්ම ලංකාවේම නිෂ්පාදනය කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණොත් අපට බඩු එවූ රටවලට එය බල පානවා නොවේද? එම නිසා තමුන් තාන්සේලා නිකම්, දුරු ගණන් ගියා, අරක ගණන් ගියා, මේක ගණන් ගියා, කිය කියා කැගැසීම ප්‍රයෝජනයක් ඇති දෙයක් නොවෙයි. මේක අද ඊයේ ඇති වූ තත්ත්වයක් නොවෙයි.

බද්දේගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (නිල් ද අල්විස් මයා.) ඊයේ කථා කරමින් ජීවන වියදම ඉහළ ගිය හැටි පෙන්නුව. හොඳයි, ඒක ඇත්ත. නමුත් ඒක අද ඊයෙ පටන් ගත් දෙයක් නොවෙයි. මා දැන් සඳහන් කළ කාල සීමාව තුළ ජීවන වියදම ක්‍රමයෙන් නැගිගෙන නැගිගෙන ඇවිත් දැන් එය 113 ට නැග තිබෙනව. කරුණු කීපයක් නිසා එය නවත්වන්න අපට බැරි වුණා. ජීවන වියදම ඉහළ ගියේ හදිසියෙන් නොවෙයි. දීර්ඝ කාල සීමාවක් තුළ එය ක්‍රමයෙන් ඉහළ ගියේ. ජීවන වියදම ඉහළ යාම එක වරම නවත්වන්නට නම් අපට ආර්ථික තත්ත්වයෙන් බලසම්පන්න කමක් ඇති වෙන්න ඕනෑ. යම් විධියකින් අපේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු වුණා නම් ඊට වග කිව යුත්තේ අප පමණක් නොවෙයි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණොත් එදා සිටි පාලකයන් රට වගකිවයුත්තන් වෙනවා. මා කිසි කෙනෙකුගෙ වරදක් කියන්නෙ නැහැ. සමහර විට පසුගිය ආණ්ඩුව අප මේ මේ කමින්නවලට මේ තරම් ප්‍රමාණයක් යොදවනවාය, මේ කමින්න දියුණු වුණොත් මේ රට ස්වයංපෝෂිත වී හරි යනවාය කියා කල්පනා කරන්ට ඇති. නමුත් එකම අංශයක් දියුණු කිරීමට පමණක් මා එකඟ වෙන්නෙ නැහැ. සමහර විට පසුගිය ආණ්ඩුව ඒ කාල සීමාව තුළ දී මේ රටේ ආහාර නිෂ්පාදනය ගැන මිට වඩා උනන්දුවකින් ක්‍රියා කළා නම් මේ අද තිබෙන ප්‍රශ්න රාශියකින් ගැලවෙන්නට තිබුණා. පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නම් මා කියන දෙයට එකඟ වේවිද කියා මා දන්නෙ නැහැ. ඒකට නම් අපි විරුද්ධය කියා එතුමා කිව්වා. නමුත් මගේ පෞද්ගලික හැඟීම් නම් යම් අවස්ථාවක අපට මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කරන්ට පුළුවන් වුණොත්, අද මේ පැන නැගී තිබෙන ප්‍රශ්න බොහොමයක්ම ඉබේම නිරාකරණය වෙනවාය යන්නයි. එම නිසා තමයි අපේ රජය යුබ හමුදාවේ හෝ වේවා, පොලීසියේ හෝ වේවා, අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ හෝ වේවා, ඒ සියලු දෙනාගේම සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබාගෙන වැඩියෙන් තව අඟලක්වත් වගා කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කළොත් මේ දැනට තිබෙන කරදර රාශියකින් නිදහස් වෙන්නට පුළුවන් වෙනවාය කියා අපි කල්පනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ සමහරුන් කියනවා අපට සැලැස්මවල් නැත කියා. අපට සැලැස්මවල් නැත කියන ඔය මහත්වරුන් කරුණාකර කියන්නකො මෙන්න මේ විධියට කරන්නටය කියා. නිකම්ම සැලැස්මවල් නැත කියනවා.

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා.

(තිரு. லீலாரத்ன விஜேசிங்ஹ)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe)

කිව්වට අහන්නෙ නැහැ නොවැ.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

අනපත්තු මයා.

(තිரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

මෙහෙම තැන්වලදී එපායා කියන්න. අනේ, අපට මේකට ප්ලානක් හදා දෙන්නය කියා බුලත් අරගෙන තමුන්නාන්සෙල පස්සෙ යන්න අපට බැහැ. ඒක අපට මදිකමක් නොවැ. අපි තමුන්නාන්සේලාගෙ පක්ෂයෙ නම් අපි කියනවා, ඔය මාර්ගය වැරදියි, මෙන්න හරි මාර්ගය, මේ මාර්ගයෙ යන්නය කියා. ඒක භාර ගන්න එක හෝ භාර නොගන්න එක වෙනම කාරණයක්. තමුන්නාන්සෙල නිකම්ම කියනවා අපට සැලැස්මක් නැත කියා. ඒක හරි කථාවක් නොවැ. හැබැයි, තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. අපි යන මාර්ගය නිවැරදිය කියා අප තුළ හැඟීමක් තිබෙනවා.

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා.

(තිரு. லீலாரத்ன விஜேசிங்ஹ)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe)

වැරද්ද එතැනයි.

අනපත්තු මයා.

(තිரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

ඒක හරි සෙල්ලමක් නොවැ. වැරදිය කියා දැන දැනත් අපි වැරදි කරන්නෙ නැහැ නොවැ. අප කරන දේ හොඳය කියා හිතාගෙනයි අපි වැඩ කරන්නෙ. ඒක වැරදිය කියා තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙනවා නම්, පෙන්වා දෙන්න. මෙන්න මේ මේ අත්හදාබැලීම් කරන්නය කියන්න. තමුත් තමුන්නාන්සේලා එහෙම කියන්නෙ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා නිකම් ඉඳගෙන ලුණු නැත, මිරිස් කරලක් නැත, අරක නැත, මේක නැත, කියනවා. යටියත්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමන් අපුරු ප්‍රකාශයක් කළා. හාල් පොත් එහෙම ආණ්ඩුවට දුන්නොත් උඹල බලාගෙනයි, අපි බලයට ආවොත් උඹලට හාල් පොත් නැහැ, කියා එතුමා කිව්වා. ඔව් සැහෙන කථාවල්ද? මෙවැනි අවස්ථාවකදී, උග්‍ර ජාතික ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙන මෙවැනි අවස්ථාවකදී, අපි කවුරුත් එකතු වී මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර ගැනීමට මහත්සි ගන්නෙ තැත්නම් මොකද වෙන්නෙ? කවදද මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය වෙන්නෙ? හොඳයි, තමුත්තාන්සේලාට බලය ලැබුණය කියමු. ඒත්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

[අතපත්තු මයා.]

ප්‍රශ්නය නිරාකරණය වෙනවද? නැහැ. දැන් මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රී තුමා (කෙනමන් මයා.) කියාපි ඔව්, අපට බලය ලැබුණොත් කරන හැටි අප දන්න වාය කියා. ඒ අය කරන හැටි අපි දන්නෙ නැහැ. සමහර විට උත්තැහෙලට කරන්ට අමාරු වෙන්නත් පුළුවනි. අපට කරන්ට අමාරු වෙන්නත් පුළුවනි. එය අපි පිළි ගන්නව. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පක්ෂයක් හැටි යට කතා කරන තමුන්නාන්සෙලට මම එකක් කියන්න කැමතියි. මෙම තත්ත්වය යම් විදියකින් පහත බැහැගෙන බැහැගෙන ගොස් අන්තිමට බංකොලොත් වුණාට පසුව තමුන්නාන්සෙලට බාර දුන්නොත් කිසිම අඩමානයක් නැතුව අපටත් වඩා අමාරු තත්ත්වයට පත් වෙනව ඇති.

මා නව කරුණක් දෙකක් ප්‍රකාශ කර මගෙ කතාව අවසාන කරන්ට බලා පොරොත්තු වෙනව. මුල්කිරිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.) දැන් පෙනෙන්න නැතුව වගෙයි. එතුම හිටියත් නොහිටියත් මම කාටවත් පුද්ගලික චෝදනා ඉදිරිපත් කරන මිනිහෙක් නොවෙයි. මට එහෙම කරන්ට වුවමනා වක් නැහැ. පැහිරි තෙල් සම්බන්ධයෙන් එතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ ආණ්ඩුව කිසිම පිය වරක් අරගෙන නැති බව කීව. පැහිරි තෙල් වලට තැනක් ලබා දෙන්නට පුළුවන්ද කියා එතුමා ප්‍රශ්න කළා. පැහිරි තෙල් ප්‍රශ්නය හම්බන්නොට දිස්ත්‍රික්කයේ මුල් කිරිගල ආසනයට, නිස්සමහාරාම ආසනයට, බෙලිඅත්ත ආසනයට එහෙම සීමාවුණු ප්‍රශ්නයක්. දඹදෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) 1957 පමණ වෙළඳ ඇමති ධුරය දරද්දී, මේ පැහිරි වගාවට මොනම ක්‍රමයකින්වත් නියම විධියේ මිලක් ලබා ගන්ට බැරිය කියා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් තීරණය කොට අයිත්තර දමා තිබුණ. නමුත් මේ ආණ්ඩුව ආවට පස්සෙ ප්‍රථම වතාවට මුල්කිරිගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණු ඉදිරිපත් කළ බව මට මතකයි. මාත් ඒ ගැන කථා කළා. අපි දැන් අවුරුදු එක හමාරක පමණ කාලයක සිට මේ ගැන ක්‍රියා මාර්ග අරගෙන තියෙනව. පැහිරිතෙල්වලටත් මෙරටින් පිට කරන පුවක් ආදී යම් යම් දේටත් තත්ත්වයක් ලබා දීම පිණිස අපි කල්පනා

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

කරගෙන යනව. ඒ පිළිබඳව කටයුතු කරන වෙළෙන්දන්ට විදේශ විනිමය අතින් ප්‍රමාණවත් සහනයක් ආධාරයක් දී මෙවැනි සුළු කර්මාන්ත නගාලන්නට හැකි ද කියා සොයා බලන්ට අපි කල්පනා කර ගෙන සිටිනව. ඒක එක පාරටම කරන්ට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. ඒ පිළිබඳව කටයුතු කරන වෙළෙන්දන් සමග සාකච්ඡා පවත්වා, මෙම ද්‍රව්‍ය ලබා ගන්නා රටවල් පිළිබඳව කල්පනා කර බලා, සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරන්ට අපි බලාපොරොත්තු වෙනව. මා සිතනව දැන් ඒ කරුණු කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවාය කියා. අපි සිතනව යම් විධියක සහනයක් ලබා දෙන්නට පුළුවන් වේවිය කියා. නමුත් මට ඒ ගැන පොරොත්තු දු වෙන්ට බැහැ. අද ලෝක වෙළඳ පොලේ පැහිරි තෙල් වලට තත්ත්වයක් තිබෙන බවක් පෙනෙන්නට නැති බව කතාහැටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්ට සිදු වී තිබෙනව.

මෙම රජය නොයෙකුත් දේ ගැන කතා කරන නමුත් ගොවි කර්මාන්තයෙහි යෙදී සිටින ගොවි මහතූන්ට කිසිම විධියක සහනයක් දෙන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැති බව කීප දෙනෙක්ම ප්‍රකාශ කරන්ට යෙදුණ. රබර්වලට මෙහෙම කියනව, තේවලට මෙහෙම කියනව, කුඹුරුවලට මෙහෙම කියනව. අනිකුත් වැවිලිවලට මෙහෙම කියනව, යනාදී වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඉදිරියෙදී ගෙන යාමට බලා පොරොත්තු වන ණය දීමෙ ක්‍රමය සම්බන්ධයෙනුත් කථා කළා. එහෙත් පසු ගිය අවුරුදු කීපය තුළ සමුපකාර සමිති මගින් ගොවීන්ට දී තිබෙන ණය මුදල් ප්‍රමාණය ඉතා විශාලයි. යම්කිසි ගොවියෙක් සමුපකාර රෙගුලාසිවලට අනුව කලින් ලබා ගෙන තිබෙන ණය මුදල්වලින් කොටසක්වත් ආපසු ගෙවා නැතිනම් නැවත වරක් එම ගොවියාට ණය ලබා ගන්ට බැරි බව තමුන්නාන්සෙල දන්නව. ඒ අනුව මෙම රජයට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණා ඉතා භයානක තත්ත්වයකට. එම නිසා තමයි, මහජන බැංකුව මගින් ණය දීමට ක්‍රමයක් යෙදුවේ. සියයට 12ක පොලියක් ගන්නවය කියා බොහොම හයිසෙන් කතා කළා. පොලිය බොහොම වැඩියි කීව. සියයට 12 ක් පොලි ගෙවනවය කියන්නේ, රුපියල් සියයක් ලබා ගන්නොත් මාසෙකට පොලි වශයෙන්

අමුණකරුකරුමගේ කථාව :

රුපියල් එකක් ගෙවීමයි. මහජන බැංකුවෙ වගකීම පිටයි. දැන් මේක දෙන්නෙ. බැංකුවෙ සල්ලි ආණ්ඩුවෙ සල්ලි වාගෙ නොවෙයි. ආණ්ඩුවෙ සල්ලි ඕනෑ තරම් ආපසු ගන්ට බැරි තත්ත්වයට දී තිබෙන බව පෙනව. බැංකුව නීතිවලට එකඟව කටයුතු කරන්ට ඕනෑ. කුමන ක්‍රමයකින් හෝ එතරම් අලාභ විද නොගෙන විකක් ප්‍රවේසම් සහිතව කටයුතු කරන්ටයි බලන් නෙ. ඒ ණය මුදල් ලබා ගැනීම සඳහා ඇපකාරයන් ඕනෑ බවක්ද කීව. ඒ ඇප කාරයින් ආදායම් බදු ගෙවන අය වියයුතු බව කීව. එහෙම දෙයක් නැහැ. මේ සල්ලි ඔක්කොම දෙන්නෙ පළාතෙ ඇති සමුපකාර සමිතියටයි. ඒ පළාතේ තිබෙන විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවලින් තමයි ඒ මුදල් දෙන්නෙ. විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවල වග කීම උඩයි දෙන්නෙ. ඒ නිසා නියම විධියට කොටස් මුදල් ගෙවූ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිවල සාමාජික මහතූන්ට ඒ ණය මුදල් ලබා ගැනීමට ප්‍රථමන් වෙනවාට කිසිම අඛණ්ඩයක් නැහැ. තමුන් නාන්සේලාට එය සැප් තැම්බර් 1 වෙනිදා පටන් ප්‍රථමන් වේවි. ලබන සැප්තැම්බර් මාසෙ 1 වෙනිදා සිට තමයි ඒ අලුත් ණය දීමේ ක්‍රමය ක්‍රියාත් මක කරන්නෙ. සමුපකාරවලට බැඳී අවුරුදු ගණනක් ණය වී තිබුණත්, ඒ ණය ගැන කල්පනා නොකර අලුතෙන් ණය ගන්නා ක්‍රමයකුයි අපි ඉදිරිපත් කරන්නෙ. අපි කියන්නෙ නැහැ කලින් ණය සම්පූර්ණ යෙන්ම කපා දමනවාය කියා. ප්‍රථමන් කමක් තිබෙනවා නම් මහජනයාගෙන් ඒවා අය කර ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනව. නමුත් බැරි වුණොත් කරන්න දෙයක් නැහැ. කෙසේ වුවත් ඒ ගැන කල් පනා නොකර අලුතෙන් ණය දෙන මේ ක්‍රමය සැප්තැම්බර් 1 වෙනිදා සිට බිහි කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනව.

මම මීට වඩා කථා කිරීමට බලාපො රොත්තු වන්නෙ නැහැ. මම මුලින් කීව ව වාගේ සියලු දෙනාටම සතුටු වෙන්න ප්‍රථමන් කාරණා රාජ්‍යය කථාවෙ ඇතු ලත් වී තිබෙනව. විශේෂයෙන් ආහාර වගාව ගැන වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වා තිබෙනව. යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථාව පටන් ගත්තෙ මේක පුස්සක්ය, කථා කරන්න දෙයක් නැත කියමිනුයි.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

උන්නාහේ වැඩිය කථා කෙළෙන් නැහැ ; මම හිතන්නෙ පුස්සක් නිසා වෙන්න ඇති. එහෙත් මේ ගැන ගුණදොස් විවේ චන කීපයක්ම ඉදිරිපත් වී තිබෙනව. කල්පනාවට ගත යුතු කාරණාත් තිබෙ නව. ඒ ඇරෙන්න අතිරේක දේවල් බොහෝම කියවුණා. පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාත් යම් යම් කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ සියල්ලටම උත්තර දෙන්න ප්‍රථමන් කමක් නැහැ. මම ඒව ගැන දන්නෙත් නැහැ. විශේෂයෙන් මම එතුමාට එක් කාරණයක් කියන්න කැමතියි. දෙහිවල- ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කථාව සම්බන්ධයෙන් එතුමාට නියම අවබෝධ යක් ලැබී නැහැ. තිස්සමහරාමෙ මන්ත්‍රී තුමාට කාර් එකක් ලැබුණෙ කොහොමද කියා පැන නැගී තිබුණ ප්‍රශ්නයකට අව ධානය යොමු කළ දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ මන්ත්‍රීතුමා තමන්ගෙ කථාවෙදි කීව්ව, මමත් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාට අභියෝගයක් කරනවාය, අන්න ඒකටත් උත්තර දෙන්නය කියා. මමත් ඒ අවස්ථාවෙදි ලග සිටි නිසා මම දන්නව. එසේ නැතිව දෙහිවල-ගල්කිස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙන්න මේ විධියේ ප්‍රශ්නයක් ඇසුවාය කියන අදහස පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමාට ලැබී තිබෙන්නෙ වැරදි ආරංචියකින්. කාරණය සිද්ධ වුණේ මෙහෙමයි. තිස්ස මහරාමෙ මන්ත්‍රීතුමාට කාර් එකක් දුන් නෙ කොහොමද කියන එක ගැන දෙහි වල-ගල්කිස්සෙ මන්ත්‍රීතුමාට උත්තර දෙන්න බැහැ. ඒ නිසා උන්නාහේ කීව් වා, මමත් අභියෝගයක් කරනවාය, අහ වල් මන්ත්‍රීතුමාට මුදුණ යන්ත්‍රයක් ලැබු ණෙ කොහොමද කියන්නය කියා. එත කොට මම කීව්ව ඒ දෙකම ගැන ප්‍රශ්න කරන්න දෙයක් නැත, මුදුණ යන්ත්‍ර යක් ලබා ගැනීමට යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට බලය දුන්නෙන් අපේ අමා ත්‍යාංශයෙන්ය, කාර් එකක් ලබා ගැනී මට තිස්සමහරාමෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට බලය දුන්නෙන් අපේ අමාත්‍යාංශයෙන්ය කියා. එම නිසා චෝදනාවක් සඳහා චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කළා නොවෙයි. සාමාන්‍ය වශයෙන් ඒ මන්ත්‍රීතුමා කථා කරගෙන යන අවස්ථාවෙදි කීව්ව, අර ඇසූ ප්‍රශ්නය අනුව මමත් රාජ්‍ය ඇමති තුමාගෙන් එවැනිම ප්‍රශ්නයක් අසනවාය

[අතපත්තු මය.]

කියා. මම හිතන්නේ නැහැ, ඒක වැරද්දක් කියා. පානදුරේ මන්ත්‍රීතුමා ඒ ගැන ඒ තරම් උරණ වෙන්න ඕනෑය කියා මම කල්පනා කරන්නේ නැහැ.

මගේ කථාවට සවන් දී සිටි තමුන් නාන්සේලාට මගේ අවංක ආදර ස්තුතිය ප්‍රදායකයින් මම නවතිනවා.

අ. හා. 3.39

කෙනමත් මය.

(ති.රු. කෙනමත්)

(Mr. Keuneman)

Mr. Deputy Chairman, the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of State has just given us an impassioned lecture on Buddhism, the Buddhist virtues and what he considers to be the Buddhist code of conduct. I do not intend to discuss all these matters, nor do I consider myself competent to do so. All I can say is that I deeply regret that so much eloquence should have been wasted on a Throne Speech which is so significantly lacking in the very virtues which the hon. Parliamentary Secretary extolled. The other matters to which the hon. Parliamentary Secretary referred, namely, the more mundane matters such as food shortages and the iniquitous 12 per cent. charge from peasants in the matter of Government loans, I shall deal with at the appropriate stage of my speech.

Mr. Deputy Chairman, as time is limited, I shall confine my remarks to the first and second Opposition amendments. And even in the matter of the first amendment I shall only deal with one or two main questions that are referred to in that omnibus amendment.

First of all, I should like to say a few words about our second amendment. You will see that our second amendment "calls on the Government to suspend diplomatic and other relations between Ceylon and Israel until such time as the Government of Israel withdraws its armed forces from the territories in the U.A.R., Syria and Jordan which they occupied by force after 4th June 1967."

I do not think there is any point in a lengthy analysis of the causes and results of the recent War in the Middle East. There is no doubt whatsoever in the mind of any impartial person that Israel was the aggressor who started this war. In fact, Israel itself does not pretend otherwise. It does not hide the fact that it struck the first, sudden, treacherous blow. Israel's leaders boast about, and gloat over, this revolting fact. The United Nations has now imposed a tenuous ceasefire. But as a result of its aggression Israeli troops continue to occupy territories in the U.A.R., Jordan and Syria that are four times the size of Israel itself. The Israeli Foreign Minister, Mr. Eban, has arrogantly declared that even if all the member-states of the United Nations call upon Israel to withdraw from the territories that it has occupied by force, Israel will not do so. Israel continues to defy even the Resolution on Jerusalem that was adopted by the United Nations with the required two-thirds majority of votes.

In view of all this, the question arises, what should and can we, that is, the Government and the people of Ceylon, do in such a situation? We of the Opposition have made a concrete proposal to the Government in our second amendment.

We are glad, Sir, that at the recent special emergency session of the United Nations General Assembly the Government adopted the position that the Opposition urged it to take up, and supported a resolution demanding that Israel should unconditionally withdraw its armed forces to the June 4th armistice line.

Of course, the Government lacked the courage to call Israel the aggressor. I remember the present Prime Minister, when he was Leader of the Opposition, declaring proudly that the United National Party was never afraid to brand anybody as an aggressor if they felt that that was the case. He branded China as an

අග්‍රාණ්ඩකරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති සෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

aggressor and the U.S.S.R. as an aggressor and a number of other similar countries too. But in the matter of the Israeli-Arab conflict, we do not know from the Government who the aggressor is. Apparently, since they changed sides in this House they have lost the capacity to detect an aggressor. Anyway, I do not know how they can call on Israel to withdraw from the territories they have occupied by force and yet say that Israel is not the aggressor. Nevertheless, I am not going into that argument because we do not intend in this matter to try and score points off the Government. We are trying to urge a certain course of action bilaterally on behalf of both sides of this House, so that Ceylon can give such moral and political support as is possible to the Arab nations in the plight in which they are today as a result of the Israeli aggression.

As the voting at the United Nations showed, although the resolution demanding the unconditional withdrawal of Israeli armed forces to the June 4th armistice line did not get a two-thirds majority, it nevertheless commanded the support of the majority of the member states of the United Nations. In other words, the opinion of a vast majority of states, including apparently the opinion of the Government of Ceylon, is that Israel's armed forces should vacate the territory of the Arab states occupied by them before any other questions of a settlement of the Middle-East problem can be considered. We agree with that position. In fact, Mr. Maithripala Senanayake who was then acting as Leader of the S.L.F.P., and Dr. Colvin R. de Silva and myself addressed a letter to the Hon. Prime Minister before he went abroad asking him to instruct our representative in the United Nations to take up such a position, and we are glad that the Hon. Prime Minister did take up that position.

But our responsibility to act in this matter does not cease merely because a resolution which we supported in the United Nations did

not get the necessary two-thirds majority. The resolution we supported was sabotaged by the United States of America. But it is wrong to think that we have done our duty and there is no more that we or countries like ours can do in this situation. It would be wrong to think that this is a matter in which only the United Nations and the big powers can act. It is the duty of countries which belong to the so-called Third World to do whatever is possible to assist the Arab nations in their plight and to see that Israel does not profit from its aggression. It is particularly necessary for all states which supported the resolution in the United Nations calling upon Israel to withdraw to the June 4th armistice lines to take whatever concrete action lies in their power, both individually and collectively, to bring pressure to bear on the Government of Israel to vacate its aggression and to withdraw its armed forces.

If this Government is serious and sincere about what it spoke and voted for in the United Nations General Assembly, then it should follow this up with the suspension of all relations with Israel until that Government bows to world opinion and vacates its aggression.

This action on our part can serve as an example to other governments. That is why we of the Opposition ask the Government to take such a course of action. We do not lightly call for the suspension of diplomatic relations with other nations. We know that this is a serious matter. But in this case, where there has been a serious aggression by Israel against friendly Arab States, an aggression designed to further the aims of Anglo-American imperialism, to suppress the national liberation movement in the Arab countries and to continue keeping the Arab world as an area of exploitation of foreign oil monopolies, when such a situation exists, then there is need for us fearlessly to take the step of suspending all

அழைக்கப்பட்டிருக்கிற காலம் :

பீதாதி மனவரெய பித்திரெய பித்திரெய

[கனெமன் மன.]

relations between Ceylon and Israel until Israel is prepared to bow to world opinion.

ஃபீ. ஃபீ. ஃபீ. மனவரெய மன. (ஃபீ. மன.)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—தொம்பே)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike—Dompe)

And until Mr. A. C. S. Hameed goes as our representative to that country!

ஃபீ. ஃபீ. ஃபீ. மனவரெய மன. (ஃபீ. மன.)

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கர—தெகியோ விற்ப)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)

Hope it is not Mr. Ameer.

கனெமன் மன.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Israel has done things to deserve even that misfortune being inflicted on it!

The need for action such as we propose is both general and specific. In general Israel must not be allowed to profit either territorially or otherwise from her aggression. It is within our power to take this step. Let us do so.

Secondly, it is in our own interests that a just and stable situation should prevail in the Middle-East, and this can only be brought about if the Government of Israel is taught that it should cease to act as a gendarme of Anglo-American imperialism in the Middle-East.

The continued closure of the Suez Canal is a case in point. Our economic position is undoubtedly affected and will be affected more in the future with the increase in freight rates and the re-routing of ships round the Cape as a result of the closure of the Suez Canal. But how can we reasonably expect the U.A.R. Government to re-open the Suez

Canal as long as Israeli troops are allowed to continue to occupy U.A.R. territory along one side of this canal?

I see that certain of our newspapers are appealing to the Government of the U.A.R. to open the Suez Canal. They should demand that the Government of Israel get out of U.A.R. territory and restore the sovereign rights of the Government of the U.A.R. over the Suez Canal.

It is for all these reasons that we ask the House to adopt, and the Government to act upon, the second amendment and to suspend diplomatic and other relations between Ceylon and Israel until such time as the Government of Israel withdraws its armed forces to the 4th of June 1967 armistice lines. We ask Members on the other side of the House to join us in this matter. We have deliberately not made this a party matter or a matter of confidence.

ஃபீ. ஃபீ. ஃபீ. மனவரெய மன. (ஃபீ. மன.)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Especially the hon. Second Member for Akurana and the Hon. Minister of Labour, Employment and Housing.

கனெமன் மன.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We have our differences with the Hon. Minister of Labour, Employment and Housing over his attitude to the whole Arab world. But I am glad to see that some back-benchers of the Government, including you, Sir, expressed in a forthright manner their support for the Arab countries.

ஃபீ. ஃபீ. ஃபீ. மனவரெய மன. (ஃபீ. மன.)

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Let us have a *Jehad*.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙතමන් මයා.]

Half their term of office is over, but this Government has no past achievements to boast of and no future to speak about !

Compare the situation today even with what existed in April 1965 when this Government was formed. You will recall, Sir, that in the 1965 Throne Speech this Government described what it called "the grave economic situation which faces the country today." That was their phrase. They promised to change that situation, that "grave economic situation".

Let us see what has happened to this promise to change "the grave economic situation." I do not want to go into this in considerable detail because the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) mentioned the broad, salient points.

This is what the Governor-General said on 9th April, 1965.

"My Government proposes to accelerate the pace of development in both the Public and the Private sectors."—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965; Vol. 60, c. 98-99.]

We all heard the hon. Member for Yatiyantota reading out extracts from the Report of the Central Bank for the year 1966. The gross national product per capita registered minuses both in 1965 and 1966. In other words, there was no economic growth but only economic decline for the entire period of this Government's term of office. That is what happened to the Government's proposal "to accelerate the pace of development in both the public and the private sectors." Yes, Sir, they are accelerating the pace but they are running on the reverse gear.

Our amendment draws attention to the fact that this Throne Speech does not even mention the two most burning economic problems of the people today, firstly, unemployment and, secondly, high prices and scarcities of essential goods, particularly food-stuffs. These are the most urgent,

the most burning problems. These are the problems everybody talks about. But my hon. Friends do not even mention these problems in their third Throne Speech. It is one thing for them to say they have no solutions. That we know; that would not surprise anybody at all. But why is it that they cannot even mention that these problems exist? Have these problems suddenly disappeared? Or is it that, like Nelson who put a telescope to his blind eye, or like the Americans who try to pretend that China does not exist, the Government wants to pretend that there is no such thing as unemployment, that there is no such thing as high prices and that there is no such thing as a shortage of essential goods?

They did not always speak like this. This is what the Government said in its Throne Speech in 1965.

"Unemployment has reached massive proportions while the cost of living is ever rising. My Government intends to take resolute steps to meet these difficulties and to set the country on the road to progress."—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965; Vol. 60, c. 98.]

Two and a half years have passed. What are the results of these "resolute steps"? Let us take the question of unemployment first. Here I am going on the Government's own statistics. I invite the Members of the Government to look at Table 44 of the Central Bank Report for 1966. The number of unemployed registrants at employment exchanges at the end of 1964 is given as 165,456. That constitutes an increase of 7 per cent over the number of registrants during the previous year. That was the end of the year in which the Coalition Government fell. What was the position at the end of 1965 after the "resolute steps" of the Government to end unemployment? The number of unemployed registered at exchanges had risen from 165,456 to 199,655—an increase of 20 per cent. over the previous year.

අනුකූලතාවයෙන් තරම :

එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මයා.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

They were resolutely unemployed.

කෙනෙක් මයා.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

What was the position at the end of 1966 after the "resolute steps" continued? The number of registered unemployed had risen from 199,655 to 238,462, or a further increase of 19 per cent. In other words, an increase of 39 per cent. in the number of registered unemployed is the result of the "resolute steps" that were taken by this Government to check unemployment.

Even the Central Bank admits that this figure of unemployed registrants at employment exchanges does not reflect the true figure of unemployment. According to the 1963 Survey of Consumer Finances, there were about 4.8 lakhs of unemployed. Today, the figure, according to the last survey, is between 6 and 7 lakhs. A very recent survey of the Central Bank says that by 1971 we will have one million persons unemployed in this country. In other words, about one out of every 5 of the potential work force will be unemployed. This is the real position in regard to unemployment.

My hon. Friends do not recognize the fact that this exists. What have they done during the last two years to provide employment.—[*Interruption*]. Yes, at every by-election they take a long list of young people and say they will give them jobs if they vote for the U. N. P. Now, let the young people know what the Government has done. Again, Sir, I am relying on their own sources.

At page 140 of the Central Bank Report for 1966 you will find the number of persons registered as unemployed at the exchange who were actually found employment by the Government. In 1965, out of the

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

199,655 people registered as unemployed, the number found employment was 7,129. The figure for 1966 is even less. In 1966, out of the 238,462 people registered at exchanges, 6,856 were found jobs.

Of course, there has been a certain amount of feather-bedding. Without going through the employment exchanges certain U. N. P. supporters were given temporary jobs in the C. T. B. So much so that we now have 16 persons to work one bus which does not even run on the road! If we take all these people together into account, the figure will amount only to a couple of thousands. This is the total performance of the National Government over the last two and half years on the more vital question in the country that of employment.

You talk about the youth. The majority of the unemployed are young people. Yet you pretend that there is no such thing as unemployed.

I do not want to waste time on the Government's responsibility for food shortages and high prices. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of State admitted this, but said it was due to the recent Middle East war.—[*Interruption*]. My hon. Friend has not only lost his sense of balance but also his sense of time. The rice ration was cut long before 4th June 1967. Maybe the Government anticipated Israel's aggression. They must have had prior knowledge from General Dayan that he was going to commit this aggression.

Is it due to the Middle East war that we do not have enough *mun-ata* to feed a pigeon, as the Hon. Minister of Labour says? Is that the reason? Even when you try to defend yourselves, do not be ridiculous, do not insult the intelligence of the people of this country!

Other hon. Members have already pointed out that the situation in regard to the cost of living and scarcities has gone from bad to worse

[කෙනෙත් මයා.]

during the last two-and-a-half years. But my hon. Friends try to make out that this is entirely due to external causes : to the war in Vietnam, the war in the Middle East, and alleged shortages of rice throughout the world.

Incidentally, I do not know how my Hon. Friend the Prime Minister could have pretended that it was an international rice shortage which forced him to cut the rice ration. If you read the Central Bank Report you will see that it explains in great detail why the Government cut the rice ration. There is no mention whatsoever of the alleged international rice shortage. They mention difficulties in regard to external balances, foreign exchange, inflation and what they promised the World Bank. The truth is told there ; but grandmother's tales are trotted out here ! The same Prime Minister who sent his Minister of Food to Burma and Thailand and could not find a grain of rice there, recently lend Rs. 5 million to the Maldives. For what purpose ? So that they can buy rice from Burma, which does not have a grain of rice to sell us. We are not against that small country the Maldives. If you have money to spare, help them. If they have no rice, help them. But do not try to deceive the people of this country with this type of story.

Do not listen to what we say on this side of the House ; listen to what the Central Bank says and you will realize that the high prices and shortages are not solely due to external problems beyond the control of the Government. I refer you again to page 136 of the Central Bank Report for 1966. It compares the price position of 1966 with that of 1965. I quote :

“ Within the food group significant increases in prices were recorded against wheat flour, tea dust, milk food, condiments, spices, onions, potatoes, vegetables, beef, mutton and dried fish. The items that experienced a decline in prices were fresh fish—

Incidentally, I do not know where the Central Bank buys its fresh fish ; I should like to buy my fish there for I have not experienced a decline in the prices of fresh fish.

“—butter and cheese.”

Even the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva), who is a consumer of butter and cheese, is surprised to know that the prices of butter and cheese have gone down. Anyhow, the Central Bank Report says that on the butter and cheese front the Government is doing well and that it is only on the rice, condiments, milk food, vegetables and other fronts that they are doing very badly.

I continue to quote :

“During the year 1966 there were periodic scarcities in some common consumer goods—

I like the delicate way these people phrase things !

“During the year 1966 there were periodic scarcities in some common consumer goods such as chillies, onions, coriander, milk powder, and consequent sharp increases in their open market prices. These scarcities were not always the result of decreased imports.

In fact there was a substantial increase in the imports of items such as fish products, grams and pulses, chillies and other curriestuffs. Even in milk products of which there were acute shortages at times, the quantity imported in 1966 was slightly more than that in 1965.”

Then it comes to the majestic conclusion :

“This would mean that an even distribution of foodstuffs was not achieved during the year.”

In other words, to put it bluntly, this Government has mucked up the distribution in the interests of the profiteers ! I put in plain language what they try to say in Aesopian language. What did you do ? You are responsible for this ! Ninetenths of this situation is entirely due to the policies of the Government. Even your own Central Bank

අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ කථාව:

ස්වාමි කෝප්‍යාම පිළිබඳ විමර්ශ

admits it. No wonder that this Government feels that discretion is the better part of policy and omits any reference to these problems in the Throne Speech!

The Government has added to the increase in the cost of living by many of its actions. Its cut in the rice ration has added to the problems of the average family. The average family, as I pointed out earlier, has to find seventeen rupees more a month in order to buy the same amount of rice it bought only as late as November last year.

Even the Government's boast that the cut in the rice ration will benefit the peasantry through high prices for their paddy has not materialized. Here again, Sir, I quote the Central Bank Report of 1966, page 7:

"There was a substantial increase in the open market price of paddy, and a large increase in sales of flour immediately after the introduction of this change,"—

That is to say, the cut in the rice ration.

—"but with the harvesting of the Maha crop the open market price of paddy should stabilise at or around the Guaranteed price."

The experience of Members from agricultural areas is that this is what is happening, that the anticipation of the Central Bank has materialized. In many areas today the producer is not even getting the twelve rupees per bushel for his paddy that he got under the Guaranteed Price Scheme. I shall deal with this matter a little more extensively when I come to the so-called food prices.

What I want to point out here is that it is not only the urban employee who has been hit in the stomach by the cut in the rice ration. The peasant too has not got the extra income that the Prime Minister promised, and like everyone else he too has to pay more for imported and locally manufactured goods.

Sir, even if this Government cannot do anything effective to reduce the prices of imported goods, why on earth cannot it do something positive to reduce and fix the retail prices and improve the quality of the large variety of goods that are now manufactured locally, thanks to the policy of the previous Government?

These private manufacturers enjoy near monopoly conditions. They have been granted a five-year tax holiday. Why should they also be allowed to fleece the public and derive profits of between 300 and 400 per cent on the manufacture of artificial textiles, food and confectionery items, drugs, building materials, domestic equipment, electrical goods and so on? Everybody knows this. It is no secret that they are making between 200 and 400 per cent. profits. Is it not possible to do anything to stop this? There is not the slightest indication that the Government intends to put a stop to this scandalous profiteering by persons who are already making big money, thanks to the policies of the Government?

Sir, the other parts of the economic picture are no better. There is no need to continue this sad story. We shall go into it more deeply when the Budget is debated.

The past two and a half years have been years of economic deterioration and decline and all-round impoverishment to the people. Government policies have contributed substantially to this situation.

As far as remedies are concerned, there is a noticeable shift of emphasis in the third Throne Speech. No longer is there the optimism about massive economic aid from their imperialist friends abroad which was such a striking feature of their first two Throne Speeches. This is what they said in 1965—I quote from the Throne Speech:

"My Government will make every endeavour to increase the flow and the utilization of external assistance

අග්‍රාණ්ඩුකාරවරුමාගේ කථාව :

සතුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[කෙනමත් මයෝ.]

consistent with the policy of non-alignment in external affairs."—[OFFICIAL REPORT, 9th April 1965; Vol. 60, c. 99]

And this is what they said in 1966 :

“With the generous assistance of the International Monetary Fund, the International Bank for Reconstruction and Development and Commonwealth and other countries, My Government has succeeded”—

"has succeeded", mind you,

—“in mobilizing substantial external resources in support of its economic programme.”—[OFFICIAL REPORT, 8th July 1966; Vol. 67, c. 34]

ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයාගේ මයා.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

And what happened?

කෛතමන් මයො.

(திரு. கெனடன்)

(Mr. Keuneman)

What happened ? Something went wrong, and the Central Bank Report for 1966, page 106, tells us what happened. It tells us, for instance, that in 1965-66 only Rs. 153.9 million in foreign finance for capital expenditure was received from abroad. Of course, the position for 1966-67 is not disclosed ; undoubtedly it will be disclosed by the Finance Minister in his Budget Speech. But we know that it was worse than the position in the previous year. These Gentlemen who boasted that they were going to get Rs. 1,350 million from their American friends in the first year, did not even get the Rs. 500 million that their so-called consortium chums actually promised them in the first two years.

Just look at this report in the "Daily Mirror" of 16th June 1967. I do not normally pay much attention to the "Daily Mirror" but it quotes no less a person than Dr. Gamani Corea who is a serious person as far as these matters are concerned.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(අගලවත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—
அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

He is sometimes quoted in the comic press also.

කෙතමන' මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

This is the "Daily Mirror" of 16th June 1967, and the heading is "Not a Dollar for Several Months". It says :

"Foreign aid is at a standstill.

Not a dollar has flown into the country"—

I suppose it is being flown! The "Daily Mirror" is erratic even in its grammar.

"Not a dollar has flown into the country for the last several months."—

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

It comes by air, you see !

කෙතෙක් මනෝ.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

“The aid that has come in, still remains at the figure of Rs. 235 millions yet”—

Again, I am not responsible for the grammar; I am reading it exactly as it is here.

—“and this is only about half of which that was promised by the consortium since this Government came into power.”
—[Interruption].

I do not think Dr. Gamani Corea is responsible for the grammar.

“According to a spokesman of the Ministry of Planning and Economic Affairs, no definite decision has been taken at the last Aid meeting held at Tokyo with regard to the quantum of aid to Ceylon for this year.

Dr. Gamani Corea,"—

අනුකූලකරණයක් කළා :

The source of this information is disclosed at last.

—“Permanent Secretary to the Ministry of Planning and Economic Affairs told the “DAILY MIRROR” yesterday that an agreement had still to be signed with regard to the foreign aid for 1967.”

This is on 16th June. Half the year has passed and they have not signed the agreement yet ! To continue :

—“Meanwhile, the aid-giving nations which pledged to tide us over during the difficult period by giving aid to the tune of Rs. 250 million each year for 1965 and 1966 has yet kept only half the promise.

The countries that have defaulted so far are the United States, Federal Republic of Germany and the United Kingdom.

Now there is speculation as to whether any assistance would come at all during this year.”

I do not think there is any necessity to speculate ; the situation seems to be quite clear.

For two years the Government held out the prospect of a rescue operation from the aid they would receive from their imperialist masters in order to develop this country. In order to get this aid they made extensive concessions to the foreign capitalists : They over-compensated the American and British oil companies. They gave huge concessions to the foreign capitalists in their various Budgets. They cut the rice ration. And what has happened ? What have you got for it ? You have sold the country and you have not got anything for it.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்தன்)

(Mr. Ilangaratne)

Get out !

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

My Hon. Friend, the Minister of State, justified this vast betrayal, these generous concessions to the foreign capitalists, on the ground that we must give a rupee to get back ten dollars. You gave them dollars and you did not even get back a rupee !

සීතුවී යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ)

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

The Korean boom has ended in the —[Interruption].

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

There is not a word in their third Throne Speech on foreign aid—not even thanks to their imperialist benefactors for the few crumbs thrown their way. The myth of imperialist aid has suddenly disappeared. This saviour has gone. This bubble has burst. It has burst leaving behind only a bad smell and the people who blew the dirty air into the bubble.

In this Throne Speech we have two new saviours. One is tourism and the other is the food drive. These are the two main items of the current Throne Speech. The Government will save us and the economy through tourism and the food drive !

Please excuse me if I concentrate on these two fallacies for the rest of of my speech. I have spent a lot of time during the last two years debunking the fallacy about imperialist aid.

I have been proved correct. The Government now seeks to lead the people up two other garden paths with its talk about tourism and the food drive.

Tourism now occupies such a major part in the Government's economic calculations that the Hon. Prime Minister, in his speech while opening the re-converted resthouse at Hikkaduwa, spoke of it as a possible substitute for tea as a foreign exchange earner. What the Government loses on the tea swings, it seeks to make up on the tourist roundabout. I am not going to debate such economic drivel. I do not

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

[කෙනෙත් මය.]

know why the Hon. Prime Minister has been taken in by this nonsense. He ought to know better. The Government have become tourists in reverse. The Ministers can teach our people about tourism from the way they globe-trot around the world. We do not need to get anybody from the United Nations to teach us about tourism. Our Ministers are experts enough!

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

They are very clever tourists.

කෙනෙත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I shall deal with the whole question of tourism when the relevant Votes are taken up during the Budget Debate. Under the present dispensation, tourism has become not a salvation for this country's economic woes but a racketeers' paradise. I use the words "racketeers' paradise" deliberately.

All the rest-houses that were making profits were handed over to the private sector. Very few Ceylonese can now afford to go to Hikkaduwa and see the coral gardens and the fish. In Mt. Lavinia, the Municipal Council protested against the attempt to prevent the residents of the area from the use of their own beach. Ceylonese are debarred from the beauty spots of their own country, under present tourist policy.

Secondly, foreign exchange has been released for jaunts abroad ostensibly to pursue tourism, and for buying-sprees for hotel equipment. Foreign exchange rackets are going on and no attempt has been made to introduce a Bill even to close the loopholes in regard to racketeering in foreign exchange.

The last Government built factories. This Government is going to build hotels. That is going to be their

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

monument. All these things have been done in order to attract tourists.

I will sum up what I have to say in just one example. Recently I read a speech by the new chairman of the Tourist Board. He admitted that "we are all amateurs on the Board." It is extraordinary that tourism, which is going to replace tea as a foreign-exchange earner, has been given over to people who are self-confessed "amateurs".

These self-confessed amateurs say that all the millions spent on tourist expansion is for one purpose. They have a plan. They want to have a hundred thousand tourists by 1971. This is their aim and perspective. I do not know why or how they settled on 1971 but they are going to have 100,000 tourists by 1971. That is their aim. If that is their aim, there is no need to spend one cent on building new hotels. The existing beds available in our hotels, rest-houses and guest houses are enough to accommodate that number of tourists today, if used to full capacity. The real problem is, "Why are you not getting the tourists to fill the available beds" and not, "Why are you building new hotels?"

Now, Sir, Mr. Jayewardene said that at the moment there are 1,567 beds for tourists in the hotels, rest-houses and guest houses of this country. If the Minister examines the position, he will find that the present 1,567 beds are sufficient to accommodate 109,500 tourists at five days' occupancy each. I ask him to deny that.

Sir, Bangkok with only 1,688 hotel beds accommodated 230,000 tourists. So, what is all this money spent for? The Government is helping to fatten racketeers and people with hidden wealth. It is not helping the tourist trade or even finding a substitute for tea as a foreign exchange earner.

The biggest hoax of all is the so-called "food drive". I want first of all to remind the country and this

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

සීතුති සෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

House that this so-called food drive is nothing new. We had the same story in the two previous Throne Speeches

Take the production of paddy. What were the quantities produced in the last three years of the previous Government? Again, my source, Sir, is the Central Bank Report of 1966, page 36. In 1962, 48.1 million bushels of paddy were produced. In 1963, 49.2 million bushels of paddy were produced. In 1964, 50.2 million bushels of paddy were produced. Those are the production figures under the previous Government when there was no talk about a food drive.

Now, Sir, the U.N.P.-F.P. Government felt this was not enough. So, in the first Throne Speech of this Parliament, in 1965, this is what they said :

“My Government proposes to strengthen Ceylon's external payments position, particularly by a vigorous effort in the field of domestic agriculture so as to reduce the present heavy dependence on imports.”

They also promised to abolish the antiquated system of Nindagam, to “prepare schemes to assist ‘ande’ cultivators to own the lands they cultivate”, and so on and so forth. These were measures which would have undoubtedly helped paddy production, but which never materialized. But they were referred to from time to time at by-elections.

I do not know why they have not thought of re-introducing the Nindagam Bill before the Pelmadulla by-election.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

You cannot take over the Molamure lands.

කෙනෙමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

If there is one place where the Nindagam Bill applies, it is in the Pelmadulla area, and we invite the

Government before the Pelmadulla by-election to re-introduce the Bill, pass it into law and take over the nindagam lands of the “ninda-nathi nonas”.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

Hand over the Sita Seneviratne lands to the peasants.

කෙනෙමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not want to mention names.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

I give names.

කෙනෙමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

All right. Then, hand over Mrs. Seneviratne's lands to the peasants.

Anyway, let us not go into those matters. Let us keep to the main matter.

I told you what they said in the Throne Speech of 1965—about their vigorous efforts to increase paddy production. What was the result? What was the quantity of paddy produced at the end of 1965? It was 36.3 million bushels. This does not reach anywhere near the position of any of the last three years of the S.L.F.P. and the Coalition Governments.

Consider the Throne Speech of 1966. Once again we have references to the food drive. This is what they said in that Throne Speech :

“My Government is implementing an extensive programme for the production of paddy and subsidiary food crops, particularly chillies and onions, with a view to reducing our dependence on imported foods.”—[OFFICIAL REPORT, 8th July 1966 ; Vol 1, c. 36.]

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනෙත් මය.]

What was the result? A total of 46.1 million bushels of paddy in 1966. This is still less than the production in any of the last three years of the S.L.F.P. Government. Even in 1966, when there was no such thing as droughts and so on and so forth, they did not even come up to the lowest of the production levels of the S.L.F.P. Government in its last three years. Yet, for two years my hon. Friends were talking about a food drive.

Again, for the third time, as if they had discovered something remarkable, they announce a new food drive. What are the new features of this current food drive? Let us look at this a little carefully because this bluff must be called.

The first new feature is the alienation of state land to foreign and big local capitalists and firms to grow subsidiary foodstuffs. That is certainly a new feature. The Hon. Prime Minister said that it was his intention to create a set of gentlemen farmers. The Throne Speech boasts that 57,500 acres of State land was given to such capitalists last year. It boasts about that! In addition, these capitalists were allowed Rs. 15 million in foreign exchange to import vehicles and machinery. But what the Government does not tell us is whether the production of subsidiary foodstuffs has increased substantially from its attempt to turn these British capitalists and distinguished citizens into Ceylonese landed gentry.

එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මය.
(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

What happened to the cadju-nuts?

කෙනෙත් මය.
(திரு. கௌமன்)
(Mr. Keuneman)

I have been through all available Government statistics to find out what has happened to the current

food-drive. Everyone of them says that the statistics are not available. All we know is that in spite of the tremendous effort that has been apparently made by foreign firms, for the first time in the modern history of this country subsidiary food-stuffs have been placed on the ration! Even the Hon. Minister of Labour has to admit that the rations for one month are not sufficient to feed a pidgeon. That is one of the few truthful statements that have been made by the Hon. Minister of Labour in recent times.

The picture is painted for us of these capitalist firms carrying on a mighty drive with the encouragement of Hon. C. P. de Silva and the Government which doles out State land to them as you may deal a hand of cards at *buruwa*. We are told that everything is going on extremely well. But for lack of any official data I must turn to the interviews that these very capitalists give to the capitalist newspapers.

I quote from the "Sun" of 26th November 1966 :

“DISAPPOINTMENT OVER THE TAX CONCESSIONS.
FIRMS MAY GIVE UP FARM PROJECTS.
by Nihal Kaneira

Several well-known mercantile firms which invested large sums of money in opening up lands leased by the Government for agricultural purposes, have now suspended operations in protest against the Government's non-implementation of promises regarding tax-concessions held out to them earlier.

A number of these firms are now considering abandoning these projects entirely, and recovering whatever money is possible before further losses are incurred.”

There is very little about patriotism and the food drive as far as these capitalists are concerned. It is only money that they are thinking about. I read further :

“As a preliminary measure they have cancelled all orders placed by them for expensive machinery and equipment, and the work on new clearings and extensions have been halted pending a final decision.”

අලුත්වැඩ කරනු ලබන කාර්ය :

This is what the "Ceylon Daily Mirror" of 8.3.67 says :

"Land drive suffers through Government apathy.

Millions of rupees worth of brand new vehicles are rusting away in disuse while the land drive suffers.—

They call it the 'land drive'. I am not responsible for the grammar of the "Daily Mirror."

—As early as six months ago four million rupees worth of vehicles were imported by a local firm under a U. K. loan.

Similarly, another stock of vehicles were imported on a West German loan.

But all these vehicles are gathering rust and the Government does not appear to have arrived at a formula for allocating these vehicles.

At first it was said that the Ministers of Trade and Commerce would evolve the formula for the distribution of these vehicles.

Later it was said that the Registrar of Motor Vehicles had been entrusted with the job. But up to date, nothing has happened and the two lots of vehicles representing a fabulous sum in foreign exchange are just gathering dust and depreciating."

This so-called food drive has been a beautiful excuse for a number of capitalists to get new lorries and other vehicles for their estates, to carry on their existing tea, rubber and other plantations. I have no sympathy whatsoever for any of these gentlemen. They are only interested in money ; they are not interested in this country or in producing food. But some of the things these people say are correct.

The second new feature is that the Hon. Prime Minister has taken personal charge of the food drive. Why on earth should a Prime Minister take personal charge of a food drive ? After all, he has two Ministers, the Hon. Minister of Land, Irrigation and Power and the Hon. Minister of Agriculture and Food, to do this job.

එස්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

Both are no good.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

කෙනෙක් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

If they are not doing their job properly, then sack them and appoint people who can do the job.

එස්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක මය.

(திரு. எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(Mr. F. R. Dias Bandaranaike)

He cannot do that.

කෙනෙක් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

He cannot do that. All he can do is to transform himself into a super Minister and go about the country followed by members of the press and photographers.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මය.

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

And a camera.

කෙනෙක් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

No, preceded by his own camera and followed by the cameras of the press. The Prime Minister takes photographs of peasants and speaks kindly to them and gives everybody an opportunity to see him. If looking at the Prime Minister's smiling face will inspire people to grow more food, then perhaps something will happen. Apart from that, if the food drive means that the Prime Minister should personally go round the country, then sack these Ministers who cannot do their jobs properly.

I want to ask the Hon. Prime Minister: have you learnt anything new as a result of your tours? Did you discover anything that you did not know before? I read in the newspapers that he went to the Gal Oya Valley and all the peasants came to him and said that there was no water. The Prime Minister spoke on this

[කෙතමන් මය.]

same question when he was speaking on the advance alienation scheme of Mr. C. P. de Silva from this side of the House. He made one of the best speeches on this subject then. Now, as if it is something new, he goes there and says, "There was land but no water." Mr. C. P. de Silva has been his Minister for the past two and a half years but the Prime Minister never criticized his same policies now.

The "Ceylon Daily News" of 3rd May 1967 carries a news item :

"PREMIER ENDS FOOD DRIVE TOUR OF EAST

(Neville de Silva reporting from Mahiyangana)

Seated at the Mahiyangana Resthouse the Prime Minister told me that he was thoroughly dissatisfied with the haphazard land alienation in the Gal Oya Valley. Mr. Senanayake was on the last leg of his three day tour in the sweltering Eastern Province heat."

He goes on to say :

"Mr. Senanayake also told me that he was disappointed with the state of affairs at Namal Oya."

'I am going back there on May 17 to work out a solution', he said.

When Mr. Senanayake visited the Namal Oya colonists he was met with a barrage of complaints. Speaker after speaker bitterly complained about the indifference of the Irrigation Section of the River Valleys Board. Only recently these colonists had gone without drinking water for one and a half months. They had cultivated the land four seasons and every time it was a dead loss."

All the attention in the current food drive is for the capitalist companies. This is what happens to the peasants. The Premier himself has said that. He has to go personally around the country to find out whether that is so. He knows it. He is not a man who was born yesterday. He was the former Minister of Agriculture.

We hear over the Ceylon Broadcasting Corporation every day the nauseating jingles of Mr. Ananda-tissa de Alwis, "Let us get together for the country's good, let's get together and grow more food." Do

those people seriously think that by asking people in English jingles to grow a few beans or *bandakka* in their back gardens they are going to improve the food drive?

Look at the nonsense in the Throne Speech about *shramadana* by school-children. It is a shame. How many of these children voluntarily go to weed the land? Is this your food drive—using unpaid child labour for agriculture?

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

It is against the law.

කෙනෙක් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

You cannot employ anybody under 14 years of age under the law. In the name of voluntariness these children are dragged out of their schools; they wait for hours on the roadside in the sun because the Prime Minister is coming home after taking photographs at Expo 67 in Canada. They are dragged out to weed paddy lands. It may be a good excursion for them; maybe they like it; maybe some of them will profit by the exercise and the change of surroundings. But is this a serious food drive?

Look at this "land army," a new lot of storm troopers. This is a solution to the unemployment and not the food problem. The maximum they expect to take into this land army is 16,750. It is a politically motivated army, and nothing to do with food.

They are even going to bring 68 members of the Peace Corps from the U.S.A., girls and boys between the ages of 21 and 23, to teach us how to grow chillies. I do not know whether they have even seen a chilli before.

Let it be said clearly that the main feature of this so-called food drive is that it is taking place minus

අග්‍රාමුක්කරතුමාගේ කථාව :

the main producer of food, namely the peasant. If you are going to grow food, surely the first persons you should mobilize and use for the purpose are the persons who traditionally grow the food, namely, the peasants of this country. They are the persons to whom nobody pays any attention, except the Prime Minister when he takes photographs.

We are told about the big capitalists, Carson Cumberbatch and others, not getting tax concessions. We are told about people going to grow cadju in the wastes of the Mannar District. We are told various things about various matters. But what is this Government doing to solve any of the pressing problems of the peasantry? They are shouting about the lack of water. What are you doing about that?

I endorse what the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) said—that as long as you have this man, Mr. C. P. de Silva, as Minister of Land and Irrigation, you will never have any food drive that will produce any results. He has messed up irrigation. He messed it up under the last Government and he is doing so now. Knowing this, you still keep him in office. I challenge any hon. Member to put his hand on his heart and say that that is not so. I can quote the Prime Minister in support of what I say. You talk about a serious food drive but you don't have the political courage to do even this. We cannot swallow the nonsense you talk.

Our main amendment draws attention to a number of urgent problems of the peasantry. If you are serious about the food drive, you will have to deal with those matters. Even if you are not prepared to take over Mrs. Seneviratne's *nindagam* lands, even if you are not prepared to give the *ande* cultivators ownership of the lands they cultivate as you promised you would in 1965, can you not solve these urgent and burning problems of the peasantry?

සිතුනි ගෝඨමාච පිළිබඳ විමර්ශ

I was astounded to see the Parliamentary Secretary to the Minister of State attempting to justify the charging of an interest rate of 12 per cent on agricultural loans to peasants. He was actually seeking to justify it. It was 2 per cent in 1963. It has now gone up to 9 per cent and 12 per cent—an increase of 10 per cent. The Parliamentary Secretary got up and justified this on the grounds that the People's Bank was taking a risk. All these loans are guaranteed by the Central Bank. If you want to do business do business, but do not pretend to have a food drive when you are charging Shylocklike rates of interest from the peasantry. If you want to make money that way do so, but do not say that it is part of the food drive.

Talking about tractors, the Government has given the monopoly to one of its Senators, and today the Government Tractor Stations do not exist. The Kangaroo Tractor Stations must have gone back to Australia because they are not here.

Today the private tractor owner is exploiting the peasants. He charges what he wants for the hire of his tractor, works where he wants, and today the peasant is at his mercy. You do not even intend to control the rates of hire. You are doing nothing to help the peasant to get out of the clutches of private tractor-owners, and yet you ask him to grow more food and tell him you will solve the problems of this country through self-sufficiency in food before the next general election.

Why cannot you abolish irrigation rates? This is a senseless levy. You are not making any money. This is a source of provocation and irritation to cultivators. These are real problems of the peasantry and my hon. Friends do not even mention these at all. In other words, the peasant is the man whom you do not take account of in your food drives or in any of your calculations except in your electoral calculations.

අනුමතකරණයට කඩාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[කෙනෙත් මය.]

Do not try to play the fool with the peasants. No wonder in the recent by-elections you have been defeated so often. All your demagoguery does not cut much ice with the peasantry against the reality of their own experience.

You held out the promise to the paddy producer that he was going to get a high price for his paddy. I quoted from the Central Bank Report to show that today the peasant is generally getting less than the guaranteed price for his paddy. This situation is not likely to change. Today the entire rice market is being monopolized and controlled by rice millers. They are forcing down the price of paddy and they are refusing to buy paddy that has been sold to the G. P. S. at Rs. 12. They are dictating prices of less than Rs. 12 per bushel to the private cultivator.

Can any hon. Member say that this is not happening? It is happening and you know that it is happening, but you do not do a single thing about it. You boast of the last Maha harvest being the highest on record. The hon. Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando) is not here now. I was not here when he made his speech. He said that in Negombo the price of rice is 85 cents a measure. It must have something to do with the recent by-election because I do not know of any other place where rice is available at 85 cents a measure. He said that after the Yala harvest the price will come down to 55 cents.

Cannot my hon. Friends, even if they cannot restore the second measure of rice, at least give the poor patients in hospitals a rice meal out of the bumper harvest they are boasting about? They say they are flooded with rice, they are bathing in rice. They will be exporting rice, like fish. They cannot supply fish in sufficient quantities and at decent prices.—[Interruption]. They will soon speak of exporting rice to Burma.

None of this is going to deceive the people in the long run. From past promises and results and from their present performance, we are sceptical about the so-called food drive of this Government.

I do not want to speak on other matters because I promised to restrict myself to the time allowed me.

The Government's economic position is deteriorating and so is their political position.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ලේ

(කෙනරාම සරියකොල්ල)

(The Hon. Iriyagolle)

You have yet to see.

කෙනෙත් මය.

(කීරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

You want to see it? Even in Negombo, your citadel, you could only get half the majority you got last time. Look at the so-called unity and stability of the Government. Take the U. N. P. It is no secret. It is openly discussed about a Dudley wing and a J. R. wing. Look what is happening inside the Federal Party. Already Mr. Mohamed Ali and Senator Manickam have quit the Federal Party. The Federal Party is wracked with argument whether they should stay in the Government or leave it. Recently I read that the hon. Member for Vaddukkoddai (Mr. Amirthalingam) and his wife were arguing on a public platform about this question. Inside the U. N. P. there are people who are openly saying—

දොරොසාමිස් නගනතන්

(දොරොසාමිස් නගනතන්)

(Dr. Naganathan)

Sir, I must call that hon. Gentleman to Order! He is making a disgraceful and low attack on the hon. Member for Vaddukkoddai.

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කවර :

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

What do you object to?

වෛද්‍යවරයා නානාතන්

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

You have no business to talk about the hon. Member for Vaddukkoddai and his wife here. What about this fellow's wife and that fellow's wife?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I never quarrel with my wife in public. I do not know whether you have a wife to quarrel with even!

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I referred to a public meeting of the Federal Party where Mr. Amirthalingam, who is a leader of the party, said that they should continue their alliance with the U. N. P., while Mrs. Amirthalingam, who is also a political leader of the Federal Party, expressed the view that the Federal Party should not continue their alliance. That is all I referred to. I did not refer to anything else. And is that not a political quarrel? That is a political quarrel.

වෛද්‍යවරයා නානාතන්

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

That is a husband and wife quarrel!

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

That is a political quarrel between husband and wife. Certainly, I did not refer to any domestic quarrel or differences between husband and wife.

සෞඛ්‍ය සේවකව පිළිබඳ විවාදය

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ)

(Mr. George Rajapaksa)

He is a mad doctor!

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

These divisions are the signs of the times! They are the writing on the wall! Mr. Minister of Education, you are one of the people who are canvassing opinion saying that it is a liability having the Federal Party in the Government.

ශ්‍රී ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

No, no.

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Everybody knows that the Government are even now appealing to Members of the Opposition to help them. They cannot help themselves and they have come to such a pass that they have to appeal to sections of the Opposition to join them. All this time they were saying that we were clinging on to Mrs. Bandaranaike's sari-pota. Now they want to cling on to her sari-pota. And they have no political divisions or differences!

Why do you have an Emergency? Why do you want to maintain this utterly unjustifiable Emergency? In the whole of 1966 there were only ten days without an Emergency and in 1967 you did not have even ten seconds without the Emergency. Under the Emergency you are doing all sorts of diabolical and undemocratic things, which other hon. Members have referred to. This attack on democracy is part of your attempt to find a solution to your political and economic crises. But you will not find such a solution. You will find that this Throne Speech of yours will be

අනුනුකූලවම කළාම :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමාදය

[කෙතමන් මැ.]

one more reason for the people to give you the order of the boot. They are doing that gradually when they are permitted to do so in the by-elections. It is precisely because you do not want that done on a large scale that you are maintaining this so-called Emergency.

What do you want this Emergency for ? To hide what from the people ? What do you fear ?—[Interruption]. Because the Hon. Prime Minister was supposed to have eaten some pork and taken a drink, must you have an Emergency ? I do not know whether the Hon. Prime Minister is going to say that he never had a drink in his life or that he has never eaten pork. I will not say that I have not eaten pork or taken a drink in my life, but I do not see any reason in that to declare an Emergency. I am prepared to say such things quite openly. The Hon. Prime Minister, as far as I know, has done so, but I do not know whether he took a drink or ate pork on this particular occasion. If he did not do so, let him say so. I do not know whether the people are going to rise up in arms against him if he is supposed to have eaten pork. The fact that they cannot tell the people the real reasons for their Emergency or the action taken under it shows the extent of their anti-democratic and dictatorial tendencies. It is precisely because we intend to fight against those tendencies and to remove all those who are driving in that direction from their positions of power that we will fight this Throne Speech here and in the country outside.

අ. හ. 4.59

එම්. අබ්දුල් බකීර් මාර්කර් මැ. (බේරු වල)

(ஜனாப் எம். அப்துல் பாகீர் மாக்கர்—வேருவலை)

(Mr. M. Abdul Bakeer Markar—Beru-wala)

Mr. Deputy Chairman, while listening to the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) I

was reminded of a Pali stanza from the Dhammapada referring to a sermon of Lord Buddha. He had said :

“නපෙත පණ්ඩිතොහෙති—යවතා ඔහු භාෂති
බෙම් අචේරි අභයො—පණ්ඩිතොති පට්ඨවිවති”

From this we gather that by indulging in nice language, by using language that interests the people, one cannot be a pundit or a learned man ; the learned man is he who shuns hatred and evils of that nature. That is the person who is learned, a pundit, an exalted pundit.

While listening to the hon. Third Member for Colombo Central, I was wondering whether we were living at a time when everything has failed, when the Government is tottering, when people are becoming poorer and poorer and in every way we are faced with doom. He was quoting scripture, giving figures, and saying many interesting things about how the Ministers are managing the affairs of Government. I am not here to reply on behalf of the Ministers. Although they are not in their seats, I am sure they will be here at the appropriate time to give appropriate replies to the matters the hon. Member mentioned.

All the same, I should like to say that I had gone through the Speech from the Throne, and I was wondering whether the hon. Third Member for Colombo Central had studied it and understood it as it was delivered by His Excellency the Governor-General. I would only quote to him the first paragraph of the Speech. In that paragraph itself the difficulties the Government is faced with are mentioned in so many words :

“My Government is taking effective steps to solve the problem caused, on the one hand, by a serious shortage of rice in world markets and, on the other, by a sharp decline in the prices of the country's export commodities. This shortage of rice compelled My Government at the end of last year to reduce the quantity of rice.”

Therefore, it must be evident to all hon. Members that the Government is in difficulties in the matter of purchasing our food requirements, and

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කළමනාකරණය :

ස්වදේශීය ජාතික සේවකයන් පිළිබඳ විමර්ශනය

also that the prices of our export commodities are tumbling down. It must also not be forgotten that the last Government, when they handed over the administration to us, handed over an empty coffer. There were no external assets whatsoever. So, we had our difficulties, and if certain steps were taken they were taken in order to avoid a crisis.

While listening to the speeches made by hon. Members of the Opposition I was wondering whether we were having a Budget Debate or a Debate on the Speech from the Throne because I found that almost all of them, with the exception of the hon. Third Member for Colombo Central, spoke about different Ministries, their expenditure, and departmental activities. I must straightway tell them that all those matters concerning administration and departmental activities should properly be discussed when the Budget is presented.

The Opposition has, of course, moved certain amendments to the Address of Thanks. I am afraid none of the hon. Members who participated in this Debate so far have dealt with the matters referred to in these amendments, except, of course, the hon. Third Member for Colombo Central. I congratulate the hon. Third Member for Colombo Central because he has in his own way dealt with certain aspects of the matters referred to in the amendments.

The first amendment states :

“but inasmuch as Your Excellency's Government has, in the past two Sessions which cover half its permissible term of office, pursued policies that have—

(a) endangered the independence and indivisibility of Ceylon ;”

I ask, who is the Member of the Opposition who has referred to any act or statement of the Government which has endangered the independence and indivisibility of Ceylon? I might say, Sir, that in the policies that the Government is following, in the actions that it is taking, and in the manner in which it is handling

problems, the Government is still maintaining the independence of this country and there is no question of dividing the country. Even if district councils, referred to in the Throne Speech as a policy measure, are established, they will be under the control of the Central Government.

Then, again, part (b) of the same amendment states :

“undermined the democratic rights and liberties of the people ;”

Neither the hon. Third Member for Colombo Central nor any other hon. Member of the Opposition pointed to an instance where the Government had acted in an undemocratic manner, usurping the democratic rights of the people.

Part (c) of the amendments says :

“brought about a serious and deep-going deterioration in the economy and a sharp decline in the standard of living of the people ;”

In this connection I might say that, as a result of the action taken by this Government, there has been an improvement in the standard of living, and this accounts for the rise in prices of commodities, essential items, and so on.

The Opposition has referred to many matters in its amendments. Take them one by one. I ask you Sir, whether hon. Members opposite have convinced you or the Government of the truth of any one of those matters which they have raised.

Now, this is another clause in their first amendment :

“(f) failed to give effect and acted contrary to many of the promises made during the general election of 1965, the subsequent Parliamentary by-elections, and in Your Excellency's Addresses to the first and second Sessions of Parliament ;”

I might say that if there ever was a Government in this country that implemented the promises it made and respected the assurances given, it is this Government under the

[අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.]

leadership of the Hon. Prime Minister. It has fulfilled most of its promises, and steps are being taken to fulfil the rest.

I do not wish to mention here about what happened when the Sirima Bandaranaike Government was in power, how it won over certain Members who are on this side of the House now, how under certain desperate circumstances it sought their assistance on certain promises and assurances, how they were left in the lurch, and how finally they got out and how they are now being called traitors. That was the manner in which the party in power at that time, the present Opposition, acted. I might add that we have conducted our affairs in keeping with the promises and assurances that we gave both before the general election of 1965 and, thereafter, in the first two Throne Speeches.

The Opposition, in their Amendments, go on to state certain other matters that have, according to them, caused hardship to the people. For instance, they say in clause (2) :

“(2) shows that the Government, whatever may be the cost to the legitimate interests of the peasantry and other sections of the indigenous population, especially of the Kandyan areas, is determined to enforce the provisions of the Indo-Ceylon Agreement (Implementation) Act that has aroused such misgiving and opposition ;”

May I point out that that was a matter mentioned in the last Throne Speech, and that was a measure which the Government had to take in view of the Pact entered into between the two countries during the time of the Sirima Bandaranaike Government. Of course, in doing so nothing has been done to sacrifice the interests of the indigenous population. Having studied the Pact, having followed everything that has taken place—even the Mahanayake Thero of the Malwatte Chapter now agrees that something beneficial will result from this Act—I can say that no harm will befall the indigenous population of this country. Therefore, I say that even in that matter, the Members of

the Opposition have failed to bring forward any valid argument to prove their statement.

With regard to the Constitution this is what the Opposition amendment says :

“(i) fails to propose any steps to bring into effect a new Constitution that will establish a truly independent, sovereign and democratic Republic in which all power will be derived from the people ;”

Now, the intention with which we acted was seen in our proposal to appoint a Joint Select Committee to amend the Constitution, or, if necessary, to draw up a new Constitution. It was expected that all parties would co-operate to draw up a suitable Constitution for this country. But what did the Opposition do? They kept out of it and they said they were not going to participate in the Select Committee's deliberations. But I might ask them, if that is their attitude, why find fault with the Government for not taking steps to revise the Constitution? The Government has taken steps to revise the Constitution and every action will be taken to see that the promise given in the last Throne Speech as well as on earlier occasions is implemented. Of course, I am in a position to go clause by clause into what has been stated in the amendment to the Address of Thanks and to point out to them that there is not a single instance where they can prove that we have either let down the public or in any way not fulfilled the promises we have given.

Much has been said by the hon. Third Member for Colombo Central and by some of the other speakers from the Opposition about the food drive and the difficulties the people are experiencing in this country today in regard to certain foodstuffs. I might ask hon. Members of the Opposition who were finding fault with the Government for either reducing the rice ration or for not taking steps in the manner they

අනුමැතියකරනු ලබන්නේ කවාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

would have desired, what steps we ought to have taken to get over the critical situation in which this country was placed. Does the Opposition expect the Government to stand and watch without taking every possible step to see that the people are made to realize the gravity of the situation in which they were placed so that they may face it fairly and squarely? I think we are all grateful not only to this House but to the entirety of the population of this country for the manner in which they have rallied round, and we are thankful to the Hon. Prime Minister for the manner in which he has tackled the food problem, for the wise steps he has taken and for the far-seeing manner in which he has set about handling the problem. We are proud today that to some extent we have achieved self-sufficiency in food and, as can be seen from facts and figures published by the Food Department and the various other departments and Ministries, by 1970 or 1971 we will be in a position to say that we have achieved complete self-sufficiency in food, and we will not then be a nation of beggars going after foreign countries for our requirements.

There were also many Members of the Opposition who made mention of the fact that certain lands were being alienated to companies and individuals for the purpose of food production. They said that that land would not be utilized for the purpose for which it was given. Whatever we might say of some of the firms and businessmen, the fact is that they have come to the rescue of the nation. I might add that if subsidiary foodstuffs are grown here in sufficient quantities to meet our requirements, the credit for that must go to the Hon. Prime Minister and to the Hon. Minister of Food for the action they have taken in this matter.

I do not think I need go into details or meet point by point some of the arguments brought forward by hon.

Members particularly by the hon. Third Member for Colombo Central. He spoke, for instance, about the unemployment figures. He said in 1964 there were 196,000 persons registered as being unemployed and that in 1966 the figure had gone up to 238,000. May I mention to him that at the rate at which the population is being educated and at the rate at which the population is increasing, there is bound to be a large number of people filling the ranks of the unemployed.

But if any Government faced that problem with a determination to bring about a solution, I might say that it is the National Government and none other.

I ask the hon. Third Member for Colombo Central whether anything was done in the matter of tackling and solving the unemployment problem during the time that the Sirima Bandaranaike Government was in power.

The problem of unemployment is one that will go on for ever, but if any Government had the courage to tackle it in a purposeful way it is the National Government. For instance recruitment to the land army will solve two problems. It will give employment to the unemployed youth of the country. It will also go a long way to solving the food problem by providing such facilities as irrigation and machinery and bringing in more and more land under cultivation.

In addition, various other steps are being taken to solve this problem of unemployment. Reports are being obtained and plans are being drawn up with a view to providing employment to a large number of unemployed youth of the country.

The hon. Third Member for Colombo Central also referred to the quality of locally manufactured goods. The Hon. Minister of Industries and Fisheries is present here and I know he will, when he speaks, provide the hon. Member for Colombo Central

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.]

with facts and figures in regard to the steps that are being taken to improve the quality of those goods.

In this connection may I say that if we are going to blame anybody we must blame those people who were in power during the previous regime because it was they who wasted our precious external assets and started all these industries. They never considered standards. They merely allowed some of the foreign merchants and non-nationals to start industries in any manner they wanted and drain the country of much needed foreign exchange. That was the policy they adopted. But now they turn round and blame this Government for the production of inferior local goods when they know quite well that a committee has been appointed and every step is being taken to see that the quality of local goods is improved.

I do not think I need speak at length on these matters because there are a number of other speakers who are waiting to take part in this Debate.

අ. හා. 5.22

රාජා කුලතිලක මයා. (තෙල්දෙණිය)

(திரு. ராஜ குலத்திலக்க—தெல்தெனிய)

(Mr. Raja Kulatillake—Teldeniya)

වනක්කම්, ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, වනක්කම්. මේ ජාතික රජයේ භාෂාවෙන් ම මා තමුන්නාන්සෙට ආචාර කර කථා කරන්නයි, අදහස් කරන්නෙ. මේ ආණ්ඩුවේ තුන්වන රාජාසන කථාව ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ වැදගත් මොහොතේදී උඩරට ඡන්ද කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මේ රාජාසන කථාව පිළිබඳව මගේ අදහස් ද ප්‍රකාශ කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අවුරුදු දෙකහමාරක් ඊට පාලනය කර අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ රාජාසන කථාවෙන් මේ ආණ්ඩුවට කිසිම පැහැදිලි දර්ශනයක්, න්‍යායයක්, ක්‍රමයක් හා පිළිවෙතක් නැති බව අපට පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. මේ රාජාසන කථාව ගැන අපි ඉතාම උනන්දුවෙන් බලාගෙන හිටියි. මුළු

මහත් රටේම ජනතාව මේ රාජාසන කථාව ගැන ඇස් අයාගෙන බලාගෙන හිටියි. ඇත්ත වශයෙන් ම මේ රජයේ ක්‍රියා පටිපාටිය ගැන අපි බෙහෙවින්ම දුක් වෙනවා. ආර්ථික වශයෙන්, ජාතික වශයෙන්, ආගමික වශයෙන් හා සමාජික වශයෙන් අද මේ රටේ ජනතාව පිරිහී වැහැරී අත්ත පිඩනයකට ඇද වැටී සිටින බව අපට පෙනෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රාජාසන කථාවෙන් අපට පැහැදිලිවම එක කරුණක් පෙනෙනවා. නො කෙරෙන දෙයක් ගැන කියන, කියන දෙයක් ගැන නො කරන මේ රාජාසන කථාව බොරු මල්ලක් හැටියට අපට හඳුන්වන්නාව පුළුවනි. ගරු අගමැතිතුමා හෝ ගරු ඇමතිවරුන් හෝ මා සමග උරණ වෙන්ට එපා. “සත්‍ය මෙව ජයතෙ” සත්‍යය කවද, හෝ ජය ගන්නවා. මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. අබ්දුල් බකීර් මාකර් මයා.) ධම්ම පදයෙන් ගාථාවක් කියා තම කථාව ඇරඹීම ගැන මා බෙහෙවින් දුක්වෙනවා. ඊට ප්‍රථමයෙන් රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කථා කළා. මේ ආණ්ඩුවට විරුද්ධව ජනතා විරෝධය පත්තු වෙව් එන විට අතපත්තු මහත්මය පත්තු වූ ආකාරයෙන් කථා කළා. බේරුවල ගරු මන්ත්‍රීතුමා නො අදහන බුද්ධාගමෙන් ගාථාවක් කීම ගැන මා පුදුම වෙන්නෙ නැහැ. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දෙදෙනාටම මමත් ගාථාවකින් දෙකකින් පිළිතුරක් දෙනවා.

“ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්ම වාටි” ධර්මය අදහන්නා ධර්මය විසින් ආරක්ෂා කරනු ලැබේ. “චේතනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි” චේතනාව යම් සේ ද ප්‍රතිඵලයත් එයමයි. ඊට වඩා මා ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පිළිතුරු දෙන්නෙ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රජයේ ගරු අගමැතිතුමාටත්, ගරු ඇමතිවරුන්ටත්, ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් තේරුම් යන ලෙස වැදගත් කරුණු කීපයක් මා ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරනවා. අද මුළු මහත් රටේම ජනතාව කිසිම දාක නොවුණු තරමට රුකියා හිඟයෙන්ද, රුකියාවන්ගෙන් පහ කිරීම් වලින් ද, අගහිඟකමින් ද, බියෙන් හා සැකයෙන් ද

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

පීඩනය වී කලකිරී සිටිනවා. දුගී දුප්පත් හඬ නො පෙනෙන නො ඇසෙන රජයකට අපේ රට රැකීමට, අපේ රට නගා සිටුවීමට බැරි බව මා තරයේම ප්‍රකාශ කර නවා. අද මේ රජයේ තත්ත්වය කුමක්ද කියා බුදුන් වහන්සේගේ විග්‍රහය අනුව කියන්නට පුළුවනි. “අත්තෝ ජටා, බහි ජටා”—ඇතුළෙන් ගැට, පිටතත් ගැට; “ජටාය ජටිතා පජා” ගැට අතරෙන් ගැට. අත්ත ඒකයි තත්ත්වය. අපි පැහැදිලි වශයෙන් මේ තත්ත්වය තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. වැරදි පාලනය නිසා රටේ පොදු ජන ජීවිතය හැලී පෙලී දුකෙහි වෙලී සිටින මේ අවදානම් මොහොතේදී මේ රජය කොහි සිටින්නේ ද, කොයි බව යා යුතු ද කියාවත් සිතීමට පවා බැරි තරමට ඔරුමාදිරි වී සිටීම ගැන අපි බෙහෙවින් ම දුක්වෙනවා. මේ ගැන සිතන අහිංසක, පෙළෙන ජනතාවගේ සිත යකාගේ කම්මල මෙන් දුකෙන් මෙන් ම කෝපයෙන් ද වෙලී වැඩ කරන බව මේ රජයේ ගරු මැති ඇමතිවරුන්ට මතක් කර දෙන්න සිදු වී තිබෙනවා. අප ගුරු දේව කුමාරණතුංග මිනිදසුන් මෙවැනි තත්ත්වයක් ගැන කියූ කවියකින් මේ රාජාසන කථාවට අනතුරු හැඟවීමක් කරන්න මම කැමතියි.

“බැරි බරගෙන කරට රටේ—මුදල් බැහුම මකර කටේ—හරි නැති බව දැන දැන ඔබ නොකියනු ඇයි අයට වැටේ—දිරිය කිරිය කරන ලෙසට බැඳගෙන කට වටා වැටේ—සිරිමත්තෙහි සෙසු මැතිගත් හටත් දුනොත් රට නොවැටේ—

අත්ත ඒ අවවාදය දෙමින් අප කියනවා, බුද්ධාගමට නිසි තැන දීම ගැන, රජයේ සේවකයින්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දීම ගැන, ඒ වගේම රජයේ මෙන් ම පෞද්ගලික අංශවල සේවකයින්ගේ වැටුප් වැඩිකිරීම ගැන, ලංකාව ජනරජයක් කිරීම ගැන මෙම රාජාසන කථාවෙහි කිසිම සටහනක් නැති බව. එමෙන් ම කලින් දුන් ප්‍රතිඥා මේ රජයට දැන් සම්පූර්ණයෙන්ම අමතක වීම ගැනත් අප පුදුමයට පත් වෙන්නේ නැහැ.

ඒ එක්කම, හදිසි නීතිය ඒ හැටියටම තබා ගෙන, ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී, ජනතා විරෝධී වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යමින් රටේ දුප්පත් ජනතාව පෙළිම පරමාර්ථය කර ගෙන මේ රජය වැඩ කරගෙන යන බව අප තේරුම් ගෙන අවසානයයි.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ජීවන වියදම අඩු කිරීම ගැන තමුත්තාන්සෙලා කිසිම පියවරක් ගෙන නැති බව, රාජාසන කථාවෙහි ඒ ගැන කිසිම සටහනක් කර නැති බව, කනගාටුවෙන් තමුත් ප්‍රකාශ කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. ඒ සමගම, පසුගිය අවුරුද්ද තුළ කළ දේවල් හැටියට තමුත්තාන්සෙලා පුරා ජේරු කියන බණ්ඩාරනායක රජය විසින් ආරම්භ කරන ලද වානේ කාර්මාන්ත ශාලාව, ටයර් කාර්මාන්ත ශාලාව, ලෝහ කාර්මාන්ත ශාලාව ආදිය ගැන ලජ්ජා නැතුව මෙම රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් කිරීම ගැන අප පුදුම වෙනවා. මේ අන්දමට ජනතාව මුළු නොකරන ලෙස තමුත්තාන්සෙලාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ගොවිකම් ව්‍යාප්තිය ගැන, රට සංවර්ධනය කිරීම ගැන, තමුත්තාන්සෙලා බොහොම ඉහළින්, ගුවන් විදුලිය මගින් “වචන්තෝ දිනන්තෝ—දිනන්තෝ වචන්තෝ” කියා ලොවටම ඇසෙන විධියෙන් හඬ නැඟීමෙන් ද ලක්ෂණව මුද්‍රණය කරන ලද පොත් හා උපදෙස් පත්‍රිකා ලක්ෂ ගණනින් බෙදා හැරීමෙන් ද, සාකච්ඡාවලින් මෙන්ම කයිවාරුවලින් ද, පුරාජේරුවලින් ද රට සංවර්ධනය කරන්න බැරි බව අත්දැකීමට ලත් අපට කියන්න පුළුවනි. ඒ සමගම උදාසීනකම, හොරකම, නැති නාස්තිය, දූෂණ ආදිය ගොවිකම් අමාත්‍යාංශයේද, ඒ වගේම රට සංවර්ධනය කිරීමේ වැඩ කටයුතු භාර අතික් අමාත්‍යාංශවල ද තිබෙන තාක් කල් මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයංපෝෂිත කරන්න බැරි බව පැහැදිලි ලෙසම අපට කියන්න පුළුවනි. දහඩිය මුගුරු හෙළා මහ පොලොව කැන, මේ රටේ පාලකයින්ට හා මහජනතාවට මහ පොලොවෙන් සම්පත් ලබාදෙන, ආහාර ලබාදෙන, ගොවි ජනතාව රට සංවර්ධන සැලැස්මෙන් සම්පූර්ණයෙන් ම අයිත් කර, ගොවි ජනතාව සතු මහ පොලොව ධනේශ්වර පංක්තියට පැවරීමෙන් රට සංවර්ධන සැලැස්ම සම්පූර්ණයෙන්ම අවුල් ජාලාවක් වී පවතින බව තරයේම කියන්න කැමතියි. මෙම ප්‍රෝඩාවලින් රට සංවර්ධනය කරන්න හෝ ජනතාවගේ සන්තුෂ්ටිය ඇති කරන්න හෝ තමුත්තාන්සෙලාට බැරි බව මා කියන්න කැමතියි. මේ රටේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්ත්‍රී යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රූප කලකිලක මයා.]

ජනතාවගේ බඩගින්න නිවාරණය කිරීමට වෙහෙසන, ජනතාවට සහනය ලබා දෙන, මේ රටේ ගුණවත්, වැදගත්, ගොවි ජනතාවට නියම තැන තමුන්නාන්සෙලා දිය යුතුයි. මුඩු බිම් පනත යටතේ උඩරට ප්‍රදේශවල ගොවි ජනතාව සතු ඉඩකඩම් අක්කර දහස් ගණනින් සුදු අධිරාජ්‍ය වාදීන් විසින් කොල්ල කා ඒ උදවියට අගලට, පාරට බහින්නට සිද්ධ කිරීමෙන්, ඒ ජනතාව අද ඉතාමත් අනාථ තත්ත්වයට වැටී සිටිති. කොයි අන්දම කින්වත් ඒ ජනතාවට සහනයක් සලසා නැහැ. දහඩිය මුගුරු හෙළමින් රට සංවර්ධනය කර විශ්ව කීර්තියක් ලබා දුන් ගොවිජනතාවට තමුන්නාන්සෙලා තැන දුන්නේ නැහැ. ගොවියා මඩ සෝදා ගත් කළ සිංහාසනාරූප කරන්න තරම් සුදුස්සකු හැටියට, රොබට් නොක්ස් නමැති ලේඛකයා කීවා නම් මේ රටේ මනුෂ්‍යයින් වූ තමුන්නාන්සෙලාට මොළයක් නැද්ද මේ තත්ත්වය තේරුම් ගන්න. එමනිසා මා කියනවා, ගොවි ජනතාව ජීවත්වන තෙල්දෙනිය අසුන නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මා බෙහෙවින් මේ ගැන දුක් වෙනවාත් හැර මේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන උඩරට ප්‍රදේශ වාසී ජනතාවගේ අප්‍රසාදයත්, බලවත් විරෝධයත් මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න සිද්ධ වී තිබෙන බව. “මේ මගේ රටය, මේ මගේ ජාතියය” කියමින් රටක් ජාතියත් රැක ගත් ගොවි ජනතාව නොසලකා හැර තිබීම නිසා තමුන්නාන්සෙලාගේ සංවර්ධන සැලැස්ම සාර්ථක නොවන බව මා කියනවා.

පසුගිය මැතිවරණ සටනේදී මේ ආණ්ඩුවේ උදවියට ආධාර අනුබල දුන් ධනපති යන්ට හා තැරැවිකාරයන්ට නම් මේ ආණ්ඩුව උදව් කර තිබෙනවා. ආදායම් බදු අඩු කිරීමෙන් හා අක්කර දහස් ගණන් ඉඩම් පවරා දීමෙන් ඔවුන්ට උදව් කර තිබෙනවා. මේ වගේ වැඩ ගැන අපේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. අද සුදුස්සන්ට රථවාහනයක් ගන්නට විධියක් නැහැ. ගොවියන්ට ට්‍රැක්ටරයක් ගන්නට විධියක් නැහැ. කොටින්ම ගොවියාට ලැබිය යුතු ආධාර උපකාර ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ රජය අපේ ගොවි ජනතාව අමතක කරලා. කලට වේලාවට ඔවුන්ට වුවමනා කරන උපදෙස් දෙනවා

නම්, ඔවුන්ට වුවමනා කරන අනිකුත් පහසුකම් සලසනවා නම්, වෙනත් විධියකින් කියතොත් බිත්තර වී, පොහොර, උපකරණ, ණය මුදල්, නිලධාරී සහාය ආදිය දෙනවා නම් දැනට ඔවුන් වැටී සිටින අන්ත පීඩනයෙන් ගොඩ එන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් වේවි. පසුගිය කන්න තුන හතරේදීම අපේ ගොවීන්ගේ වගා ඉඩොරයෙන් පාඨ වුණා. වෙනත් නොයෙක් විධියට පාඨ වුණා. ඒ අතර ඔවුන්ට ලැබිය යුතු සහයෝගය රජයෙන් ලැබුණේ නැහැ. එසේ හෙයින් අද අපේ ගොවි ජනතාව අසරණ වී සිටිනවා. සවකිය දැරුමල්ලත් සමග ජීවත්වීමට අපේ අසරණ ගොවීන්ට සතියට වුවමනා කරන ආහාර පොඩ්ඩ සපයා ගන්නටවත් ආදායමක් අද නැහැ. තත්ත්වය එසේ තිබී යදී බොරු පාඨවලින් පිරුණු ජවනිකා මවමින් සංවර්ධනයක් ගැන මෙම ආණ්ඩුව මහ ලොකුවට කථා කිරීම තේරුමක් නැති වැඩක් බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියනවා. අද විශේෂයෙන්ම සහයෝගය අවශ්‍ය වී තිබෙන්නේ අපේ ගොවියන්ටයි. දිය යුතු සහයෝගය අපේ අසරණ ගොවියන්ට නොදුන්නොත් සංවර්ධන සැලැස්මක් සමගම තමුන්නාන්සෙලා ඇද වැටෙන අවස්ථාව නුදුරු අනාගතයේ දීම උදා වෙනවා ඇති.

යල් පැනපු පරණ අධිරාජ්‍යවාදී වැඩ වසම් පදනමින් ඉවත් වී ක්‍රියා කළ යුතුයි. යල් පැනපු පරණ අධිරාජ්‍යවාදී වැඩවසම් ක්‍රමය කඩා බිඳ දමිය යුතුයි. එසේ නැතිව අපේ ගොවි ජනතාවට සෙතක් සලස්සන්නට අමාරුයි. පරණ වැඩවසම් නීති ඊනි කඩා බිඳ දමා සමාජවාදය අනුව අලුත් ගොවිකම් සැලැස්මක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට මෙම ආණ්ඩුව සිතට ගත යුතු බව මා මතක් කරන්නට කැමතියි. විද්‍යාව දියුණු වී තිබෙන මේ යුගයේදී තමන්ට ගැළපෙන අන්දමට හා සමාජවාදී දර්ශනයට ගැළපෙන අන්දමට අප අලුතෙන් හිතන්නට පුරුදු විය යුතුයි. මා මේ ආණ්ඩුවට මතක් කරන්නේ එහෙම හිතන්නට පුරුදු වන ලෙසයි.

අපට වුවමනා කරන්නේ වගකීමක් ඉටු කරන්නට පුළුවන් හදවතක් හා ඔළු එක් ඇති නායකත්වයක්. අපට වුවමනා කරන්නේ මේ මගේ රජය, මේ මගේ ජාතියය යන හැඟීම ඇතිව වැඩ කරන්න

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

තව පුළුවන් නායකත්වයක්. අපට වුව මනා කරන්නේ තමන් කරන දේ අනුව රටේ වැටීම හෝ නැගීම ඇති වන බවට අවබෝධයක් ඇති නායකත්වයක්. ඒ නිසා අන්න ඒ විධියට හැඩ ගැසෙන්නට උත්සාහ කරන ලෙස මා ආණ්ඩු පැත්තේ උදවියගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. දේශ පාලන පක්ෂවලට මුක්කු ගසන්නට අපට වුවමනා නැහැ. අපට වුවමනා කරන්නේ මේ රටේ දුක් විදින ජනතාවගේ දැවෙන ප්‍රශ්න වහ වහා විසඳා ගැනීමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එළවළු වලින්ම ජීවිකාව සලසා ගන්නා ගම්මාන දෙකක් මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ තිබෙනවා. වේඩරුව හා තැන්නෙලන්ද නම් වූ ඒ ගම්මාන දෙකේ ගොවීන් නිපදවන එළවළුවලට නියම මිලක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුවේ අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුවක් තිබෙනවා. නමුත් එය හොර ගුහාවක්. මේ අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව අපේ ගොවි ජනතාවට සලසා ඇති සේවය මොකක්ද? මගේ අහිංසක ගොවීන් දුකසේ නිෂ්පාදනය කරන දෑ නියම විධියට අලෙවි කර ගන්නට විධියක් නැහැ. හොඳ සරුසාර බිම් තුබුණත් ඒවායෙහි වගා කෙරෙන ද්‍රව්‍ය අලෙවි කර ගැනීමට ඔවුන්ට පහසුකම් නැහැ. ඒ ද්‍රව්‍ය එහා මෙහා ගෙනයාමට රථවාහනත් නැහැ. දුක සේ වවාගත් එළවළු ටික කර බැඳ ගෙන හෝ හිස තබාගෙන හෝ හැතැප්ම 5 ක් පමණ දුර පයින් ඇවිදින්නට ඔවුන්ට සිදුවී තිබෙනවා. අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව හෙවත් වෙළඳ දෙපාර්තමේන්තුව මොනවා කරනවාදැයි මම අහනවා. අහිංසක ගොවි ජනතාවට නියම විධියේ සහයෝගයක් දීමට තරම් ශක්තියක් නැති ව හොරකමටත් වාට්ටුවත් පමණක් සීමාවී තිබෙන මේ දෙපාර්තමේන්තුව හොඳ එළවළු ටික කූට කඩ බක්කි කාරයින්ටත් තරක රොඩු ටික සාමාන්‍ය ජනතාවටත් බෙදා දීමේ ප්‍රයෝගකාරී වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවනම් එයින් සාමාන්‍ය ජනතාවට අත්වන ප්‍රයෝජනයක් නැති නිසා එක්කෝ එය ජනතාවට සහයෝගය දෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයට සකස් කරන්න ඕනැ, එහෙම නැත්නම් මහජන මුදල් කා දමන්නේ නැතිව එය වසා දමන්න ඕනැ. මේ ගැන හිතන විට අපට මේ අංශ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යෙන් ඇති තවත් නොයෙක් අඩුපාඩුකම් පෙනෙනවා.

ආහාර වගාව දියුණු කිරීම සඳහායයි කියමින් වල් පැළ නෙලීමටත් පැළ සිටුවීමටත් මේ ආණ්ඩුව විසින් පාසල් ළමුන් යොදවනවා. මෙය ළමයින්ට පුහුණුවක් ලබා දීම සඳහා කරනවා නම් තරක නැ. එහෙම නම් මා ඒ ගැන විරුද්ධ නැ. එහෙත් ආහාර වගාව දියුණු කිරීම සඳහායයි කියමින් ගෙනයන මේ වැඩ පිළිවෙලෙන් රජය කියන විධියට සහල් නිෂ්පාදනය වැඩි වුණා නම්, කපා දමන ලද හාල් සලාකය නැවත මහජනතාවට නොදෙන්නේ ඇයි? එය වහාම දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. බත පුරුදු ජනතාව අද හාල් සලාකය අඩුවීම නිසා දුක් වෙනවා. විශේෂයෙන්ම කම්කරු ජනතාවට මෙය විශාල පහරක්. කම්කරු ජනතාවට බත නැතිව මේ ලෝකෙ දෙයක් හරියන්නේ නැ. බත අවශ්‍ය රෝගීන්ට ඒ හැර ඉන් බැහැර අනෙකක් හරි යන්නේ නැ. විශේෂයෙන්ම ක්ෂය රෝගීන්ට බඩ පුරා කන්තට නැත්නම් ඔවුන්ට යකා වැහෙනවා. මේ රටේ ගරු අගමැතිතුමා ඇතුළු මුළු ඇමති මඩුල්ලෙන්ම මා ඉල්ලා සිටිනවා මේ විධියේ අපරාධ කරන්න එපාය කියා. පුළුවන් විධියකට මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට උත්සාහ කරන්න.

හාල් සලාකය කපා දැමීම නිසා අඩු වුණු හාල් සේරුව වෙනුවට මහජනතාවට ලබා ගන්නට අද අල බතල ටිකවත් නැහැ. වෙන දෙයක් තබා සාමාන්‍ය කඩයෙන් හෝ සමුපකාර වෙළෙඳ පොළෙන් හෝ ලැබුණු පරිප්පු, මුංඇට, බොම්බයි එළු, අල ආදියවත් අද ඇත්තේ නැ. අහිංසක දුප්පත් මිනිසුන් අන්න හාමතේ පෙළෙනවා. අපි තමුත්තාත්සේල මෙනන මහලොකුවට කථා කරනවා. භූමාවු දෙව්වරුන් වගේ අහසේ නොසිට මහජනතාව අතරට යන ලෙස මම මැති ඇමතිවරුන්ගෙන් ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නැති ව මේ ප්‍රශ්නය නියමාකාරයෙන් විසඳන්න පුළුවන් වන්නේ නැ. රජයට මේ ප්‍රශ්න පිළිබඳව අවබෝධය තිබිය යුතුයි; දැනුම තිබිය යුතුයි; හැඟීම තිබිය යුතුයි. එයින් තොරව මේ ප්‍රශ්න කිසිවක් විසඳන්නට බැරි බව මම තරයේ කියා සිටිනවා. මේ වගේ

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා කුලතිලක මයා.]

දැවෙන ප්‍රශ්න පිළිබඳ අවංක අවබෝධය කින් යුතුව මේ රාජාසන කථාව පිළියෙළ කර නොතිබීම ගැන මා දුක් වෙනව.

අද මේ රටේ පොදු ජනතාව නොයෙක් අගහිඟකම්වලින් පෙළෙන්නට මදිවට, කල්ල තෝනි උවදුර, රැකිරක්ෂා නැතිකම, ධනෝශ්වර පත්තියේ ධනවාදී උවදුර, කුමන්ත්‍රණ යනාදියෙන් පෙළෙන්නටත් ඔවුන්ට සිදුවී තිබෙනව. මහජනතාවට කොරේ පිටට මරේ. ඔවුන් කබලෙන් ලිපට වැටුණු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනව. මේක පුදුම තත්ත්වයක්. මුළු ලෝකයම වෙනත් කිසිම රටක ජනතාව කායික වශයෙනුත් මානසික වශයෙනුත් මේ තරම් අධික ලෙස පෙළෙන්නෙ නැ. මේ ධර්ම ද්විපයලු ! එහෙත් අධර්මයයි රජ කරන්නෙ. මේ ගැන අප දුක් වෙනව.

අප රජය කරන කාලයේ රටේ ඇති වුණු තත්ත්වයක් සම්බන්ධයෙන්, ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කළ අක්මිමන ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සුගතදාස අරඹවෙල මයා.) කී පුහු බොළඳ කතාවට උත්තර නොදී බැරි තත්ත්වයක් උදාවී තිබෙනව. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩු කළ කාලයේ ඇති වූ ජාතිවාදී කෝලාහල ගැන ඒ මන්ත්‍රීතුමා කීවා. නමුත් ඒ කෝලාහල ඇති වීමට හේතුව කුමක්ද? එක්සත් ජාතික පක්ෂය සිංහල ජනතාව කොයි තරම් දුරට ප්‍රකෝප කළාද කියා එතුමා කීවේ නැහැ. එම ජාතිවාදී කෝලාහල ඇති වීමට පෙර “සියරට” පත්‍රයේ පළ වූයේ මෙයයි :

“ සිංහලනි, නැගිටියව් ; මරව් ; කොටව් ; මරන්නට බැරි නම් මැරෙව්. ”

මේ අනුව සිංහල ජනතාව ද්‍රවිඩයන්ට විරුද්ධව කෝපයෙන් ප්‍රකෝප කළේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය බව මම කියනව. එදා ඒ සදාදරණීය බණ්ඩාරනායක දිවංගත අගමැතිතුමා මේ පිළිබඳව වැදගත් ප්‍රකාශයක් කළා. අක්මිමන මන්ත්‍රීතුමාටත් එතුමාගේ රජයටත් දැනගැනීම සඳහා ඒ ගැන තව වචනයක් නොකියාම බැහැ. අගමැතිතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයාට සිටිය දී දැනට එතුමාට තුරුල් වී සිටින දෙස්තර නාගනාදන් මහතා එම ජාතිවාදී කෝලාහල ගැන කී කථාවෙන් හැන්සාඩ්

වාර්තාවේ 39 වැනි වෙළුමේ 840 සහ 841 තීරුවල තිබෙන කොටසක සිංහල අනුවාදය මෙසේයි :

“ දිවංගත බණ්ඩාරනායක මහතාට අවමාන කරන අවයෝග මේ වෙල් වනායගම්—බණ්ඩාරනායක ගිවිසුම සිංහල ජනතාව ගිල ගන්නා ගොල් මතක් ලෙස පෙන්වා දී තිබේ. මේ භයානක කුමන්ත්‍රණයට ප්‍රමාත්ති පත්‍රද සහභාගි වී ජනතාව මුද්‍රා කර තිබේ. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයාගේ එකම වැයම වී තිබෙන්නේ සිංහල ජනතාව රවටා ඔවුන් බුරුවන් කර එමගින් අගමැතිකම ලබා ගැනීමය. ඔහු එයින් ජනතාවගේ වෛරය, අවිශ්වාසය, මනස්තාපය සහ හිතිය අවුස්සා ඔවුන් මිනී මැරීමට තරම් පොළඹවා දෙමළ ජනතාවගේ අත්තීම ලේ බින්දුව ගලා යන තුරු ගැකි නම් මේ ත්‍රාසජනක තත්ත්වය පතුරුවා එමගින් අගමැතිකම ලබා ගැනීමට සියලු උත්සාහ දරා ඇත. මේ රටේ අගමැතිකම ලබා ගැනීමට මේ සා මහත් බිලි දීමක් කිරීමට ඔහු මැළි වූයේ නැත. ”

ඔන්න ඔහොමයි, වැඩ කෙළේ. මා සමග උරණ වන්න වුවමනා නැහැ. මෙසේ කීවේ මා නොවෙයි. දැනට මේ සභාවේ පෙනෙන්නට නැති දොස්තර නාගනාදන් මන්ත්‍රීතුමායි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ සමගම කිව යුතු තවත් කරුණක් තිබෙනව. අද අප ජීවත් වන්නේ අතිශයින්ම භයානක යුගයකයි. ලෝක වෙළඳ පොළේ අපේ තේ වලට තැනක් නැති තර්ජනයෙන්ද, ලෝක යුද්ධයක තර්ජනයෙන්ද, ජාත්‍යන්තර වශයෙන් අපි පෙළෙන්නව. ආර්ථික තත්ත්වයේ පතුලටම ඇද වැටී, ජීවන තත්ත්වයෙන් පොළවටම සමතලා වී ජාතික වශයෙනුත් අපි පෙළෙන්නවා. මේ අදුර තුළින් අපේ සිත සැනසිලි ආලෝකය සොයා අප සතුව තිබූ ආලෝකමත් අතීතය කරා දුවයි. එදා ලක් පොළොවේ සාගර සේ වැව් තනා මේ රටේ ගොවි සම්පත් ඇති කළ ශ්‍රෙෂ්ඨ ගොවි ජනතාවද, තර විරයන් ද සිහියට නැගෙයි. 1505 දක්වා ලොව මව්ත කරන විස්මකම් වැඩ කර රටද, ජාතියද නගා ලූ ඒ ශ්‍රෙෂ්ඨ වීර සිංහල ජනතාව—අපේ මුතුන්මිත්තන්—මෙනෙහි කර පණ පෙවී ඉදිරියටම යමු. ‘මානිවත්ත, අහික්බම’—නොබියව පෙරට යව්—යන බෝධිසත්ව දේශනයෙන් පණ පෙවී පෙරමුණ ගනිමු. එද සිට අද වන තෙක් අප මාතෘ භූමියේ විමුක්තියද, දුක් විඳින පොදු ජනතාවගේ සමාධියද තකා සටන් කර දිවි පිදූ ඒ ජාතික විරවරයන් අපි සදානුස්මරණය කර ගරු කරමු. ඒ වීර

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වරයන් අප ඉදිරියේ තබා ගිය උතුම් ආදර්ශ අනුගමනය කරමින් සෞභාග්‍යමත් ලංකාවක් බිහි කිරීමට වෙර දරමු. තමන්ගේ සේලාගේ තාමත් පිඩන නින්දා අපහාස වලින් පෙළෙන ජනතාව විමුක්තිය ලබීමට අප සමග එක් වී තමන්ගේ සේලාට විරුද්ධව නැගී සිටින දවස ඇත නොවෙයි. පෙළෙන පොදු ජනතාවගේ සාධාරණ කෝපය තමන්ගේ සේලාට විරෝධීව අයෝමය බල වේගයක් ලෙස ලගදී නැගී එනවා ඇති. ඔහුගේ කළු සුසුම් හෙළන දුක් විඳින ජනතාවට මල්බර එලබර ආලෝකමත් යුගයක් උදාවේවා. ජයවේවා. මගේ කථාව අසා සිටි තමන්ගේ සේලාට ස්තූතියි.

අ. හා. 5.48

එම්. එම්. මුස්තාපා මයා. (සමාජ සේවා අමාත්‍යවරයාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ඉංග්‍රීසි. ආර්. ආර්. මුස්තාපා—සමාජ සේවා අමාත්‍යවරයාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(Mr. M. M. Mustapha—Parliamentary Secretary to the Minister of Social Services)

Mr. Deputy Chairman, although we have long ceased to have a throne in this country, and the only throne that we have had was confined long ago to the Colombo Museum and is safely installed in a show-case there, yet year in and year out we listen to the Speech from the Throne.

ඉලංගරත්න මයා.

(ති. ඉ. ඉලංගරත්න)

(Mr. Ilangaratne)

Our throne is in London!

මුස්තාපා මයා.

(ඉංග්‍රීසි. මුස්තාපා)

(Mr. Mustapha)

That is because we are following the British System of Parliamentary Democracy. In England it is customary for the Queen of England to deliver a speech from the Throne. Sometimes we feel that the tree that is in full bloom on the soil of England has withered away on our soil.

The Throne Speech Debate being one of the most important debates in Parliament, it is usual for Members of Parliament to look forward to it

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

with some degree of anxiety and earnestness. But, unfortunately, this year you would not have failed to observe, Sir, that already a degree of weariness and dreariness had set into this Debate. In fact, a certain national newspaper had referred to the fact that the very first day's Debate was both dull and colourless.

එස්. එම්. රාසමානිකම් මයා. (පද්දි පිපිපු)

(ති. ආ. ආර්. ආර්. රාසමානිකම්—පද්දි පිපිපු)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddi-ruppu)

Uninspiring.

මුස්තාපා මයා.

(ඉංග්‍රීසි. මුස්තාපා)

(Mr. Mustapha)

It is uninspiring. From the fact that the Quorum Bell had to be rung on three occasions on the 15th—the very first day of the proceedings—one can imagine the degree of enthusiasm or interest evinced by hon. Members of this House. Perhaps, the architects of the British concept of Parliamentary Democracy never dreamt that the British System of Government would ever be adopted in a country like Ceylon.

We have had six Parliamentary General Elections since independence. Never before in the history of Parliamentary Elections had there been such a spate of election petitions as after the last General Election when no less than 72 election petitions were filed. I might also mention that never in the history of this country have so many Members of Parliament been unseated. In every one of those electorates where the Members were unseated there had been a by-election and at every by-election there had been a debate where every conceivable issue, national or otherwise, had been discussed threadbare not only by the Members of the Government but also by Members of the Opposition. It is therefore understandable that hon. Members have exhausted themselves of ideas. They have nothing new to speak about. So, one can understand the lack of interest shown

அங்கத்தினர் கருத்து :

சீனா மன்றத் தினாபதி

[உத்தரவு மொ.]

in this Debate not only by Members of the Opposition but also by Members of the Government. One can see the weary and dreary Members of the Opposition and what enthusiasm they seem to evince in this Debate.

சீன மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தினர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

What about the Government Benches?

உத்தரவு மொ.

(ஜஸ்தாபி முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

This year I did not have the privilege of listening to the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) who opened the Debate for the Opposition. If I had been present I might at least have listened to his speech through the English channel of translation. I was looking through HANSARD to see what arguments the Opposition want to adduce in regard to this year's Throne Speech, but, lo and behold, I could not understand any of the speeches of the Members of the Opposition because they are found in HANSARD in the language in which they were spoken. I am not saying this in a spirit of levity. It is a sad state of affairs if one hon. Member of this House is unable to read in HANSARD—
[Interruption.]

சீ. மொ. 6

கௌரவ மன்றத்தினர் கௌரவத்தினர்

(குழுக்களின் உப அங்கத்தினர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The Hon Deputy-Speaker will now take the Chair.

சீன மன்றத்தினர் கௌரவ மன்றத்தினர் கௌரவத்தினர்
இருவரும் ஒன்றி உயர்வு, நியோஜீன மன்றத்தினர்
மொ. இருவரும் மொ.

(அதன்பிறகு குழுக்களின் உப அங்கத்தினர் அவர்கள்
அங்கத்தினரின்மேல் நின்று, உப சபாநாயகர்
அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள்.)

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. DEPUTY SPEAKER took the Chair.

Mr. Deputy Speaker, I was going to state that it would be a sad day for democracy in Ceylon if a Member of this House is not able to understand what is said by another Member. I was just thinking to myself that it is a pity that the words of wisdom that not infrequently fall from the lips of hon. Members of the Opposition are lost for ever to the Tamil-speaking people of this country. Therefore, I take this opportunity of suggesting to the Government in all seriousness that a precis of every Sinhalese speech made in the House should be included in HANSARD in the Tamil language and likewise a precis of every Tamil speech should be included in HANSARD in the Sinhalese language. Then every Member would be able to understand what the other Member said. Just imagine, fifteen years hence Members of this House would not be able to know what view a particular Member held on a particular subject. It is, therefore, the bounden duty of the Government, this Government or any future government, to remedy this state of affairs with all speed even in the years to come.

I read the national newspapers to find out what arguments hon. Members adduced and I regret to say—I am not saying this merely to score a debating point but I am saying what I really feel—no speech from the Opposition ranks so far has produced anything worthwhile for us to comment on or answer.

A few minutes ago the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) delivered his usual speech. I have been reading the speeches of the hon. Member over the years, and I had the good fortune to be a Member of Parliament in 1956 when he and I were both in the Opposition ranks. A few minutes back I glanced through the hon. Member's speech on the occasion of the Third Throne Speech of the S. L. F. P. Government. It is worth comparing the speech he made today with the speech he made on that

අනුමතකරවූයේ කවාව :

occasion. That speech is couched in almost the same terms as the speech the hon. Member made today and, of course, it was delivered on that occasion in the same way.

In fact, we cannot take the speeches of hon. Members who belong to the Leftist parties, the Marxists, seriously because they make speeches to suit a set of given circumstances. In 1963 too when they were in the Opposition and the S. L. F. P. were in power, the speech that the hon. Member made was couched in precisely the same terms as the speech he made today and he attacked the then Government in the same way. But within one year what happened? They who had denounced the S. L. F. P. Government praised the S. L. F. P. Government in the most glowing terms. So one cannot take speeches of Members like the hon. Third Member for Colombo Central seriously. They speak differently on different occasions.

Now, the whole purpose of a government is to ensure peace and prosperity to the people of the country. In the final analysis that is why governments are constituted.

In 1956 we saw the end of the era of the post-colonial regime, the days of the top-hatted and tail-coated gentry. We used to see them strutting about in their costumes like scarecrows in a paddy field completely out of touch and out of tune with the independence we had achieved after colonial subjugation. One might ask whether even in 1955 or 1956 during the time of the U. N. P. regime there was peace and prosperity, but I must say that peace and prosperity then was different. Then the prosperity was in the hands of a group of people scattered in Colombo and in cities. There was peace among them but the vast masses of the people spread throughout the length and breadth of the country did not have peace of mind and did not have the prosperity that selected groups of people were enjoying. So in 1956 the people of

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

this country threw out in a most ignominious way the Government of Sir John Kotelawela and put into power Mr. S. W. R. D. Bandaranaike.

There is no argument about one thing: the late Mr. Bandaranaike brought about a renaissance in the very outlook of the people of this country. He was responsible for a silent revolution. He introduced various changes which the people of this country had been longing for for a great number of years. He introduced democratic socialism. He nationalized various ventures. The Paddy Lands Act and various progressive measures were introduced. But I must remind some of the present members of the S. L. F. P. that if Mr. Bandaranaike had not been able to achieve his avowed objectives it was not because of the U. N. P., it was not because of the F. P., but it was because of their new found friends, the Marxists.

I am sorry the Minister of Labour of the then Government has left the Chamber. He was in 1956 Minister of Labour in the M. E. P. Government. He will not disagree with me when I say that 90 per cent. of the time of the late Mr. Bandaranaike was taken up in settling strikes sponsored by the Marxists because they would not be satisfied with the silent revolution brought about by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike. They wanted a bloody revolution, they wanted a revolution which would be in accord with their creed. That is why on the flimsiest of excuses strikes were organized. If there was a stone in a worker's meal thousands of workers were coerced to strike.

Those actions must surely have repercussions somewhere on somebody. And that is what we are having today in this country. It is not without justification that the hon. Member for Attanagalla, the Leader of the Opposition, Mrs. Bandaranaike, stated during her election

අනුනුකූලතාවයේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[මුස්තෆිසා මයා.]

campaign, I believe, in July 1960, that the people who really killed her husband were the Marxists of this country. It is not without justification that that fair Lady mentioned that from public platforms.—[*Interruption.*] Yes, he was killed politically, of course.

Sir, I remember the statement made by the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike, I believe during the annual sessions of the S. L. F. P. at Kurunegala. He stated in unmistakable terms that Marxism is not the solution for the problems of this country and that he was against Marxism. But today we hear a different story under a different set of circumstances. I am sorry the hon. Third Member for Colombo Central is not here now. I do not want to quote his speeches in his absence for I would only succeed in making some of the hon. Members blush with shame because of the somersaults they have made during the last five or six years. The M. E. P. Government formed in 1956 became unpopular because of the Marxists and the strikes they brought about, in addition to the confusion they created.

In addition to that, the confusion created by this strike was worse confounded because the L. S. S. P. and the Communist Party demanded parity of status for Sinhala and Tamil throughout the Island. Today I am surprised at some of the speeches made by the people in the Marxist camp, when this Government is only introducing regulations under the Tamil Language (Special Provisions) Act.

If the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike's Government of 1956 had been allowed to continue, it would have died a natural death. It would have been defeated in the 1960 General Election. But a dastard thought of a dastardly way of doing away with him.

At the election that immediately followed in March 1960, the S. L. F. P. was defeated and the U. N. P. temporarily came into power, though not with an overall majority. But in July 1960 began what I might appropriately term "the era of tears", when Mrs. Bandaranaike led the S. L. F. P. and the people of this country, purely out of sympathy for the widow of an assassinated Prime Minister, voted her into power.

I was referring to the primary objectives of any Government: peace and prosperity. It is on the extent to which these objectives are achieved by any Government that their performance is judged. It is by that standard that Opposition Members and the country will judge this Government.

What happened in 1960? The Ministers of that Government could not visit certain areas comprising one-third of Ceylon. If any Minister visited those areas, it was done purely as a challenge: "Now, look here. I am coming. There is the police force to protect me." And several truck-loads of policemen preceded him when he went to those two provinces.

Today, if trucks precede any of the Ministers of the National Government to any part of Ceylon, it is only to bring back the garlands. They are garlands put on their necks not by people like us, members of the United National Party, but garlands put by the Federal Party and their supporters.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Why continue the Emergency?

මුස්තෆිසා මයා.

(ஐனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I will tell you why. We are continuing it for good reasons. My Friends are casting aspersions. They are asking whether there is real unity. What

අනුමතකරනු ලබා ගත් කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

else do they want? The Federal Party, which demanded federalism from successive Governments, from 1956 onwards, is not talking a word about federalism today. Their demand has been whittled down to district councils. In fact the hon. Member for Paddiruppu (Mr. Rasamanickam) had, in an earlier debate, mentioned here that if the Government of Ceylon is prepared to meet the reasonable demands of the Tamil-speaking people with regard to language, they will reconsider their demand for federalism. He said that in so many words. So, today there is a change of attitude. Today there is peace in the country. Today there is happiness among the people. That is the greatest achievement of this Government, and it has justified its existence by ensuring peace and happiness among the people of this country.

In 1964 the S. L. F. P. Government aligned itself with the Marxists. And, of course, they wanted confusion created; they wanted to take over the press; every action of theirs was directed towards the creation of a dictatorship which the country was not prepared to tolerate at any cost, so much so that the freedom-loving people of this country and the democratic-minded Members of Parliament got together and defeated that combination of parties, and the National Government was formed.

It is to the lasting credit of the Hon. Prime Minister that he has been able to bring about an understanding among all the communities living in this country. Today we are proud to have a Prime Minister who was bold enough to state at a meeting of thousands of harbour workers that his happiest days will be the day on which every member of every community in this country could call Ceylon his country with a sense of pride and happiness. That understanding was something that was denied to certain communities during the S. L. F. P. regime.

The hon. Members of the Opposition are complaining about the rice cut. They strike a new low in irresponsibility when they so complain. It was not a new problem that suddenly cropped up after the National Government came into being. When the U. N. P. Government handed over the reins of office to the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike's Government in 1956 there were foreign exchange reserves to the tune of about Rs. 1,200 million, but today what is the position? Or, what was the position in 1965 when they handed over the reins of office to the National Government? We had only Rs. 300 million by way of foreign reserves. This situation was brought about due to the senseless spending by a set of senseless people. In fact, if the S. L. F. P. Government did not inform the people of the true state of affairs as far as the economy of the country was concerned, they cannot now blame the National Government. It was entirely the fault of the S. L. F. P. Government if they did not take corrective measures, if they did not take suitable steps to arrest or prevent the drain of foreign exchange out of this country.

The one man among the S. L. F. Pers who understood the problem was Mr. Felix Dias Bandaranaike. As Minister of Finance, he sought to introduce this same measure in 1962 but it was vehemently resisted by most of the Members of the S. L. F. P. Why? Not because they had the interest of the Government at heart but because they wanted to safeguard their seats at the next elections. And the Finance Minister had to quit office, and he vowed that he would never return even to plant grass. As if, to meet the challenge of her young nephew never to come back even to plant grass, Mrs. Bandaranaike made Mr. Felix Dias Bandaranaike the Minister of Agriculture later.

The hon. Third Member for Colombo Central says that this measure was introduced by the National Government at the dictation of the World Bank. I must tell my hon. Friend that if there was anything that dictated the introduction

[මුස්තාපා මය.]

of this measure to the National Government it was our conscience and nothing else. I must tell him that we, the National Government, take full responsibility for the step that we took last year to cut the rice ration by one measure. It was a step taken to conserve our foreign exchange position. But this Government is not unmindful of the difficulties that the people will have to face and that is why it took the other bold step of giving one measure of rice free to every citizen of this country.

In South India, just across the Palk Strait, Members of the Indian Parliament are asking their Prime Minister and their Government, "If Ceylon can give a free measure of rice to every citizen of Ceylon, why cannot the Indian Government and the Indian Prime Minister do it?" Ceylon, in other words, is being held out as an example to the rest of the world as a country which gives a free measure of rice to every citizen.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අங்கත්තවාර් ඉරුවාර්)

(An hon. Member)

At the point of the gun ?

මුස්තාපා මය.

(ඉබ්‍රාහිම් මුස්තපා)

(Mr. Mustapha)

That is a question that is often being repeated. I shall explain to you clearly and categorically. I will not run away. I have sufficient time to answer that question. Hon. Members by asking this question are not going to fool anybody. In fact, they have asked this question at every by-election, on every conceivable platform, not in the manner they are asking it today here but in the presence of the real umpires of this issue, in front of the people, and they have listened to the pros and cons of this measure and they have given their verdict. Really that is why so soon after the Throne Speech the people of Negombo returned their verdict, as recently as the 13th of this month. So, there is no need for this debate on the Throne Speech a second time.

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

What was the verdict of the people of Negombo ? This was one question that the Opposition was hinting at on every platform. Mr. Maithripala Senanayake has asked this question a thousand times from the voters of Negombo, but all the people cannot be fooled all the time. The people know the real reason why this measure had been introduced. The Government must take pride in the fact that it has prevented a situation whereby hundreds of people might have died of starvation in this country. It is not something that is impossible. It is happening in other parts of the world. It is happening in South India. The Government took every responsibility, it takes full responsibility for the step that it had taken.

My hon. Friends opposite are boasting about the industrial development that their Government was responsible for. In fact, the Fair Leader of the Opposition had stated at election meetings in Negombo that the United National Party Government is opening the industrial ventures for which their Government was responsible. In fact, I would like to state what this industrial development had been. Is it not time that we reviewed the industrial policy in this country ? To drive home my point I would just refer to one or two examples.

For example, people are now saying that table fans and pedestal fans are being manufactured in Ceylon. Every screw and every blade in that fan is being imported into this country from other countries. Now all that we are doing is to import all the component parts and assemble the article here. But what is the price of this industrial development ? A fan which can be bought in any other country for Rs. 125 is being sold today in Ceylon for Rs. 550. That is the price that we are paying for the industrial development which was most senselessly and most foolishly started by the previous Government. We have no business in a country like ours to start an industry for which raw materials are not available. If you start a paper factory it

අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ කථාව ;

ස්වකී යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

will pay dividends. We can reach self-sufficiency in Ceylon and we can export and earn foreign exchange. You can start another cement factory for which any amount of raw material is available. And we are happy that a second cement factory had been started in Galle.

Let us for instance take our sugar industry, a subject on which I have spoken a number of times because I happen to come from an area where there is a sugar factory, that is in the Gal Oya Valley. We did get a sugar factory not because we wanted to manufacture sugar—we are growing sugar-cane merely to feed the factory—but only because some country had been able to give as aid to this country an unwanted sugar factory. It is said that in Hingurana they have to grow sugar-cane on 16,000 acres to feed this factory. What is happening as a result? Every year from 1961 the Government has been losing seven to eight million rupees on the manufacture of sugar, and in addition about ten thousand acres of fertile land which is most suitable for paddy production is being wasted in growing sugar-cane. In fact, it is the opinion of the experts that this land is not suitable for sugar-cane but still the Government persists in growing it because at all costs it must keep feeding this factory.

The recent report of the Manager on the Sugar Industry states that they have lost fifty million rupees for the last seven years. How long can this Government or this country bear this burden? Our Government will not rush in to start this kind of industry.

They are asking, what has this Government been doing in the field of industries? I must tell them that our intention is to reach self-sufficiency in the matter of clothing. Sir, the hon. Members were profuse in their praise for the Hon. Minister of Home Affairs for the seven handlooms each electorate got and every one of them is producing thousands of yards of cloth.

I feel it is high time that some restriction is imposed on the importation of cloth, and on people going across to India and bringing in large numbers of sarees. In fact, unless we give incentives to the local textile producers we cannot expect much achievement from this industry. Under the guise of developing this industry what are some of these private businessmen doing in Colombo? There is a great deal of racketeering in the matter of exchange quotas given to them. We are giving all sorts of concessions today to some of these so-called industrialists in order that they may develop industries, but with what result? Look at the razor blades that are manufactured locally! We can in fact import better quality blades from other countries at half the price that we pay for them today. Surely, this is not the way to develop industries!

I must now refer to certain other points raised by the hon. Members of the Opposition. One matter that was raised is the place that this Government is going to give to English in the educational curriculum of this country. There were two virulent critics on the question of English being given a place in the educational curriculum of this country—the hon. Member for Dambulla (Mr. T. B. Tennekoon) and the hon. Member for Walapane (Mr. T. B. M. Herath). They spoke on this question at length and said that the National Government is going to perpetuate something that is unholy to the people of this country. I would like to tell them that it is well and good if we are going to confine ourselves within the shores of Ceylon. The moment you get into a plane to go even to India people who do not know English will not be able to fill the embarkation form given to them in the plane. Today the whole world has shrunk, and no country can live in splendid isolation. My hon. Friends from Dambulla and Walapane—I have the greatest regard for

අග්‍රාණ්ඩුකරතුමාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශය

[මුස්තෆිසා මයා.]

them ; I have nothing against them ; in fact, I admire the fervour with which they make their speeches in Sinhalese. But can we in the twentieth century manage without a knowledge of English? When I say that, I am not saying that we must all speak English. What I mean is, can we manage without a knowledge of an international language like English—a language spoken throughout the world? If we do not like English because at one stage we were dominated by the English, by all means get our future generations to study French or German. It is only when we have a knowledge of such an international language that we can make a useful contribution in any international debate. Those of us who have been abroad know the extent to which we can use our national languages. Therefore, it is not something to feel ashamed that we should study English, and for that purpose make English compulsory in the educational curriculum. I must on this occasion congratulate the Hon. Minister of Education for the bold step he has taken to give English its correct place in the scheme of things.

I must say a word also about the co-operative movement and the police force. I have read speeches made by the hon. Third Member for Colombo Central as far back as 1961 where he has persistently demanded the appointment of a commission to go into the activities of the police. They have been complaining of assaults by police, citing instance after instance in this House and demanding a commission. Today this Government has appointed a commission, but the hon. Third Member for Colombo Central did not utter a word of praise on that matter.

The hon. Member for Panadura suggested the appointment of a commission to go into the working of the co-operative movement in this country. Nobody will deny that the

co-operative movement is sick. It has to be rid of its ailments if it is to become a virile medium for the economic development of this country. Today, if there are 1000 co-operative societies, 999 of them are corrupt, because the Co-operative Ordinance under which these societies are registered and function is outmoded. It is a piece of legislation that was passed 50 years ago, and was really not intended to cover the sphere of work which the co-operative movement or the co-operative societies are today called upon to cover. With the law as it is these co-operative societies cannot be reformed, and that is why when a society is corrupt, when the committee is corrupt, when there are all sorts of malpractices, it is impossible to take any steps against the manager or the committee. Anybody who has read the Ordinance will agree with me that that is so. And that is the reason why at the unanimous request of the Government Parliamentary Group, the Minister of Agriculture and Food has been asked to dissolve the co-operative societies that are corrupt and are not fulfilling the functions which they were intended to serve.

I myself requested the Hon. Minister of Agriculture and Food to dissolve the co-operative union at Kalmunai. No doubt, they were elected by certain societies, but those societies themselves are corrupt. Here is a society whose committee bought a lorry for Rs. 40,000. Within two months they sent it to a garage and spent Rs. 10,000 on repairs, and in the third month they sold it for Rs. 25,000. Nobody, not even the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene), not even the hon. Third Member for Colombo Central, would say that the Minister was wrong in seeing to it that such a society was dissolved.

Soon after the Kalmunai Town Council election, the co-operative store which was housed in one building was shifted to the other store. The goods which were housed in one

අනුකූලකරනු ලබන්නේ කමාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විමර්ශ

building were put into two, and double rent was paid because the new man happened to be a supporter of the president. These are matters which cannot be corrected under the provisions of the Co-operative Ordinance and that is why the Hon. Minister of Agriculture, with the Hon. Prime Minister's approval, has acceded to the request of the Government Group that corrupt societies be dissolved. I do not think responsible Members of the Opposition would grouse that. In fact, as was stated in the national press a few days ago, this is one of the reasons why the Emergency is being continued. If the Emergency is lifted, the order for dissolution of these co-operative unions which had been made at the request of various Members of Parliament, various organizations, rural development societies and responsible citizens of various areas, would become null and void. Until legislation is introduced and until the Bill becomes law, the Emergency will be continued.

But I would like to ask hon. Members of the Opposition what they mean by saying that there is peace at the point of the gun. Are they serious as to what they are talking about? Can any hon. Member of this House say that there is any form of harassment, that anything extraordinary is happening because of the Emergency being in force? Nobody can say that. In fact, if the Emergency is in force, it is only nominally so. The Emergency is there to make valid some of the orders that have been passed by the various Ministers under the Emergency and hon. Members can rest assured that this Government can go on as peacefully as it is going on now even without an Emergency. The day the necessary legislation is introduced, the Government will not hesitate to lift the Emergency.

I do not want to take much of the time of the House, but in conclusion I must say this: I said at the commencement of my speech that a Throne Speech is somewhat redundant in the scheme of things in

Ceylon. I said that the tree that is in full bloom on English soil is withering away on our soil. Everybody is agreed that we must have a new Constitution, that we must modify the present constitution. I am not saying that the form of parliamentary democracy we are following in this country is wrong. All that I am saying is that parliamentary democracy must be modified in such a manner as to suit local conditions, to suit the genius of our people. This is an additional reason why the National Government has appointed a Committee consisting of Members of both Houses, experienced parliamentarians, to revise the Constitution. The terms of reference have been given to them. But what happened? The late Mr. Bandaranaike in 1956 tried to achieve the same purpose, some said. For the sake of arguing, for the sake of putting in an obstacle, what is the attitude of the Opposition? They are saying that a new Constitution is needed. If you look at the terms of reference of the Select Committee and the provisions they wanted incorporated in a new Constitution, you will find that there is hardly a difference. If they all get together they can modify the present Constitution in such a manner that it would look like an entirely new Constitution. But what do they seek to do? They want to put obstacles in the way. They are not serious about the scrapping of the present Constitution. They want the same old thing to continue. Otherwise they should have been very happy to join in the Select Committee to modify the present Constitution. That is why in Ceylon the party system has become an absolute farce. The parties criticize each other depending on the side on which they are sitting. In fact that the hon. Third Member for Colombo Central is an example in point. In 1961 he criticized the S. L. F. P. Government for the language policy it adopted. He had said that the S. L. F. P. was only concerned about the Sinhala

[මුස්තෆිසා මය.]

only Act. But the policy of the late Mr. Bandaranaike had been, "not only Sinhala but Tamil also." And that is why the late Mr. Bandaranaike, within one year of the introduction of the Official Language Act introduced also the Tamil Language (Special Provisions) Act. The hon. Member was criticizing the S. L. F. P. in 1962 precisely because they did not introduce the regulations contemplated under the Tamil Language (Special Provision) Act. But this Government wanted to honour the language policy of the country, because they wanted to fulfil the promise contained in their own manifesto—it is also in accord with the policy of the S. L. F. P., because this Government has done what the S. L. F. P. had failed to do and for which that hon. Member criticized the S. L. F. P. Government—he is making a regular attack on the United National Party and is trying to drive a wedge between this party and the other parties of the National Government because he feels this combination very inconvenient to them.

My Friends on the other side must realize that in the final analysis what we all want is peace and prosperity for our people. We may speak from this side today. We have sat on that side too. That is why I appeal to hon. Members in the Opposition not to view some of these questions with just one motive, that is, to score a debating point.

The hon. Member who preceded me was saying that we must restore the cut in the rice ration. Did he understand the implications of what he was saying? What is the point in repeating like a parrot or mouthing these meaningless requests?

This Government is fully conscious of its obligations to the people of this country. Never in the history of this country has a Prime Minister gone to every nook and corner of this country listening for himself and asking the peasants what their difficulties are. The Prime Minister of the present Government is doing that, and can any member conscientiously say that this Government or the Prime Minister of this Government is not serious or sincere about producing more food? Why is he doing that? It is because we must expand production and produce more food so that we shall have plenty of food-stuffs to go round. The hon. Members must be happy that there is a marked increase in the production of paddy. I am not saying that everything is all right. After all the Hon. Minister of Land is a human being. My honest feeling is that he has been saddled with far too many responsibilities which are a bit too much for a single individual. Actually in areas such as in the Amparai district the people are very grateful that the Prime Minister had gone to that district to listen to the grievances of the poor farmers. I am not as optimistic as the hon. new Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando). I do not say that we will be self-sufficient in food by 1970 or that we will be exporting food to other countries by then. But if, by this determined effort on the part of this Government and its leader, we produce more food and achieve a degree of self-sufficiency in food, it will surely inure to the benefit of the people of this country. Consider the saving in foreign exchange as a result of being able to discontinue all imports of food. Foreign exchange that is expended on the import of food today is in the region of Rs. 500 million. Can we not utilize that money for the economic development of our country?

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Parliamentary Secretary, in his enthusiasm, has taken 15 minutes more than the time allotted to him.

මුස්තාෆා මයා.

(ஜனாப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I will be taking only a few minutes more, Sir.

I am not casting aspersions on previous governments. I am personally aware that the S.L.F.P. Government in its own way tried its best to tackle this problem. They put out the Ten-Year Plan, introduced in this House, I believe, by the then Minister of Finance, Mr. Stanley de Zoysa, with a lot of fanfare. He broke it up into several short-term programmes. But we must realize that plans alone never produced food. Along with plans, the people must be enthused into launching on a determined effort to produce more and more food, and that is what this Government is hoping to do.

And if our efforts are crowned with success I can give this assurance on behalf of the Government: this Government will not hesitate to give free not one measure, but both measures.

I may tell this House that this step of giving only one measure, and that free, on the ration, was not taken by this Government against the people of this country as such. It was a step taken with the greatest reluctance and after long hours of discussion and debate by the Government Group.

And the Prime Minister himself made it quite clear that if the rice distributed on the ration is to be reduced to one measure, then that measure must be given free to the people. We in the Government feel for the masses just as you in the Opposition feel for them.

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

I do not intend to take your time any longer, Sir. I am sorry I have taken a little more than the time allotted to me. I am thankful to the hon. Members and you, Sir, for giving me a patient hearing.

අ. හා. 6.47

රාජා වෙලේගම මයා.

(திரு. ராஜா வெலேகம்)

(Mr. Raja Welegama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මගේ මිත්‍ර සමාජ සේවා කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කථාවට පසුව මට කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම සම්බන්ධයෙන් මා ඉතා සන්තෝෂ වෙතම. මම විශේෂයෙන් මේ අවස්ථාවේදී එතුමා විසින් ඉදිරිපත්කරන ලද කරුණු කීපයකට පිළිතුරු වශයෙන් වචනයක් දෙකක් කථා කිරීමටයි, අදහස් කරන්නේ. එතුමා කිව්ව, ආණ්ඩු පක්ෂයෙහුත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙහුත් මේ විවාදය ගැන කළ කථාවලින් පිළිබිඹු වෙන්නේ ඉතාම ඇලි මැලි දුර්වල ගතියක්ය කියා. ඊට හේතුව ආණ්ඩු පක්ෂයේවත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේවත් වරද නොව මේ රාජාසන කථාවම හිස් බොළඳ ප්‍රකාශනයක් විමය කියන එකයි, මගේ අදහස. අළුත් අදහස් ඇති ප්‍රාණවත් රාජාසන කථාවක් ඉදිරිපත් වුණා නම් මේ විවාදය බොහොම ප්‍රාණවත් හා රසවත් එකක් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. මේ විවාදයේදී දැක්වෙන හිස් ගතිය, බොල් ගතිය, අද රජය ලබා තිබෙන දේශපාලන බංකොලොත් භාවය නිසා ඇති වී තිබෙන්නක් බව මා මතක් කරනම.

ඊළඟට එතුමා කිව්ව, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මාක්ස්වාදී පක්ෂ සමග සහ යෝගයෙන් කටයුතු කිරීම ලොකුම වරදක්ය, අද ලොකුම හිසරදයක්ව තිබෙන්නේ ඒ කාරණයය කියා. එතුමා තව දුරටත් කිව්ව, වාමාංශික පක්ෂ, විශේෂයෙන් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය වැනි පක්ෂ දැනට අවුරුදු ගණනකට පෙර දැරූ අදහස් නොවේය අද දරන්නේ කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් මට කියන්නට තිබෙන්නේ, මේ හැම දේශපාලන පක්ෂයක්ම රටක පවතින්නේ මහජනයා වෙනුවෙන් නිසා ඕනෑම දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ

අමාත්‍යාංශවලින් කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා වෙලේගම මයා.]

දේශපාලනඥයෙක් හෝ කලින් කලට තමන් හෝ තම පක්ෂය යම් යම් කරුණු සම්බන්ධයෙන් දක්වන අදහස් මත ආදිය සංශෝධනය කිරීම, වෙනස් කිරීම, ඕනෑම රටක පවතින න්‍යායයක් බවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් නිදර්ශන සොයන්නට මා වැඩි දුර යන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ කථාව පැවැත්වූ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගැනම කල්පනා කර බලුවත් පෙනී යනවා, නොයෙකුත් නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී එතුමාගේ දේශපාලන අදහස් මත ආදිය වෙනස් වී සංශෝධනය වී තිබෙන බව. ඒ නිසා මා හිතන්නේ නැහැ, යම්කිසි දේශපාලනඥයෙක් හෝ යම්කිසි දේශපාලන පක්ෂයක් හෝ හැමදාම එකම අදහසක් දරා සිටින්න ඕනෑ කියන එතුමාගේ අදහස හරි කියා. කලින් කලට පක්ෂ වශයෙනුත් පුද්ගලයන් වශයෙනුත් තම දේශපාලන මත වෙනස් කරන්නට සිද්ධ වෙනව.

එතුමා තවත් පුදුම උත්තරයක් දුන්න, හදිසි අවස්ථාව පවත්වාගෙන යාම සම්බන්ධයෙන්. එතුමා සදහන් කළා, මේ හදිසි අවස්ථාව පවත්වාගෙන යන්නේ සමුපකාර සමිති විසුරුවා හැරීම ආදී කටයුතුවලටය කියා. මේ වගේ වගකිය යුතු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයෙකු මේ ගරු සභාවේදී එබඳු ප්‍රකාශයක් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මා පුදුම වෙනව. එබඳු වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාවේ යෙදීමේ අවශ්‍යතාවක් රජයට තිබෙනව නම් හදිසි අවස්ථාව පවත්වාගෙන යමින් ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම නොවෙයි කරන්නට තිබෙන්නේ. එතුමන්ලා දන්න පරිදි, සමුපකාර ආඥා පනත සංශෝධනය කිරීමට විශේෂ සංශෝධන පනතක් ගෙනවිත් සම්මත කරගෙන ඒ කටයුත්ත කිරීමයි, කළ යුතුව තිබෙන්නේ. ඒ විධියේ පසුබිමක් නැති පිළිතුරක් සමාජසේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා විසින් දීම සම්බන්ධයෙන් මා කනගාටු වෙනව. මේ රජය අද දේශපාලන අදහස් අතින් ඔය තරම් බංකොලොත් භාවයට පත් වී සිටිනව නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අපගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනව.

මුස්තාෆා මයා.

(ജബ් முஸ்தபා)
(Mr. Mustapha)

On a matter of personal explanation, Sir ; I did not say that the Emergency is being continued in order to dissolve co-operative societies. What I said was that according to the existing law, if the Emergency is lifted, all orders made by the Hon. Minister of Agriculture would become null and void. Until the necessary legislation is brought the Emergency has to continue. But I can assure the hon. Member that it will be only for a very short time.

රාජා වෙලේගම මයා.

(திரு. ராஜா வெலேகம)
(Mr. Raja Welegama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ ප්‍රකාශය සුදුසු විධියට භාර ගැනීම මේ ගරු සභාවට භාර කරනව. නමුත් එතුමා කලින් ප්‍රකාශ කළේ, සමුපකාර සමිති, ග්‍රාම සංවර්ධන සමිති ආදී සමිති පිළිබඳව සංශෝධනයක් ඇති කිරීමට හදිසි අවස්ථාව පවත්වාගෙන යනවාය කියායි.

ඊළඟට විවාදයට භාජන වී තිබෙන රාජාසන කථාව පිළිබඳව මගේ අදහස් කීපයක් මේ ගරු සභාව හමුවේ තැබීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනව. මට කලින් කථා කළ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කීවා වගේ, අපි රාජාසන කථාවට වුවමනාවට වඩා ආටෝපයක්, සැලකිල්ලක් දැක්වීමේ සිරිතක් තිබෙනව. විශේෂයෙන් බ්‍රිතාන්‍ය පාර්ලිමේන්තුවේත් එය කෙරෙන නිසා අපි එය සම්ප්‍රදායයක් වශයෙන් අනුගමනය කරනව. බ්‍රිතාන්‍ය පාර්ලිමේන්තුවේ බල පරාක්‍රමය, ශ්‍රී විභූතිය සිය යටත් විජිත රාජ්‍යයන්ට හැඟවීම සඳහා අවුරුද්දකට වරක් බොහොම ගරු ගම්හිරාකාරයෙන් උත්සවයක් සංවිධානය කර රාජාසන කථාව පවත්වනව. බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩු ක්‍රමයේ—බ්‍රිතාන්‍යය විසින් අනුගමනය කරන ආණ්ඩු ක්‍රමයේ—අනුවාදයක් අපේ ආණ්ඩු ක්‍රමය වශයෙන් පිළිගෙන තිබෙන නිසා, වැනි වැනි නැගී සිටින්නට උත්සාහ දරන ජාතියක් වශයෙන් අපත් මහ ලොකු අටෝපයකින් රාජාසන කථා පවත්වනව. එංගලන්තයේ පාර්ලිමේන්තුව ඒ විධියේ උත්සවයක් පැවැත්වූ පළියටම, ආර්ථික

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

තත්ත්වයෙන් පිරිහී තිබෙන මෙවැනි අවස්ථාවක අපත් ඒ විධියේ උත්සවයක් පැවැත්වීම අවශ්‍යය කියා මා හිතන්නේ නැහැ.

එපමණක් නොවෙයි. සම්ප්‍රදායයක් වශයෙන් එවැනි බොරු ආටෝපයකින් යුක්ත උත්සවයක් සමඟ රාජාසන කථා පැවැත්වීම නිසා, ඒ කථා අසා සිටින අමුත්තන්ටත්, ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත්, රටටත් ඇහෙන්නට බොල් යෝජනා ලක්ෂණ වචනවලින් සකස් කර තිබෙන බව නිදර්ශනයක් වශයෙන් මේ රාජාසන කථාව දැක්වීමෙන් පෙන්නුම් කරන්නට පුළුවන්.

මෙවර රාජාසන කථාවේ එක් ස්ථානයක ගමනාගමනය සම්බන්ධයෙන් මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“අභ්‍යන්තර ගුවන් සේවා ක්‍රමය යටතේ කොන්ගලට හා විරවිලට අහස් යානා දිව්වීමට යෝජනා කර ඇත.”

ඒ වගේම, තවත් තැනෙක මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුවේ වෘත්තීය ඇන්ජින් වෙනුවට ඩිසල් ඇන්ජින් 87 ක් මිල දී ගැනීමට ඉක්මණින් ඇණවුම් යවනු ලැබේ.”

සමහර විට මේ රටේ තත්ත්වය පිළිබඳ හරියාකාර අවබෝධයක් නැති විදේශිකයෙක් මේ රාජාසන කථාව ඇහුවොත් හිතාපි, “මේ රටේ ගමනාගමන ප්‍රශ්නයක් නැහැ, දැන් තිබෙන්නේ අහස් යානා පිළිබඳ ගමනාගමනය දියුණු කිරීම පමණක්” කියා. නමුත් අපේ ගමනාගමන තත්ත්වය ගැන කියන්නට කණගාටුයි. විශේෂයෙන් මේ රටේ දුප්පත් මහජනයා පාවිච්චි කරන ගමනාගමන ක්‍රමය වන ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ බස් සේවය අද ඇත්තේ ඉතා කණගාටුදයක තත්ත්වයකයි. නමුත් දුප්පත් මහජනතාවගේ ගමනාගමනය සඳහා පාවිච්චි කරන එම බස් සේවය ගැන මේ රාජාසන කථාවේ වචනයක්වත් සඳහන් වී නැති බව කණගාටුවෙන් වුනත් සඳහන් කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය සම්පූර්ණයෙන්ම ප්‍රතිසංවිධානය කළ යුතු තත්ත්වයක තිබෙන බව පෙනී යනවා.

අද ලංගමයේ බස් සේවය ප්‍රමාණවත් නැහැ. අපේ ප්‍රදේශය නිදර්ශනයක් වශ

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

යෙන් පෙන්නුම් කරන්නට පුළුවන් වුනත්, ලංකාවේ බොහෝ පළාත්වල තත්ත්වය එකයි. අළුතින් පාරවල් හදා අළුත් බස් සේවා ආරම්භ කරන්නා කියා ලංගමයෙන් ඉල්ලා සිටියාම කියනවා ඒ සඳහා දෙන්නට බස් නැහැ කියා. ලංගමය ක්‍රියා කරන්නේ අත්තනෝමතික විධියට බව මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. සමහර විට, බස් සේවා ආරම්භ කරද්දී ඒ ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රීවරයාගෙන් විමසීමක් කරන්නේ නැහැ. ඒ වගේම, දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාවල යෝජනා සලකා බලන්නේ නැහැ. ලංගමයේ නිලධාරීන්ගේ හිතූමතය අනුවත් වෙනත් දේශපාලන බලපෑම් අනුවත් බස් සේවාවන් ආරම්භ කරනවා. අතුරු මැතිවරණ කාලෙදී දොඩම්ගස් ලන්දේ බොරලු පාරවල පවා තට්ටු දෙකේ බස් දිව්වා. නමුත් උඩරට ගැමි පුතරුන්ටා පන කොමිෂන් සභාවේ මුදල්වලින් හැතැපීම ගණන් තාර දමා සකස් කළ අපේ ප්‍රදේශයේ පාරවල අළුතින් බස් සේවා ආරම්භ කරන්නායි ඉල්ලුවාම නොයෙකුත් ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරනවා.

දුම්රිය සම්බන්ධයෙන් මම ඊයේ දුටු සිද්ධියක් කියන්න කැමතියි. මම ඊයේ දුම්රියෙන් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණෙද්දී හපුතලේදී ඉතා කණගාටුදායක සිද්ධියක් දැක්කා. ඒ දුම්රිය හපුතලේ දුම්රිය පොළේ නවත්වන අවස්ථාවේ දුටු සහෝදරයන් 500 ක් 600 ක් පමණ කතර ගම වන්දනාවේ යාම සඳහා දුම්රිය පොළේ වේදිකාවේ හිටිය. ඒ දුර ගමනක යෙදෙන සිග්ගාමි හෙවත් එක්ස්ප්‍රස් දුම්රියක් නිසා වැඩි වේලාවක් එක දුම්රියපොළක නතර කරන්නේ නැහැ. දුම්රිය දැන් දැන් එතැයි බලාපොරොත්තුවෙන් රැස් කකා සිටි විශාල ජනකාය, දුම්රිය වේදිකාවට ලඟ වන විට වඩ වඩාත් උනන්දුවක් දක්වා දුම්රිය දෙසට දුවන්නට පටන් ගත්තා. මගින්ගේ උනන්දුව දැඩි වුණේ කෙසේ හෝ දුම්රියට ගොඩ වීම අවශ්‍ය වූ නිසයි. මාත් එහි සිටියා. ඔය දුම්රියට ඇඳා තිබුණේ තුන්වැනි කැලැසියේ රිය මැදිරි හෙවත් රේල් පෙට්ටි තුනක් තැන්පත්වී හතරක් පමණයි. දුම්රියට ගොඩ වීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හාර සියයකට පත් සියයකට වැඩි පිරිසක් සිටි බව මට පෙනී ගියා. ඇතැම් අය අත

අනුමතකරනුමගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා වෙලේගම මයා.]

දරුවන් වඩාගෙන දුම්රියට ගොඩ වෙන්න උත්සාහ කරන ආකාරය මට දකින්නට ලැබුණා. කුඩා ළමයින් එක්ක දුම්රියට ඇතුළු වීමට උත්සාහ කරන මගින් විශාල පිරිසක් එකිනෙකාගේ ඇඟේ හැපෙමින් ඉතාමත් අමාරුවෙන් සටනකට සැරසෙන ආකාරයට පොර කන හැටි මට දකින්නට ලැබුණා. එතැන මගින් හසුරුවන්න හෝ මගින්ට උදව් කරන්න හෝ කිසිම සංවිධානයක් තිබුණු බවක් පෙනුනේ නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙතත් පොලීසියෙන් නම් ඉන්නවා දකින්න ලැබුණා. වේදනාවෙන් මිරිකි කැ ගහන ළමයෙකුගේ ශබ්දයක් ඇසුණු නිසා ඒ ගැන සොයා බලන්නට මට සිදු වුණා. පොලීසියෙන් සාමාන්‍යයෙන් බලාපොරොත්තු වන සහායක් මගින්ට කොහෙත්ම ලැබුණේ නැහැ. එතන පොලීසිය කුමක් කරනවාදැයි දැනගන්න විධියක් නැහැ තිබුණේ. අතේ බැටන් පොලු සහ වේලුල් කැලී තබාගෙන මගින්ට එහාට මෙහාට අනිත්වා තළනවා තමයි අපට දකින්න ලැබුණේ. මොකක්ද මේක තේරුම? ඔන්න ඔය විධියටයි දැන් අපේ රටේ ගමනාගමන සේවය තිබෙන්නේ.

මේ සිද්ධිය සියැසින් දැකීමෙන් මට බොහොම කණගාටු හිතුවා. මම ඒ වෙලාවෙම මා සිටි රිය මැදිරියෙන් බැහැලා තුන් වැනි කැලැසියෙ රිය මැදිරි තිබුණු දිහාවට ගියා. ඒ රිය මැදිරිවල තත්ත්වය මට දකින්නට ලැබුණා. සමහර තැන්වල ඒ රිය මැදිරිවල කුඩා ළමයින් නිදි කරවා සිටි අන්දම දකින ඕනෑම කෙනෙකුට කනගාටු හිතෙනවා. දුප්පත් මගින්ට එම රිය මැදිරිවල හිටගෙන ඉන්නවත් සැහෙන තරම් ඉඩකඩ තිබුණේ නැහැ. ඒ නිසා එකට මිරිකි මිරිකි හුඟ දෙනෙක් සිටියා. බොහොම දෙනෙක් ආසන යට ඉන්න හැටින් දකින්න ලැබුණා. කොයි විධියෙන් හරි ගමන යන්න ඕනෑ නිසා ඔය තරම් දුක් කරදර විඳ දරාගෙන මේ තරම් විශාල පිරිසක් ඔය රිය මැදිරි හතර තැන්නම් පහ තුළ ගමන් කරනව. ඔන්න ඔහොමයි අපේ ගමනාගමන සේවය පවතින්නේ. ඒ කොයි හැටි වෙතත් විකට් පරීක්ෂකයින් නම් හිටියා. නිල ඇඳුම් හෙවත් යුනිෆෝම් ගහගෙන හිටපු ඔය පරීක්ෂකවරු ඔය තද බඳයේ හිටගෙන විකට් පරීක්ෂා කරනවා දකින්න ලැබුණා.

කොයි තරම් අසාධාරණද අද දවසේ මේ රටේ දුප්පත් මගින්ට—දුප්පත් මනුෂ්‍යයින්ට—දුර බැහැර ගමන් බිමන් යාමේදී මේ තරම් හිරිහැරවලට කරදරවලට මුහුණ පාන්නට ඉඩ තැබීම? ආසන යට ඉන්න මිනිසුන්, ආසන මත ඉන්න මිනිසුන්ට පැහැනව. ඔය හැම දෙනාම ගෙවන්නේ එකම මුදලක්. ඔය තරම් දුක් කරදර විඳ ගෙනයි ගමන් යන්නේ. මේ ගැන විකක් කල්පනා කර බැලුවා නම්, තව රේල් පෙට්ටි කිහිපයක් අඩුම ගණනේ මෙවැනි උත්සව සමයකදීවත් දුම්රියට ඇදන්න පුළුවන් කමක් තිබුණේ නැද්දැයි අහන්න ඕනෑ. එකම මුදල් ප්‍රමාණයක් ගෙවා යන මගින්ට මීට වඩා සැප පහසුවෙන් ගමන් කිරීමට පුළුවන් වන විධියට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කරන්න ඕනෑ. ඔන්න ඔය විධියටයි අද අපේ රටේ ගමනාගමන සේවය තිබෙන්නේ.

අද අපේ රටේ ගමනාගමනය—දුම්රියෙන් හෝ වේවා, බස් රියෙන් හෝ වේවා—ඉතාමත් පහත් තත්ත්වයක තිබෙන බව කල්පනාවට ගන්න ඕනෑ. තත්ත්වය ඒ තරම් පහතට වැටී තිබියදී ලොකුවට සම්ප්‍රදායානුකූලව ගරු ගම්හිරාකාරයෙන් රාජ්‍යයක කථා පවත්වන්නට ඕනෑ නිසා, ඒවට ඇතුළත් කරන්නට ඕනෑ නිසා අභ්‍යන්තර ගුවන් සේවා ක්‍රමය යටතේ මේ මේ දේවල් කිරීමට ආරම්භ කරනු ලැබේ යනුවෙන් කීමෙහි ඇති ප්‍රයෝජනය කුමක්දැයි මේ අවස්ථාවේ මම අහනව. අභ්‍යන්තර ගුවන් සේවා ක්‍රමය යටතේ කොන්ගලට හා වීරවිලට අහස්යානා දිව වීමට යෝජනා කර ඇතැයි කියනව. විශේෂ ගුවන් සේවා ඇති කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ කාට ද? වීරවිලට යන්න කැමති අයට, කතරගම වන්දනාවෙ යන්න කැමති අයට ප්‍රයෝජන වෙනවය කිව්වට, අපේ සාමාන්‍ය ජනයාගෙන් කී දෙනෙක් අහස්යාත්‍රාවලින් ඔය ගමන් යාවිද? සමහර විට විදේශවලින් පැමිණෙන සංචාරකයින් හෙවත් “ටුව රිස්ට්ලා” නම් මේවායින් නියම ප්‍රයෝජනය ගන්නවා ඇති. ඒ ගැන සැකයක් නැහැ. විදේශීයයන්ගේ සැප පහසුකම් සඳහාද, එසේ නැත්නම් දුප්පත් ස්වදේශීයයන්ගේ සැප පහසුකම් සඳහා ද අප විසින් අපේ මුදල් හදල් වැය කළ යුත්තේ කියා මා අහනව.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

රාජාසන කථාවේ සදහන් වන තවත් දෙයක් තමයි පාරවල්. පාරවල් අපේ රටට බෙහෙවින් අවශ්‍යයි. ඒ ගැන සැකයක් නැහැ. ඇල්ල-වැල්ලවාය පාර තැනීම මේ ආණ්ඩුවේ නව වැඩ පිළිවෙලට ඇතුළත් වන බව කියනවා. ඒ ගැන මේ රාජාසන කථා විවාදයෙදී යමක් කියන්නට විශේෂ යුතුකමක් මට තිබෙනවා. මේ පාර දුටත්තො මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශය මැදින් නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ නමත් මේ රාජාසන කථාවට අඩංගු විම ගැන මා සන්නෝෂ වෙනවා. රජය මගින් ඒ ප්‍රදේශයේ පාරක් හැදීම සදහා මුදල් වෙන් කිරීම සම්බන්ධයෙන් යෝජනා කර තිබීම ගැන මා සන්නෝෂ වෙනවා. එය දිග පාරක්. ඒ ගැන සොයා බලාගෙන යන විට මේ පාර සම්බන්ධයෙන් මේ විධියේ උනන්දුවක් දක්වා තිබෙන්නේ මොන කාරණයක් නිසාදැයි මට තේරුම් ගන්න පුළුවන් වුණා. මෙය අලුත් පාරක් නොවෙයි. පී. ඩබ්ලිව්. ඩී. හෙවත් රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් අඩි පාරක් හැටියට නඩත්තු කරගෙන ගිය එකක්. මේ පාර හැදීම ගැන යම් උනන්දුවක් දක්වන්නට පටන් ගත්තේ බණ්ඩාරවෙල අතුරු මැතිවරණය තිබුණු කාලේ. ඒ පාර කපන්න පටන් අරන් ටික කාලයකදී—පටන් ගත් ළගදීම—නැවැත්තුවා. ඇල්ල-වැල්ලවාය පාර කපන්නෙ නැද්දැයි විශාල උද්ඝෝෂණයක් ඒ වෙලාවේ ඇති වුණා. එවිට නැවතත් එය කපන්න තීරණය කළා. හැබැයි, කපන්න තීරණය කළේ වෙන මාර්ගයකින්—වෙන පැත්තකින්—යන්නටයි. මුලින් අදහස් කළ මාගිය පළල් කරන්නට නොවෙයි දෙවනුව තීරණය කළේ. ඊට හේතුවක් තිබිය යුතු යයි කල්පනා කළ නිසා ඒ ගැන මා සොයා බැලුවා. වාමාංශික දේශපාලන මත දරන්නන් වැඩිපුර ඉන්න ප්‍රදේශයක් හැටියට මේ ආණ්ඩුවට ඒත්තු ගිය ප්‍රදේශයක්—වාමාංශික දේශපාලනය අදහන අය ඉන්න ගම් ප්‍රදේශයක්—මැදින් යාමට පටන් ගත් පාරක් ඒ ආකාරයට හදන්න ඉඩ දීම අමාරු නිසයි එසේ කර තිබෙන්නේ. මේ පාර වෙනස් කිරීමට සැලැස්මවල් හතරක්ම හැදුවා. ඒ එකක්වත් සුදුසු නැති බව අසා මේ ආණ්ඩුවේ අය කෝපයට පත් වුණා. යෝජිත අලුත් පාර නොව පරණ පාරම සුදුසුයයි කී නිලධාරීන්ට කඩ

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

පැත්තා. මේ පාර නම් වෙන පැත්තකින් යන්න ඉඩ දෙන්න බැහැයි කී නිලධාරීන්ට විරුද්ධ වුණා. ඒ අතර එක් නිලධාරියෙක් කියා සිටියා, මේ පාර මේ ගම් මැදින් යන්නෙ නැත්නම් මේ තරම් විශාල මුදලක් වියදම් කර හැදීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැති බව. ඒ අවස්ථාවෙදී ඒ නිලධාරියට අසහ්‍ය විධියට බැණ වැදුණු බවත් අපි දන්නවා. ඔය විධියෙ තත්ත්වයකුයි තියෙන්නේ. මෙම පාර සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමා හතර වතාවක් එම ප්‍රදේශයෙ නිල ගමන් වල යෙදී තිබෙනවා. ඒ එකම නිල ගමනකදී වත් පළාතෙ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මා වෙත දන්වා යැව්වේ නැහැ. එපමණක් නොව, පළාතෙ මන්ත්‍රීවරයා වශයෙන් මා වෙතින් අදහස් විමසා බැලුවෙන් නැහැ. ඒ හැම අවස්ථාවකදීම ඒ වෙනුවෙන් ආරාධනය කර තිබුණේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පරාජිත අපේක්ෂකයාටයි. ඕකයි, තමුත්තාත්සෙලාගෙ සාධාරණ ප්‍රතිප්තිය! දශරාජ ධර්මය!

රාජාසන කතාවෙ එක් තැනෙක මෙසේ සදහන් වෙනවා :

“මාගේ ආණ්ඩුව සිය ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යෙදීමේ කටයුතු කර ගෙන යෑමේදී ජාතික සමගිය වැඩි දියුණු කිරීමද, මහජනයා අතර සිටින සෑම පාර්ශ්වයක් කෙරෙහිම යුක්ති සහගතව සහ සාධාරණව කටයුතු කිරීමද යන ගුණධර්ම අනුගමනය කර ඇත.”

තමුත් එම ප්‍රශ්නයෙදී ගුණධර්ම අනුගමනය කළේ කොහොමද? මෙවැනි කරුණකදී පළාතෙ මන්ත්‍රීවරයාගෙන් කරුණු විමසන්නට යුතුකමක් තිබුණි. තමුත් එසේ කළේ නැහැ. පත්‍ර මාර්ගයෙන් එහෙම සමහරවිට ලොකුවට ප්‍රචාරය කරනවා ඇති රාජාසන කතාවෙන් මේ ඇල්ල පාර සම්බන්ධයෙන් සදහන් කර තිබෙනවය කියා, මේ පාර මෙන්න මේ ගම් මැදින් යන්නට ඕනෑ කියා මහජනයා කියා සිටි තමුත්, එතුමට පුළුවන් වුණේ නැහැ එය කරන්නට. තමුත් දැන් තීරණය කරගෙන තිබෙන පිළිවෙලට, පාර හදන්නට යන මාර්ගය හොඳයි. මා මෙම කරුණු විවේචනයට පත් කළ නිසා මින් පසු එම පාර හදන්නට යන මාර්ගය වෙනස් කරන්නටත් පුළුවනි. තමුත් කරන්නට දෙයක් නැහැ; ඇත්ත කියන්නට ඕනෑ.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා වෙලේගම මයා.]

ගුවන් විදුලිය සම්බන්ධයෙන්ද වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට තිබෙනවා. රාජාසන කථාවෙහි ගුවන් විදුලිය පිළිබඳව සඳහන් වන්නේ මෙසේයි :

“ මේ වර්ෂය මුලදී ගුවන් විදුලිය සංස්ථාවක් පිහිටුවන ලදී. දිවයිනෙහි විසිරිගිය ප්‍රමුඛස්ථාන තවයක මධ්‍යතරංග විකාශනාගාර පිහිටුවාගෙන යනු ලැබේ. ”

ගුවන් විදුලිය සංස්ථාවක් බවට පත් කිරීමේදී ලොකු උත්සවයක් පැවැත් වූ බව අපට පෙනී ගියා. එම උත්සවයට අග මැතිතුමා, තානාපතිවරු සහ මැති ඇමති වරු එහෙම සහභාගි වුණා. නමුත් මහ ජනයාට අදත් කන් දෙන්නට සිදු වෙලා තියෙන්නේ එදා කන් දුන් ගුවන් විදුලි සේවාවටමයි. ගුවන් විදුලියේ තත්ත්වය එහෙමමයි.

අද උදය වරුවේ කතා කළ කම්කරු රැකිරක්ෂා හා නිවාස ඇමතිගේ පාර්ලි මේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කළා, දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේදී ආණ්ඩුව ගන්න ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව. කවිචේරිවලට ගසා තිබෙන බෝඩි වෙනස් කර දිස්ත්‍රික් සභා යනුවෙන් නම් කරන බවත් ඒකට ඔය තරම් බය වෙන්නට දෙයක් නැති බවත් එතුම කීව. දිස්ත්‍රික් සභා කෙසේ වෙතත් අනිකුත් සංස්ථා ආදිය සම්බන්ධයෙන් නම්, මේ රජය අනුගමනය කරන්නේ බෝඩි ලැලි මාරු කිරීම පමණකැයි කියන්නට පුළුවනි. අනිකුත් සංස්ථා ආදිය සම්බන්ධයෙන් නම් ඒ වැඩ පිළිවෙළ අකුරටම ක්‍රියාත්මක වෙලා තියෙනවා. ගුවන් විදුලිය ගැනත් කියන්නට තිබෙන්නේ ඒකයි. එය සංස්ථාවක් වශයෙන් සංවිධානය වුණාට මොකද කිසිම දියුණු වක් හෝ අමුත්තක් සිදු වුණාය කියා පිළිගන්නට බැරි තත්ත්වයකුයි අද තිබෙන්නේ.

දැන් මෙම ස්ථානයේ අධ්‍යාපන ඇමති තුමා සිටින නිසා විශේෂයෙන් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධව වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. නව අධ්‍යාපන පනත යටතේ පාඨශාලා වර්ග කරන්නට යනවාය කියා අද රටේ ලොකු රාවයක් පැතිර යනවා. මේ අවස්ථාවේදී කතාශ්‍රව්‍යෙන් නමුත් ප්‍රකාශ කරන්නට දෙයක් තිබෙනවා. මගේ **ක්‍රොඩියාගයේ** ගොඩනැගිලි තිබෙන්නේ. කුලියාපිටිය ප්‍රදේශය

සමහර ගුරුවරුන් සහ සමහර දෙමව් පියන් මා හමු වීමට ඇවිත් පැමිණිලි කර සිටිය. “ මන්ත්‍රීතුමනි, අපේ ස්කෝලේ මහා විද්‍යාල තත්ත්වයෙන් අස් කරන්නට යනවාය ; අපේ ස්කෝලේ ප්‍රාථමික පාඨ ශාලාවක් කරන්නට යනවාය ” යනාදි වශයෙන්. මේ පාඨශාලා වර්ග කිරීම සම්බන්ධ ව ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා නිල වශයෙන් ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා මා දුටුවේ නැහැ. නමුත් දෙපාර්තමේන්තුව ඒ සම්බන්ධව කටයුතු කරගෙන යන බවයි, පෙනෙන්නේ. එම නිසා මම විශේෂයෙන් ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මෙම ආයාචනය කරන්නට කැමතියි : “ ගරු ඇමතිතුමනි, නමුත් තාත්සේ පාඨශාලා වර්ග කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරනවා නම් කරණා කර ඒ ඒ ප්‍රදේශවල සිටින නිල ධාරීන්ගෙන් පමණක් නොව මන්ත්‍රී වරුන්ගෙනුත් අනිකුත් සභාවලිනුත් මේ පිළිබඳව ප්‍රශ්න කර බලන්නට. සමහරවිට කොළඹ, මහනුවර, ගාල්ල සහ යාපනේ යනාදී සැහෙන ප්‍රමාණයක් දියුණු අධ්‍යාපන ආයතන තිබෙන ප්‍රදේශවලට නම් මේ වර්ග කිරීම ගැළපෙන්නට පුළුවනි. නමුත් අනික් ප්‍රදේශ සම්බන්ධයෙන් නමුත් තාත්සේ හොඳාකාර දන්න නිසා මා කියා සිටිනවා, එම ප්‍රදේශවල පාඨශාලා ඔය විධියට වර්ග කළොත් අපේ දුප්පත් ළමයින්ට ලොකු අසීරු තත්ත්වයකට, අමාරු තත්ත්වයකට, ඒකාන්ත වශයෙන්ම මුහුණ පාන්නට සිදු වන බව.

කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල පිළිබඳව රාජාසන කතාවෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“ වෘත්තීය මුහුණුවරකින් යුත් උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙනු පිණිස කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල 5 ක් දිවයිනේ ස්ථාන කීපයක පිහිටුවාගෙන යනු ලැබේ. ”

සන්නෝෂයි අහන්න, වෘත්තීය මුහුණුවරකින් යුත් උසස් අධ්‍යාපනයක් ලබා දෙනු පිණිස කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල 5 ක් පිහිටුවාගෙන යාම පිළිබඳව. නමුත් දැනට මත් සැහෙන ප්‍රමාණයක කාර්මික ආයතන, විශ්ව විද්‍යාල, යනාදිය පිහිටුවා තිබෙන ප්‍රදේශවලමයි, මෙම කණිෂ්ඨ විශ්ව විද්‍යාල පිහිටුවීමට වැඩ පිළිවෙළ තිබෙන්නේ. කුලියාපිටිය ප්‍රදේශය

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ගම්බද ප්‍රදේශයක්. එනිසා එම ප්‍රදේශයෙ එකක් පිහිටුවනවට අපේ විරුද්ධයක් නැහැ. නමුත් මම මේ ගැන විශේෂ ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. මහනුවර සැහෙන සංඛ්‍යාවක් අධ්‍යාපන ආයතන තිබෙනව. දෙහිවල සැහෙන සංඛ්‍යාවක් අධ්‍යාපන ආයතන තිබෙනව. යාපනේත් තිබෙනව. ඒවායේ පිහිටුවන්නට එපාය කියා මම කියන්නේ නැහැ. එහෙත් විශේෂයෙන්ම දියුණුවෙන් අඩු අධ්‍යාපන අතින් ඉතාමත් කනගාටුදායක තත්ත්වයක් පවතින උභය ප්‍රදේශයේ අඩුම ගණනේ නව විශ්ව විද්‍යාලවලින් එකක් වත් පිහිටුවීමට පියවර ගන්නා ලෙස මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉතාමත් ගෞරවයෙන් ඉල්ලනව.

ඊ ළඟට ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරය ගැන මෙහි සඳහන් කර තිබෙනව.

“පාඨශාලා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් කුඹුරුවල වල් පැළෑටි නෙලීමේ ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරයට දහස් ගණනින් සහභාගි වී එම කුඹුරුවල අස්වැන්න වැඩි කර ඇත. මෙම ව්‍යාපාරය ශිෂ්‍යයින්ගේ සිත්වල ජාත්‍යාලය හා ශ්‍රමගරුත්ව හැඟීම් ඇති කිරීමට හේතු වී ඇත.”

මේ ශ්‍රමදාන කටයුතු සම්බන්ධයෙන්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ අවස්ථාවේදී එක්තරා අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. අපි නොයෙක් අවස්ථා වලදී පාඨශාලා මගින් පවත්වනු ලබන ශ්‍රමදාන උත්සවවලට සහභාගි වී තිබෙනව. ඒවාගේම ගම්වැසියන් විසින් පවත්වනු ලබන ශ්‍රමදාන උත්සවවලට සහභාගි වී තිබෙනව. මන්ත්‍රිවරු වශයෙන් අපි ඒ උත්සවවලට ගිහින් කරන්නේ මොකක්ද? උදාල්ලක් අල්ලා නිකම්ම ඒකට සහභාගි වී කථාවක් පවත්වන එක විතරයි. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් මම ඊට වඩා වෙනස් ක්‍රමයක් යෝජනා කරන්න කැමතියි. එනම් උභය මන්ත්‍රි මණ්ඩලයේම සිටින මන්ත්‍රිවරුන්, ඇමති වරුන්, අගමැතිතුමාත්, විරුද්ධ පක්ෂයේ නායිකාවන් යන සියලු දෙනාම එකතු වී, සහභාගි වී, නියම විධියට වැඩ කිරීම සඳහා ශ්‍රමදාන කඳවුරක් පවත්වන්න. එතකොට එය අප විසින් රටට දෙන ආදායියක් වෙනවා ඇති. විශාල උත්සව පවත්වා මල් මාලා පැළඳගෙන බොරුවට උදාල්ලක් අල්ලා කථාවක් පවත්වා එන

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වාට වඩා මහජන මන්ත්‍රිවරු, ඇමතිවරු සියලු දෙනාම එකතු වී නියම විධියේ වැඩක් කිරීම පිණිස දවසක හෝ දෙකක ශ්‍රමදාන කඳවුරක් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ කොට්ඨාශයේ හෝ කමක් නැහැ පිළියෙළ කරන්න. ඒ අනුව නියම විධියේ ආදායියක් රටට දෙන්නට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. මම හිතනවා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට වුණත් එය සංවිධානය කරන්න පුළුවන්ය කියා. අපි අපිම එය කිරීමෙන් ආදායියක් දක්වන එක වඩා සුදුසුයි.

අවසාන වශයෙන් මම තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. ග්‍රාමීය වාරි මාගී ගැන රාජාසන කථාවේ මෙලෙස සඳහන් වී තිබෙනවා :

“ග්‍රාමීය වාරිමාගී ශිෂ්‍යයන් තැනීම පිළිබඳ විශේෂ සැලකිලි දක්වන ලදී. දැනට ඇති වාරිමාගී යෝජනා ක්‍රමයන්හි ඇති අඩුපාඩුකම් හරිගැස්වීමට දැඩි උත්සාහයක් දරනු ලැබේ.”

මම විශේෂයෙන්ම සන්නෝෂ වෙනවා ග්‍රාමීය වාරිමාගී ක්‍රමය ගැන උනන්දුවක් දැක්වීම පිළිබඳව රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් කර තිබීම ගැන. මෙතෙක් කල් තිබුණ ආණ්ඩු—ඒ කියන්නේ මේ ආණ්ඩුවත් මීට කලින් ආණ්ඩුවත්—ග්‍රාමීය වාරි මාගී ක්‍රම ගැන දැක්වූයේ වෙනස් ප්‍රතිපත්තියක්. සම්පූර්ණයෙන්ම නටබුන් වී ඇති ග්‍රාමීය වැව් අමුණු පිළිබඳව උනන්දුවක් දැක්වූයේ නැහැ. ඒ නිසා මෙය සුභ ලකුණක් වශයෙන් සඳහන් කරන්න පුළුවනි. මෙතෙක් ප්‍රතිපත්තිය වූයේ විශාල ලෙස මුදල් වියදම් කර ගංගා හරස් කර විශාල වැව් අමුණු බැඳීමයි. ගල්ඔය, මින්නේරිය ආදී නොයෙක් ප්‍රදේශවල විශාල වශයෙන් මුදල් වියදම් කර ඇති කළ විශාල වාරිමාගී ක්‍රමවලින් රජය බලාපොරොත්තු වූ තරම් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වී නැති බව අපට පෙනී යනව. ඒ විධියේ විශාල වාරි මාගී ක්‍රමවලට සැලකිල්ලක් දක්වන අතරම සුළු වාරිමාගී ක්‍රමවලටත් යම් කිසි සැලකිල්ලක් උනන්දුවක් තිබුණා නම් ආහාර අතින් අපට ස්වයං පෝෂිත තත්ත්වයක් ඇති කර ගැනීමට හොඳටම අවස්ථාව තිබුණ බව මම මේ ගරු සභාවෙදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[රාජා වෙලේගම මයා.]

අද නොයෙකුත් ගම්වල නොයක් විධියේ වාරි මාර්ග ක්‍රම පිළිබඳව උනන්දුවක් ඇතිවීමට හේතු කීපයක් තිබෙනවා. මෙහි දී එක්තරා පුද්ගලයෙක් සම්බන්ධව විශේෂයෙන් මතක් කරන්න සිද්ධ වෙනවා. ඒ කවුද ? හිටපු අග්‍ර විනිශ්චයකාර රාජ නීතිඥ හේම බස්නායක මහතායි. ලංකාවේ සෑම ගමකටම වාගේ ගිහින් සෑම පළාතකටම ගිහින් මහජනයා තුළ එතුමා ඇති කළ උනන්දුව අප කවුරුත් පිළිගත යුතු සත්‍යයක්. ඒ උනන්දුව උඩ, විශේෂයෙන්ම මහජනයා විසින් ඇති කරන ලද මහජන මතයක් නිසා ඒ ග්‍රාමීය වාරි මාර්ග කෙරෙහි අද රජයේ සැලකිල්ල යොමු වී තිබෙනවා. එම නිසා මේ වැඩේ තවදුරටත් සාර්ථක වීම පිණිස මම මේ ගරු සභාව ඉදිරියෙහි අදහසක් තබන්න ලැහැස්තියි.

අපි තේ කර්මාන්තය ගැන විකක් කල්පනා කර බලමු. විශාල වතු වෙනුවෙන්, ධනපතීන් විසින් කරන ඒ වගාව වෙනුවෙන්, කොයි තරම් දුරට සහන සලස්වා තිබෙනවාද කියා බලන්න. තේ වගාව සම්බන්ධයෙන් අද ආධාර ක්‍රමයක් තිබෙනවා. අළුතෙන් තේ වගා කිරීමට අක්කරයට රුපියල් තුන් දහසකට අධික මුදලක් සහනාධාර වශයෙන් දෙනවා. සම්පූර්ණයෙන්ම ඒ මුදල තේ වගාවටම වියදම් කිරීමටයි දෙන්නේ. රබර් වගාවටත් ඒ විධියටම අක්කරයකට රුපියල් එක් දහස් පන්සියයක සහනාධාරයක් දෙනවා. නමුත් අපට ඉතාම අවශ්‍ය ආහාරය වන වී වගාවට දෙන සහනාධාරය කුමක්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. වී වගාවට ණය දෙනවාය කියන්නට පුළුවනි. ඔව් ණය දෙනවා. නමුත් ඒ ණය පොළියත් සමග ආපසු අය කර ගන්නවා. මුලින් සියයට දෙකේ පොළියට ණය දුන්න. ඊට පසු සියයට හයේ පොළියට ණය දුන්න. දැන් ඒ පොළී ප්‍රමාණය සියයට දොළහක් කර තිබෙනවා. තේ හා රබර් වගාවලට ආධාර දෙන්නාක් මෙන් වී වගාවට ආධාර දෙන්න බැරි මක්නිසාද ? ශතයක්වත් ආපසු අය කර නොගැනීමේ ප්‍රතිපත්තියක් උඩයි තේ හා රබර් වගාවලට ආධාර දෙන්නේ. තේ හා රබර් වගාවලට ඒ විධියට ආධාර කිරීම වැරදිය කියා මා කියන්නේ නැහැ. තේ හා රබර් යෙහි මේ රජය නින්දගම් පනත්

වගාවලට ඒ අන්දමට ආධාර දීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. නමුත් බහුතර ජනතාවගේ වී වගාවට ඒ අන්දමට ආධාර දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්නේ නැත්තේ මක්නිසාද ?

අළුතෙන් අස්වද්දන කුඹුරු අක්කරයකට රුපියල් 500 බැගින්වත් සහනාධාර දීමේ ක්‍රමයක් ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් පිළිගන්නොත් සමහර විට ගම්වාසීන් ඉතා උනන්දුවෙන් ඉදිරිපත් වී ආණ්ඩුව කරන තෙක් බලා නොසිට මේ සුළු වාරි මාර්ගවල වැඩවලට ඒ මුදල යොදාවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා. අද සුළු වාරි මාර්ග දියුණු කිරීමට දිසාපති කාර්යාල වලටත් වාරිමාර්ග අංශයටත් ලැබෙන්නේ ඉතාම සුළු මුදලක්. සුළු වාරිමාර්ග ක්‍රම තිබෙන ප්‍රදේශ ගැන පරීක්ෂා කර බලා ඒ අවටින් ජනතාවට ඉඩම් දී අළුතෙන් අස්වද්දන සෑම කුඹුරු අක්කරයකටම අපි රුපියල් 500 ක නැත්නම් රුපියල් 1000 ක සහන ආධාරයක් දෙනවාය, ඒ මුදල වැඩි අමුණු ඇල වේලි දියුණු කිරීමට අපි දෙන්නේ, ඒ මුදල ආපසු අය කර ගැනීමේ අදහසින් දෙන මුදලක් නොවේය, කියා කිව්වොත් අපේ ගොඩ ජනතාව ඉතාමත් උනන්දුවෙන් වැඩි වැඩියෙන් කුඹුරු අස්වද්දා මේ සුළු වාරි මාර්ග ක්‍රම දියුණු කරනවාට මා තුළ කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නින්ද ගම් සම්බන්ධවත් මා කෙටියෙන් වචන යක් දෙකක් සඳහන් කරන්නට බලා පොරොන්දු වෙනවා. නින්දගම් පිළිබඳව මේ රජය දැඩි පියවරක් ගනිවිය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. පසුගිය වාරයේ මේ රජය නින්දගම් පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් ඒ පනත් කෙටුම්පත අහෝසි වුණා. මේ රජයේ හැම රාජාසන කථාවකම මේ නින්දගම් ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම උඩරට ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රී වරයකු හැටියට මේ නින්දගම් ප්‍රශ්නය නිසා අද උඩරට ප්‍රදේශවල ගොවීන්ට තම වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නට නොහැකි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන බව මට කියන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ රජය නින්දගම් පනත්

අනුමතකරනුමාගේ කථාව :

කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළාට පසු නින්දගම් හිමියන් ඒ නින්දගම් ඉඩම්වල වැඩ කළ ගොවීන්ට තර්ජන ගර්ජන කරනවා. එපමණක් නොවෙයි. සමහර නින්දගම් හිමියන් ඒ නින්දගම් විකිණීමට පවා වැඩ පිළිවෙළවල් සකස් කර තිබෙනවා. නින්දගම් සම්බන්ධව රජය නැවත වරක් වහාම පියවරක් ගන්නවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්ට අදහස් කරන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ පසු පස මන්ත්‍රීවරයකු වුවත් මා මේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළේ ඉතා හොඳ චේතනාව කිනුයි. තමුන් නාත්සේලා මේ යෝජනා පිළිඅරගෙන මේවායින් කීපයක් හෝ ක්‍රියාත්මක කිරීමට උනන්දු වනු ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 7.15

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, උච්චා රණයෙන් වෙගවත් වුවත්, ලීලාවෙන් කථා වාතුරියය විදහා දැක්වුවත්, චේතනාවෙන් වංචනික වූ, ද්වේෂසහගත වූ මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (කෙනමත් මයා.) කථාවට පසු, හුපුරුදුකමින් හෝ නොදන්නාකමින් වැරදි සහගත අදහස් දැක්වුවත් චේතනාවෙන් අවංක වූ මොනරාගල තරුණ මන්ත්‍රීවරයාගේ කථාවෙන් පසු මට කථා කරන්ට ලැබීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම මා ප්‍රීති වෙනවා. රාජාසන කථාව පිළිබඳව මොනරාගල ගරු මන්ත්‍රී තුමා තම කථාව අවසානයේදී සඳහන් කළාක් මෙන්ම අවංක චේතනාවෙන් විවාරණයක් ඔහු කළ බව මා පිළිගන්නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ පාර්ලිමේන්තු භයක රාජාසන කථා විවාද කර තිබෙනවා. ලංකාවේ පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය ආරම්භ වූවාට පසු 1947, 1952, 1956, 1960 —දෙවරක්—, 1965, යන වර්ෂවල ආරම්භ වූ පාර්ලිමේන්තු භයක රාජාසන කථා විවාද කර තිබෙනවා. මේ භයවන පාර්ලිමේන්තුවේ තුන්වන රාජාසන කථා විවාදයයි. එක වාරයකදී හැර අන් සෑම වාරයකදීම මෙම

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

විවාදයට සම්බන්ධ වූ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මට පෙනී ගියේ, බොහෝ දෙනා කරන්නේ, යටගිය පිළිණු වුණු අදහස්ම නැවත නැවතත් පුනපුනා ප්‍රකාශ කිරීම බවයි. මම හිතන්නේ, හැන්සාඩ් වාර්තා අරගෙන බැලුවොත්—කථා එකිනෙකට සංසන්දනය කර බැලුවොත්—අප ඒ පැත්තේ සිටියත්, මේ පැත්තේ සිටියත් විරුද්ධ පැත්තෙන් කරන කථා බොහෝ විට සමානම දෝෂදර්ශනයන් බව මේ පිළිබඳව පළපුරුද්දක් ඇති මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් තමුන් නාත්සේලා මේ යනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. මා ඉතාම කනගාටු වුණා, මැද කොළඹ තුන්වන මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව ඇසීමෙන්. බොහොම වේගයෙන් මහජනතාව පිළිබඳව හද පත්ලෙන් නැගී අවංක සංවේගයෙන් මෙන් කරන ලද එම කථාවෙහි හැම තැනකම වාගේ පෙනුණේ ද්වේෂයයි. කළ දේ යටපත් කොට, නොකළ දේ හුවා දක්වමින්, රට විනාශ මුඛයට ලංවූවාක් මෙන් පෙන්වමින් එතුමා කථා කරද්දී කෙනෙකුට පෙනුණේ, රජය හෙට අනිද්දා නැති නම් දැන් මේ මොහොතේ, කොයි වෙලේ කඩා වැටෙයිද කියන තත්ත්වයක් ඇති බවයි. මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රී තුමා ඇතුළු ද්වේෂසහගත, බලාපොරොත්තු සුන් වූ පුද්ගලයනට මා කියන්නේ, 1970 වනතුරු මේ රජය දිගටම පවතින බවයි. ඒ කාලය තුළදී මහජනයාගේ සිත් දිනා ගැනීම පිණිස, වංචනික භාවයෙන් තොරව, අර්ථයෙන් ධර්මයෙන් රටේ යහපත සලසාලීම අපේ පරමාර්ථයයි. දැනට අවුරුදු දෙක හමාරකට පෙර බලයට පත් වූ මේ රජය විසින් මේ රටේ ආර්ථික පරිහාණිය හා අධ්‍යාපන අවුල් හා ඇති කරන ලද බව පෙන්වා දීමට ඒ උදවිය උත්සාහ කළත් මේ රටේ සිටින මිනිසුන් දිගටම රැවටෙන්නන් නොවන බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ පරණ මන්ත්‍රී වරුනට දන්වන්නට කැමතියි. අප බලයට පත් වෙද්දී තුබුණු තත්ත්වයන් දැන් තිබෙන තත්ත්වයන් සසඳා බලන විට සතුටු නොවිය හැකි මධ්‍යස්ථ පුද්ගලයෙක් ලංකා සමාජයේ ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. විනය විනාශ වී, සංවරය වැළඳී, ජාති හේදයෙන් ආගම් හේදයෙන් කුලමල හේදයෙන් හතරකට පහකට බිඳුණු රටක බලයටයි, අප පැමිණියේ. කාගේ ව්‍යාපාර නිසාද, මේ රට තුළ එවැනි තත්ත්වයක්

අභ්‍යන්තර කටයුතු මාලාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ඇති වී තිබුණේ? අවුරුදු නවයක් මුළු ලේ රට කළ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවෙන්, අන්තිම තුන් මාසයේදී ඔවුන්ට දෙබල් ගැසූ සමසමාජ කොමියුනිස්ට් යන දෙපක්ෂයේ සම්බන්ධය ඇතිව පැවතුණු හවුල් ආණ්ඩුවෙන් ක්‍රියා මාර්ගයේ අසුභ ප්‍රතිඵලවලින් පෙළි සිටි සමාජයකයි අප බලයට පැමිණියේ. අප බලයට පත්ව සිටි ඉකුත් කාලය තුළදී මේ රටේ සාමය සැහෙන ප්‍රමාණයකටත් තහවුරු කිරීමට, විනය සැහෙන ප්‍රමාණයකටත් තහවුරු කිරීමට, සංවරය සැහෙන ප්‍රමාණයකටත් තහවුරු කිරීමට ලැබීමම සුබ නිමිති නොවේදැයි මා මේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අසන්නට කැමතියි.

අප බලයට එද්දී මේ රට ආර්ථික අතින් පරිහාණි ප්‍රපාතයේ අන්තිම පතුළට වැටී සිටි බව මුළු රටටම අවබෝධ වී තිබුණා. පිටරටින් ගෙන්විය යුතු අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය හා වෙනත් අත්‍යවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගෙන්වන්නට දවස් කීපයකට වඩා ප්‍රමාණවත් වන විදේශ විනිමයක් අපට නොතිබුණු බව මේ මන්ත්‍රීවරුන් දනින්නේ මොනරාගල මන්ත්‍රීතුමා (රාජා වෙලේගම මයා.) වැනි තරුණ අභිංසක මන්ත්‍රීවරු නම් එය දැන සිටියාහුදැයි මා දන්නේ නැහැ. වැඩිහිටි පරණ පළපුරුදු සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් නම් ඒ කාරණය දැන සිටි බව නිසැකයි. එදා ආභ්‍යන්තරික හා බාහිර මුදල් තත්ත්වය, ආහාර තත්ත්වය හා ආර්ථික තත්ත්වය ඒ තරමටම පහත වැටී තිබුණා. එවැනි අවස්ථාවක බලයට පැමිණි අපට අවුරුදු දෙක හමාරක් ඇතුළත මේ පොළොව මත සුර ලොවක් මවා පෙන්වන්නට නොහැකි බව සමහරුනට නොතේරෙන්නේ නොදන්නාකම නිසාම නොව කෙරුම්කම් නිසයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද තත්ත්වය කුමක්ද? කෙසේ හෝ ඒ දුෂ්කරතා මැඩගෙන, කැමෙන් බිමෙන් ඉදුමෙන් හිටුමෙන් කලින් පැවැති දුෂ්කර තාවලට මුහුණ පාන්නට මහජනතාවට ඉඩ නොදී ඩඩ්ලි සේනානායක ආණ්ඩුව මෙතෙක් කලක් රට කරගෙන ගියා පමණක් නොව, මුළු ලෝකයේම ආහාර තත්ත්වය අවදානම් අවස්ථාවක පවතින අද වැනි සමයකදී පවා අනෙක් බොහෝ රටවල මෙන් අපහසුකම් නොවිඳ ජීවත් වීමට තරම් අපේ තත්ත්වය නංවාලීමට

ජාතික ආණ්ඩුව සමත් වුණු බව ඇත්තක්. අද මේ පවත්නා කරදර හිරිහැර, පිරිහීම්, විනය විනාශවීම්, සංවරය නැතිවීම්, රටේ පුරවැසියන් අතර සිටින ජාතින්-ජාතින් අතර විරුද්ධකම්, කුලමළ, සිංහල හේද, ආගම් හේද යනාදී සියල්ලම විරුද්ධ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිවල ප්‍රතිඵල බව ඉතිහාසය දෙස බැලුවොත් පෙනෙනවා නේද? අවුරුදු 35 කට පමණ ඈතදී මේ රටේ පැවතුණු සාමය, මේ රටේ පැවතුන සමගිය, මේ රටේ පැවතුණු විනය, ශිලාවාරකම අද නැ. ඒක ඇත්තක්. ඒ කාලය පොත පත කියවන උගතුන් සියයට 20 ක් වත් නොසිටි යුගයක්; ඒ කාලය මෙතරම් ගමන් පහසුකම් හා වෙනත් පහසුකම් නොතිබුණු යුගයක්; ඒ කාලය සවාධිනත්වය නොතිබුණු යුගයක්. එහෙත් මිනිසා හා මිනිසා අතර සම්බන්ධතාව, සහෝදරත්වය, කරුණාව, මෛත්‍රිය, ප්‍රේමය ඒ කාලයේ මීට වඩා තහවුරුව පැවතුණු බව ඔබට මතක ඇති. එසේ නම් අවුරුදු 35 කට පසුව ඒ තත්ත්වය මෙසේ පිරිහී සමාජය හැම අතින්ම විනාශ මුඛයට ලංකිරීමට උපකාරී වූවෝ කවුරුද? මක්බලි ගෝසලයෝ.

1934 දී ජාතියේ පියා—ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමා—ගල්ඔය, අල්ලෙයි, කන්තලේ, ආදී පෙදෙස්වල වන සතුන්ටත් විෂසෝර සර්පයනටත් වාස හුම් වූ සන වනාන්තර හෙළිපෙහෙළි කරවා, වැව් බන්දවා, ගෙවල් සාදවා, වාරිමාර්ග සකස් කොට, දහස් ගණන් දුප්පත් ගොවීන් එහි පදිංචි කරවා, වී වපුරවා, රට ස්වයං පෝෂිත කිරීමේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළ සමයේදී, දැන් මෙහි අපට බණ දෙසන මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) වැනි අය, යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) වැනි අය කෙළේ මොකක්ද? මිනිසුන් අතර හේදය ඇති කොට, එකිනෙකා කොටවා, ඒ ඒ වර්ගයා ඒ ඒ වර්ගයාට කොටවා, අසමගිය ඇති කොට, වෛරය ඊර්ෂ්‍යාව ක්‍රෝධය වගා කළා. සේනානායක—ජාතියේ පියාගේ—ව්‍යාපාර අවුල් කළා. බුද්ධාගම ක්‍රිස්තියානියට කොටවා—ඒ වැඩය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඊටත් වඩා හොඳට කළා—ද්‍රවිඩයා සිංහලයාට කොටවා, උස් එකා මිටි එකාට කොටවා, කලිසම රෙද්දට කොටවා, කළු

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

එකා සුදු එකාට කොටවා, රට අවුලෙන් අවුලට ගෙන ගොස් එයින් ඇති වන පිරි හීමෙන් මතු වන විනාශයෙන් ජයග්‍රහණය කොට බලය ලබා ගැනීමට ගෙන ගිය ව්‍යාපාරය නිසා අද මේ විපතට අප වැටී සිටිනවා. ඕකයි, මෙහි ඉතිහාසය. අද අපේ අර්ථ පරිහාණියට, ධර්ම පරිහාණියට මූලික හේතුව ඕකයි, මොණරාගල මන්ත්‍රී තුමනි. අප උත්සාහ කරන්නේ ඒ විපතීන් රට මුදාගැනීමටයි.

අධ්‍යාපනය ගැන මෙතැන මොනවාද, මොනවාද කියවුණා. අනික් ඇමතිතුමන් ලාගේ දෙපාර්තමේන්තු පිළිබඳව කළ විවේචනවලට සම්පූර්ණයෙන් උත්තර දීමට මා බලාපොරොත්තු නොවෙතත් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව කළ යම් යම් විචාරණවලට පිළිතුරු දීමට මම සූදානම්. අවුරුදු 9 ක් තිස්සේ සම්පූර්ණ බලය තමන් අත තිබී යදී, අධ්‍යාපනය පිළිබඳව නව සකැසුමක් නිරවශේෂයෙන්ම පිළියෙල කළ යුතු කාලය ඒ කාලය බව දැන දැන, එහෙම එකක් කළාද? දැන් කියනවා, අධ්‍යාපනය අවුල්ල. මොනවාද, මොනවාද වෙලා තියෙනවාලු. අවුල් තේන්නම්. දැන් නම් අවුල් නැහැ. දැන් අවුල් ලිහිගෙන යනවා. අප එන විට තිබුණේ එකම අවුල් ජාල වක්. රටේ අනාගත පරම්පරාවේ වර්තමාන සකස් කරන ගුරුවරුන් දඩ මිමුන් කර ගෙන, තමනට දේශපාලන වාසි ලැබුණොත් අනාගත පරම්පරාවට හෙන ගැහුණත් කමක් නැත යන අදහසින් කියා කළ මේ මිනිසුන් අපෙන් අහනවා, අධ්‍යාපනයට මොකද වුණේ කියා. මම දෙන්නම් උත්තරය. ප්‍රකෘති වශයෙන් ගත්තා විට හොඳ පුද්ගලයන් වශයෙන්, සමාජ සේවකයන් වශයෙන් සිටි ගුරුවරුන්, දුර්දාන්ත මක්කලි ශෝඝාලයන් විසින් මෙහෙයවා නොමග යවා තාවකාලිකව බලයේ සිටීම සඳහා බල තණ්හාවෙන් කරන ලද ව්‍යාපාරය නිසා අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වුණ බව ඇත්තයි. උගන්කම වැඩි වුණත් හැදිවිවකම නැතිව ගිය බව ඇත්තයි. අද අපේ රටේ සියයට 84 ක් ලියන්නට කියන්නට දන්නවා. ආසියා ලෝකයේ ඒ අතින්—ලියන්නට, කියන්නට දැනීම අතින්—තුන් වැනි රට වූත්, ලෝකයෙන්ම උසස් රටක් වූත් ලංකාවේ අධ්‍යාපනයේ නියම පරමාර්ථය නැති වූ බව

ස්තූති ශෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ඇත්තයි. අධ්‍යාපනයේ නියම පරමාර්ථය ගුරුවරුන් ලවා උසස් පන්තිවල ලමයින් තරක් කරවා ඔවුන් තමන්ගේ දේශපාලන පරමාර්ථවලට මෙහෙයවීම නොවෙයි. මිනිසා හා මිනිසා අතර සහෝදරත්වය තේරුම් ගෙන, තමන්ගේ ජීවිත මාර්ගය නිසා අසල් වැසියාගේ ජීවිත මාර්ගයට හානියක් නොවන පරිද්දෙන් ජීවත් විය හැකි නියම පුරවැසියන් ඇති කිරීමයි, අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය. ඒක කළාද? එසේ නොකර පිටර් සිල්වලා ආරියදාසලා ගැන කඳුලු සලමින් අධ්‍යාපන ආකූලත්වයක් ගැන කථා කිරීම නොවෙද ලොකුම හිතාව? දැන් ඒ ආකූලත්වය ක්‍රමයෙන් නැතිවී යාම දුකට හේතුවක්ල. අද අපේ ගුරුවරු සියයට 95ක් හොඳයි. ඔවුන්ගේ උදාර සේවය පිළිබඳව අවබෝධයක් ඔවුනට ලැබුණා, මේ අවුරුදු 2½ ඇතුළතදී. ඔවුනට වින කර මින් සිටි මක්බලිගෝසාලයනට නියම තැන් ලැබුණා. ඒක විශාල අපරාධයක්ල. 1,08,000 ක් පමණ ගුරුවරුන්ගේ ආරක්ෂාව සඳහා, ඒ ගුරුවරුන් නොමග යැවූ කාලකණ්ණි ස්වල්ප දෙනකු ඔවුනට නිසි තැන්වලට යවා, 30,00,000ක් ලමයින්ගේ ආරක්ෂාව හා ශිෂ්ටාචාරය සැලසීම වරදක් නම් අපේ ආණ්ඩුව කළේ අපරාධයක්.

ගරු සභාපතිතුමනි, අද අපේ පාඨශාලා සියයට 95 ක් ආදර්ශමත් බව තමුන්නාන්සේන් දන්නවා ඇති. ගුරුවරුන් කවර දේශපාලන මතයක් දැරුවත් අපේ තහනමක් නැහැ. ඒ බවත් අද ගුරුවරුන් දන්නවා. මේ ලෝකයේ ග්‍රන්ථාරූඪ ඉතිහාසයේ පෙනෙන තෙක් බැලුවත් සර්වත්‍රෝහද සර්ව සුන්දර දේශපාලන න්‍යායයක් පිහිටි තැනක් ඇත්තේ නැහැ. කෝකෙන් අඩු පාඩු තිබෙනවා. සමහරවිට හුඟක් අඩුපාඩු තිබෙනවා; සමහරවිට ටිකක් අඩුපාඩු තිබෙනවා. ඒ නිසා සර්වත්‍රෝහද නොවූ න්‍යායයන්ගෙන් කොයි න්‍යායය තමන්ගේ මතය වශයෙන් ගත්තත් අපෙන් දෝෂයක් නැහැ. එහෙත් තමන් අනුගමනය කරන දේශපාලන මතය අනාගත සමාජයේ ඉරණම අතේ දැරීමට සකස් වන බල පරම්පරාවට කාවැද්දීමයි, වරද. ඒක කෙරෙව්වේ මොන රජය හෝ වේවා පසුගිය 1965න් ඉහත තිබුණු රජයයන්.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියංගෝල]

දේශපාලන මත දූර්වල ගැන ගුරුවරුන් ගෙන් අපි පලිගත්තේ නැහැ. පලි ගත්තේ නැහැ. අපේ අගමැතිතුමාගේ අනුශාසනය දේශපාලන මත දූර්වල ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අංගයක් යනු නිසා විවිධ මත ධාරීන් කවර තැනක හිටියත් අපට කමක් නැහැ. විශේෂයෙන් අනාගත පරම්පරාව සකස් කරන ගුරුවරයා පාඨශාලාවට ඇතුළුවන විට, පන්සලට ඇතුළුවන උපාසකයා වන්දනාකාරයා තම පාවහන් පන්සලේ පසිපෙළ උඩ තබා ඇතුළු වන්නා සේ, තම දේශපාලන මතය කුමක් හෝ වේවා—එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මතය හෝ වේවා, පෙරලේ පක්ෂයේ මතය හෝ වේවා, සමසමාජ පක්ෂයේ මතය හෝ වේවා, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ මතය හෝ වේවා—එය පාඨශාලාවේ පසිය උඩ තබා ඇතුළු විය යුතුයි. අද ගුරුවරයා කරන්නේ ඒකයි. අද පාඨශාලා ඇතුළේ දේශපාලන මත නැහැ. තවමත් ටික තැනෙක ඇති. 1,08,000 ක් ගුරුවරුන්ගෙන් 1,07,000 ක් ගුරුවරුන් හොඳයි කියා මා කියනවා. අප ඔවුන්ගෙන් දේශපාලන වාසි බලා පොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. අපි ඔවුන්ගෙන් අපේක්ෂා කරන්නේ අපේ දරුවන්, අභිංසක දරුවන්, නොඉඳුල් අදහස් ඇති දරුවන්, මෘදු හදවත් ඇති දරුවන්, ගුරුවරුන්ට ඕනෑ නම් ඕනෑ විධියට අඹා ගත හැකි සිත් ඇති දරුවන් තුළට තමන්ගේ පෞද්ගලික දේශපාලන මත කාවද්දන්නේ නැතුව පොදුවේ මධ්‍යස්ථව ඔවුන් වැඩි වියට පත්වී තමන් කුමන දේශපාලන මතයක් ඔස්සේ යාමට ඉඩ තබා නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබා දීමයි. ඒක අද ක්‍රමයෙන් සිදු වීගෙන යන බව කියන්නේ ජාතික රජයේ අමාත්‍යවරයකු හැටියට මහත් ආඩම්බරයෙන්. අපේ ගුරුවරුන් තරක් කිරීමට ඉතින් නම් ඉඩක් ලැබෙනැයි කියා මා සිතන්නේ නැහැ. හැමදාම පෙළපාලි ගිය, ගුරු වෘත්තියට නින්දා කළ, රෙදි කලි සම් උස්සාගෙන පාරේ සටන් පාඨ කියමින් ගිය මක්බලිගෝසාලයන් ටික දෙනකුගේ වැඩ තහනම් කළා, අස් කළා, කියා කිඹුල් කඳුලු හෙලීම විගඩමක්. ඒ අය පාඩමක් ඉගෙනගත හරියට හැදුණොත් නැවතත් සේවයට ගැනීම ගැන අප කල්පනා කර බලනවා. එහෙත් ඒ සෙල්ලම නැවතත් පාඨශාලාවල කරන්නට ඉඩ නොතබන බව පමණක් කියන්නට

කුමනියි. එයයි, අද පාඨශාලා පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අනෙක් කාරණය මෙයයි : පාඨශාලා වෙත අතිනුත් අවුල් ජාලාවක් බවට පත් වී තිබුණා. අප සංඛ්‍යා ලේඛන ගනිද්දී පෙනී ගියා, පුහුණු ගුරුවරුන් 3 දෙනෙක් හිටිය යුතු තැන 13 දෙනකුත්, 13 දෙනෙක් හිටිය යුතු තැන 3 දෙනකුත් යන මේ විධියට ඉන්නා බව. උපාධිධාරීන් පිළිබඳ තත්ත්වයන් එහෙමයි. විශේෂඥ ගුරුවරුන් පිළිබඳ තත්ත්වයන් එහෙමයි. ඔන්න ඔහොමයි, පැවැති තත්ත්වය. විරුද්ධ පක්ෂයේ ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අධ්‍යාපනය ගැන නාහෙන් අඩනවා. අළුත් ගරු මන්ත්‍රීවරු නම් තවමත් හොඳයි, අභිංසකයි. මට කණගාටුයි, ඒ අය ගැන. මොණරාගල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රාජා වෙල්ලේගම මයා.) තම හද පත්ලෙන් තැගුණු අවංක අදහස් මතු වුණු ස්වරූපයෙනුයි, කථා කළේ. ඒ නිසයි මා කියන්නේ, තරක් වන්නට එපාය කියා.

ඒ මේ අවුල් තත්ත්වයෙන් පාඨශාලා මුදා ගැනීම, මුල් අවුරුද්දේ අපේ ප්‍රධාන කාර්යය වුණා. වික්ටෝරියා මහා රාජ්‍යය ගේ කාලේ එංගලන්තයේ තිබුණු යල් පිනු අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳ නිර්දේශ පත්‍ර භාග්‍යන්තට එංගලන්තයට ගිහින් බැහැ, මේ ලංකාවට එන්නට ඕනෑ. පැලැස්තර දමමින්, අණ්ඩ දමමින් ඒ යල් පිනු අධ්‍යාපන ක්‍රමය එසේම ගෙන යාම නිසා ජාතියේ වවුමනාවන් සඳහා කිසි සේත් සකස් නොවුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතුව තිබූ කාලේ—මීට අවුරුදු 10 කට පමණ පෙර—සකස් නොකිරීම නිසා මොකක්ද වුණේ ? උගත් අය රැකියා නැති වීම නිසා අඩනවා. ඒකයි, වුණේ. ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුනට පමණක් නොව ඒ අධ්‍යාපන ක්‍රමය යටතේ සකස් වුණු උපාධිධාරීන්ටත් අද රැකියා නැහැ. කාගෙද වරද ? අවුරුදු 9 ක් පල් වුණු අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් අවුරුදු 2 1/2 කින් සකස් කළ හැකි සමතුන් මෙහි නැති බව ඇත්ත.

දැන් පාඨශාලා සකස් වේගන යනවා. ගුරුවරුන්ගේ නැති වුණු ගෞරවය දැන් ආරක්ෂා වේගන යනවා. ශිෂ්‍යයන් ගුරුවරුන්ට දැක්වූ ගෞරවය දැන් නැවතත් ඇති වේගන යනවා. ගුරු—ශිෂ්‍ය සම්බන්ධය තහවුරු වේගන යනවා. ඒ අතර අපේ

අගමැතිතුමාගේ කථාව :

අගමැතිතුමාගේ නියමය අනුව, මේ රටට තබා වෙන රටකටත් දැන් නොගැල පෙන, උගතුන් අතරම කරන, යල් පිනු කබල් අධ්‍යාපන ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වළලා දමා, රටේ හා ජාතියේ වුවමනාවන් අනුව සකස් වන, පාඨශාලාවෙන් ඉගෙන ආපසු සමාජය කරා යන තරුණයා හෝ තරුණිය අතරම නොවී, දෙමාපියන්ට බරක් නොවී, සමාජයට කරදරයක් නොවී, මොකක් හෝ රැකියාවකට සකස් වන අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඒ වළ මත ගොඩනැංවීමට දැන් වැඩ සිදුනම් කර ඉවරයි. ආඥා පනත—කාර්මික හා සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ඒ නව ආඥා පනත—දැන් කැබිනට් මණ්ඩලය ඉදිරියේ තබා තිබෙනවා. මා බලාපොරොත්තු වෙනවා එය මේ ගරු සභාව ඉදිරියට ගෙනෙන්නට, තව සති කීපයකින් පමණ—ඔක්තෝබර් මාසයෙන් පෙර. දැන් ඒ පිළිබඳ වැඩ සකස් වේගයෙන් යනවා. මා දන්නවා, එය ස්ථිර වන බව. ප්‍රසිද්ධියේ විරුද්ධ වුවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අයත් එයට කැමති ඇති. ඒ නිසා සමහර අය ඡන්දය දෙන දවසට ඊට පක්ෂව ඡන්දය දෙන්නට බැරි නිසා—පක්ෂ විනයානුකූලව එවැන්නක් නොකළ හැකි නිසා—සමහර විට නැවින් ඉන්නටත් පුළුවනි. ඒ පණත් කෙටුම්පත සම්මත වුණු දාට අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ නව යුගයක් ආරම්භ වෙනැයි මා කල්පනා කරනවා. එහිත් අඩුපාඩු ඇති. සර්වසම්පූර්ණ ක්‍රමයක් එකැවරම සකස් කරන්නට පුළුවන්කමක් ඇති විශ්වකර්මයක් අද මේ ලෝකයේ කොතැනකවත් නැහැ. ඒ නිසා එහි යම් යම් අඩුපාඩු තිබෙන්නට පුළුවනැයි මා කියනවා. ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ගේ විවේචන අනුව ඒ අඩු පාඩු හැකි තාක් දුරට පිරිමසාගෙන ක්‍රියාත්මක කරන්නට බලාපොරොත්තුයි.

අප බලයට එන විට මේ රටේ එක් පාඨශාලාවක උගන්වන තත්ත්වය අනෙක් පාඨශාලාවේ තිබුණේ නැහැ. ගමේ පාසලේ එක් විධියකටත්, නගරයේ පාසලේ තවත් විධියකටත් උගන්වන ක්‍රමයක් ඒ වකවාණුවේ තිබුණේ. තවමත් ඒ තත්ත්වය හුඟක් තැන්වල සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වී ගොස් නැහැ. සවිලප් තැනෙක තවමත් ඒ තත්ත්වය තිබිය හැකියි. ඒ සම්බන්ධයෙන් අප කළේ කුමක්ද? ගම්වල විද්‍යාව උගන්වන පාඨශාලාවල ඉගෙනීම ලබන

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ටත්, විද්‍යාව උගන්වන නගරයේ පාඨශාලාවල ඉගෙනීම ලබන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ටත් නගරයේ පාඨශාලාවල ඉගෙනීම ලබන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට උගන්වන තත්ත්වයට අනුවම ඉගැන්වීම සඳහා මහා විද්‍යාල සියල්ලකම හැකි තාක් දුරට ගුරු මණ්ඩල සකස් කළා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ අවුරුද්දේ සිදු වූ දේ තමුත් නාත්සෙ දකින්නට ඇති. නගරයේ මහා විද්‍යාල පසු බා ගම්වල මහා විද්‍යාලවලින් විද්‍යාව උගත් ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විශාල පිරිසක් මෙදා විශ්ව විද්‍යාලයයට ඇතුළු වුණා. මේ කාරණය තමුත් නාත්සෙ මීට පෙර දැනගෙන සිටින්නට ඇති. අවුරුද්දක් තුළම මේ ප්‍රතිඵල ලැබුණා.

ඉගැන්වීම සම්බන්ධයෙනුත් යම් යම් වෙනස්කම් ඇති කරන්නට අපට පුළුවන් වුණා. සමහර විට ගුරුවරයා හෝ දෙන්නා සිටින සමහරක් පාඨශාලා හැරුණු විට මුළු ලංකාවේ පාඨශාලා අට දාස් ගනණෙක පළ මුළුතැන් ශ්‍රේණියට උගන්වන ගුරුවරු සියල්ලම පුහුණු අය.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රී තුමන් අපට එරෙහිව තවත් ලොකු චෝදනාවක් එල්ල කර තිබෙනවා. ඒ ඉංගිරිසිය ගැනයි. සමහර උදවිය ඉංගිරිසියට හැබුම තරහයි. වලපනේටයි, දඹුල්ලටයි ඉංග්‍රීසි වහ. අපත් ඔය ඉංගිරිසියට තිබෙන වැඩි ආදරයක් නිසා නොවෙයි එසේ කළේ. අපේ ජනතාවට ලෝකයේ විද්‍යා ද්වාරය ඇර ගැනීමේ—විවෘත කර දීමේ—එකම මාර්ගය වශයෙන් කුමක් හෝ ජාත්‍යන්තර භාෂාවක්—ජගත් භාෂාවක් උගැන්විය යුතු නිසා අපට හුරු පුරුදු භාෂාවක් වන ජගත් භාෂාව, ඉංගිරිසි නිසා, ඉංගිරිසි එක වචනයක්වත් නොදන්නා කෙනකු මේ මුළු රටේම නැති නිසා—හුරු පුරුදු ඒ ජගත් භාෂාව විධිමත්ව උගැන්වීමට කටයුතු පිළියෙල කරගෙන යනවා. විශේෂයෙන් පශ්චාත් උපාධි පර්යේෂණ වලට පෙනී සිටින්නන් සම්බන්ධයෙන් එය ඉතා වැදගත් වෙනවා. අපට වුවමනා කරන විද්‍යාඥයින්, දොස්තරවරුන්, ඉංජිනේරුවන්, ගුරුවරුන්, පිට රට යවා විශේෂඥ දැනුම ලබා ගැනීමට ඉංගිරිසි උපකාර වන නිසයි එසේ කරන්නේ. එසේ නැතිව ඉංගිරිසියට තිබෙන වැඩි ලැදියාවක් නිසා නොවෙයි. එය අපරාධයක්ද? තමන්ගේ

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ළමයකුට ඔහුගේ බොක්කේ පිළිකාවක් හදුණු විට මා හිතනවා දඹුල්ලේ, වල පනේ කවදාවත් ඉංගිරිසි වෙදකම් නම් නොකරනවා ඇති. සිංහල බෙහෙත්ම ගත්තවා ඇති. ලෙඩා මළත් සිංහල බෙහෙත්ම ගත්තවා ඇති. ඒ තරම උදර ජාතික හැඟීමක් ඒ අයට තිබෙනවා. මෙසේ තත් දොඩවා අහිංසක ජනතාව රටට තවමත් රජ කරන්න පුළුවන් උදවිය මේ ආණ්ඩුවේ කාල සීමාව තුළදී ඉවර කරන බව මතක් කරන්න කැමතියි. දැන් මිනිසුන් ඒ තරම් මෝඩ නැහැ.

කවුදෝ කතා කර තිබුණා, විශ්ව විද්‍යාලය වල විද්‍යාව, ඉංජිනේරු විද්‍යාව, වෛද්‍ය විද්‍යාව යන විෂයයන් ඉංගිරිසියෙන් උගන්වන්නට තිත්දු කළාය කියා. නැහැ, එහෙම තිත්දුවක් නැහැ. 1968 වර්ෂයේ පටන් වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු, විද්‍යා යන විෂයයන් හැකි තරමින් සිංහලයෙන් (ස්වභාෂායෙන්) ඉගැන්වීමට විධිවිධාන යොදා තිබෙන අතර, පරණ යල් පැනපු වික්ටෝරියා කාලේ ඇතැම් විද්‍යා මත දැන් පිළි නොගන්නා නිසා සිංහලෙන් උගන්වන්නට පොත පත නැති නම් අපි කළයුත්තේ කුමක්ද? නවීන විද්‍යාව, වෛද්‍ය විද්‍යාව සහ ඉංජිනේරු විද්‍යාව යනාදී විද්‍යාවන් පිළිබඳ මත පළවන පොත් පළ වී තිබෙන්නේ ජගත් භාෂාවලින් පමණක් නිසා අපි කළ යුත්තේ මෙයයි : මෙම විෂයයන් ඉංගිරිසි පොත්පත්වලින් ඉගැන්වීමයි. අපට වුව මනා කරන්නේ එම විෂයයන් ඉගැන්වීමයි. ඉංගිරිසි පොත් බලාගෙන සිංහලෙන් ඉගැන්විය හැකි ගුරුවරු ඒ එසේ කිරීමේ වරද කුමක්ද? ශිෂ්‍යයන්ගේ පහසුව සඳහා ඉංගිරිසි ඉගෙනීමේ වරද කුමක්ද?

අපේ පරිවර්තන පොත් පිකක් තිබුණත් ඒවා ප්‍රමාණවත් නැහැ. මට මේ පිළිබඳව හොඳ පළපුරුද්දක් තිබෙනවා. අපි එක විද්‍යා පොතක් පරිවර්තනය කර මුද්‍රණය කොට අවසාන වන විට එහි මුල් පොත 22 වන වාරයටත් ප්‍රතිසංස්කරණය වී තිබුණා. අපි එවැනි පොතක් පරිවර්තනය කර ප්‍රකාශයට පත් කරන විට එහි මුල් පොතේ එතරම් වෙනසක් ඇති වෙලා. මාසයෙන් මාසය, දවසින් දවස, වෙනස් වන විද්‍යාව ඉගැන්වීමට තරම් පොත් පත් ගොඩක් සිංහලයේ නැහැ. සිංහල වෙද

කමෙහි ශල්‍ය කර්ම කිරීමේ විධියක් දැන් නැතුවා වගේ, සකල විද්‍යා අංශ ඉගැන්වීමට පොත පත තවම සිංහලයෙහි නැහැ. පොත පත තිබෙනවා නම් සිංහලෙන් එම විද්‍යාවන් උගන්වන්නට බැරිකමක් නැහැ. සිංහලය හොඳට ව්‍යාප්ත වේගන යන භාෂාවක්. සිංහලය හොඳ ලස්සන අපූරු භාෂාවක්. එහෙත් සිංහලෙන් එම පොත පත නැති නම් මොකද කරන්නේ? සිංහලත් ඉංගිරිසිත් දන්නා කවිකාවාරියවරයා ඊට ගැළපෙන ඉංගිරිසි පොතකින් බලාගෙන එය සිංහලෙන් ඉගැන්වීමේ ඇති වරද මොකද? එහෙම නැතුව උගන්වන්නේ කොහොමද? උම්මග්ග ජාතකයෙන් පුළුවන්ද, විද්‍යාව උගන්වන්නට? උම්මග්ග ජාතකය හොඳ පොතක්. මා ඒ පොත කියවා ඇති, පණස් වාරයක් පමණ. ඒ පොත එතරම් වටිනා ග්‍රන්ථ රත්නයක්. ඒ පොතේ තිබෙනවා, හදට යන හැටි. වල පනේ ගරු මන්ත්‍රීවරයාගෙන් දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීවරයාගෙන් සිංහල භාෂාවට තිබෙන ආදරය මගෙන් තියෙනවා. සිංහල භාෂාවට ඒ ගොල්ලන්ගේ ආදරය ඇති හැටි මම තව පිකකින් පෙන්වන්නම්. නවීන විද්‍යාව, ඉංජිනේරු විද්‍යාව සහ වෛද්‍ය විද්‍යාව ඉගැන්වීමට සිංහලෙන් පොත පත නැති නම්, පොත පත තිබෙන්නේ ඉංගිරිසියෙන් නම්, උගන්වන පුද්ගලයාට එම විද්‍යාවන් සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට හැකි නම් එසේ කිරීම කවර වරදද? තමුත්තාත්සෙල මේවා උගන්වන්නට එපා කියනවාද?

විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගැන්වීම පිළිබඳව අපි තවත් යෝජනාවක් කර තිබෙනවා. ජාත්‍යන්තර වශයෙන් යෙදෙන බොහෝ පාරිභාෂික වචන—Technical terms—තිබෙනවා. බොහෝ භාෂාවල ඒවා සමානව යෙදී තිබෙනවා. එනිසා අපත් ඒ මුල් පොතේ තිබෙන වචන ඒ විධියෙන්ම සිංහල හුරුවට සකස් කර ගැනීමට යෝජනා කර තිබෙනවා. Engine යන්නට අපි දැන් එන්ජිම යයි කියනවා. එන්ජිම යයි එයට පාවිච්චි කළාට කමක් නැහැ. එහෙත් යන්ත්‍රය යයි කී විට මොකක්ද තේරුම? කරේ බඳින යන්ත්‍රත් තිබෙනවා. එන්ජිමක් ගෙනෙන්නට කී විට කරේ බඳින යන්ත්‍රයක් ගෙනාවොත් අලි ගම් පෙරළියක් තේරුම, එතන? එම නිසා එහි මුල් ඉංග්‍රිසි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වචන ගෙන සිංහල හැඩහුරුවට අග සකස් කොට, විභක්තාන්තය දමා එසේ පිළියෙළ කරගත් පුළුවනි. සිංහල වචනය ගැල පෙන තැන එසේ කෙරෙනවා. තවද, හැකි තරම් පොත් පත් සකස් කරගැනීම සඳහා පරිවර්තන අංශයද පුළුල් කර තිබෙනවා. එහි වරද මොකද? ලංකාවේ සෑම මධ්‍ය මහා විද්‍යාලයකටම මහා විද්‍යාලයකටම—නාම පුවරු පමණක් ගසා ලමයිත් දෙනුත් සියයක් සිටින පාසල්වලට නොවෙයි, නියම මධ්‍ය මහා විද්‍යාලවලට හා මහා විද්‍යාලවලට—විශේෂඥ ඉංගිරිසි ගුරුවරුන් ඒ ඒ විද්‍යාලවල ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව අනුව බෙදා හැර තිබෙනවා; සමහර අඩු පාඩු තව තැත්තේ නොවෙයි. ඔබතුමා පුදුම වේවි, මේ අය අධ්‍යාපනය ගැන කථා කරන නමුත් විද්‍යා ගුරුවරුන් 179 දෙනෙක් අදටත් අඩු බව ඇසූ විට. විද්‍යා ගාර තිබෙන පිටිසර මහා විද්‍යාලවලට සුදුසු ගුරුවරු යැවීමට කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් යොදා තිබුණේ නැහැ, අප බලයට පැමිණෙන විට. පිටිසරට තිබෙන ආදරය! හරි ආදරය! මේ දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා උප ඇමති කෙනකුත් වෙලා හිටියානෙවැ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳව. ඔන්න තත්ත්වය මොනරාගල මන්ත්‍රීතුමනි. 179 දෙනෙක් අදටත් අඩුයි. අප කෙළේ මොකක්ද? විශ්ව විද්‍යාලවලින් පිට වන උපාධිධරයන් සංයුක්ත මංඩලවලත්, පෞද්ගලික ආයතනවලත්, වෙනත් ව්‍යාපාර වලත්, විදේශ වලත් වැඩි පව්වලට යන නිසා අපට බඳවාගත හැක්කේ ඉතාම ස්වල්ප දෙනයි. එනිසා අපි කැබිනට් මණ්ඩලයේ කරුණු සාකච්ඡා කර විශේෂ වශයෙන් උගන්වීමටම පස් අවුරුදු පොරොන්දුවක් පිට අවුරුදු දෙකක විශ්ව විද්‍යාල පුහුණුවක් ලබා දීමට දැන් වැඩ පිළිවෙළක් යොදාගෙන, යනවා, ඒ ඇබර්තු පිරිමි සඳහා.

එපමණක් නොවෙයි. සිංහල අධ්‍යාපනය මොන අවුල් තත්ත්වයකද තිබුණේ. අනේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඩබ්ලි සේනානායක රජය බලයට පැමිණෙන කාලයේ සමහර අවස්ථාවල විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ පංක්තියේ ඉගැන්නුවේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරු. බදුල්ල මොනරාගල ආදී පළාත්වල මුල් ගුරුකම් දැරුවේ ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත්තු ඇතැම් පාසල්වල. එහෙම නේද මොනරාගල මන්ත්‍රීතුමනි? අද ඒ තත්ත්වය තිබෙන

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

වාද? ඒවා සියල්ලම සකස් කළා පමණක් නොවෙයි, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගණිතය, විද්‍යාව, ඉංගිරිසිය, සාහිත්‍යය—සිංහල සාහිත්‍යය, දෙමළ සාහිත්‍යය—පිළිබඳ විශේෂඥ ගුරුවරුන් කණ්ඩායමක් අමාත්‍ය කාර්යාලයේ රඳවාගෙන උත්තරත් සමග විශේෂ පාඩම් සකස් කොට, මේ වාරයේදී සම්පූර්ණ කළ යුත්තේ මෙහෙමය කියා උගන්වන පාඩමුත් නියම කොට, ලංකාවේ ඉස්කෝල 9,000 ටම අරින ඉඩමම හිතනව හිතයක් වෙන්න ඇති විරුද්ධ පක්ෂයටම. අප ඒ දැන් කරගෙන යනවා. කොළඹ රාජකීය විද්‍යාලයේ උගන්වන පාඩමමයි කුලියාපිටියේ ගමේ තිබෙන ඉස්කෝලෙන් උගන්වන්නේ. මොනරාගල ඉස්කෝලේ උගන්වන්නේත් ඒ පාඩමමයි.

රාජා වෙලේගම මයා.

(ශ්‍රී. රාජා බෙලෙගම)

(Mr. Rajah Welegama)

විද්‍යා ගුරුවරු තවම නැහැ.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

නැහැ. ඒක හරි විද්‍යාගාර තිබෙන ඉස්කෝලවලටත් තවමත් 179 ක් අඩුයි. ඒකයි තත්ත්වය. අවුරුදු දෙකේදී සම්පූර්ණ කරන්න බැහැ. හදිස්සියේ උගන්වල ගන්න බැහැ නොවැ විද්‍යාව. මෙපමණ අධ්‍යාපනය ගැන කැක්කුමක් තිබෙන පුද්ගලයනට ඒ කාලේ මේක මතක නැති වී තිබෙනවා නොවැ. විද්‍යා ගුරුවරුන් කොහොමද අවුරුදු දෙකහමාරෙන් ලබා ගන්නේ? සමහර නාගරික පාසල්වල පුරවාගෙන සිටි වැඩිමනත් විද්‍යා ගුරුවරුන්—උපාධිධරයන්—ඒ තැන්වලින් ගෙන සමසේ බෙදා හැරීම සඳහා දැන් වැඩ කරගෙන යනවා. මා තමුත්තාත්සේලාගෙන් ඉතාම ආදරයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ මාරු වෙනස් කරන්නය ආදිය කියාගෙන එන්න එපාය කියා. සමහරුනට මේ මාරුවට තව මාස තුන හතරක් කල් දී තිබෙනවා. ඒ අය ලබන ජනවාරියේ මාරු කෙරෙනවා. මුළු ලංකාව පුරාම විහිදුවලා අරිනව.

එපමණක් නොවෙයි, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 3 වැනි ප්‍රමාණයේ පටන් අනිවාර්ය විෂයයක් වශයෙන් ඉංග්‍රීසි

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියගොල්ල]

ඉගැන්වීම කළ යුතු යයි ඒ ආණ්ඩුව විසින් නියමයක් කර තිබුණි. එහෙත් අදටත් අඩු ඉංග්‍රීසි ගුරුවරු ගණන 2,600 යි. 2,600 ක් අදටත් අඩුයි. දුර්දාන්ත අන්ත ජාති වාදය නිසා අපේ අනාගත ශිෂ්‍ය පරම්පරාව විනාශ කළා ඒ ආණ්ඩුව. ඉංග්‍රීසි එක්ක තරහට—ගමේ නම් මේකට හොඳ කථාවක් කියනවා; මේ ගරු සභාවේදී ඒක මා කියන්න යන්නේ නැහැ; අපේ මොනරා ගල මන්ත්‍රීතුමා (රාජ්‍ය වෙලේගම මයා.) නම් දන්නවා ඇති; මෙහෙ නම් කියනවා, නහය එක්ක තරහට කන කැපුවා වාගේ කියා—ඒ වාගේ ඉංගිරිසි එක්ක තරහට පිටිසර ඉස්කොළ විනාශ කළා. ඉංගිරිසි දෙවන භාෂාවක් නොකර. ඒකේ ප්‍රතිඵලයක් හැටියට, ඉංගිරිසි විෂයක් වශයෙන් ගෙන ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් වුණු පුද්ගලයන් ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් වශයෙන් බඳවා ගැනීමට තිබුණු ඇබර්තු 2,700 ගණන පිරවීම සඳහා ඉල්ලුම් කළේ 150 දෙනයි. අහසට ඇහෙන තරම් අපරාධයක් නොවෙද මේ කර තිබෙන්නේ. කථා කරනවා අධ්‍යාපනය අවුල් කළාය කියා—මගේ කටට එනවා, කියයුතු දෙය. ඒත් කියන්න හොඳ නැහැ මේ සභාවේදී. ඔන්න ඔකයි ඇත්ත.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප මේ විපතෙන් මිදෙන්න කරන්නේ මොකක් ද? අප ඉංගිරිසි භාෂාව පිළිබඳ විශේෂඥයින් යොදවා, සති අන්තයේ දවස් දෙකේ දීම ලංකාවේ ඒ ඒ පළාත්වල වරකට පළාත් තුන හතර බැගින් ගෙන සංස්කරණ පංක්ති තබාගෙන යනවා. එපමණක් නොව, නිවාඩු මාසයේදී මුළු මාසයේ සති දෙකක් නැතිනම් තුනක් සංස්කරණ පංති තබාගෙන යනවා. විද්‍යාව පිළිබඳ අලුත් ඉගැන්වීමේ ක්‍රම ගැන අවබෝධයක් ලබා දීම සඳහා එංගලන්තයෙන් විශේෂ විද්‍යා ගුරුවරුන් බ්‍රිතාන්‍ය සභාවේ උපකාරය ඇතුළු ලංකාවට කැඳවා ඒ වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. සාහිත්‍යය පිළිබඳ සංස්කරණ කටයුතුවන් එසේම කරගෙන යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එපමණක්ද සිංහල භාෂාවට මේ අය කර තිබෙන්නේ? ඉංගිරිසි පත්‍රකාරයින් කැගහනවා, ඉංගිරිසි හරියට උගන්වන්නේ නැහැ. ඉංගිරිසි දැනීමේ තත්ත්වය පහත වැටෙනවා වැටෙනවා කියා. එහෙත් ඉංගිරිසි

බස කථා කරන කවුරුන්වත් වරද්ද වරද්දා කථා කරන්නේ කලාතුරකින්. වරද්දා කථා කළොත් රජා මැරුවාය කියා හිනහා වෙනවා. ඉංගිරිසියෙන් ලියන කවුරුන්වත් වරද්ද වරද්දා ලියන්නේ නැහැ. ඉංගිරිසි පත්‍රයෙක කර්තෘ වාක්‍යයක් කවදා වත් ව්‍යාකරණ වරද්දා ලියවෙන්නේ නැහැ. සිංහලය එහෙම නොවෙයි; විවිධයි. දහ දෙනෙක් ලියන විට දහ අනෙකට ලියනවා. එක් කෙනෙක් මුර්ධන්‍ය යොදා සිංහල ලියනවා. තවත් කෙනෙක් ලියනවා දන්තය යොදා. මුර්ධන්‍යය ඉගෙන ගත් ළමයාගේ උත්තර පත්‍රය දන්තය පිළිගත් පරීක්ෂකවරයා බැලුවොත් ලකුණු කපනවා. දන්තය පමණක් ඉගෙන ගත් ළමයාගේ උත්තර පත්‍ර මුර්ධන්‍යය පිළිගත් පරීක්ෂකවරයා බැලුවොත් ඒත් ලකුණු කපනවා. වචන විහක් ත්‍යන්ත කිරීම එක් කෙනෙක් කරන්නේ එක විධියකට, තවත් කෙනෙක් තවත් විධියකට. ඇතැමෙකු නාමය බහු වචනාර්ථයෙන් ලියා ඒක වචනාර්ථයෙන් ආබ්‍යාතය—ක්‍රියාව—යොදනවා. ඇතැමෙකු එය ඒක වචනාර්ථයෙන් ලියා බහු වචනාර්ථයෙන් ක්‍රියාව යොදනවා. මේක මළ ජූලියක්.

තමුත්තාන්සේ පුදුම වෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ශිෂ්‍යයින්ගේ සිංහල භාෂාව දැනීමේ තරම ගැන. ජ්‍යෙෂ්ඨයන් සමත් වුණු ශිෂ්‍යයින්ගේ උත්තර පත්‍ර ගැන පරීක්ෂණයක් පැවැත්වුණි. එසේ සමත්වූ අයගෙන් සියයට හැත්තෑ පස් දෙනෙකුගේ පමණ සිංහල ව්‍යවහාරය වැරදියි. මෙන්න එකල සිංහලයට තිබුණු ආදරය. සිංහල භාෂාව කාලා. එම නිසා ඒ ගැන විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කළා, මේ ජාතික ආණ්ඩුව, මහාවාරිය හෙට්ටි ආරච්චි මහතාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් එක විධියෙන් සිංහල ලිවීම සකස් කිරීමට. පෙළක් පරීක්ෂකවරුන් ශිෂ්‍යයින් හරියට ලියා තිබෙන ඒවාත් වැරදි කියා ලකුණු කපනවා. විභාගවලදී සමත් විය යුතු හුඟක් අය අසමත් වෙන්න ඇති. අසමත් විය යුතු අය සමත් වෙන්න ඇති. මෙහෙමත් අපරාධයක්. ඒ වාගේම භාෂාවට කර තිබෙන තවත් අපරාධයක මහත. ලියන එක ක්‍රමයක් මෙහි නැහැ. දහ දොළොස් විධියකට ලියනවා. එක් කෙනෙක් “ඔහු කීවේ” ය කීවොත්, අනිකා ලියනවා “ඔහු කීවාහු” ය කියලා. “ඔහු කීවාහුය” කියන

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

වාක්‍යයේ “ඔහු” කියන වචනය ඔහු වචනයක් හැටියට සලකන මිනිහකුට “ඔහු” කියන වචනය ඒක වචනයක් හැටියට ඉගෙන ගත් කෙනෙකුගේ “ඔහු කීවේය” යනුවෙන් වාක්‍යයක් ලියා තිබුණු උත්තර පත්‍රයක් පරීක්ෂා කරන්ට ලැබුණොත් ලකුණු ලැබී අවසානයයි. පසුගිය ආණ්ඩුව ඔය තත්ත්වයෙනුයි සිංහල ඉගැන්වුවේ. අද නොයෙක් මතභේද අනුව විවිධ විධියට ලියන භාෂාව එකම විධියකට ලියන අන්දමට සකස් කිරීමට අප කාරක සභාවක් පත් කර තිබෙනවා. එයම මේ ජාතික ආණ්ඩුව භාෂාවට කරන විශාල සේවාවක් වෙනවා. ඒ කාරක සභාව නිර්දේශ කරන අන්දමට ලියු පොත් හැර අනෙකුත් පොත් අප ඊට පසු පාසල්වල ඉගැන්වීමට භාර ගන්නේ නැහැ. ඔය අප කරගෙන යන වැඩයි.

ඊළඟට, ඉංගිරිසි භාෂාව ගැන මා වචනයක් කියන්නට සතුටුයි. සිංහල භාෂාව පමණක් ඉගෙන ගෙන ගියොත් රුසියාව, ප්‍රංශය, ජර්මනිය යනාදී රටවල විශ්ව විද්‍යාලවල ඉගෙන ගැනීම බොහොම අමාරුයි. ඉංගිරිසි දැනගෙන ගියොත් කොයි රටේදී වුවත් අමාරුවේ වැටෙන්නේ නැහැ. ඉංගිරිසි නොවෙයි, වෙන ඕනෑම ජගත් භාෂාවක් ගන්න. රුසියානු භාෂාව හෝ ප්‍රංශ භාෂාව හෝ ජර්මන් භාෂාව හෝ චීන භාෂාව හෝ ජපන් භාෂාව හෝ වෙන කුමන භාෂාවක් හෝ අප දෙවැනි භාෂාවක් වශයෙන් ඉගෙන ගන්න ඕනෑ. ජාත්‍යන්තර භාෂාවක් ඉගෙන ගන්න ඕනෑ. ජාත්‍යන්තර භාෂාවක් ඉගෙන ගන්නේ නැතිව විදේශ රටවල පශ්චාත් උපාධි විභාගවලට පෙනී සිටීමටත් ඉගෙන ගැනීමටත් බැහැ. ඒත් එක තත්ත්වයක්.

අතික් කාරණය, රජයේ පමණක් නොවෙයි වෙනත් සංස්ථාවලත් පෞද්ගලික ආයතනවලත් ව්‍යාපාරවලත් රක්ෂාවලට ඉල්ලුම් කරන විට පළමුවෙන්ම අහන්නේ ඉංගිරිසින් දන්නවාද යන ප්‍රශ්නයයි. ලංකාව ලෝකයෙන්ම හොඳ රටයි. එහෙත් ලංකාවේ භාෂාව පාවිච්චි කරන මිනිසුන් ඉන්නේ ලංකාවේ පමණයි. එම නිසා තමයි කෙනෙකු රක්ෂාවකට ගැනීමේදී ඔහු දෙවන භාෂාවකුත්, ලෝක භාෂාවකුත් දන්නවාද කියා ව්‍යාපාරිකයන් නිතරම

ස්තුති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

සොයා බලන්නේ. දෙවන භාෂාවක් ඉගෙන ගැනීම අවශ්‍යයි. වෙන කාරණයක් නිසා නොවේ නම්, කෙනෙකුට රක්ෂාවක් ලබා දීමේ පහසුව සලකාවත් දෙවන භාෂාවක් ඉගැන්විය යුතුයි.

අපේ වැඩ පිළිවෙළෙන් පිටිසර මිනිසුන්ටත් නාගරික දුප්පත් මිනිසුන්ටත් කර දර වෙනවාලු. දුප්පත් අයගේ දරුවකුත් දැන් ඔය පාඨශාලාවලට යනවා. අපේ ඔවුන්ට මේ අයගේ නියෙන ආදරය! ඔවුන් ගැන අඬනවා! ඉංගිරිසි ඉගැන්වීමෙන් පිටිසර ළමයින්ටත් නාගරික දුප්පත් ළමයින්ටත් අපරාධයක් කරන්නට යනවාය කියා මේ අය අඬනවා. ඇයි දුප්පත් ළමයින්ට ඉගෙන ගන්න බැරි ද? ඉංගිරිසි උගන්වන්නේ නොමිලයේ. දුප්පත් වූ පළියට ළමයකුට ඉගෙන ගන්න බැරි ද? දුප්පත් ළමයින්ට ආනන්ද විද්‍යාලය වැනි මහතැන්වල ඉඩක් නැද්ද? උඹලා අයිත් වෙයල්ලා කියලා ඔවුන් භාර නොගන්න සිරිතක් තියෙනවා ද? මේ කාලේ එහෙම වෙනසක් නැහැ. එම නිසා විරුද්ධ පක්ෂය මොකද මේ බොරු කියන්නේ? වාචාල බොරු කථා කියමින් ජනතාව නොමග යවන මේ මිනිසුන්ගෙනුත් රටට වැඩක් වෙයි ද? ඇයි මේ මිත්ථ්‍යා? දුප්පතාට තිබෙන ආදරය! අපේ නැතිලු දුප්පතාට ආදරයක්. අපත් දුප්පත් මිනිස්සු තමයි. අපත් බොහොම අමාරුවෙන් ජීවිකාව ගෙන යන්නේ. අපේ පැත්තේ අයට දුප්පතා ගැන කැක්කුමක් තියෙනවා. තමුත්තාත්සෙලා තුළ දුප්පතාට තිබෙන කැක්කුම! මා දන්නවා මොකටද දැන් ඒවා කියන්නේ.

ජාති ආලය ගැන සත්‍යත්වය ගැන සංස්කෘතිය ගැන කථා කරනවා. ඔය සංස්කෘතිය ගැන මෙහි කථා කරන මිනිසුන්ගේ සංස්කෘතිය ශ්‍රාවස්තියේ නාන කාමරවල බිත්ති කියාවි. කටවල් නැතත් බිත්ති පිපිරූ තැන් වලින් කියාවි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේක වැදගත් සභාවක්; ගරු සභාවක්. රටේ මොනවා කිව්වත් මෙතැන මහජන නියෝජිතයින් වශයෙන් අප එක්තරා තත්ත්වයක් ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනෑ. මෙතැන ඇත්ත කථා කරන්නට ඕනෑ. දුප්පතා ගැන අපොයි, අර තැනට ගිය කේන්තිය! මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රිතුමාට තිබෙන කැක්කුම ආර්ථික පරිහාණියක්ලු.

අමාත්‍යවරයාගේ කථාව :

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

[ගරු ඊරියගොල්ල]

කටුසර හෝග වැව් නැතිලු. ලොකු මිනිසුන්ට වැවිලි භාර දීලාලු. කන්නට නැත්තම් මොන යකා ලවා වැව්වත් සිදු වන්නේ මොකක් ද? ගැමියාට ආදරේලු. ඔව්, අප ගැමියාටත් කම්කරුවාටත් තිබෙන ආදරය නිසයි, අනික් මිනිසුන්ටත් නොමිලයේ හාල් ලැබී තිබෙන්නේ. ඔවුන් කෙරෙහි දැක්වූ අනුකම්පාව නිසා නොමිලයේ හාල් දෙන බව කල්පනා කරන්න.

හාල් ගැන කථා කරන්නට ගියහොත් වැඩි වේලාවක් ගත වෙයි. එසේ වුවද කරුණු ටිකක්වත් මතක් කර දෙන්නට ඕනෑ. හාල් සලාකයෙන් සේරුවක් කැපීමේ කථාව පසුගිය අවුරුද්දේ නොවැම්බර් මාසයේ සිට මේ දක්වා හැම තැනකම විරුද්ධ පක්ෂය ගොස් කියනවා නොවේද? එහෙත් ඔය කියුම් පිළිගන්නෝ කවුරුද? අප අපරාධයක් කළ බව පිළිගෙන තිබෙන්නේ කවුරු ද? අප ගත් පියවර නිසා ඇති වී තිබෙන ප්‍රතිඵල ගරු මන්ත්‍රීවරු දන්නවා ද? දැන ගත හොත් සමහර විට භය වෙයි. ලබන අවුරුද්ද වන විට මෙම ජාතික ආණ්ඩුව ආහාර ප්‍රශ්නය විසඳා ගෙන යන හැටි බලන්න. දැන් රටේ හැම තැනම මයිසොක්කා හේන්, බතල හේන්, මිරිස් හේන්, වී හේන් අළුත් කෙත් තිබෙන බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට පෙනෙන්නේ නැද්ද? ඔය හාල් සම්බන්ධව ගත් පියවරෙහි ප්‍රතිඵලයි. ගොවීන්ට දෙන ණය වෙනුවෙන් සියයට 12 පොළියක් අය කරනවාලු. ඇත්තෙන් ම මෙහෙම කථා කරන්නේ මේ රටේ මිනිසුන් මදු කිරි පානය කළ අය යයි සිතා ගෙන ද? ඔව්, තන කිරි හා ඔලන්ද ටින් කිරිපානය කර තිබෙන්නේ මැද කොළඹ තුන් වන ගරු මන්ත්‍රීතුමා විතරයි. අනෙක් අය බි තිබෙන්නේ මදු කිරි. මේ සියයට 12 කථාව මොකක්ද? එක අතකින් අස් වැන්න වැඩි කර ගැනීම සඳහා අඩු මිලට පෝර සපයනවා. වටිනාකමින් හාගයටයි, පෝර සපයන්නේ. නියම මිල රුපියල් 30ක් වන පෝර හොණ්ඩරයක් රුපියල් 15 ගණනේ ගොවීන්ට දෙනවා. ඒ අතර මෙම ජාතික ආණ්ඩුව මහජන මුදලින් ගොවීන්ට ණය මුදල් දෙනවා. අප මුදල් සොයන්නේ ජාතික ආණ්ඩුවේ උදවියගේ හෝ තුන් හවුල්කාරයන්ගේ ධන නිධාන

වලින් භාරා ගන්නා වස්තුවෙන් නොවෙයි. නීති පනවා බලහත්කාරයෙන් 1 කෝටි 20 ලක්ෂයක් ජනතාව පාවිච්චි කරන මිරිස් කරලින් ඒකු ගෙඩියෙන් ලුණු කැටෙන්, දඩියෙන් ලෙසින් පෙරා ගන්නා ධනයෙනුයි, අප ගොවීන්ට ණය දෙන්නේ. අප වියදම් කරන්නේ අපේ මුදල්, මුදල් ඇමතිතුමාගේ හෝ අගමැතිතුමාගේ හෝ සල්ලි පණම් නොවෙයි. අප වියදම් කරන්නේ මහජනයාගේ සල්ලියි. විරුද්ධ පාර්ශ්වය බලයේ සිටි කාලයේදී නම් ඒ සල්ලි වෙන කාගේවත් ඒවා හැටියට සලකා ක්‍රියා කළා. එසේ නොවෙයි නම් සි. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ හතරවර. යනවාය? හොඳයි, සියයට 12ක පොළියක් අය කරනවා යයි කියමු. සමහර ප්‍රදේශවල අවුරුද්දකට තුන් වරක් වසුරන කුඹුරු තිබෙනවා. අවුරුද්දට දෙවරක් වසුරන කුඹුරු ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. අවුරුද්දට එක් වරක් වසුරන කුඹුරු හතක්ම තිබෙනවා. අවුරුද්දකට කන්න තුනක් වැඩ කරන කුඹුරු තිබෙන ගොවියන් ණය මුදල් ගන්නේ මාස තුනක කාලයකටයි. ඉතින් අවුරුද්දට සියයට 12 පොළියක් ගෙවිය යුතු විට මාස තුනට ගෙවන්නට සිදු වන්නේ එයින් හතරෙන් පංගුවයි. රුපියල් සියයක ණයක් ගත්තොත් පොලිය වශයෙන් ගෙවන්නට සිදු වන්නේ රුපියල් තුනයි. [බාධා කිරීමක්] අවුරුද්දට පොළිය සියයට නවය නම් ගොවියා ගෙවිය යුතු පොළිය තවත් අඩු වෙනවා. පෝර ආදිය පහසු මිලට දෙන්නේ මේ විධියට මුදල් ලබා ගැනීමෙනුයි. වැඩි වන අස්වැන්නෙන් ස්වල්පයක් විකිණීමෙන් ගොවියන් තමන් ලබා ගත් ණය ආපසු ගෙවනවා. ඊළඟ කන්නය ආරම්භයේ දී නැවතත් ණය ලබාගෙන කන්නය අවසානයේදී පොළියත් සමග තමන් ගත් මුදල ගෙවනවා. සුළු කාලයකට සුළු මුදලක් පොළිය වශයෙන් ගෙවන්නට ගොවීන්ට සිදු වන බව ඇත්තයි. ඉතින් මේක අපරාධයක් ද? එහෙත් මෙය අපරාධයක් හැටියට පෙන්වන්නටයි, සමහරුන් උත්සාහ ගන්නේ. මේක අපරාධයක් ද? මා වි වැපිරීම අවුරුද්දකට වරක් පමණයි. ඒ පැසෙන්නට යන්නේ හය මාසයයි, නැත්නම්, වැඩිම වුණොත් හත් මාසයයි. හත් මාසෙන් වසුරන කුඹුරු වල අස් වැන්න වැඩියි. සමහර ඒවායෙහි වසුරන්

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

නෙ මුතු සම්බ. ඒ වී වල මිල වැඩියි. සාමාන්‍ය එච්. 4 වි බුසල රු. 12 නම්, මුතු සම්බ බුසල රු. 18 ක් 16 ක් වෙනවා. හත් මාසෙ වී වල ආදායම වැඩියි.

ලීලාරත්න විජේසිංහ මයා.

(திரு. லீலாரத்ன விஜேசிங்ஹ)

(Mr. Leelaratne Wijesinghe)

අඩුයි.

ගරු ඊරියගොල්ල

(கௌரவ ஈரியகொல்ல)

(The Hon. Iriyagolle)

තුන් මාසෙ වී වල අස්වැන්නට වඩා හත් මාසෙ වී වල අස්වැන්න වැඩියි. මාත් ගොවිරාළ කෙනෙක්. මා උපන්නෙත් හේනක් කොටන දවසක. ඒ නිසා වී ගැන මා හොඳට දන්නවා. හත් මාසෙ වී මාවී තැන්නම් මුතු සම්බ. සමහර පළාත් වල මුතු සම්බා වැවෙන්නෙ නෑ. ඒ පළාත් වලට වෙනත් මාවී වර්ග තිබෙනවා. මැද කොළඹ තුන්වනි ගරු මන්නිතුමා (කෙන මත් මයා.) ගහ දන්නා අපට කොළ කඩා පාන්න හදනවා. එතුමා කුඹුරක් දැකල තියෙනවාද? පාරෙ යනකොට දකින්න ඇති. නැත්නම් ඔය කථාව කියන්නෙ නෑ. ඔන්න ඕකයි තත්ත්වය.

ඊළඟට අපේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය ගැන කථා කළ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්නිවරු අප විසින් ධනපතියන්ට ඉඩම් දී තිබෙනවා යයි කීවා. ඇයි ඕක හැදුවෙ නැත්තෙ? ඉඩම් ඇමතිතුමා අවුරුදු 9ක්ම ඒ පැත්තෙන් සිටියානේ. එතුමා මේ පැත්තට ආවහම විතරයි ඒ ප්‍රතිපත්තිය තරක් වුණේ. ඒ ඇමතිතුමාට පින් සිදු වන්න අද අපට පාරෙ බැහැල යන්න පුළු වනි. නැත්නම් මෙවකට එකායිපති රජ යක්. වැරදි ඇති වන්නට පුළුවන් බව ඇත්ත. අවුරුදු 9ක් තිස්සේ පාලන අංශ යෙ විනය විනාශ කර තිබුණා. වාරිමාර්ග ක්‍රම කොහොමද හරියන්නෙ? සියලුම කේන්ද්‍රස්ථානවලට හිතවත්කමට පත් දම් කාරයින් යැවුවා. අපේ ආණ්ඩුව ආව හම සමහරුන් වැඩ නොකර අත්හැරියා. වාරිමාර්ග හදන සෑම තැන්වලම ඉන්න ඇමතිවරයාට පුළුවන් ද? හැබැයි, තව විකක් උන්දු වුණොත් හොඳයි. පාසලට එන ගුරුවරයා කවුද? නො එන ගුරුවරයා කවුද යනාදිය හොයා බලන්න හැම ඉස් කෝලෙකම සිටින්න මට පුළුවන් ද?

ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

"රාජකාරියකට පත් කරනු ලැබූ අය, ඒ රාජකාරිය මහජන සේවාවක්, අප පඩි ලබාගන්නෙ මහජනයාගෙන් අය කරගනු ලබන බදු මුදලින්, එවාට කුඹුරන්නට හොඳ නැහැ, හතරවරං ගහන්න හොඳ නැහැ" යන හැඟීමෙන් වැඩ කිරීමේ යුතු කමක් ඒ අයට තිබෙනවා. ඒ කාලයේ දී වැඩ කළත් නොකළත් තැන ලැබුණේ පන්දම් කාරයන්ට නිසා, වැඩ නොකළ අයත් හිටියා. අප එක පන්දන්කාරයකු වත් කොතැනකටවත් දැන දැන යැවුවේ නෑ. [බාධා කිරීමක්] විසි තිස් දාහක් කරන විට බැරිවීමෙන් අතරින් පතර එහෙම දේවල් සිදු වන්නට ඇති. අපත් ඇට, මස්, ලෙසින් හැදුණු පෘථග්ජන මිනිස්සු. හිතවත් කමට වුවත් අප පත් කරන්නෙ වැඩය කළ හැකි අයයි. එහෙත්, එදා කෙරුනේ එහෙම නොවෙයි. එදා පත් වුණු බොහෝ දෙන මෙදා වැඩ නොකර කඩාකප්පල්කාරී ව්‍යාපාරවල යෙදුණු බව ඇත්තක්; ඒවා හොයන්න අපට අවුරුදු එක හමාරක් ගත වුණු බවත් ඇත්ත; අගමැතිතුමා ඒවා සිය සිත් බලන්න ගිය බවත් ඇත්ත; ඒ යාමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මුළු ලංකාවෙ ම තව යුගයක් උදාවෙගෙන එන බවත් එවාගේම ඇත්ත. විරුද්ධ පක්ෂයට ඒ ගැන බොහොම අමාරු ඇති. අගමැතිතුමා ඒවා හොයන්න යන්නෙ මොකට දැයි දකුණු කොළඹ තුන් වැනි ගරු මන්නිතුමා (කෙනමත් මයා.) අහනවා. ඇයි තරකද ගියාම? එයින් තව උනන්දුව ඇති වෙ නවා නම් කොච්චර හොඳ ද?

විරුඩ පක්ෂයේ ගරු මන්නිවරුන් තුළ රටට ආදරයක් තිබෙනවා නම්, ජාතිය ගැන කැක්කුමක් තිබෙනවා නම්, මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ අපේ ව්‍යාපාරයට තමුන්නාත්සේලාගෙ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලැබිය යුතුයි. මේ රට අපේ. ඔබේත් මගේත්, තමුන්නාත්සේලාගේත් රට, මෙය. අප කාගේත් රට මේක. මේ අපේ ජාතිය. තමුන්නාත්සේලාගෙන් ජාතිය. හැමදාම, මිලිස් කරලට, හාල් අට්ටට, සිනි පිකට, රෙදි යාරට, කරවල කැල්ලට පිට රටවලට දත නියව නියවා ඉදිම හරි ද? තමුන්නාත්සේලා අපේ විරෝධාර මුතුන් මිත්තන් ගැන කථා කරනවා. පරාක්‍රමබාහු රජ්ජරුවන් හාල් පැටවු හැටි වේදිකාවේ කියනවා. පරාක්‍රමබාහු රජ්ජරුවන් එහාට

[ගරු ඊරියගොල්ල]

කොපමණ හාල් පැටව්වත් මොකට ද අප එහෙත් මෙහාට පටවනවා නම්? නිකම් තේරුමක් නැතිව නුගත් මිනිසුන් උසිගන්වන්නට එපා. මහා පරාක්‍රමබාහු රජුපුරුවන්ගේ කාලේදී අපේ මුතුන් මිත්තන් මහා සමුද්‍ර සමාන වැඩි තැනෙ ව්වා, උදාල්ලෙනුයි, කුඩෙනුයි වැඩ කරලා. අතින් අහස උසට දාගැබ් බැන්දා. ඒවා කියලා ඇති වැඩේ මොකද? තමුන්තාන් සේලා අපට මේ වැඩවලට සහයෝගය දෙන්නෙ නැත්නම්? තමුන්තාන් සේලා සහයෝගය අපට දෙනවා නම් පරාක්‍රමබාහු රජුපුරුවන් බැන්ද වූ වැඩවලට වඩා ලොකු වැඩ අපි බන්දවන්නම්. අපට රටේ සහයෝගය ඕනෑ. රටේ නුගත් ජනයා මුළු කිරීමයි, කෙටවීමයි, තමුන්තාන් සේලාගේ වැඩේ. ඒ නිසයි, මා මෙහෙම කියන්නෙ. [බාධා කිරීමක්].

තමුන්තාන් සේලා වෙන ඒවා නේ හැරුවේ. වැඩි භාරන්න එපායෑ වතුර ගන්න. වෙන ඒවා භාරලා පුළුවන්යෑ වතුර ගන්න. දැන් අපි වැඩි භාරාගෙන යනවා. අපි වන්නියෙ මිනිස්සු. වන්නි පළාත්වල වැඩි භාරාගෙන යනවා. සියල්ල කරන්ට එක පාරටම බැහැ නේ. අවුරුදු එකක් මේ රටේ තිබුණු අවුල් බේරන්න ගියා. තව අවුරුද්දක් ඒවා සකස් කරන්න ගියා. පිළිවෙලට වැඩ කරගෙන යනවා. දැන් ගැමියන් අපේ පැත්තෙ. ගම්වලට ගිහින් ගැමියන්ගේ ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරවල හැටි බලන්න. එහේ නැහැ පක්ෂ හේද. බොහොම බය ඇති ඒ ගැන. අපේ අගමැතිතුමාගේ ව්‍යාපාරයට, අපේ කෘෂිකම් ඇමතිතුමාගේ ව්‍යාපාරයට, පක්ෂ හේද නැහැ. අපේ ස්කෝලවලත් අද පක්ෂ හේද නැහැ. අපේ ගුරුවරුන් අත රෙන් පක්ෂ හේද නැහැ. මා දැන් ආඩම්බර වෙනවා, අපේ ගුරුවරුන් ගැන. ලෝකයේම නැහැ, අපේ ගුරු හමුදාව තරම් හොඳ ගුරු හමුදාවක්. ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරවලදී, ජුනි මාසයේදී තිබුනු වැඩ හුරු වීමේ ව්‍යාපාරයේදී, ඔවුන් බොහොම හොඳින් වැඩ කළා. මුළු ලංකාවේම ගුරු වරු ලක්ෂයක්, පාඨශාලා 9,000ක ශිෂ්‍යයන් 30,00,000ක් එකම පවුලක අය මෙන් වැඩ කළා. අපේ ගුරුවරුන් අපේ ලමයින්, ස්කෝලවල පමණක් කොයි තරම් වඩා තිබෙනවාද කියා දන්නවාද?

අක්කර 9,000ක් වඩා තිබෙනවා, පාසල් වල පමණක්. ඒ ලමයින් මගින් ශාස්ත්‍රානුකූල ගොවිතැන දැන් ගම්වලට යනවා.

මා ගියා මගේ පෙදෙසේ පරණ වැවක් සකස් කරවන්න. ගමේ එක මිනිහෙක් වත් පක්ෂ හේදයක් ගැන සැලකුවේ නැහැ. හැම මිනිහාම ආවා. අපේ මිනිස්සු ප්‍රකෘතියෙන් හොඳයි. අපේ රට ලෝකයෙන්ම උතුම් රටය කියා මා හිතනවා. අපේ ජාතියත් ප්‍රකෘතියෙන් ලෝකයෙන්ම උතුම් ජාතිය. තරක—කාල කණ්ණි, පක්ෂහප්තය කරන, හැම එක කටම පක්ෂහප්තය කරන, දුෂ්ට දේශ පාලන නායකයෝයි. නියම නායකත්වයක් ලැබුණොත් මේ රට ආසියා ලෝකයේ දිව්‍ය පුරයක් කරන්න පුළුවන්. ඒ තරමට පොළොව සරු සාරයි. තමුන්තාන් සේලා දන්නවා, අපේ පොළොවේ හැටි. වෙන රටවල තත්ත්වය ගැනත් මා දන්නවා. ආර්ථික තත්ත්වයෙන් දියුණු කියන රටවල් හුඟකට මා ගියා. බටහිර ජර්මනියට ගියා. ප්‍රංශයට ගියා. වාසනා වත්, ඒ ගමන්. මා ගියා එංගලන්තයටත්; මා ගියා ජපන් රටටත්. ඇමෙරිකාවටත් මා ගියා. එහෙත් ලංකාව තරම් ඒ එක රටක්වත් හොඳ නැහැ. ලෝකයෙන්ම උතුම් රට ලංකාවයි.

හැබැයි, ඒ රටවල මිනිස්සු වැඩ කරනවා. එහි විරුද්ධ පක්ෂයේ අය කියන්නේ නැහැ, “තොපි වැඩ කරන්ට එපා” කියා. මෝටර් ස්ට්‍රික් කළොත් එන් ජින් ඇතුළට ඇමරි පවුඩර් දාපියව් කියා කියන්නෙ නැ. එහෙම කියන්නෙ නැහැ. ඒකයි, වෙනස. එහි නායකත්වය හොඳයි. මිනිසුන් උදේ පාන්දර පටන් වැඩ කරනවා. උස ලොම් මේස් ඇඳ ගෙන, අඩි සපත්තු ලාගෙන ලොම් කලිසම් ඇඳලා ලොම් සැට්ට ඇඳලා කරෙන් ලොම් පටියක් ඔතාගෙන වැඩ කරනවා, සිතලය නිසා. හැම අවුරුද්දකම හැම මාසයේම එහි වැඩ කරන්නට බැහැ. එහෙත් ඒ රටවල් ස්වයංපෝෂිතයි. 1948 දී එක මෝටර් බයිසිකලයක් හඳුනා පැක්ටරි යක්වත් නොතිබුණු බටහිර ජර්මනියෙ අද මුළු ලෝකයේම උසස් ඉන්ජිනේරු වත් සිටිනවා. ලක්ෂ ගණන් මෝටර් වාහන හඳුනවා. 1948 දී රුකි රක්ෂා නොමැති අයගේ සංඛ්‍යාව සියයට 75ක්ම

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :
ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය

නිවුණු බටහිර ජර්මනියේ 1965 ඔක්තෝබර් මාසයේ මා යන විට රක්ෂා ඇබර්තු 6,000ක් තිබුණා. මිනිස්සු පත් කෝටියක් සිටිනවා. ඒත් රක්ෂාවලට වැඩිපුර මිනිසුන් පිරවුවලින් ගෙන්වනවා. ඉතාලියෙනුත්, ස්පාඤ්ඤයෙනුත් ගෙන්වනවා. ඒ තරමට දියුණු වුණේ වැඩ කරලයි. දේශපාලන මත අතින් බෙදුණු නායකත්වය එකිනෙකාට විරුද්ධ වන්නට පුළුවනි. එහෙත් කවුරුත් රජය කළත් “තොපි හොර වැඩ කරපියව්, හෙමින් හෙමින් කරපියව්” යයි අනෙක් පක්ෂය කියන්නේ නැහැ.

මෙහෙ දොස්තරවරුනුත් හෙමින් කෙරුවනේ. එහෙ දොස්තරලා හෙමින් හෙමින් කරන්නෙ නැහැ. කොයිතරම් සමාජය තරක් වුණද කියතොත් ජීවිතයත් මරණයත් තමන් අතට හාරව සිටින දොස්තරවරුනුත් හෙමින් හෙමින් කෙරුවනේ. නායකත්වයේ කොහේ හරි මක් බලිගෝෂල කෙනෙක් ඇති.

රාජා වෙලේගම මයා.

(තිரு. රාජා වෙලේගම)
(Mr. Rajah Welegama)

අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙ මල්ලි—
[බාධා කිරීමක්]

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

මොන යකා හරි කවුරු වුණාම හොඳද වැඩේ? දැන් බලන්න, ලියුම් තෝරන මිනිස්සු මේ කරන්න ඇවිදපු එක. මොකක්ද මේකෙ තේරුම? අවුරුද්කට කී සැරයක් වැඩ වර්ජනය කරන වද?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

Are you coming to a new point?

ගරු ඊරියගොල්ල

(කෙළරාව සරියකොල්ල)
(The Hon. Iriyagolle)

Yes.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ ත් ලන් සන්දේශය

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

You can continue tomorrow.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.30 වූයෙන් කටයුතු අත්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.

එතැන් සිට විවාදය 1967 ජූලි 18 වන අඟහරුවාද පවත්වනු ලැබේ.

நேரம் பி.ப. 8.30 மணியாகிவிட்டவே அலுவல் இடை நிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

1967, ஜூலை 18, செவ்வாய்க்கிழமை விவாதம் மீள ஆரம்பமாகும்.

It being 8.30 P.M. Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Tuesday, 18th July 1967.

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලන් සන්දේශය

மகா தேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍යවරයා)
(Mr. Deputy Speaker)

I have received the following Message from His Excellency the Governor-General :

“අග්‍රාණ්ඩුකාර කාර්යාලය

රජ වාසල, කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව.
1967 ජූලි 17

ගරු කථානායක,

1959 අංක 8 දරණ පනතින් සංශෝධනය කරනු ලැබූ (40 වෙනි අධිකාරය වන) මහජන ආරක්ෂක ආඥාපනතේ 2 වෙනි වගන්තිය යටතේ 1967 ක්වූ ජූලි 17 වැනි දිනින් නිකුත් කරනු ලැබූ ප්‍රකාශනය මගින් ඉහත කී ආඥාපනතේ II වෙනි කොටසේ විධිවිධාන 1967 ජූලි 18 වැනි දින ක්‍රියාත්මක විය යුතු බව මිසින ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ප්‍රකාශනය නිකුත් කිරීමට හේතුව මහජන සාමය ආරක්ෂා කිරීම හා ජනතාවගේ ජීවිතයට අත්‍යවශ්‍ය වූ සැපයීම් හා සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා වූ බව නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වෙත මම මෙයින් දැනුම් දෙමි.

බබ්ලිවි. ගොපල් ලව.

අග්‍රාණ්ඩුකාරවරයා.

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ
ගරු කථානායකතුමා.”

அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை

கல் நகரம்

“மகா தேசாதிபதியின் கந்தோர்.

இராணி மாலிகை,
கொழும்பு,
இலங்கை,

1967 யூலை 17.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே,

1959 ஆம் ஆண்டின் 8 ஆம் இலக்கச் சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டபடியான (40 ஆம் அத்தியாயமான) பொது சனப் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் 2 ஆம் பிரிவின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட 1967 யூலை 17 ஆம் திகதிப் பிரசுரித்ததன் மூலம் மேற் கூறப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்தின் II ஆம் பிரிவில் சொல்லப்பட்ட ஏற்பாடுகள் 1967 யூலை 18 ஆம் திகதி அமுலுக்கு வருமென்று நான் பிரகடனப்படுத்தி யிருக்கிறேன்.

இப் பிரசுரித்ததை வெளியிட்டதற்கு நியாயம், பொதுசன ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதற்கும் சமுதாயத் தின் சீவியத்திற்கு அத்தியாவசியமான வழங்குதல் களையும் சேவைகளையும் பாதுகாப்பதற்குமென்பதை இத்தால் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்துகிறேன்.

டபிள்யூ. கொப்பல்லவ,
மகாதேசாதிபதி.

கௌரவ பிரதிநிதிகள் சபை சபாநாயகர் அவர்களுக்கு.”

“Governor-Generals' Office

Queens' House,
Colombo,
Ceylon.

17th July 1967.

MR. SPEAKER,

BY PROCLAMATION dated 17th July 1967, and issued under Section 2 of the Public Security Ordinance (Cap. 40), as amended by Act No. 8 of 1959, I have declared

that the provisions of Part II of the aforesaid Ordinance shall come into operation on 18th July 1967.

I do hereby communicate to the House of Representatives that the reason for issuing the Proclamation is for the preservation of public order and for the maintenance of supplies and services essential to the life of the community.

W. GOPALLAWA,
Governor-General.

The Honourable,
the Speaker of the
House of Representatives.”

கல் நகரம்

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

பி. பி. 8.31 மணிக்கு நினைவுக் கூறும் கூட்டம் இன்று இரவு 8.31 மணிக்கு மன்றம் மூடும்.

மன்றம் மூடும் 8.31 மணிக்கு, 1967 ஜூலை 18, செவ்வாய்க்கிழமை மு. பி. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

பி. பி. 8.31 மணிக்கு உப சபாநாயகர் வினா விடுக்காம லேயே சபையை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி, சபை அதனது இன்றைய தீர்மானத்திற்கிணங்க 1967 ஜூலை 18, செவ்வாய்க்கிழமை மு. பி. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

At 8.31 P.M., MR. DEPUTY SPEAKER adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly until 10 A.M. on Tuesday, 18th July 1967, pursuant to the Resolution of the House this Day.

දයක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා
 රු. 32.00යි. අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගස්තුලෙන් අඩකි.
 පිටපතක් ගත 30යි. තැපෑලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ ගඳු මුවදොර, මහලේකම්
 කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1